

העולם הזה

המישטרה חוקרת הוצאת מיליונים

במל"רמה

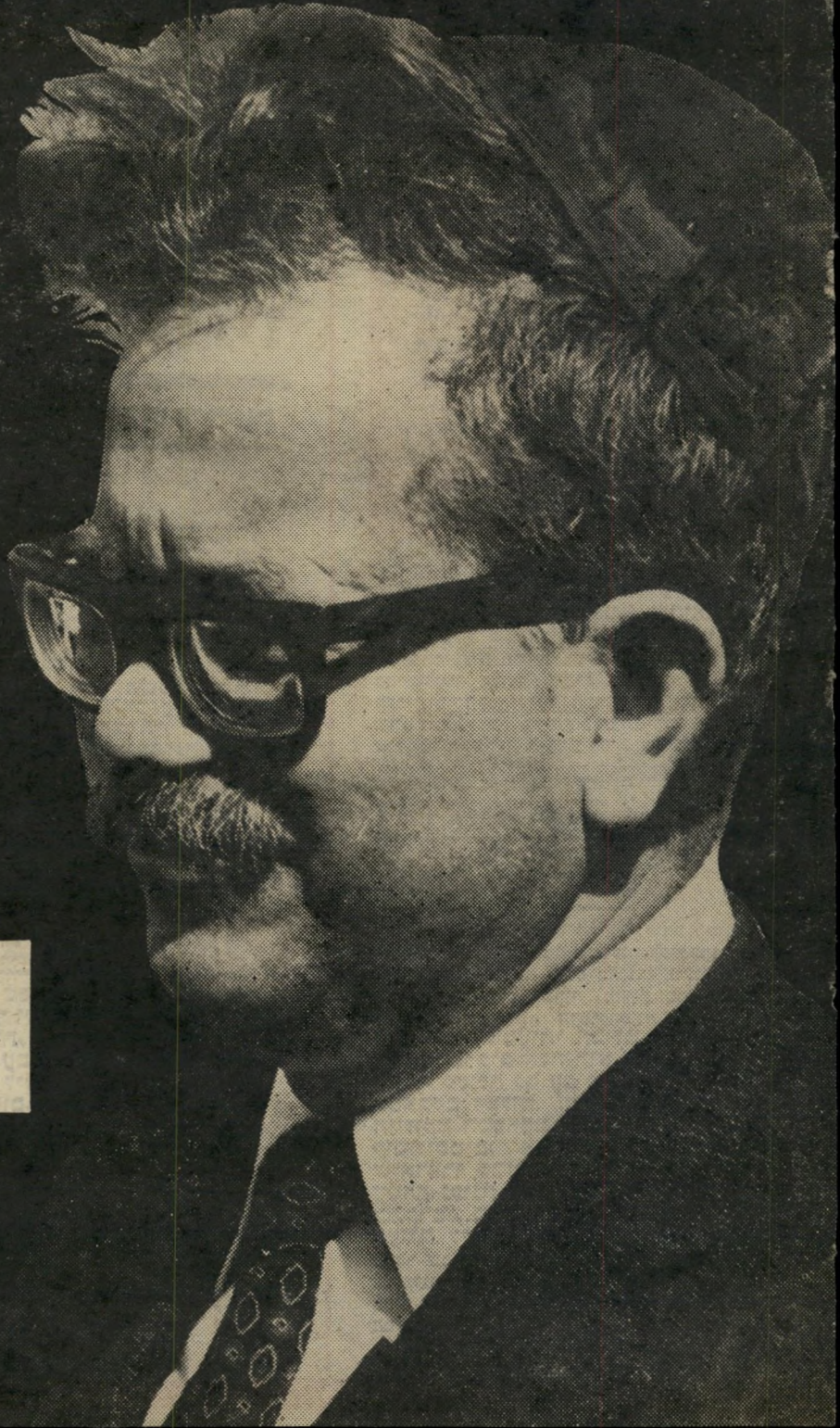
מקדו

ספיד

שבראשה

עומד ח"כ

עדי יפה

תשקיף

פרופסור נודע

חשוד

בעבירות פליליות

מישטרה מחוז תל-אביב חוקרת קובלנה פרטית שהוגשה נגד אישיות אקדמית מפורסמת ביותר. המדובר הוא בפרופסור בכיר באוניברסיטת תל-אביב החשוד בעבירות פליליות של זיוף, מרמה, גניבה, פריצה באמצעות סוכנים והעלמת מיסמכים. כאשר יתגלו פרטי הפרשה, הוא תעורר תדהמה גדולה בעולם האקדמאי הישראלי, ביחוד בשל מעמדו הרם של הפרופסור.

פרס יאגוף

את רבין

שימרון פרס עשוי נקוט אתה שיטה של אריק שרון: לאגוף את יצחק רבין עדידי נקוטת קו מתוך יותר בכפי השתתפות הפלסטינים בוועידת ז'נבה.

את הצעד הראשון כבר עשה פרס, כאשר הודיע כי הוא תומך בהשתתפות הפלסטינים במשלחת ערבית מאוחדת. ייתכן כי בקרוב יעשה פרס צעד נוסף וינקוט בעניין הפלסטיני עמדה מפורשת יותר, אם יתגבש במפלגת העבודה גוש משמעותי שיתמוך בשינוי היחס הישראלי, ברוח "נוסח יריבו", האומר שישראל מוכנה לנהל משאומתן עם כל גוף פלסטיני שיכיר בישראל. רבין מתנגד לכך בפירוש.

ההסתדרות תתבע

לחקור מעשי ידלן

בחברת העובדים

ההסתדרות תתבע לערוך חקירה לגבי פעילויות הבלתי-חוקיות של אשר ידלן, בעת שכהן כמוכר חברת העובדים ההסתדרותית בין השנים 1962-1975.

עובדי גלי צה"ל

החרימו מסיבה

מסיבת-פאר האמורה להיערך עדי ירי אירגון העובדים האזרחיים בצה"ל (א"ע"צ) לכבוד מוכר האירגון, רגז פרישת מתפקידו, תוחרם על-ידי ועד העובדים העיתונאים בגלי צה"ל. המסיבה צריכה להתקיים במלון "פאל" בתל-אביב, והיא כוללת תוכנית אמנותית עשירה וביכור למאות מוזמנים. עדיפי הערכה תעלה עריכת המסיבה רכבות ל"ל. העובדים העיתונאים בגלי צה"ל כתבו למוכר הי חדש של אירגון עובדי צה"ל, חיים הברפלד, כי לדעתם חורגת המסיבה מגבולות הטעם הטוב. "משום הערי כתנו את מר ניוביק, היינו חפצים להחגוג את פרישתו באירוע צנוע יותר, ההולם את השעה", נאמר במכתב ה- מסביר את היעדרותם העתידה.

חקירת המישטרה בפרשיות-השחיתות של אשר ידלן, בעת שכהן כיו"ר מרכז קופת-חולים, העלתה חשדות מבוססים שידלן לא החל בתעלוליו הפליליים רק בקופת-חולים, אלא עוד קודם-לכן, בעת שכהן כמוכר חברת העובדים ושלט על תקציבי מאות מיליונים. ככל הנראה, כבר בתקופה זו החל תובע קומיסיונים ותשלומי-שוחד עבור עסקות שונות שהיו בתחום שליטתו.

המישטרה לא חקרה פרשיות אלה, כיוון שבאותה תקופה לא היה אשר ידלן עובד-ציבור במובן התוק. בניגוד לקופת-החולים ההסתדרותית, אין חברת העובדים נהנית מתקציבי הממשלה, ועובדיה נחשבים כעובדי חברה פרטית.

המישטרה תוכל להיכנס לחקירת פרשיות אשר ידלן בחברת העובדים רק אם תגלה ההסתדרות, באמצעות חקירה פרטית משלה, עבירות של ידלן ותגיש נגדו תלונה רשמית במישטרה.

ראשי העבודה בהסתדרות ינמו להימנע מחיטוט בעברו של ידלן בחברת העובדים, מתוך חשש שחקירה כזו עלולה לפתוח תיבת-פנדורה שתמיד צל כבד על ההסתדרות בתקופת שליטתה המוחלטת של מיסגרת העבודה כה.

חקירה על עברו

של מיכה טלמון

הידיעה כי מיכה טלמון מוערך עדידי שרי החקלאות, אהרון אוזן, רשת את תפקיד מנהל מינהל-מקרקעי-ישראל במקומו של אלוף (מיל.) באיר זרוע, הדליקה אור אדום אצל חוגים הקשורים במינהל, ואלה החלו באיסוף חומר על פרשיות הקשורות בעברו של טלמון.

טלמון היה בשעתו מנהל מחוז הדרום של מישר-השיכון, והאיש החזק של מפא"י בבאר-שבע. הוא הסדיר לעצמו ולקבוצת משקיעים ממיסגרתו את רכישת מלון נאות-מידבר בתנאים מיוחדים, תוך העדפתם על פני אחרים. כאשר חזר למינהל-מקרקעי-ישראל, אישר לקבוצת פאן-לון רכישת קרקע מלונות מאיש הנכלים הבינלאומי ג'ו נאצר, מבלי שישולמו בביצוע העסקה מיסי שבת והעברה. הפשרה עוררה בשעתו סערת-רוחות, כיוון שאיש לא הבין מדוע העדיף טלמון את שתי הקבוצות המפוקפקות. טלמון היה גם אחראי להקצאות קרקע לכמה קבוצות של יומים מחו"ל, לתוכנית מפוקפקת של בניית בית שני ליהודים מחו"ל, אשר הסתיימה במכירת בתים לישראלים.

הבחירות בהסתדרות

רק ב-1978

אל תתייחס באמון להחלטות שנתקבלו, כביכול, לקיים את הבחירות בהסתדרות ביוני 1977.

ידיעות אלה מופצות מטעם ירוחם משל, מוכ"ל ההסתדרות, המאמין כי מיסגרתו לא תוכל להדיחו אם הבחירות בהסתדרות תיערכנה לפני הבחירות לכנסת. עם גם מאמין, כי על רקע מיסחקייה-מילחמה שלו על יחושע רבינוביץ יוכל לנהול הישג בבחירות. אנשי צמרת המפלגה משובטנע"ל כי כל בחירות על רקע כולו וחברתי, בהסתדרות ולכנסת, ימיטי שואה על המפלגה, ועלי-כן מנוו וזמור עימם לקיים את הבחירות בהסתדרות אחרי הבחירות לכנסת, שאותן הם מקווים לנהל על רקע מדיניות-יחוקי.

מפ"ם תתנגד לשיתוף

עם קבוצות השמאל

גם אם תחליט מפ"ם, בוועידתה הקרובה, לפרוש מהמערך ולהפיק ברשימה עצמאית בבחירות הבאות, אין סיכוי כי היא תסכים לשתף פעולה עם קבוצות שמאל אחרות, במטרה להקים ליכוד שמאלי שיכבד את כל מחנה השמאל.

כל הגישושים שנעשו עם אנשי מפ"ם מצד גורמים שונים, העלו, כי אלה אינם מוכנים לכל שיתוף-פעולה עם המחנה הימני, מתוך טענה שלמפ"ם יש אידיאולוגיה עצמאית, סיגנון משלה וייחוד שאינה רוצה לאבדו.

הסירוב המפ"מי מבוסס, למעשה, על תחויות שלפיהן, כאילו, אם תלך מפ"ם ברשימה נפרדת, היא עשויה לזכות גם בקולות שניתנו בעבר לרשימות שמאליות קטנות, כמו מוקד והפנתרים השחורים.

אשתו של המזכיר

הצטרפה למסע השר

אשת מזכירו הצבאי של שר-הביטחון, תת-אלוף אריה בראון, שהיא שותפה בחנות לצרכי-השמל בפתח-תקווה, יצאה לארצות-הברית כדי להצטרף שם למסע עם בעלה, המצוי בפמליית השר.

מסתבר כי מזכירו הצבאי של שר-הביטחון לא יחזור לארץ בתום מסעו הרישמי של שימרון פרס בארה"ב. הוא ימשיך לסייר עוד כמה שבועות ברחבי אמריקה יחד עם אשתו, כמה שמוגדר כ"מסע הרצאות" עבור המגזר.

מכריו של בראון מצפים בקוצר רוח לדיווחים על הרצאות אלה, כיוון שבעבר היתה ידיעתו של בראון בשפה האנגלית בסיסית בלבד.

מישלחות

מ-20 מדינות

לוועידת רק"ח

משלחות של מיסלגות קומוניסטיות מכעשרים מדינות, תשתתפה בוועידת רק"ח שתפתח ביום רביעי. שמונה מישלחות תכוננה ממדינות קומוניסטיות: ברית-המועצות, מונגוליה, גרמניה המזרחית, פולין, צ'כוסלובקיה,

רמונה טאויל

שוחררה

מאסריהכית הממושך של העיתונאית נאית האזמונית ממאזנה, רמונה טאויל, בוסט.

הצעד נתאמשש אחרי שנשמרה יד קרתו של הממשל הצבאי, עיניו החיזקת ועדת-העירועורים שאישרה כי היעבה את חסרת מאסריהכית, אף שזא היה זו תקדים בתנועות המימשל הצבאי בנהיה. מייד אחרי קצת המי לצדו, קרא המושל הצבאי של רמאזנה לרמונה, והודיע לה על ביטול הצנ.

בליגיה, הונגריה וקובנה. שאר המישלחות תהיינה של מיסלגות קומוניסטיות מארצות המערב, נולד נציגי של המיפלגה הקומוניסטית האמריקאית, שהוא ג'ק קלינג, חבר מערכת הירחון היהודי "מיאיש פרס". ברית-המועצות תיוצג בוועידת רק"ח על-ידי מישלחת בת שלושה חברים. שבראשם יעמוד אלכסנדר אקסיונוב, חבר הוועד המרכזי של המיפלגה הקומוניסטית של ברית-המועצות. שהוא גם מזכיר שני של המיפלגה הקומוניסטית של ביילורוסיה.

רק"ח משונה

יחסה לצי'ונים

בראשייה-הפרקים שהוכנו לקראת ועידת רק"ח נקבע יחסה של המיפלגה לכל התנועות הפוליטיות הפועלות בישראל. בין השאר נקבע בהן, שתנועותיהם של ייגאל ידן ואריק שרון, מהוות סכנה למעמד הפועלים, ולהירויות הדמוקרטיות. השינוי המשמעותי הכולט ביותר, אולי, בראשייה-פרקים אלה הוא נכונותה של רק"ח לשתף פעולה גם עם גורמים ציוניים, במאבקם לשלום. "בתנאים של ישראל, החלוקה המכרעת אינה בין ציונים לבין קומוניסטים", אומרים ראשייה-הפרקים שיאשרו בוועידה. "יש ציונים הנוקטים עמדה נכונה לגבי נושא פוליטי או חברתי קומוניסטי. מכאן האפשרות לפעול לאחדות פעולה ללא הבדל השקפה אידיאולוגית." מאחר שמצעה הרעיוני של רק"ח זוכה בבירכתה של המיפלגה הקומוניסטית של ברית-המועצות, ייתכן כי סעיף זה מרמז על שביית-נשק ביחסה של ברית המועצות לצי'ונים.

טרי! כאילו נטחן בזה הרגע!

ברגע שאתם פותחים קופסת קפה טורקי של עלית, עולה מתוכה ניחוח ארומטי של קפה שכאילו נטחן בזה הרגע. הסוד, קפה טורקי עלית ארוז באריזות ואקום הרמטית השומרת את האיכות העשירה של הקפה, טריה עד רגע השתיה ממש.

טוב לי עם הטורקי של עלית

קפה טורקי של עלית באריזות ואקום 200 גר', באריזות ואקום 150 גר' ובאריזות צלופן הרמטית 100 גר'.

"שינוי" חייבת הסבר

בקשר לידיעות שהתפרסמו בעיתונים על חקירתו של הקבלן אהרון רובינשטיין בידי חוקרי מסי'הכנסה, שגילו, לטענתם, מיסמכים המוכיחים כי רובינשטיין ובניו החזיקו שלא כחוק מטבעיות בבנק בשווייץ (העולם הזה 2049), מתעוררת מאליה ה' שאלה בדבר הקשר בין רובינשטיין האב, לבין בנו הפרופסור אמנון רובינשטיין, מי ראשי תנועת שינוי.

פירסמתם את דבריו של הפרופסור הי נכבד, כי הוא היה רק שותף-שקט בחברה של אביו בארץ ולא ידע על מעשי אביו ואחיו. אין שום סיבה לפקפק בדברים אלה של אמנון רובינשטיין, שיושרו האישי אינו מוטל בספק, אולם קיים היבט אחר של הפרשה, שלדעתי טעון בירור ציבורי. תנועת שינוי טענה כל הזמן כי היא ממגנת את פעולותיה בעזרת כספי תרומות, וכי היא מוכנה להציג את רשימת התורמים בפני כל מן הדין שהתנועה תצא עתה בהכרזה פומבית, שבה תגלה אם אומדן גס הוא אהרון רובינשטיין ושני בניו האחי רים, אחיו של הפרופסור, בין התורמים לתנועת שינוי.

אם אכן מומנו פעולותיה של תנועת שינוי, בין השאר, בכספיהם, חייבת התנועה הסבר לציבור כיצד היא מתכוונת לנהוג בכספי תרומות של אנשים הגחשדים בכך שהוגו את שילטונות מסי'הכנסה. האם כספים אלה הם כשרים? האם בדעת התנועה להחזירם לתורמים, או שמא להעבירם לידי שילטונות מסי'הכנסה, כחלק מהמס שאלו (וזאת יספוק כנראה בית-המשפט) הועלם מהם?

על כל פנים, שתיקה בנושא זה מצד ראשי תנועת שינוי, אינה מכובדת. העובד דה שהם התמזגו עם התנועה הדמוקרטית של ידן, אינה משחררת אותם מהחובה להסביר את טיב מקורות הכנסתם מלפני המיוזג.

יגאל זילברשטיין, בתים

מול קורה!

בעיתונכם (העולם הזה 2048) הוזכר שמי, כמי שקיבל טובת-הנאה מאברהם עופר ב' מיסגרת חברת שיכון-עובדים. אני מצהיר בזה שאינני מכיר את אברהם עופר, מעורר לא פגשתי בו וספק אם הוא מגלה להעניינות כלשהי בי.

הטיעון כאילו עופר מצא לנכון להעניק לי דירה כדי למצוא חן בעיני אנשי חוגי לשילוב במפלגת העבודה, היא אבסורדית. אנשי חוג לשילוב נמנים עם יריביו הכול-טים של מר עופר, ומטיחים כלפיו ביי-קורת חריפה.

וינמן דני

לגופו של עניין, לא היה צורך בצילום מים דרמאטיים של תעודות-נישואין וחוזי-התקשרות עם שיכון-עובדים. בעת ההירי שמה למיפעל זוגות-צעירים במיסגרת ההס' תדרות בגבעתיים, היה כל חטאי בכך שי-למרות היותי נשוי למעלה משבע שנים, עדיין גרתי עם אשתי ושני ילדי בדירה שכורה. פניתי לשיכון-עובדים בתום-לב, הסברתי את מצבי וקיבלתי אישור לרכי' שת דירה. הדירה נקנתה במחירי 1971, וכאשר מכרתי אותה בשנת 1975, עלה מחירה פי 2.5 לא בגלל ספקולציות, אלא בגלל שינוי במחירי הדירות שהיו נחלת הכלל.

דני וינמן, גבעתיים

• טענותיו של הקורא וינמן אינן מש' (המשך בעמוד 8)

בארץ. מלבד פרשיות של שהיתות אי-שית, שבהן מעורבים אברהם עופר ובניו מישפחתו, מתעוררים ספקות חמורים גם לגבי כל צורת הגיהול של החברה בתקופת כהונתו של עופר כמנכ"ל.

יש מקום לחקירה ציבורית וממלכתית, כדי לבדוק מה חלקן של שיטות הפרוי-טקציוניזם, וההנחות הניכרות במחירי ה' דירות — לבני-מישפחתו, קרובי, ידידיו ואנשי-שלומו של עופר — במצבה הכספי פ' הרעוע של החברה כיום.

ההאשמות החריפות שמעלה העולם הזה מדי שבוע נגד אברהם עופר, היו מ' פיקות בכל מדינה אחרת כדי להדיח אדם זה מתפקידו. שכן, מחריד לחשוב שאדם שניהל בצורה כה מושחתת את חברת-השיכון ההסתדרותית, ממונה כיום על מישרד-השיכון הממלכתי. עופר, וחב' ריו בממשלה, בוחרים בשיטה של התי-עלמות מהאשמות העולם הזה, מתוך תיקווה שהציבור יעבור עליהן לסדרי-היום והן יישכחו. אם אומנם הם סבורים כך, הם טועים טעות מרה. חלפו הימים שבהם יכלו אנשי-ציבור מושחתים לצפצף על דעת-הקהל ולהמשיך במעלליהם, כאי-

שדטי מישרדיו המכירות, "שיכון" על בניין "שיכון עובדים" על ראש הגג —

לו לא קרה דבר. אלא שהאדישות וההתעלמות מפיר-סומי העולם הזה הם הצגה שמעל-פני השטח בלבד. מאחורי-הקלעים, בי-חשאי, מגסים כל הקשורים בפרשיות אב-רהם עופר לטשטש עיקבות, ולהעלים ה' כחות כדי שבבוא השעה, כשייתבע עופר למסור דו"ח על מעשיו, ייקל עליו להתחמק. דוגמה לכך ניתנה בשבוע שעבר.

היה זה כאשר החל העולם הזה לבי-דוק את פרשת חברת מכירת-הדירות שיכון, שבבעלותו של שמואל (סאמק) יגאי, מידידיו הקרובים של עופר. למרות ששיכון-עובדים היא בעצמה חברת-מכ"י רות, היא העניקה לשיכון זכות למכור את דירות-היוקרה שהיא בונה באילת ותל-אביב, תמורת רווח של 10% ממחיר הדירות.

כאשר נודע לאנשי שיכון-עובדים על חקירת העולם הזה בנושא, הם ניסו לטש-טש כל הוכחה. בין השאר, הם הורידו שלטים, שהיו תלויים על גבי בנייני-הענק שבונה סולל-בונה עבור שיכון-עובדים בצומת רמת-אביב-אפקה. היו אלה שלטים שהכריזו, כי ניתן לרכוש דירות בבניינים אלה באמצעות חברת שיכון. כאשר הוסרו השלטים, סברו מר-רידיהם, כי בכך ימנעו מהעולם הזה להוכיח את טענותיו.

היתה זו טעות מצידם. שכן הבניינים עם השלטים צולמו עוד לפני שבועיים, בטרם החלה החקירה. כאשר הוסרו ה' שלטים, שעות ספורות אחרי שנודע לאנשי שיכון-עובדים על התעניינות העולם הזה בנושא, היתה זו רק הוכחה שעל ראש הגג בווער השלט.

דני וינמן

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • כוען מברקי: "עולמפרם" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב ב' אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גזופות: "צינקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קרא יקר.

בימים האחרונים גדושה העיתון

נות בידיעות על הקשיים הכספיים ש-אליהם נקלעה חברת השיכון ההסתדרו-תית, שיכון עובדים. ידיעות יודעות לספר כי החברה, שאינה חברת-בניין אלא חבר-רה קבלנית, המזמינה בניינים אצל קב-לניימישנה ומוכרת אותם, הסתכנה בחור-בות בסכומים המתקרבים ל-200 מיליון ל"י, בשל קשיי נזילות ובגלל אייכותלה למכור אלפי דירות שנבנו על-פי הזמנתה. שיכון-עובדים היא חברה הסתדרותית. אין לחשוש לגורלה הכספי. בניגוד לקב-לנים פרטיים, אין להניח שהיא תפשוט את הרגל. הממשלה וההסתדרות יורמו לה את הכספים הדרושים. כספי-ציבור, כמוכן, אולם, לאור המצב החמור שאליו נק-לעה החברה, אי-אפשר שלא לקשר בינו לבין צורת גיהולה.

שורת המאמרים המתפרסמת מנה שיי-שה שבועות בעיתון זה והחושפת את מעלליו של שרי-השיכון כיום, אברהם עו-פ'ר, בעת שכיהן כמנכ"ל שיכון-עובדים, מציינת תמונה עגומה מאד לגבי מה שהתחולל בחברת-השיכון הגדולה ביותר

בניין "שיכון עובדים" לראש שדטי "שיכון" שהוסרו בווער השלט

שלא ימכרו לך "לוקשן"

בחנויות שטיחים נוסוויימות מובטיחים לך "הנחות", "מתנות", "אחריות" ו"הוזלות" מודומות.
אתה מחפש משהו אחר.
לפרץ שקלים בתיים יש סגנון מכירה אחר. אצל פרץ שקלים תמצא מובחר עצום של שטיחי איכות הכוללים, בין השאר, דגמים בלעדיים של שטיחי כרמל מתוצרת ישראל.
"המתנה" היחידה שתקבל אצלנו היא השטיח הטוב שקנית, במחירים הנמוכים ביותר בארץ. (דוגמא: שטיח הנמוכר במקומות נוסוויימים במחיר הנחה מודומה של 2,900 ל"י, תרכוש אצלנו, ללא הנחה ב-2,150 ל"י).
פרץ שקלים בתיים נועניק לך אחריות אמותית על כל שטיח היוצא מפתח חנותו!
שטיח לא קונים כל יום; שטיח קונים אצל מי שמאחוריו 17 שנות שרות ומסחר הוגן - פרץ שקלים בתיים.

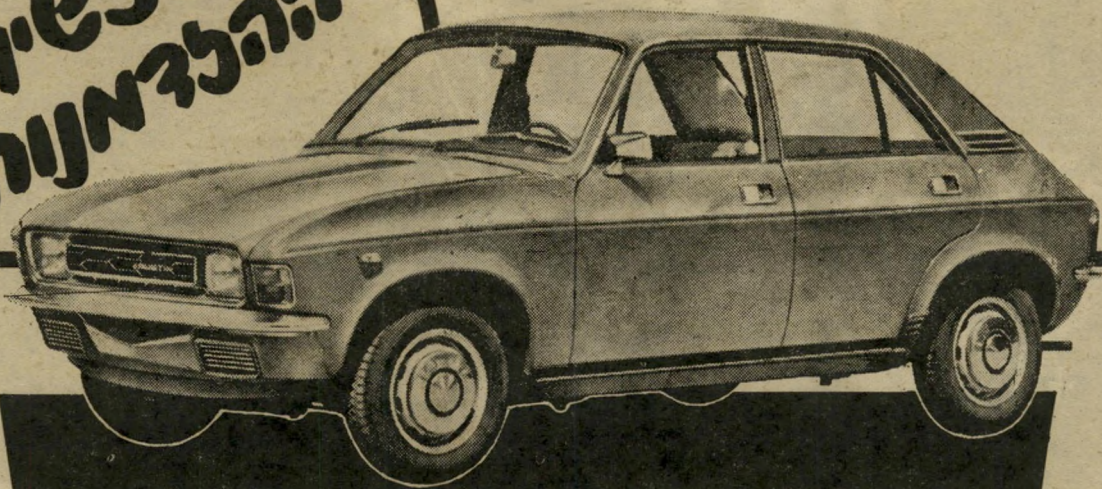

מרכז בינלאומי לשטיחים

פרץ שקלים

בת"ים שד' העצמאות 64 מל. 865180

ההנזמות
עכשיו
נצנ

AUSTIN

Allegro

רגילות ואוטומטיות

**כמחיר
נא תחרות**

דגמי 77'
אספקה מיידית
החל מ-

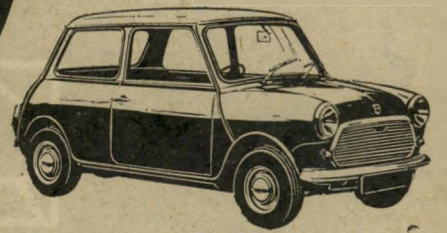
79,950
ל"י

+ מ.ט.מ.

מסחריות 1300:
79,950 ל"י

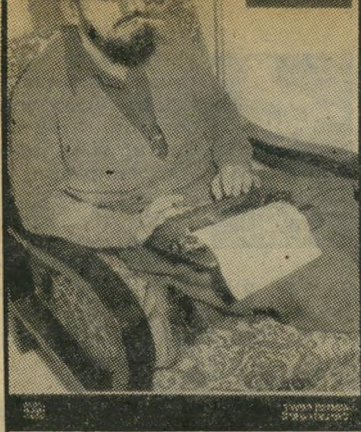
מיני 1000:
62,000 ל"י

חברה ישראלית למובילים בע"מ

תל-אביב: המסגר 62, טלפונים: 03-36537, 35882. חיפה: רחוב הנאמנים 7-5, טל. 04-510246.
סוכנויות משנה: חיפה: ש. קרביץ, רח' הרצל 92, טל. 04-664885.
ירושלים: ינאי 4, טל. 02-231328. רמת-גן: רחוב ז'בוטינסקי 47, טל. 03-732270.
פתח-תקוה: כהן את מילר, בר-כוכבא 39, טל. 911159. נתניה: רח' הרצל 47, טל. 053-30815.
באר-שבע: "החלק", דרך חברון (ע"י מוסד כרמלי), טל. 057-36663.

לפני 25 שנה

"העולם הזה" 737
תאריך: 13.12.51

ארצות-הברית — מינהג המוכיר את יורשו, ג'ד יעקובי.
נוסף לסיקור "מרד-הימאים" השבוע לפני 25 שנה, איפשר "העולם הזה" פיתוח-פה ליצחק יוסף, מראשוני העולים מתת-היבשת ההודית, על הסיבות שהביאו את יהודי הודו לשוב לפורה. במקום אחר באותו גיליון פרסמה כתבת-תחקיר מצולמת שעסקה במילחמת-קוריאה תחת הכותרת "מישחק במוות", וכן כתבה מצולמת שעסקה בזמרת הייול סקוט, שביקרה בארץ. בשער הגיליון הופיעה תמונתו של הסופר מייקל שיף, שפרסם השבוע לפני 25 שנה את ספרו "שמעון צהמרא", ספר ששיף החל לכתוב עוד בזמן שירותו במילחמת-העצמאות, כאשר בכוונתו לשקף את הדור העברי החדש, יכולתו, חולשותיו וסיו-כויו לקיום. גיבור הספר הוא בנם של יהודי וערבית, שבעד לעיניו ניתן ללמוד את שורשי התפתחותו ואי-פתרונו של ה"קונפליקט היהודי-ערבי בארץ-ישראל. בכתבת-השער הובאו תול-דות-חייו והרפתקאותיו של מייקל שיף.

גליון "העולם הזה", שיצא לאור לפני 25 שנה בדיוק, המשיך לסקר את "מרד-הימאים", ובעיקר את מאמציה של הנהגת ההסתדרות להביא את מוזכרות-המישנה של הימאים * החתום על הסכם משפיל. נערכו פגישות של נציגי הימאים עם יוסף אלמוגי, שליט פועלי חיפה (שכינה את הימאים: "אויבי המדינה") ומוזכר ההסתדרות מרדכי נמיר **.

כאשר שביתת-הימאים נראתה אבודה, השתנתה התמונה כולה: האיגודים-המיקצועיים בצרפת ובאיטליה הודיעו שלא יתנו יד להפרת השביתה, ולא יפרקו מיטענים מאוניות ישראליות בנמליהם. ממש באותו יום הגיעה לנמל חיפה האנייה "תל-אביב", ואנשיה התכבדו על סיפונה. מן האנייה ירד יצחק ("אייק") אהרנוביץ, לשעבר רבי-החובל של "ציאת-אירופה" ("אכסדורס"), כאשר בלב הימאים מקנת התיקוה שהשילטנות "לא יעזו להגיד שאייק הוא חבלן ואויב-האומה".

ביום ה-30 של השביתה התכנסו בחיפה ובתל-אביב עצרות-עם המוניות לתמיכה בימאים. הכל ידעו שרק איש אחד יכול לשים קץ לשביתה, האיש שהמדינה משלמת לו משכורת כדי שהאוניות תפלטנה כסירות: דודר צבי פינקס ** שרי-התחבורה, שעסק ממילוי חובתו עוד ביום הראשון לשביתה, והסתתר במישדרו. פינקס מצא לנכון לצאת ביום ה-31 לשביתה למסע-הסברה כי

התכשרותו הסופית של אמיל שמורק מבקר-הסוכנות *

מחלתו של נשיא המדינה חיים ויצמן * נאום התקציב

של אליעזר קפלן * מחזה של אהרון מגד,

המציג את דוד תש"ח כערומה של סמרטוטים

הגיע את אהרן מגד לכתוב מחזה זה * . מוסר-ההשכל היחיד הנובע ממנו הוא: הדור הצעיר כולו אינו אלא ערימה של סמרטוטים, והיחיד שמעט דם זורם בעור-קינו, הוא גבר בן 50, איש העלייה-השנייה. דומה שמחזה זה הינו חלק של ריאקציה נפשית גדולה. מאז מילחמת-השחרור סבל הדור הצעיר מתסביך של עליונות. יונה דן-מרים של או היו צעירים גיבורים, שי זללו כדורי-סטן לארוחת-בוקר ופינוגי-מג' מות שלושה אינטש לצהריים. מיגרו כמה גדודי-אויב בהיסתהרעת. והקימו איוו מדינה בשעות הפנאי.

אחרי נחשול זה של הולכים בשדות ו- מסתובבים בערבות הנגב **, החל נחשול הפוך. תחת תסביך-העליונות בא-הסביך הנחיתות. הדור הצעיר אינו שווה מאומה, המעטים הטובים הם דווקא הזקנים (שקור-אים להם סיומקה). הקו השווה בין שתי האופנות הוא שיונה-דן-מרים, אנשי ה"פלמ"ח והקיבוץ, בעלי הבלורית המת-דרות ברות, נשאר ריקים וטהורים מכל עומק. הקו השני השווה: שאין להם כל דימיון למציאות.

חדש. עובדים מעט ומתלבטים הרבה. לי כושר-ההתלבטות שלהם אין כל גבול של זמן: הם קמים בשש בבוקר ומתלבטים, מאזינים בעשרה קרבה ומתלבטים. הם מת-לבטים במקום לישון בלילות.

על מה הם מתלבטים? בעייה נוראה, מזעזעת, עומדת בפניהם: האם על מרים לחזור לקיבוץ צפונה, או להישאר במקום? מרים עצמה (שושנה רביד) אינה מקלה על ההתלבטויות. להיפך, אילו היתה חנה רובינא נתקלת בגדוד שלם של מאהבים שקספיריים שאיבדו עצמם לדעת, לא היתה זועקת זעקות מרות יותר מאשר צעירת-קיבוץ זו, שחברה מת מזמן.

מרים אינה מתלבטת יותר מאשר יונה (שלמה ברישביט), בעל העקרונות הנעי-לים והפראזות השוטפות. השוכח את כל העקרונות (אך לא את הפראזות) כשבאה חברתו חנה (מרים זוהר) ומסתבכת בעיני-קריאהבה (אפלטונית למדי), למורת-רוחם של דן (מישה אשורב) חברה המתלבט בדרך-כלל בפניה כשאגרופיו קמוצים, ו-גיורא (שמוליק סגל), הפולט בין התלבטות להתלבטות דיבריי-חוכמה נושנים.

בבית-משוגעים זה של מתלבטים ישנו גבר אחד: רסקין (נחום בוכמן). שיש לו ייעוד בחיים ופילוסופיה: ליהודים אין דם, גיש לישראלים אין דם, והוא מסיק מסקנה שיש להקים עם חדש בנגב. תסביך התסכיכים. קשה להבין מה

מים מוסריים ומדיניים. הוא הבהיר למעט הח"כים דבר אחד: מטבע זר מרובה (ו- בעיקר דולרים) עתיד לזרום למדינה, יכריא את המשק יחד עם מאמץ והקרבה מצד התושבים.

שרי-האוצר החליט לצאת במסע לספיגת עודפי הכספים מהאוקלוסיה, כדי להמעיט בכך את לחץ הצרכנים על המיצרכים ה-מעטים הנמצאים בשוק, לשם כך הוא יס-תיעע בהגדלת מיסיה-העקיפין; קביעת שער גבוה יותר, מתאים יותר למציאות. לדו-לר, שבו נרכשות הסחורות המייבאות; עידוד הגדלת הייצור עלידי הנחות במס-ההכנסה הבאה מעבודת שעות נוספות; הנהגת עבודה קבלנית, שתצמיד את ה-שכר לפריון-העבודה, ולבסוף: איוון שלו-שת התקציבים (רגיל, פיתוח וביטחון) מבלי להשתמש יותר בהדפסת שטרות-כסף, תוך מניעת הורמה נוספת של כספים-לידי ציבור רבי-אמצעים ומעט-מיצרכים.

העם

כל השאר החוויר

במשך שבוע ימים ישבו אזרחי המדינה ליד 120,000 מקלטי-הרדיו, בערים, במוש-בות, בקיבוצים ובמעברות, והמתינו כמה פעמים ביום לשידורי-החדשות (בחצי תרי-סר לשונות), ציפו לידיעה: מצב בריאותו של הנשיא ****.

פתושים נודע כי מוסדות ציבוריים מסוימים נקטו כסתר אמצעי-היריות, על כל מיקרה. אולם מעולם לא חיכה היישוב כדאגה רבה כזו להטבת מצב בריאותו של אדם, כאשר חיכה עתה.

לעומת דאגה גדולה זו החווירו כל שאר המאורעות: תקציבו החדש של שרי-האור-צר (ראה המשק), הוויכוח העקר על מאור-עות מחנה-רגילי, ואף הודעתו של הר"ר אמיל שמורק, השופט שהוחרם עלידי הר-גנבים *****. שהתפטר סופית מתפקידו. רק המרד הימי הגדול, שנוכנס לשבוע החמישי, הוסיף לעורר רגשות טוערים.

המשק

מישה רכוב על דולר

שרי-האוצר, אליעזר קפלן, נשא בכנסת את נאומו-התקציב שלו שבו הרחיב, מיל-בד פירוט עובדות כלכליות, גם על גורי

* אחרי גיוס המזכירות הבכירה של הימאים לצה"ל, תיפקדה מזכירות המישנה שלהם.
** מאוסר יותר שרי-העבודה, שגירר בבית-המועצות וראש-עיריית תל-אביב.
*** מנהיג מפלגת "המזרחי" (ממרכיבי המפד"ל).
**** חיים ויצמן.

היהודים, פירסט דו"ח על גניבות ושחית-ות בין כתלי הסוכנות, ועורר בכך את השטרוריה הכלכלית הראשונה בתולדות-יפיעי הצוארון-הלבן במדינת ישראל.

אנשים

● שעה לפני המריאו לארצות-הברית, שהה מנהל מיישרד-האוצר ויועצה הכלכלי של הממשלה, רוז'ר ("רוזליק") הורו-ביין, במסיבה שנערכה לכבודו עלידי הוצאת שוקן לרגל הופעת ספרו, בשליחות מדינה נולדת, המתאר את חבליה-הלידה של ישראל, ערב 29 בנובמבר 1947 בלייק-סאכסט. אמר גרשום שוקן, עורך הארץ: בעוד 20 שנה יכתוב הורוביץ ספר תדש, בשליחות החבית הדנאידית. בכך רמז ל-אגדה היוונית, שלפיה נעשו הדנאיות על-ידי האלים למלא חבית-הסרת-החתיית בר-מים. הכוונה הברורה: חבית המשק הישר-אלי, שמילאה מיליארד דולר, שעברו דרי-כה כאילו חסרה תחתית.

● אפילו שלמה לביא, הח"כ המפא"י הצנוע מעין-החרוד, חבר ועדת-הכלכלה של הכנסת, החליט להודות באינפלציה הדוהה רת: כח"כ שהתנגד לגובה משכורת ה-ח"כים, נהג להתחזר, מדי חודש, 20 לירות לאוצרה-המדינה. אך מאז היבחרו לכנסת השנייה, צימצם את הסכום והעמידו על 10 לירות.

● עדה מיימוון, הח"כית המפא"ית, הידועה כשותפתו של שלמה לביא בר-התנגדות לגובה משכורת הח"כים, ואחות שרה-דתת הרב יהודה ליב הכהן מיימוון, קראה בסבך קריאות-ביניים בכני-סת לעבר מאיר וילנר, ח"כ מק": "אתה אפס!"

● מועדון אלהמברה שבעיר גראנאדה, ספרד, שחבריו מתמחים באיסוף תפעים בעלי חשיבות היסטורית, פנה לדו"ר בן-גוריון בבקשה לקבל את אחת מי-מיגבעותיו המשמשות. כיוון שההודמנות האחת שבה חובש ראש-הממשלה מיגבעת היא בתפילת יום-העצמאות בבית-הכנסת ישורון בירושלים, ומאחר שהיו לבן-גוריון רק שלוש הודמנויות לחבוש את המיגבעת והיא טרם בלטה, נענה המועדון בשלילה.

* בדרך לאילת — במאי שרגא פרידמן — תיפאורה מרסל יאנקו — הבימה.
** הכוונה להוא הלך בשדות מאת משה שמיר ובערבות הנגב ליגאל מוטינ'ן.

חזון אחרית הימים

מדוע מתאמץ רבין לדחות את הבחירות ככל האפשר, תוך הנחה שבמשך השנה שתעבור עד הבחירות, ימותו — אי הפריץ, או הכלב, או הוא בעצמו.

לדעתי היה על יצחק רבין לפנות אל האגמה בגילוי לב, ולומר: אוי רוצה לי היפגש עם סאדאת, אבל איני יכול לעשות זאת בגלל זבולון המר, בורג ורפאל. לכן אני גאלץ לפגוש את הממשלה, ולהכריז על בחירות חדשות מייד. תגו לי מנדט לפגוש את סאדאת ולהידבר עימו פנים

(המשך מעמוד 4)
נות את העובדה שחברת שייכון-עובדים, בהנהלתו של אברהם עופר, עברה על החוק, בכך שהעניקה לו שייכון במסגרת תוכנית השיכון לזוגות צעירים, למרות שלא היה זכאי לכך על-פי החוק. המיפעל לשיכון זוגות צעירים מסובסד בכספי המדינה. זוגות רבים אחרים, שנשואים שנים רבות יותר מר וינמן, מתגוררים בדירות שכורות ואינם מצליחים להגיע לדירה. ספק אם הם היו זוכים שחברת שייכון-עובדים

פגישת רבין-סאדאת בגלל המר, בורג ורפאל

אלי-פנים, כדי להשיג סוף-סוף הסדר של שלום. אני בטוח שאם רבין היה עושה זאת, היינו זוכים תוך כמה חודשים לראות את תמונתו, כראש ממשלת-ישראל, לצד נשיא מצרים אנואר סאדאת. ואם תרצו — אין זו אגדה.

יעקב ברשי, ירושלים

בלי מיכנסיים

אנא, הרשו לי להיחלץ לזעקתו של ראש-הממשלה יצחק רבין, שהואשם בכך ש"נחפס כשמיכנסו מופשלים למטה על-ידי ועידת ראשי מדינות-ערב בריאד, בהתפייטות סאדאת-אסד, בהצבעת ארצות-הברית במועצת-הביטחון יחד עם הערבים נגד ישראל בקשר לשטחים הכבושים, על-ידי מיתקפת-השלום של סאדאת ועל-ידי נכר גותם של ראשי אש"ף להכיר בישראל. אין זה גבול. יצחק רבין לא לבש אף פעם מיכנסיים, מאז הפך ראש-הממשלה. יוסף שריק, תל-אביב

בית-כלא אחד גדול

בזמן האחרון אינני יכולה לפתוח גיליון של העולם הזה מבלי להיחלץ בו בגילויי שחיתות חדש. אני מעריכה מאד את ה"תעוזה ויכולת-החשיפה שלכם, אבל אינני

מבינה מה החוכמה בגילויים האלה. די לפתוח את ספר-ההסתלפוגים ולבחור כל שם מיקרי, כדי להיווכח, שלא נותר אדם ישר אחד לרפואה. אחד מרמה את מסי-הכנסה, (המשך בעמוד 10)

העבודה בוערת ויש אפילו תוצאות די מפתיעות לעבודתך, אבל ההמולה שאתה מקים סביבך, מחשידה אותך שאתה מדבר יד תר על העבודה מאשר מבצע אותה. הדבר הייחיד שבוים ומרסן או תך היא בעצם שותפתך המצביעה בפני דל הזמן על נקודות-התורפה שלך. יש הרבה גיוון בדבריה. בן מאז ניים — צא לנופש.

יהיה עליך לרסן יצר מסויים על מנת להגיב כראוי על

חאזניים
22 באוקטובר - 22 בספטמבר

עקרו
22 בנובמבר - 22 באוקטובר

הבעיה העומדת במרכז השבוע, ברוקטת, היא בריאותך. כל אשר תעשה לשיפורה — מצויין. כל אשר תעשה העלול לפגוע בה — מסוכן מן הרגיל. גש לרופא, לי בדיקה שיגרתית, ואל תזניח את פוליסת-הביטוח בגלל הצלחתך העיסוקית והאמנותית. נכונו לך הפתעות גם במישור הפיננסי, אך היזהר ממס-הכנסה...!

קשת

לא, הדרך הנכונה אינה להגיד את הכל בפרצוף. אף לא למקורבות אליך ביותר. עם חברות את חייבת לנהוג דיפלומטיה. על-אף שזה שונא על בני-הגדים, שינאת-מוות. גם עם זרים: בייחוד הבוסים והמספקים עבודות חייבים להבין לרוחך, ולעדנות-חוששין — את צריכה להבינם. שבת גדי — עיסקי ב"ש בעו זה בספורט.

גדי
22 בנובמבר - 22 באוקטובר

המצב מעורפל ביותר; אל תמשיך לגשש באפלה — אלא דרוש הסברים, ותבע בייצוג החלטות שיעורו לך ולטוביכם אותך לצאת מן הסבך. אם אתה ממונה על אחרים — מוטב שהשבוע תהיה פחות קשוח, ויותר נוח, גם צעד מסוג זה יגרום לתוזה מעולה לעניינך. בת דלי — הנתחת לאחרונה את נושא הופעתך, את ודאי אינך יודעת, שהופעתך היא כרטיס-הכניסה קור שלך. אם את יפה — נצלי זאת!

דלי
22 בנובמבר - 22 באוקטובר

כמו בשבועות האחרונים, הבעיות המר-כזיות שלך הן: חוסר-יכסף ושיעמום. ב"מישור הפיננסי, אין רגיעה. מוטב שתתחיל לחשוב על חריגה ק"צ זווית מעיסוקך — או אי-עיסוקך — הרג"ל. לים. אם לא תשנה את המצב, אתה עשוי להי"תקע לצמיתות. במי"שור הרומנטי, בת דגים, אין עוד טעם רב לרומנים הקצרים והקלים. שמה תחשבי על משהו קצת יותר רציני? מצד שני, דווקא האדם המדבר הרבה, איננו מתאים לך כלל.

דגים
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

שב בשקט, בייחוד ב"יום א' זה לא כדאי להסתבך בגלל רעונך הטבעי לבלוט. גם ה"פירסומים האחרונים לא עשו לך דווקא טוב. בה. מוטב שתתרכז ב"ענייני הלב ובענייני"כספך. במישר ה"יצ"ר — אתה ממשיך לחוש בבצורת מסויי"מת, אך השינוי תלוי בך. אם את רוצה בהישגים, דחי זאת לכשתראי מצב בן זוגך. בן טלה — כדאי לך להמר השבוע.

טלה
22 באפריל - 22 בחודש

השבוע צפוייה לך פעילות קשה מן הרגיל, וגם בלתי-שיגרתית. ממש כמו בשבוע שעבר. יהיה עליך לאסוף את כל כוחותיך, הפי"זיים והנפשיים, כדי לע"מוד בחשימות שיוטל עליך לבצען. אם תדע להתגבר על חולשות קטנות שלך — תצליח. נסה השבוע לאנוס את עצמך לא לבזבז.

שור
22 בחודש - 22 באפריל

חשדות מכווערים ש"השמיעו באוזניך שכ"הצעירים, אינם מבוססים, ומצוי בהם גרעין עלוב מאד של אמת. אך הנוק כבר נגרם; עשה מאמץ עליון לתקנו, בטרם המצב יהיה אבוד לחלוטין. זה ילמד אותך להבא לקח, ש"לא להאמין לכל בדותה המושמעת באוזניך, ולטרוח לאמת דברים, בטרם תגיב.

תאומים
22 בחודש - 22 באפריל

הודום קופ

יום א' פוחח פרק חדש במאבק המיקצועי או האישי, אם אתה תדע להסתכל מסביב לפני שתקפוז, לשקול את כל האפשרויות ולא להיר"כנס להתנגשויות עק"רות — יש לך סי"כויים מצויינים להיר"חיק לכת. פגישה עם נערה בהירת-שיער תו"ביל אותך לבחירה מביכה. תצטרך להתי"ליט, ומחר: אחרת תפסיד הזדמנות רומנ"טית גדולה מאד. בת סרטן לבשי בהיר.

סרטן
22 בחודש - 22 באפריל

ביל אותך לבחירה מביכה. תצטרך להתי"ליט, ומחר: אחרת תפסיד הזדמנות רומנ"טית גדולה מאד. בת סרטן לבשי בהיר.

איני מכיר הרבה שבו"עות טובים יותר למי"צוא מרגוע בטבע, כאני"שים חדשים, ובדברים יפים. זהו שבוע שצריך להיות מוקדש חצי"הצי: לעבודה ולבילוי, בייחוד להסתכלות, ב"קור בתערוכות וכיוצא בזה. אם תשקיע את כל הזמן לאחד משני התחומים — תינוק, אם תמשיך לראוג — תגרום נזק לזקוקים לך.

אריה
22 בחודש - 22 באפריל

אתה נמצא שוב בני"קודה שאתה שונא — אבל לה אתה זקוק כדי לפעול כמו בן-אדם: בקו"הגנה. תוקפים אותך חזק, וחזקה ש"תדע כיצד לפעול כדי להשיב מליחמה-שכרה או למנוע את פני ה"רעה. בת בתולה: חברה קנאית עולה לקחת אותו ממך. אך אם הו"חשוב לך באמת ואת מעדיפה אותו, הו"חזכי לברנש מתוק. לבשי צהוב.

בתולה
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

אתו ממך. אך אם הו"חשוב לך באמת ואת מעדיפה אותו, הו"חזכי לברנש מתוק. לבשי צהוב.

הסרוגים של נורכלטקס

אפנת חורף 1977
עם הסרוגים של נורכלטקס
נעשויים מחוטי צמר מעורב
מיובאים מאטליה
באיכות מעולה

בעיצוב בלעדי של

enrico loreni
Firenze

nurkaltex

כמה לירות טובות

לפי דעתי, החומר שהעולם הזה מביא בקשר לערבים, אש"ף והפולסטינים, הוא רב מדי ולא מעניין רבים מהקוראים. לכן כדאי להביא יותר חומר על הנעשה בארץ, אם על השחיתויות בכל השטחים, ואם על הרכילות בקרב הבוהמה שזה מעניין מאד את הקוראים. תודה לכם גם על ההמלצות בקשר לגיירות-הערך. תודות לכם הרווחתי כמה לירות טובות. הייתי מציע לכם להפוך מדור זה לקבוע, ולקבוע אתר הגיירות שאתם מציעים ולהמליץ מתי למכור ומתי לקנות.

יוסי גורן, חיפה

ירון הטלוויזיוני

עד מתי נילאך לסבול מדי יום חמישי בטלוויזיה את אוילתו של המראיין, ה"גאון-התרון של הטלוויזיה, שמאז הקמתה ועד היום היא ניסיונית? האם גם זה ניסיון לגדל ישמאין? התוכנית עדי כותרת היא טובה, כשלעצמה. יש תיפ"א אורה, יש קהל שמשלם את כל הצאי"א האגרה. אבל השחקן הראשי גרוע. אם ששואל ניצולי תאונת-מטוס מתי תהיה התאונה הבאה שלהם, אינו ראוי להופיע על מסך הטלוויזיה. האם יש כאן מקום לבדיחות-הדעת או לעג-רש? מכל מקום נראה לי שיש להוריד ירון טלוויזיוני מעצבו זה, לטובת הציבור הצופה.

עמי כספי, תל-אביב

דו"קישוט מחמם את הלב

ברצוני להביע באמצעות עיתונכם את תודתי והוקרתי לאיש המיטרה-אזרחי צבי פיסקל, אשר גילה רחב-לב ונדיבות אישית רבה כלפי בשעה 3.00 לפנות בוקר, בעת שהיה על מיטרתו באחד מרחובות תל-אביב. תודה על עירנותך, קשישי. מסתבר שישנם עוד דו"קישוטים בימינו, וזה מחמם את הלב.

פ. סטפנסקי, אזור

מת לאוקימפיאדה

כחובב-שחמת ותיק, התפלאתי מאד שלא מצאתם לנכון לסקר את אולימפיאדת ה"שחמת שנערכה באחרונה בחיפה. זה היה מאורע שקשה להגזים בחשיבותו הלאומית.

(המשך מעמוד 8)

השני את מעבדו, השלישי נוסע באוטובוס במחיר כרטיס של לירה ועשרה כששוי ה"נסיעה הוא שלוש ל"י, הרביעי נותן צ'ק בלי כסוי, והחמישי סתם שודד בנק. השיטה הנהוגה במדינה הזאת מאז הק"מ, הפכה את כולנו לעבריינים. כיוון שכך, אולי כדאי להכריז על המדינה כולה כעל בית-כלא אחד גדול. לכם לא יהיה אז מה לגלות, ותוכלו להתמסר לכתיבה על עניינים מרתקים יותר מאשר פרשיות שחיתות.

רינה סלע, ראשון-לציון

כנסת עליזה

קיים בארץ לפחות שבועון אחד - העולם הזה - המגלה מאז-ומתמיד עיר"נות לגבי השחיתות אשר פשטה במדינה, החל מהמועלים הקטנים ועד לדגים הגדור"לים, שישבו ליד שולחן הממשלה. מה שאין כן בעיתונים האחרים, החוששים לפגוע, חס"והלילה, בציפור-נפשם של גנני בי המלון הציבורי, פן יבולע להם. טוב שקיים צוות עיתונים בעולם הזה, החושף שפעם כלכליים כאלה, למען ידע הציבור לאן זורם כספו.

בן-ציון ברי-גרי, גיבעתיים

כל מי שרק חושב את עצמו ראוי לרוץ, להיבחר או לעמוד בראש רשימה - כבר הציג את עצמו ואת מועמדיו, והנה, דווקא מי שחולל את המהפכה הגדולה ביותר בכנסת, על-ידי שעורר אותה מתרדמתה (אורי אבנרי), בושש ריכבו לבוא.

גרי גולדמן, תל-אביב

צחקתי בליבי לאידם של כל חברי"הכנסת המתלוננים על שהכנסת הפכה משר"ת, משעממת וחסרת עניין וחיים, לא רק לציבור אלא גם להס"עצמם. הם פנו ליו"ר, ישראל ישעיהו, כדי שהוא יפעל כדי ל"הכניס חיים לכנסת. רבותי חברי-הכנסת, טעיתם בכתובת. לא ישראל ישעיהו יציל אתכם. רק איש אחד מסוגל להכניס חיים בכנסת ואפילו לערוך בה סקנדלים. זהו אורי אבנרי - הפרלמנטר מיספר אחד של ישראל. אפילו אם אינכם מסכימים לדיעו"תיו, התוירו אותו לשם ותראו אינו כנסת עליזה תהיה לכם.

יעקב נדרר, תל-אביב

גלוית דאר בלבד תוכל להביא לך

פרס של 19,000 ל"י

פרס גדול יחיד בסך 19,000 ל"י יוגרל

ביום חמישי ה-30 בדצמבר 1976 בשעה 5.10 אחה"צ בין כל המאזינים לתכנית "הזוכה המאושר" בחסות תשלבת מפעלי "טמפו" המשודרת בגל ב'.

כל שעליך לעשות הוא לשלוח גלויה לחברת "טמפו". איזור התעשייה חולון. עם שמך. כתכתך ומספר הטלפון שתמצא לידו בעת השידור. ולהשלים את הסיסמא:

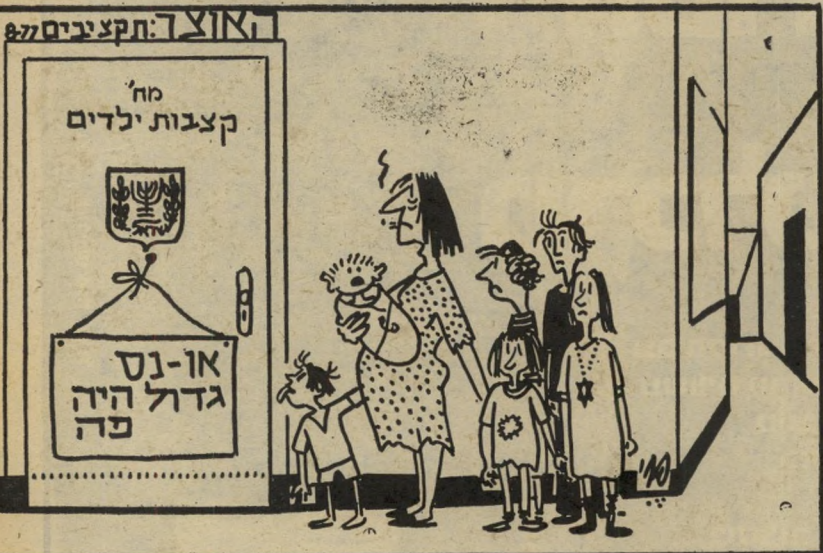
"ליטר פלוס של . . . גם הגדולים גמדים לעומתו".

הזדרז במשלוח הגלויות וחזור

19,000 ל"י מחכים לך - מתנת חברת

טמפו

ליטר פלוס של "טמפו" גם הגדולים גמדים לעומתו.

הייצוגית והספורטאית. הוא ריתק אלפי אנשים במשך שלושה שבועות. העיתונות, רובה-ככולה, סיקרה את המאורע, וחבל שהעולם הזה לא נטל חלק בכך.

● דווקא בשל הכיסוי העיתונאי הנרחב שבו זכתה האולימפיאדה, נמנע מהעולם הזה לחדש דבר בנושא זה. עם זאת שלח העולם הזה חוליית כיסוי לסיקור האולימ"פיאדה, ורק בשל התנאים המכבידים לא היה הסיקור ברמה הנדרשת. כך שהערותו של הקורא כנעני היא שח, אבל לא מת.

הארם לא ימנע

בחוסר רצון אך בלי-תבירה נאלץ אני להגיב על דבריו של דן עומר, הכלולים במאמרו "נפטוים" (העולם הזה 2047). אין לי שום כוונה להתפלמס עם דן עומר, אך גם לא אוכל לעבור בשתיקה על ההש"מצות הסרות-השחר, שהטיח נגדי, כי הרי

לחתנהג כמו עופר!

אינני מסוגלת לתפוס את האטימות של שרי-הממשלה, כאשר החליטו לקצץ את ההצמדה בקיצבאות למישפחות מרובות-ילדים, אף אחד משרי הממשלה הזאת אינו אב למישפחה מרובת-ילדים. עד כמה ש"ידוע לי אין לאף אחד מהשרים יותר מ"שניים, אולי שלושה ילדים. אז מה הסלא שהם לא מבינים מה זה לגדל חמישה או שמונה ילדים בבית?

גלוריה אמסלם, אשדוד

...אם הממשלה לא תשנה את החלטתה ל"קצץ בקיצבאות-הילדים, לא תהיה לנו ברירה אלא לנהוג כמו שנהג השר אברהם עופר לגבי בניו - הוא לא המתין שהם יקבלו קיצבאות מהביטוח-הלאומי או מ"מישרד-הסעד, אלא נטל ישר מכספי הציבור והעשיר אותם. האם רוצה הממשלה ש"כולנו נלך בדרכו של עופר?"

ג. פינחס, דימונה

הסיבה האמיתית שג'ינזס אונידין "התקפל" הוא פחד מן

הפירט בארגמן

הרפתקאות רומנטיקה וצחוק

רוברט שאו (העוקץ-מלחמות)

זנביב בוזלד פיטר בויל

THE SCARLET BUCCANEER

בכורה ארצית

בקולנוע "אלנבי" ת"א 9.30 - 7.15 - 4.30

שתיקה במיקרה זה פירושה הודאה בנכור גותן.

במאמרו נמר של נייר (העולם הזה 2036) — מאמר מכוון נגד מאזניים — הוא מכנה אותי „המשורר העברי מנפרד וינקלר“. כמובן כאירוניה על שמי הלא-עברי, כי הרי רק אותי הוא מכבד. בין שאר המשוררים המבוקרים, בכינוי „המשורר רר העברי“, גישה זאת ראויה לאיש מהחוגים הקנאים הלאומניים ביותר ולא לאיש השמאל, דן עומר. והנה לא עברו שלושה חודשים, והפכתי לפתע „המשורר הרומני מנפרד וינקלר“. בשני המיקרים, כמובן בהתאם לכוונות ולדרישות הנושא ולא מתוך גישה אובייקטיבית. אינני יודע אי-אלו מיצירותי בשפה הרומנית קרא דן עומר, אך לי לא ידועה אפילו שורה אחת בשפה הרומנית מפרייטי. מובן שהעובד דה שמשורר רומני, שהיה לפני שלושה חודשים משורר עברי ומצא מיספר שנים בלבד בארץ (לפי טענתו), ישמש כשופט פרסי-עגנון, היא כשלעצמה מגוחכת. לא אתפלא איפוא אם באחד הימים אהפוך גם משורר סיני או הוטנטוטי, כשהדבר יתבקש לצורך כתיבת מאמרי-השמצה.

ומן הקל, אל הכבד, כשדן עומר מכנה אותי „אחד מרוחות-הרפאים של הסיפורת העברית“, אין לזה כל חשיבות. אך כשהוא פוגע בשמי הטוב, הופך העניין רציני ביר. תר. ברצוני לצטט מילה במילה מדברי ריי של דן עומר: „המשורר הרומני, מנפרד וינקלר, שעלה לפני שנים מיספר אר-צה, פרנסתו הספרותית מקורה בסדנה לי-לימוד שירה-לנוער המתנהלת בבית-הספר. גותן-לחמו הוא שמאי גולן.“

אלה דברי דן עומר, והנה העובדות: אין לי שום טובת-הנאה, ואינני מתפרנס מבית-הספר ואינני מכהן בתור מדריך סדר נה לנוער, אלא להפך, בשנה זו הורחקתי מן הסדנה, בעוד ששאר המדריכים נש-ארו, גם בשנה שעברה, שבה עשיתי כ-מדריך הסדנה במשך טרימסטר אחד, לא היתה „ידו של גותן לחמי“ רחבה ביותר. השתכרתי בכל שנת הכספים 1975 מהרי-רבה בסדנה — 1680 ל"י ברוטו, ולאחר ניכוי מס הכנסה, 1120 ל"י נטו.

אם דן עומר סבור לזכות בפירסום עלי-ידי השמצות ומאמרי-ביקורת נטולי כל רמה, אוכל להבטיח לו, כי הוא מחטיא את המטרה. דבר זה לא יזכה אותו בשום דריסטינגל בספרות העברית, אלא רק בפירסום זול ומפוקפק מאד, בעוד שלקור-בנותיו המושמצים, בחלקם לפחות, מובטח מקום כזה. לאחדים אפילו מקום מכובד, ולא ארסו של דן עומר ימנע זאת, למולנו, מנפרד וינקלר, ירושלים

כולם אוכלים חרא

אני פונה אליכם, אורי, קובי, חנוך, ירמיה וכל אותם אשכנזים יפים ש„איכפת להם“: עשו לנו טובה ורדו מעלינו! לא דורשים מאיתכם מאומה. אל „תעורר“ לנו, אל „תשפרו“ אותנו, אל „תעלו את רמתנו“ לרמתכם. פשוט: עיזבו אותנו, כי אתם בקושי עוררים לעצמכם, בקושי מסתדרים עם עצמכם — ואתם מסרבים בתוקף להודות בכך. עובדה: כולנו אוכי-לים חרא במדינה הזאת. אחד אוכל אותו בקצפת, בוילה שלו, והשני בחדר אחד עם מיטבחון.

נכון, לכם איכפת. כואב לכם ורע לכם בנשמה, ואו אתם משחוללים מבלי לדעת למה, לשיא העליבות והגיוחן הגעתם לאחרונה במחזה קריזה, בדיון הטלוויזיוני עליו ובהשתקפות הדברים בכתבה בעולם הזה (2047).

בועצמכם הקימותם דחליל חדש, חסר צורה אך בעל צבע — „אשכנזים“, ועליו, על עצמכם ובשרכם, אתם יורקים בשצף-קצף. אתם לא מבינים למה, אבל תתפלאו — אנחנו מבינים. רק ספרדי מסוגל להבין שאתם עצמכם נגמרתם ב-1945. הוציאו לכם את הלב. עד עתה יצא לי לשמוע רק אשכנזי אחד שידע לומר ש„המחזל“ היה לא ב-1973 אלא ב-1943. עד יומי האחרון אוכר בלבי את דבריו של הייל, ממוצא עיראקי, שאותם אמר במעוז בתעלה, לפני מותו: „איפה, איפה עוד מיליון יהודים?“

היה זה דווקא מחזאי ממוצא ספרדי, ניסים אלזני, שידע לומר את הדברים בצורה סובייקטיבית במחזהו הגדול, הצוענים של יפו. כי שריד הצוענים באו ליפי, והקימו בה מדינה. למעשה הם אינם חיים, אלא גוססים גטיסה אחרונה. (המשך בעמוד 12)

אדם
לכל
עט

MADISON
by CARAN D'ACHE
עט היוקרה

העט היחיד עם תעודת אחריות לכל החיים בכל העולם. עטים עפרונות ומערכות כסף או זהב. מדיסון — ניתן לחריטה למטרות שי. מדיסון — המתנה לאנשים שאתה רוצה להביע להם את הערכתך.

להשיג בחנויות המובחרות

MADISON טוב מן הטוב ביותר

עטר — חברה למסחר בע"מ — רח' פרץ 17 ת"א, טל. (03)611833/4/5.

כדי לכתוב במדיסון — עליך להיות האדם המתאים למדיסון. הכותבים במדיסון ברחבי העולם, הם האנשים שאינם מסתפקים בפחות ממנו.

פי 9 יותר

מזמיק חצול. מפוצ. חיל. מצאיק. מלפא. עליר. סקסי. מיליק. פיליק. פיליק. פיליק.

"THE NINE LIVES OF KITZ THE CAT"

9 גלגוליו האינוטימיים פי 9 פילי בחתול

בכורה ארצית בקולנוע „ריאל“ ת"א — 9.30 — 7.30 — 4.30

מכתבים

(המשך מעמוד 11)

דב גדול, שחור ומאיים, עומד בדד ומטיל את צילו ותובע את חובו. למדינה יש פרצוף בהתאם. כולנו אוכלים חרא. אבל אנחנו אוכלים יותר מכס. אך הדבר האחרון לו אנו מצפים מכס הוא "עורה". אז, רדו מאיתנו!

לא רוצים לעזור!

הריני לפנות אליכם ולהודות לכם על כך שפירסמתם בעיתונכם את בעיית הכאובה ("מישפחת איוב, גיבעת אולגה", העולם הזה 2044). אחרי פירסום הכתבה פניתי שוב אל לשכתהסעד בהדרה. הנ"ל עשו אצלי ביקור בית, ואמרו כי יטפלו בבעיית הכאובה וביילדי הנכים, אך לצערי לא עזרו לי בשום דבר.

כמרכן פניתי אל מר קוסטליץ מעריית חדרה, והנ"ל מסר לי כי יבוא לביקור בית. לאחר מיספר ימים שלא הופיע, פניתי אליו בשנית ותשובתו היתה כי אפנה לעיתונאי שכתב עלי, וכי אינו מוכן יותר לעזור בשום פנים ואופן.

כידוע לכם, מצבנו בכירע. אבקש את עזרתכם בנדון, ואולי דרככם יעזרו לי. **אברהם זעפרן, גיבעת-אולגה**

ברחה עגיבה

קראתי את כתבתו של קובי ניב, "להרוג אותם כשהם קטנים" (העולם הזה 2045). לדעתי, קובי, אתה חסר כל רגש הומניטרי טארי. פירוש דברך הוא טבח בעם הערבי, פשוט וכמשמעו, ואפילו כבדיחה זה כבר לא מצחיק. לא רחוק בהיסטוריה ביצעו הנאצים מה שאתה מציע לעשות לעם הערבי. כל אם רוצה שבנה יחיה, בין אם היא אם ערביה או אם יהודיה. אני מאד מקווה שאתה בודד בדיעותיך ההרסניות. תפסיק לכתוב בדיחות עצובות כאלה. **א. רם, לוחם בצה"ל (צנחנים), צה"ל**

● עוד יותר עצוב שהקורא הצנחן לא הבין שהמדובר בסאטירה. לחשומת-לב קצין חינוך ראשי בצה"ל.

זילזול לא מקסים

בעיתונכם (העולם הזה 2045) מתחת לכותרת "אחרי שהרסו את תליאביב מר קימים אותה מחדש בניסיון לחדש את רוחה" התפרסמה כתבה על מיסעדה חד-שן כמקום מקסים.

עם כל הכבוד וההוקרה כלפי האדריכל אריק סמית, על הבניין המקסים שהקים, אין לזלזל באחרים, שעזרו לו בהקמת מקום מקסים זה, מבין אלה הפסל יערי המרגיש בזלזול כזה. כדאי לציין כי ביום שביקרו בגלריה שלי האדריכל ובעלה-י בית, הם בקשו שאייעץ להם על דברי אמנות שאני מייצר, שיחאימו לבניין בסגנון תליאביב הקטנה. אני הראיתי להם ברצון ויעצתי להם בדבר עציצים גדולים סביב הבית, וגם עמודים למרפסת ועמודים לכניסה, וברצון קבעתי להם מחירים נמוכים ונוחים וסיפקתי להם את כל הדברים בזמננו. הכל בתנאי שגם שמי יוזכר בשי-לט אחרי גמר הבניין המקסים הזה, והם הבטיחו לי הגיגית ששמי יופיע.

צר לי שהם לא עמדו בהבטחתם, ואני בני מבין את פשר הזילזול הזה. לפי דעתי אין זה הגון.

מאיר יערי, פסל, תליאביב

טעות לעולם צודקת

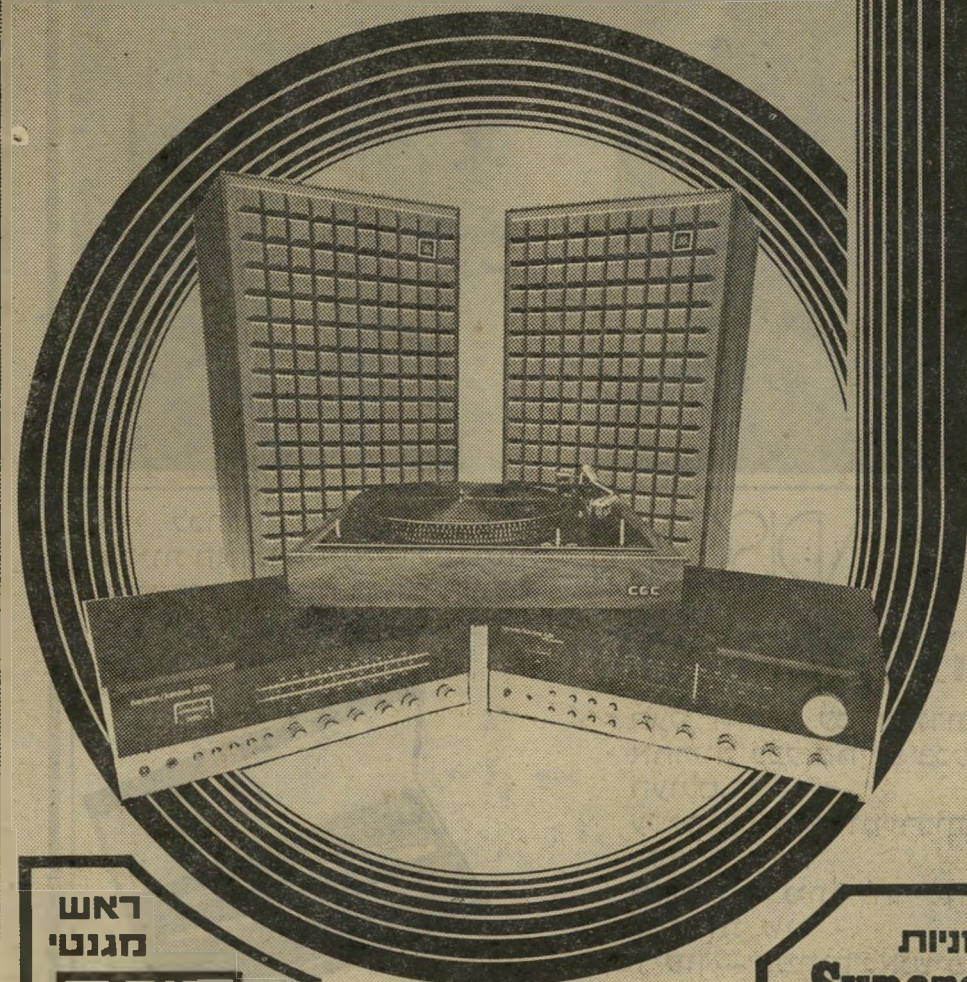
ישיש נמצא ברשות הנוסע

תושב תליאביב, בן 25, נעצר בשבת, במליתעושה בן גוריון, דקות ספורות לפני ש-עמד לעלות על מטוס ללונדון. על גופו נתגלו שתי סוליות-חשיש ממין משובח.

"ידיעות אחרונות", 20.11.76.
ועל כך נאמר: אל תשליכנו לעת זיק-נה, אפילו בשעת נסיעה.
חסי שרייבר, בת-ים
רותי גולדהגן, תליאביב
אולי זמיר, פתח-תיקווה
● ועוד 27 קוראים שטרחו לשלוח ל-מערכת טעות-דפוס זו.

יותר סטריאו תמורת כסף

יותר איכות HI-FI יותר עצמה (Power Output) יותר צלילים (Frequency-Response) פחות עיוותים (Distortion)

ראשי חגנטי

EMPIRE

אוזניות Superex

רחקולים JBL

חגבר-הקלט

harman/kardon

פטיפונים

CEC

בואו לראות לחוש ולשמע יותר סטריאו בחנויות המובחרות ובאולם הצלילים קרליבך 27 ת א לקביעת כגישה נא לצלצל טל 285151/243 בין השעות 10-18

תנדיראן

סיפי תדיראן: תל-אביב: קרליבך 27. טל. 285151 ירושלים: סמאי 9. טל. 234867. חיפה: ככר סאירהוף 5. טל. 3-511232 באר-שבע: החלוק 128. טל. 36565. נתניה: רח' שער הגיא 1. טל. 38428.

פרסום פלד.

יוקרה.

המילה המתאימה יותר מכל לתצוגת החורף הבינלאומית באיוניר. איכות גבוהה, מבחר עצום ואופנת לונדון, פריס, רומא ותליאביב, הופכים את הקניה לחוויה שאסור לך להחמיץ.

איוניר

הטעם הטוב שבאוכנה
חכה דן כרמל (פתוח רצוף מ-8 בבקר עד 11 בלילה)
תל-אביב: דיונוץ 129 (פתוח רצוף מ-8 בבקר עד 12 בערב) אלנבי 31, הילטון

תמונות ופלקטים ממבחר הציור ה-מודרני והקלאסי - הקישוט התר-בותי והנאה לדירתך ובהישג ידך! המתנה המקובלת לכל הזדמנות!

"לושום", ת"א, רח' אלנבי 101 (מול בית-הכנסת הגדול)

רבינו, צריך לארח בלישכתו, בביקור רישמי, את מוכבת הקולנוע אליזבת טיילור. טען רבינוף: "האם נשיא ארץ צות-הברית, נשיא צרפת או מלך ספרד היו נוהגים כך? לדעתי, הרצון לארח מוכבת מבטא לא רק סקרנות אישית, אלא גם גישה קרתנית." אגב, רבינוף טען כי אין זו הפעם הראשונה שבה מגלה רבינו קרתנות מעין זו, ואמר: "ב-1965 היתה כאן סופיה לורן לצורך צילומי הסרט 'יהודית'. רבינו, או הרמטכ"ל, והאלוף אברהם יפה, היו מלוויה של הכוכבת בסיועיה בארץ — וזה נראה לי מגוחך." טענה נגדו הנה זמר: "צריך להביא בחשבון שמינית ישראל זקוקה להסברה' כאוויר לנשימה... יש בעולם מיליוני אנשים שרצוי להביא לתודעתם את קיומם של ישראל, והם מתעניינים באליזבת טיילור או בלייזה ביגלי, ולא בהגות ובפוליטיקה. חוץ מזה, אליזבת טיילור היא יהודיה כשרה בתוקף גיור, ושמה בישראל עליזה ב'."

אגב, זאת לא היתה צרתו היחידה של יצחק רבינו השבוע. אחרי שחתנו, אברהם בן-ארצי, נפצע קשה לפני שלושה שבועות בתאונת-דרכים בסיני ושוכב מאז ללא-הכרה, הסתבר כי גם מצב בריאותה של בתו, רליה, הנמצאת בי חודשי הריון מתקדמים, אינו תקין, והיא התקבלה למרפאה להריונות בעלי סיכון גבוה. היא מאושפזת בתל-השומר, אותו בית-החולים שבו מאושפז בעלה.

גיליון-סטנטיל מודפס הועבר בשבוע האחרון מיד ליד בבניין הכנסת, והעלה חיוכים רבים על פני מי שראה אותו. הגיליון היה דף-עבודה (קול-טיט) של סירטו של מנחם חם גולן על מיצצו אנטבה, והיתה בו רשימת השחקנים שהשתתפו בצילומים באותו יום. כך היה כתוב בדף: "דן שומ"רון — אריק לביא, יוני יהורם גאון, שוקי — אסי דיון, יצחק רבינו — סטאטיסט, שימעון פרם — סטאטיסט."

מי שהיה קצין-צנחנים ראשי ופקד בפועל על פשיטת צה"ל באנטבה, תת-אלוף דן שומרון, אינו מרוצה ביותר מהספולאריות הרבה שבה הוא זוכה כשהוא מונצח, בגודל טיבעי, בלא פחות משלושה סרטי-קולנוע, בינתיים. מה שגורם לאי-שביעות-הרצון של דן שומרון הוא השחקנים ש נבחרו כדי לגלם את דמותו. אמר שומרון לעיתונאית נעמי רון: "כל זה נראה לי מגוחך. אם זה לא היה רציני מבחינתי, הייתי צוחק על כל העניין. שמעתי שאריק לביא משחק אותי, אני לא חושב שהוא בכלל יכול להבין אותי, גם לא דרך הסברים של אנשים אחרים. אני מרגיש שלא בנוח שהוא משחק אותי. מבחינתי, זה אפילו קצת מעליב. לעניין של צ'רלס ברונסון אני לא מתייחס ברצינות. אני כבר מדמיין לעצמי את יהורם גאון במטוס, בתור יוני, שר את רוח, רוח... מה שדן שומרון לא ידע, הוא שאם העניין כל-כך איכפת לו, הוא יכול למנוע שימוש בשמו בסרטים. שום מפיץ-קולנוע אינו רשאי להשיג חמש בשמו של אדם חי, אם זה מתנגד לכך."

בדיון שנערך בכנסת על החברה לישראל ב-1970 הזכיר ח"כ

אריק שרון נוהג להירגע ממשע-הבחירות האינטנסיבי שבו פתח, הריבה לפני האחרים, כשהוא משחק שחמט במישרי תנועתו החדשה, שלומציון. כלי השחמט שבהם הוא משחק הם כלים מפלסטיק תוצרת הארץ, שהמלך מעוצב בהם בצורת מגן-דוד והמלכה בצורת חנוכייה. ראה אותו אחד מחסידיו עם כלים אלה ואמר לו: "אתה צריך להחליף את כלי האוייב. לא ייתכן שתשחק נגד כלים יהודיים. המלך של היריב צריך להיות בצורת חצי-סהר, ואילו המלכה בדמות שחרזאדה."

הגרמנים במשך ארבע שנים, עד 1945. כשחזר מהשבי לארץ, פגשו אותו ידידיו בנמל חיפה ומיהרו לבשר לו כי בשנות היעדרו מהארץ חל פילוג בין מפא"י ואחדות-העבודה. בור במקום לדעת מפיו לי איזה פלג הוא עומד להצטרף. השאלה הראשונה ששאל בן-אהרון היתה: "אל מי הצטרף נמירובסקי?" נמירובסקי לא היה אלא מרדכי נמיר, מי שהפך לימים שר בממשלת ישראל וראש-עיריית תל-אביב, והיה בר-סלוגנתא גדול של בן-אהרון. כאשר בישרו לבן-אהרון שנמיר הלך עם מפא"י, השיב בן-אהרון: "אז אני הולך לאחדות-העבודה". כששאלו את האישיות מהו הנמשל, השיבה: "אם זרו (אלוף (מיל.) מאיר זורע) הלך עם ידן, מקומי לא יהיה שם."

במסיבה שערך עורך-הדיון אליהו גיצדטר, ראש אגודת מכבי תל-אביב, לכדור-סלני האגודה, השתתף גם ח"כ משה דיון, הקמיע" של קבוצת הכדורסל. דיון ניצל את ההזדמנות, גילה כיצד מגיבה אשתו, רחל כורם, באותם מישחקי-כדורסל של מכבי תל-אביב שבהם היא נלווית אליו: "היא כוססת במהלך המשחקים את ציפורניה, ולפעמים היא אפילו מתפרעת בשאגות." רחל נעצה בדיון מבט-תוכחה, ואז מיהר דיון לתקן את עצמו: "זה רק במישחקים — בבית היא דווקא בסדר."

יכוח פומבי פרץ בין עורכת דבר, חנה זמר, לבין מבקרת-קולנוע של עיתונה, זאבי רבי-לורן, סביב השאלה אם היה ראשה-ממשלה, יצחק

גולדה היא מועדון-לילה, הרצל הוא מחזה ברודוויי ואלון הוא שמו של מוסך שבו מדברים עברית — כל זה כמוכר, בניו-יורק, העיר העיברית הגדולה בעולם. דיון הוא שם סרט שיביים בדי אטו פרמינג'ר, ורק היים הרצוג הוא בינתיים שגריר ישראל באו"ם בילבד, מבלי שאף בית-קפה, מועדון-לילה או הנות-תכשיטים יטלו את שמו בהשאלה לשימוש מיסחרי. אבל אחרי הופעתו האחרונה של הרצוג ברשת סיי-בי-אס, יש להניח שחברת-מחשבים אמריקאית תשאל את שמו לשירות תיה, שכן, הוא הפגין כושר חשבוני יחיד-במינו: "באו"ם הברות 145 מדינות. 70 מהן הן קומוניסטיות, גוררות או ערי-ביות, ומדינת-ישראל אינה מת-חשבת בהן. משיב-עם-יחמש מדינות הנותרות, רק 28 מדינות נות, כולל ישראל, הן מדינות דמוקרטיות, וארבע-עשרה מדינות כאלה הצביעו נגד ההחלטה... ועל זה נאמר: עוד ניצחון כזה ואבדנו."

אישיות פוליטית לשעבר, שפרשה מפעילות, נשאלה באחרונה אם אין בכוחה להצטרף לתנועתו הדמוקרטית של הפרופסור ייגאל דיון. השיב האיש בספור: "יצחק בן-אהרון היה לוטננט-בן-חילה-הפרים הבריטי במלחמת-העולם השנייה, וישב בשבי

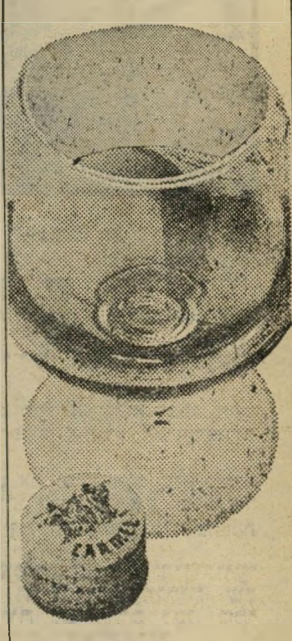

אריאל זילבר הוא אחד מוכבי-הזמר הגדולים שידעה המדינה מעודה, ולכן הוא מרשה לעצמו לנהוג בקפריזיות בעת הופעתו בתוכניתו רוצי שמוליק. אריאל מפסיק מדי-פעם את המוסיקאים המלווים אותו, ומעיר להם על אופן נגינתם. שבוע שעבר החליט אריאל, כי נמאס לו לשירת את רוצי שמוליק, באמצע השיר נטל את החצוצרה והרביץ קטע-ג'אז, שכל קשר בינו לבין הלהיט מיקרי בהחלט. אולם הקהל דרש את רוצי שמוליק, ואריאל זילבר נאלץ לתת אותו.

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מוקנה ראשון לעיון וזכרון יעקב

ביען מואב בנשימה אחת את שרתי-האוצר **פנחס ספיר** ו-**יהושע רבינוביץ**. כשסיים מואב לנקוב בשמו של רבינו בייץ, נשמעו מיד קריאות ממעט חברי-הכנסת שנכחו ב-אולם: "יבדל לחיים ארוכים." ח"כ הליכוד **יגאל הורוביץ** מיהר להוסיף לקריאות אלה: "אבל לא כשר-האוצר!"

ח"כ **מארישה פריד** לון זכתה השבוע בהתעניינות רבה מצד צלמי-הטלוויזיה שר נכחו בבניין הכנסת, וזאת ל-מרות שלא נאמה ולא עשתה כל מעשה מיוחד. הסתבר שהיא זה לבושה של הח"כית שעורר את השומת-ליבם של הצלמים. היא באה לכנסת כשהיא לבושה במיכנסת-גינס משופשים, ו-הולצת-קטיפה מהוהה גזורה בנזבות. שנראתה כקרועה. בר במקום זכתה מארישה מפי צוות הטלוויזיה בכינוי: "הח"כית הר זרוקה."

סמנכ"ל המוסד לבטי-חות וגהות **נפתלי עמירן** חזר מהשתלמות מיקצועית ב-אירופה, כשבאמתחתו סקרים ומחקרים לרוב. יותר מכל, סיפר, התפעל בסירור מהיחס הרציני והקפדני כלפי המחש-רים באמצעי-בטיחות בעבודה. כך, למשל, נכלאו באחרונה בצרפת שלושה מנהלי-מפעלים לשמונה חודשי-מאסר כל אחד.

ד"ר אינגו מוס'י

שגרירה החדש של אוסטריה בישראל היה אורח-הכבוד בפתיחת תערוכת-תחריטיו של האמן האוסטרי אריק בראוור בגלריה תוראל. השגריר הוזמן לחתום את שמו, והפתיע את כולם כשחתם בעברית.

רנאטה מוס'י

(מימין) רעייתו הנאה של השגריר, באה גם היא לפתיחת התערוכה עם שני ילדיה הקטנים, לוקאס וברברה. השגריר הציג את מישפחתו לפני הנוכחים, ואז פנה אל ברברה טאופר (משמאל), נספחת-התרבות של השגרירות האוסטרית בישראל, ואמר: כעת יש לנו בשגרירות שתי ברברות, ברברה (מוסי) קטנה, וברברה (טאופר) גדולה."

אנה ברגמן

בתו של במאי הקולנוע השוודי אינגמר ברגמן, ערכה את הופעתה הפומבית הראשונה, כדוגמנית-עירום, בפירסומת לתכשירי-יופי חדש. לצידה הופיע במודעה אלכסנדר בלינג, בנו של דובר ממשלת גרמניה. הם נמרחו במשחת בון, בה נהגו להשתמש האינדואינים, והמופצת עתה כתכשירי-יופי באירופה. "אני מרגישה רעננה כמו אמרסק בנוצות אווז", תיארה אנה את הרגשתה אחרי שהורידה את המריחה.

שרון בירושלים. נערך בביתו של איש-העסקים אל"מ (מיל.) **שמעון פרסבורג**. למקום הודמנו אנשי-צבא. טייסים ו-אנשי-טלוויזיה, ובהם מנהל מח-לקתי-החדשות דן **שילון** והר במאי **יגאל לוסין**. אריק, שבא לחוג-הבית בחברת אשתו **לילי**, שזכתה כבר בכינוי "סגן"

יו"ר שלומציון", דיבר שעה ארוכה שבסופה אמר לו אחד הנוכחים: "אני לא מבין למה אני צריך לבחור כך ולא בייגאל ידן. לא הסברת את עצמך, ולא הצדקת את הקמת תנועתך." השיב לו שרון: "אם כך, לא הבנת שום דבר ממה שאמרתי." האיש לא נשאר חייב. והשיב: "אם לא הבנתי, סימן שאתה לא יודע להסביר." גם שאר הנוכחים טיפסו על אריק בשא-לות שעליהן לא מצא תשובות. בסיומו של הערב אמר אריק למנהל מחלקת-הטלוויזיה שנכח במקום, דן שילון: "הערב נכשלת". ואילו בעל-הבית, אל"מ פרסבורג, גוף באורחים על שלא קיבלו יפה את האורח. גם ילדי שרון לא היתה מרוצה מכלשולו חוגי-הבית הראשון של בעלה בירושלים, וטענה נגד הנוכחים: "לא הייתם מנומסים אל אריק."

יו"ר הנהלת בנק הפועלים, **יעקב לוינסון** נסע בשבוע שעבר במחלקה הרא-שונה של מטוס אל-על לניו-יורק. משך כל שעות הטיסה ניסה קברניט המטוס, לשווא, לדובב את הבנקאי ולהציל מי פיו באילה ניירות כדאי להשי-קיע. לוינסון היה טרוד משך כל הטיסה עם מחשבי-כיס קטן ורשימות, ולא שעה למאמצי חלק מהנוסעים לשוחח עימו. גם כשהוגשו לו משקאות חרי-פים ללא הגבלה, כמקובל ב-מחלקה הראשונה, סירב. אחת הדיילות לא התאפקה לבסוף, ושאלה את לוינסון מדוע אינו שותה. השיב לה הבנקאי: "פעם הגשתי ויסקי לראש-הממשלה — והוא שתה אותו. ראייתם אי-זה עניין יצא מזה."

שני כנסים מעניינים בר יותר התקיימו בשבוע שעבר בתל-אביב. האחד: כנס של קברנים יהודיים מכל העולם, והשני — כנס של קצבים יהודיים מכל העולם. בפתיחת הר כנס של הקברנים נפרם הקשר בעיבתו של **עמוס קינמון**, מנהל האגודה לפיתוח התירות בתל-אביב. מכיוון שידו נתונה כגבס, ביקש מאחד הנוכחים שיעזור לו לעגוב את העניבה מחדש. השיב לו הלה: "בסדר גמור, אבל קודם תשכב!" כשי שאל קינמון הנדהם מדוע עליו לשכב, השיב האיש: "חביבי,

מעלה את החוט, מגלגל לו סיי גריית חשיש ומחזיר את האצ-ר בע הנותרת לקיבה. רק אחרי חודשים ארוכים ומאמצים רבים הצליחו הסוהרים לעלות על ה"טריק" המקורי של האסיר.

עיריית תל-אביב מת-כוננת בהתרגשות לקראת השי-נוי הדראסטי שעומד להתחולל בחודש אוקטובר הבא בכיכר דינגוף כאשר תושלם התוכ-נית לבניית הכיכר מחדש, שבה תוחלט השבוע. האחראי על הביצוע של שיפוץ הכיכר, סגן ראש-העירייה **דוד שיפמן**, נרגש יותר מכולם. השבוע אמר לראש-העירייה **שלמה (צ'יצ') להט**: "כשיגמרו לשפץ את הכיכר, ננשום כלנו לרווחה". ענה לו צ'יצ': "בשבילנו זה יהיה או יום אוקטובר, או ספי-טמבר השחור." תנוכת הכיכר החדשה מיועדת להיות מיבצע בבחירות הראותני ביותר של צ'יצ' לקראת הבחירות הבאות.

אפרים בר-ארו

(שני מימין) וחבריו לטיסה המפורסמת שבה נפל מטוס הצירוקו ארו לים — תירצה ידידיה, יוסי קימל (באמצע) ומוטי לוי (מימין) עסוקים, מאז ניצלו, בפסטיבל של תגינות-הצלה. אחרי שחגגו בבית יודים הקבלן שמעון קדם בתל-אביב, חגגו בשבוע שעבר בביתם של איש-הטלוויזיה דן בירון ואשתו שיר רז, ואילו בשבת האחרונה ערכה שושי, אחותו של הנציול יוסי קימל, תושב לונדון, מסיבה ענקית לכבוד הארבעה, במיסעדת-הפאר קאסה דל סול שעל כביש גחה, הארבעה, שנראו נהנים מאד מתשומת-הלב שחבריהם הקדישו להם, הבטיחו להיפגש במסיבה הבאה, שבה יבוא על עונשו רפי גורן, איש שגרירות ישראל ברומא שהתייחס אליהם בצורה מבטיה מייד אחרי הינצלם מהתאונה.

הטיול השנתי לרודוס, למכסיקו ולכל השאר

לכבוד מערכת כ א 7 (לידי הכתב לענייני תרבות/חברה)

הזמנה

אני מזמין אותך ליוספולדי הרביעי שיהקיים ביום שני 25.12.76 בשעה 4 אה"צ במלון קינגסטון-אינסטרקונטיננטל שבג'מייקה. אשמח לראותך בין אורחי.

התכורה תועמד לרשות המוזמנים החל בכוכר יום חמישי. היציאה משער 2 בשדה התעופה בלוד.

בברכה, **צחעם** סלפז צחעם

נ.ב. אבא פוחח בשכר הבא עור סופרמרקט חדיש ברמת-גן.

הכותב ממתין בקוצר-רוח לסיכסוך העבודה הבא בין הנהלת אל-על ובין אנשי התחזוקה. הוא ממתין לרגע שבו יובא עניינם לבוררות בפני הטלוויזיה, מול עיני העם. שימו לב, צופים יקרים, וזיכרו: ראש מערכת מבט-לחדשות היה בין הט-סים למכסיקו, שלא על בסיס חסכוניותו האישיים. מעניין איך יתייחס להנהלת החברה שאירחה אותו כה יפה.

מי שראה את האגדה הידועה כל אנשי הנשיא, זוכר בוודאי את האיום הטלפוני שקיבל ודוודרדפורד. אם לא יירד מה-

מי היה נשיא ארה"ב אילו הזמין כתב ה"ושינגטון פוסט" את ריצ'רד ניקסון לבר-מצווה של הבן שלו

עניין — כך נאמר לו — יתקו לו את כל הקשרים בבית הלבן. „אזיה קשרים?" שאל ודוודר.

הקול בטלפון דיבר על הקשרים הא-מיצים השוררים בין העיתונאים והשיל-טון, בין העיתונאים והצבא, בין העי-תונאים והתעשייה, בין העיתונאים וחב-רות הפירסום, בין העיתונאים והמיסע-דים.

אפרופו קשרי עיתונאים וצבא: כאילו לצורך כתיבת המאמר זכינו בהדגמה איך יכול המימסד להעשיר את העיתונאים שלו. מדובר באינפורמציה הבלעדית שהע-ניק צה"ל לשלושה כתבים צבאיים, מחב-ריו של עוד ספר על מיבצע אנטבה. אינ-פורמציה פיקאנטית בדבר המרצדס הש-חורה המיסטריות — אינפורמציה שווה ללירות, מארקים ודולרים בחשבון שכר-הסופרים של אלה.

כאשר חוצה כיבשה את הקו הירוק, מפרסם דובר צה"ל הודעה רשמית בעניין כי זוהי אינפורמציה הנוגעת לכל העם, אבל המרצדס השחורה היא מתנה אקס-קלוסיבית לעיתונאים המצטיינים. מעניין מה יסגור הזוכים המאושרים בתמורה לכך...

ממי קיבלו הכתבים הצבאיים מרצדס שחורה ומה יתנו בתמורה

כל זמן שעיתונאים יזמינו לבר-מיצוות שלהם את השרים שאת מישרדיהם הם אמורים לכסות, וכל זמן שעיתונאים יאכלו, ישתו או יטוסו על חשבון אלה שעליהם יכתבו — אין מה לצפות מהם: לא אינפורמציה ולא ביקורת ולא „כלב-השמירה של הדמוקרטיה" ולא בבל"ת. כדאי רק לזכור זאת כשקוראים אותם, ולא לקחת את העניין יותר מדי ברצי-נות. תודה.

רשאי לחגוג כרצונו. אוהד כן. אוהד יכול לטוס לרודוס כאוות-נפשו ועל חשבון מי שלא יהיה. רק שלא ישלם את הת-מורה לכך בשני עמודים שאני קונה (3.50 ל"י בערב-שבת).

על הקשר בין קהילת אקפולקו ועובדי התחזוקה

וכאן כדאי להזכיר שלא רק מיסעדים הם בחורים טובים. גם חברות-תעופה לאומיות מלאות בבחורים טובים ומקס-רים. גם אל-על חנכה קו, ואירגנה לכבוד העניין טיול שנתי למכסיקו ובו השתתפו מעצבי-מדיניות לצידם של מעצבי דעת-הקהל. גם השר היה שם. גם בכירי העיתונאים.

חתונה כדת וכדין

על השולחן ואת הבמבה לקח ויצא. תוך חצי שעה התאספו בחדר הרב יצחק, משה, שלמה, יוסף, שאול, עזרי, חיים ושלמה השני — המניין. היה צפוף קצת בחדר ושאלו דרך על ברווז-צעצוע שהיה מוטל על הריצפה. הברווז עשה „געעע" בקול של ברווזי-צעצוע.

הרב יצא אל המיטבה והביא כוס פלאסטיק שאיבדה את שקיפותה. היין נמוזג לכוס. יוסף, יצחק, שלמה השני ומשה החזיקו בחופה והטכס החל. במהלך הקידושין הוציא הרב מכיסו מטפחת, שהיתה מקומטת ופריכה מחמת הסמארק וביקש מן הכלה למשוך במיטפתה. אחר משך גם החתן, והברית נכרתה. כוס היין נדבקה לאצבעות ובקושי עברה מיד ליד. שאול, שלמה, עזרי וחיים עשו הקפות. כולם שרו „קול ששון וקול שמחה." לבסוף איחל הרב מול-טוב, העניק ליצחק, משה, שלמה, יוסף, שאול, עזרי, חיים ושלמה השני את שכר טירחתם, והתבורה יצאה חדר המדרגות שבו צעקו הילדים „נו, איך היה?"

עוד זוג בא בברית-הנישואין כדת משה וישראל. הכותב מביא סיפור זה שסופר לו מפי הזוג עצמו, ומקדישו לכל חברי-הכנסת מן הקואליציה והאופוזיציה אשר הורידו, במאמץ מסדר היום משותף, את הצעת-חוק הנישואין והגירושין תשל"ו — הצעה שהיתה מאפשרת למעוניינים בכך, ולא להא לה שאינם כשרים על-פי ההלכה, להתחתן בנישואין אזרחיים. איך שלא יהיה, הרוויח מזה הבן האמצעי של הרב. כל טכס נישואין הלכתי שווה לגבוי לפחות חבילה במבה.

מי לא שמע על רפי שאולי, מי לא שמע על שרפי הוא בחור טוב, מקסים, מצליח. מי לא שמע שהוא התיך ועשיר והיה נשוי למאנדי המפורסמת. מי לא יודע שיש לרפי כמה וכמה מועדונים ומיסעדות. מי לא שמע על המיסעדה החדשה שפתח ברודוס. מי לא שמע על טיסת העיתונאים לרודוס. מי לא קרא את שירי התהילה?

מה חדש אצל יהדות רודוס

יובר מראש: אין לכותב העמוד שום עניין עם רפי שאולי, ואינו מכיר כלל. ייתכן כי רפי זה הוא אומנם בחור טוב מקסים ומצליח, כפי שכתוב בעיתון. אין לכותב טענות נגד שאולי על שפתח מיסעדה ברודוס, גם לא נגד הטסת שיבעים ישראלים עליהם („אחינו הטייס — סע מהר") לרודוס, לחגוג את פתיחת המיסעדה. להיפך, בכך הראה שאולי את

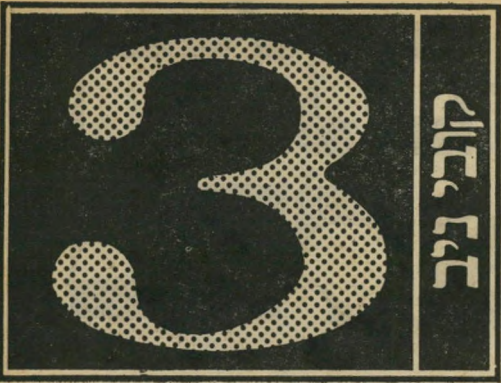
גם שאולי נבניאים גם שייקספיר בחור טוב

מובן כי המסע לרודוס זכה בכיסוי נכבד ברוב מדורי החברה (אם-כי עיתון אחד, שכתביו לא הוזמנו, לא עמד משום-מה על השיבות המאושר), ולכך התרגל הכותב ואפילו לא ראה בכך עניין יוצא-דופן. היה זה דווקא מיכאל אוהד, מעי-תונאי-התרבות הבכירים בהארץ, שהפך את העניין לבלתי-ינסבל. אוהד, כך מתברר (מוסף הארץ 10.12) נטל גם הוא חלק בטיול השנתי.

מיכאל אוהד, אשר ממלכתו משתרעת למן שקספיר ואוסקר ויילד ועד אבי טולידאנו ויהונתן גפן, טסה לפתע מנהוגו הקבוע לסקור את ענייני המוזות, ופירסם כתבה על אחד שהוא בחור טוב, מקסים ומצליח. שני עמודים המוקדשים לשאו-לי-מטיס-החוגגים. מיסדר-שירות ושי-תהילה לאיש ולמיסעדותיו. גם שאולי נבניאים.

שאולי, כאמור, אינו משרת-ציבור ו-

פעם אחת הם בוכים מצער על הרס הטבע ופעם אחת הם בוכים מאושר על בניין הארץ.
 כי יורים ובוכים אוהבים מאוד את הטבע ואת הארץ.

יורים ובוכים

בפער החברתי

אחת לשנה יורדים יורים ובוכים לביקור בשכונת-עוני או בהצגת-מצוקה ועולים משם מזועזעים וכואבים.
 „מהיכן העוני?“ שואלים עצמם יורים ובוכים בכאב.
 „מאין המצוקה?“ שואלים עצמם יורים ובוכים בעוני.
 „מאיפה הכאב?“ שואלים עצמם יורים ובוכים במצוקה.
 „מנין הזעזוע?“ שואלים עצמם יורים ובוכים בזעזוע.
 המון סימני-שאלה נוקבים יש להם, ליורים ובוכים.

יורים ובוכים

בצבא הכיבוש

יורים ובוכים מתנגדים לכיבוש ובגלל זה הם אוהבים לשרת בצבא הכיבוש.
 יורים ובוכים אוהבים את זה, כי בערים הכבושות הם יכולים לירות ולבכות כאוות-נפשם.
 הם יורים כי לא רוצים אותם שם.
 הם בוכים כי לא רוצים אותם שם.
 הם יורים כי הם בוכים. הם בוכים כי הם יורים.

בידם האחת יורים ובוכים יורים, ובעינם האחת יורים ובוכים בוכים.
 וזה כל-כך יפה לראות את יורים ובוכים יורים ובוכים, יורים ובוכים, יורים ובוכים.

וכך הם ממשיכים

יורים ובוכים

פרקים בחולדות הרשוב

יורים ובוכים

בהתיישבות

כשירים ובוכים הולכים להתיישב באיזה מקום הם, כמו כולם, מסלקים משם את אלו שישבו שם קודם.
 אבל יורים ובוכים, להבדיל מכולם, הם עקרונית נגד זה שיסלקו את אלו שישבו קודם.

יורים ובוכים אפילו נוסעים לפעמים להפגין למען זכותם של אלו שסולקו לחזור לאדמתם. אחרי-כך חוזרים יורים ובוכים לאדמתם לזרוע ולקצור.
 כי הם זורעים בדימעה וקוצרים ברינה — בוכים ויורים.

יורים ובוכים

עושים מחאה

יורים ובוכים הם לא טמבלים ולכן, כשהם רואים שהמצב הוא לא-כלי-כך טוב, הם מחליטים לעשות מחאה כדי שהמצב יהיה קצת יותר טוב.
 אז יורים ובוכים מתכנסים ומודיעים שהמצב לא כל כך טוב ושככה אי-אפשר יותר.
 אחרי-כך הם הולכים הביתה, אבל המצב ממשיך להיות לא-כלי-כך.
 אז יורים ובוכים מתכנסים שוב, ומודיעים שהמצב לא-כלי-כך טוב ושצריך לעשות משהו.
 אחרי-כך הם הולכים הביתה, אבל המצב ממשיך.
 אז יורים ובוכים מתכנסים סופית ומכריזים שהמצב הוא לא-כלי-כך טוב ושככה אי-אפשר יותר ושצריך לעשות משהו ולכן הם מציעים לתמוך, תוך הסתייגות כמובן, במצב הנוכחי, כי אחרת המצב יהיה גרוע יותר, ועדיף מצב נוכחי לא-כלי-כך טוב על פני מצב לא-נוכחי הרבה יותר גרוע, והם מפרסמים עצומת-מחאה הקוראת לתמוך בכל-זאת במצב הנוכחי.
 ומייד נהיה המצב לא-כלי-כך נורא והם הולכים הביתה.

יורים ובוכים

במערות טורקלין

תמיד, כשהורסים את מערות טורקלין כדי לבנות במקומם שיכון, נמצאים יורים ובוכים במקום ובוכים פעמיים.

כך נולדו

יורים ובוכים

עוד כשהיו בהכשרה אמר זאב שבלי כוח לא יקום כאן שום דבר וסוגיה הסכימה איתו, אבל אמרה שבלי מוסר לא יישאר כאן שום דבר וזאב הסכים איתה.
 לכן, החליטו, יקראו לבנם הראשון „יורים“ ויחנכו אותו לירות, ולבנם השני יקראו „בוכים“ ויחנכו אותו לבכות.
 וכך היה.

אלא שבערב, כשהיה יורים חוזר מאימוני-הירי, היתה סוגיה, שהאמינה שבלי מוסר לא יישאר כאן שום דבר, מלמדת את בנה גם לבכות.
 ואילו כשהיה בוכים חוזר בערב מאימוני-הכבי, היה זאב, שהאמין שבלי כוח לא יקום כאן שום דבר, מלמד את בנו גם לירות.
 וכך יצאו יורים ובוכים אל החיים.

יורים ובוכים

במלחמה

בכל פעם שיש מלחמה מתייצבים יורים ובוכים ראשונים אל הדגל, כי כך חינוכו אותם.
 הם לוחמים כאריות, טסים כנשרים והורגים ללא-חט. „יורים ובוכים הם מיטב הנוער“, — אומר תמיד המפקד אחרי הקרב.

אבל בתום המלחמה חוזרים יורים ובוכים הביתה וכותבים שירים וסיפורים וחבורות וספרים על הרע שבמלחמה והלא-יפה שבהרס והנורא שבהרג.
 כי כך חינוכו אותם.

יורים ובוכים

בממשלה

בממשלה מצביעים תמיד יורים ובוכים לפי צו מצפונם, אך תמיד, כשמתקבלת ההצעה ההפוכה, אין להם ברירה אלא לבצע אותה בשלמותה.
 „איננו מסכימים לאף מילה בהחלטה“, אומרים יורים ובוכים לעיתונאים, „אך נילחם עד מוות להגיש ממתה.“
 אבל יורים ובוכים אינם צבועים. ולכן כל לילה, לפני השינה, הם משמיצים את החלטה כדי שיהיה להם למחר הכוח להמשיך ולבצע.

כיתו

הג'ינס-האופנתי בכל אופן שתדעו

המוחאמת לכל אירוע ולכל עת.
להשיג בחנויות ההלבשה שבקרבתך.
בשקס במשביר לצרכן ובכלי בו שלום
האמון ניתן למוצרי כיתו

הג'ינס האופנתי של 'כיתו' הוא שם דבר
בעולם כולו.
חליפות, שמלות, חצאיות, מכנסיים
בניצוב אפנתי חדיש וצעיר
מאפשרים לך לרכוש מערכת לבוש מודולרית

כיתו

מוקצות כלל תעשיות

היורדים ומס ההכנסה

ומשתלטים לאט-לאט על המשק. המכשיר הלאומי המרכזי היכול למנוע תהליך זה, הוא מנגנון מס-ההכנסה. מני גנון זה אינו גובה את הכספים מן המערכת השחורה בשל סיבות רבות ושונות. מתוך 238 אלף עצמאיים בעלי תיקים, הגישו רק 122 אלף דו"חות. השאר עובי רים על החוק, ואין מי שיכפה עליהם את קיומו. יש עוד לפחות מאה אלף

באחרונה נתקלים במיספר גדל והולך של ישראלים המצהירים על כוונתם לחסל את עיסוקיהם ולרדת לכמה שנים לחו"ל. המשותף לכולם הוא עיסוקיהם היו סולידיים, התנהלו בדרך הישרה, תוך ניהול ספרים מלא ותשלום כל המיסים המגיעים מהם. לאחר מיצוי טענותיהם ובדיקתן, מתקבלת התמונה הבאה:

קיימות בארץ שתי מערכות של עסקים. האחת: עסקים הגונים וישרים, מנהלי ספרים, הן בגלל ההיקף והן בגלל אופי הבעלים. לידה קיימת מערכת מקבילה, של עסקים אפורים או שחורים, שאינם מנהלים ספרים כלל או משתמשים במכל רישום. לדוגמה: חנות גדולה באלנבי, כמו "איווניר", מנהלת ספרים כדין וכדת ומשלמת כל מס דרוש. כאשר באים אליה פקידי-השומה, הם נכנסים למישרד מסודר ומרווח, מקבלים כוס קפה וספרים מנוהלים כסדר. קל להם ונוח להם לעשות שומות לחנות כזו, והם באים אליה כסדר מדי שנה, וגובים ממנה את המסכסומם לפי החוק.

ליד חנות זו פועלים דוכנים למימכר בגדים, במקום קבוע ובגלוי. הם אינם מנהלים ספרים, אין להם מישרד מרווח. כאשר באים פקידי-השומה, הם נזקקים להגנה מפני תקיפה, אינם נענים כלל, ולא מוצאים את ידיהם ורגליהם במערכת המכירות של הדוכן. התוצאה: הם דוכן משלם סכום שהוא פרי פשרה בין הגובה לבעל הדוכן, ורחוק מרחק רב מן השומה הנכונה.

דוגמה זו מאפיינת מה שקורה במשק כולו. המערכת החוקית והישרה משלמת חוק, ורווחיה מועברים לאוצר לפי חוק — בעוד המערכת המקבילה, השחורה, צוברת רווחים שחורים המאפשרים לה להשתלט על המערכת הישרה. מי שיעבור ברחוב אלנבי, למשל, יראה כי כימעט כל החנויות החליפו בעלים. הבעלים הראשונים מכרו את העסק כי לא יכלו להתחרות בכסף השחור.

מבחינה לאומית, היזמים הגונים מ-אבדים את הרצון לייצר ולהרוויח, יורדים מן הארץ. את מקומם תופסת חלף את העם היהודי מכל הללויות. כל הני רקים מגרוויה, איראן וארצות אחרות מוצאים כאן ג'עדן לעיסוקיהם, פורחים

נציב שידוני לא מגיב

עצמאיים שאינם רשומים בשום תיק. בי-חמש השנים האחרונות הביס העצמאיים והחברות הרשומים סכום השווה ל-8 מיליארד לירות, שהוא כ-50 אחוזים מן הגבייה הצפויה אצלם. למחצית הני-שומים כימעט טרם נערכה שומה לשנת 1973.

הדרך היחידה להתגבר על הבעייה, היא הפיכת מסכנת את קיום המדינה, היא הפיכת נציבות מס-ההכנסה ליחידה בעלת עדיפות לאומית, וגיבוס כוח-אדם לשורותיה תוך תשלום שכר גבוה בהרבה מן המשולם כיום.

אם לא ייעצר התהליך של גבייה מה-מסודרים והזנחת המשק השחור, תימצא המדינה בעוד שנים ספורות ללא כוח-האדם האיכותי הדרוש לה מול אויביה.

סמוכ"ל הבנק מסר עדות שקר ולאיש לא איכפת

המישפט דן בהאשמתו של אברון כי לא רשמו בסיפרי החברה הכנסות מרי-בית על פיקדונות ב, בנק המזרחי" סינף חולון, שנוהל על-ידי פיינשטיין. בית-המישפט מצא, כי בסיפרי הבנק נרשמו ההכנסות מריבית לטובת "פארלון", אך הדבר לא דווח לחברה עצמה, שלא ידעה על הכסף - 244 אלף לירות - ולא רשמה אותו בספריה.

תוך כדי מתן פסק-הדין קבע בית-המישפט כך: "יאמר מייד, כי עד כמה שמדובר במיסמכי הבנק והעדים עובדי הבנק... התרשמותי הברורה והעגומה היא כי סיפריהם ומיספריהם של הש-לושה ועדותם, ובמיוחד זו של פיינשטיין וזו של אליעזר זיברמן, לא-דווקא עדות-אמת היא." ובמקום אחר קובע בית-המישפט שוב:

"מנהל סינף הבנק, עדי-התביעה פיינשטיין, יתגלה במהלך עדותו הגמישה... אך החומר מכל הוא שתוף כדי כך נש-תכחה ממנו חובתו כבנקאי לשמור אמור-נים גם ללקוח, ולקיים את הקשרים עימו ולנהל את חשבונותיו ביושר ובהגי-נות".

הדברים ברורים: לא-דווקא עדות אמת, עדות גמישה, אי-קיום חובות בני-קאי, אי-ניהול ספרים ביושר ובהגינות. ואדם זה הוא סגן-המנהל-הכללי של ה-בנק הרביעי בגודלו במדינה.

היכן המפקח על-הבנקים, במחילה?

פסק-הדין שניתן באחרונה בעניין אפרים אברון וחברת "פארלון", וזה בפירוט מקוטע בעיתונות. עיון בפסק-הדין המלא מגלה עובדה מדהימה: סגן-המנהל-הכללי של "בנק המזרחי",

מפקח מסר לא רואה

אריה פיינשטיין, מסר בבית-המישפט עדות-שקר הדבר נכתב במפורש בפסק-הדין, אך לאחר-מכן לא קרה דבר.

חוקרים הלוואה ל...תל-אביב הקטנה

מישרד-התיירות פתח בחקירה גלוט כיצד ניתנה הלוואה של 70 אלף לירות למיסעדה החדשה "תל-אביב הקטנה". הלוואות כאלו ניתנות רק לעסקים בעלי רישון, וההלוואה ניתנה על סמך הצהרה כי המיסעדה היא בעלת רישון חוקי של מיסעדה וכן רישון-בנייה כחוק. פירסום במדור זה לפני שבועיים גילה, כי המיסעדה חסרה רישונות אלה. מישרד-התיירות מסר, כי אם יוכח שאכן אין למיסעדה הרש-יונות הדרושים, המסקנה היא שהוצאו כספים בטענות-שווא, והיועץ-המישפטי של המישרד יתבקש לטפל במיקרה.

גם חברי-הכנסת ידידיה בארי פנה למישרד-התיירות, ובקש לברר מדוע נותנים הלוואות למיסעדות שאין להן רישון חוקי.

המיסעדה "תל-אביב הקטנה" שייכת לקבוצת משקיעים שאירגן המיסעדה רפי שאולי. 50 אחוזים של ההשקעה הם של פושט-רגל לשעבר בשם אליעזר ("פיאפש") בראון. בראון עזב את הארץ לפני עשר שנים, אחרי פשיטת-רגל, נשאר חייב כספים רבים. הוא חזר ארצה לפני שנים אחדות הביא עימו כמאה אלף דולר שאותם השקיע במיסעדות ובעסקים אחרים. הוא עוסק גם בסחר מכוניות, ונעצר על-ידי המישרד בחשד של הונאת לקוחות על-ידי זיוף מדיה-מרחק של המכוניות.

נגד המיבנה של המיסעדה הוצאו כמה צווי-הריסה בבתי-המישפט בתל-אביב, כיוון שנבנתה בניגוד לחוק. ראש-עיריית תל-אביב שלמה להט, המפגין תקיפות בחריסת מיבנים בשכונת-התיקווה, לא היסס לבקר במתיחת המיסעדה בצורה מופגנת, ולסטור בכך על לחיי עובדי העירייה שלו, הנלחמים בבנייה הבלתי-חוקית בעיר.

לא כדאי לבנות רב-קונות

"רובינשטיין ושות'" בונים עתה בתי-מגורים על מגרשים בשדרות דוד המלך בתל-אביב. הקרקע נמכרה לפי חישוב ששווייה כ-13 מיליון לירות. על המגר-רשים, בשטח של 6 דונם, תקים החברה 120 דירות בבתי בני שש קומות. ה-ניסיון של רבי-קונות ב,הדר-ויצמן", לימד את החברה כי לא כדאי לבנות רבי-קונות בגלל הזמן הרב העובר עד לקבלת אישורי-בנייה. ההשקעה בקרקע כה יקרה, עד שמוטב לבנות פחות, אבל מייד, לפי תוכניות קיימות, מאשר לקבל תוספת דירות.

הפסד מלא לכרמון

הצגתו של יונתן כרמון, "אל תדורך על עץ-הזית", שהוצגה ב,פלייהאוז תיא-טר" בניו-יורק, הוכרזה כהפסד טוטאלי. השווי הנקי של ההכנסות לפני החזר ה-השקעה הוא 127 אלף דולר. כל משקיע חוקי יקבל בחזרה אחוז אחד על כל 2420 דולר שהשקיע בשוואה הזו. פרטים אלה מסר ה,ווראייטי" מן ה-1 בדצמבר.

כמה מקבל

רנטר מקופת-חולים?

בזמנו פורסם כאן לראשונה, כי קופת-חולים של אשר ידלין מסרה לחברת "קים" של צבי רכטר את הפיקוח על הקמת והרחבת בית-החולים של קופת-חולים בבאר-שבע. השבוע נודעו פרטים על הסדרית-התשלום בין שני הגופים, והם מעוררים תמיהה רבה.

הכלל הוא שתמורת תיאום ופיקוח מ-שלמים באחוזים מתיקף העבודה, כאשר האחוזים יורדים כשהיקף העבודה עולה. אולם בכל מיקרה, אין משלמים תמורת פיקוח יותר משלושה אחוזים מתיקף העבודה. במיקרה של רכטר, נחתם חוזה-פיקוח שלפיו הוא מקבל סכום קבוע של כ-100 אלף לירות לחודש, בלי קשר ל-היקף העבודה. אם משווים את הסכום הקבוע לתיקף העבודה - שהוא מכ-סימום 2 מיליון לירות לחודש - הרי שהוא מקבל המישה אחוזים. חריג בולט ביותר.

לופטהנזה

תתחרה ב,קאל"

חברת-התעופה "לופטהנזה" הקימה חברה-בת לטיסות-צ'ארטר למיטעני-אוויר. החברה החדשה תפעל בכל קווי-חברת-האם וגם בישראל. פעילותה תהווה התחרות ישירה בחברת "קאל", הטסה כיום בעיקר בקו ישראל-גרמניה.

חברה-בת אחרת של "לופטהנזה", "קונדור", המטיסה נוסעים בטיסות-צ'ארטר, תחל לטוס לישראל באחד ב-אפריל השנה, בטיסות עבור חברת "נקרמן".

הקו הישראלי של "לופטהנזה" הטיס בשבוע שעבר את הנוסע ה-50 אלף ב-מיספר השנה. מאז תחילת פעולת החב-רה בישראל בשנת 1968 ועד היום, היא הטיסה 1.8 מיליון נוסעים.

הבורסה

שים עין על

אוצר לתעשייה

מניית בנק "אוצר לתעשייה" ראויה לקנייה. בנק זה שייך לקבוצת "בנק-לאומי". ניתוח יחסי ההון והרווחים של של הבנק העלה, כי מכפיל הרווח למחיר המניה הוא פחות מחמישה - יחס נמוך, בהשוואה לשאר מניות קבוצת "בנק לאומי". חדיעין שמו לב גם לכך שהון הבנק נמוך ביותר ביחס למחזור עסקיו, ואין ספק כי בתקופה הקרובה יצטרך הבנק להגדיל את הונו באורח ניכר, תוך מתן הטבות נאות לבעלי-המניות הקיימים.

עם "ח"ן לאשה" אפשר שיהיה זה פשוט כבר מחר...

דברים שנראו רחוקים כל כך הם עתה בהישג ידך: טיול לחו"ל, ריהוט חדש, רכב קטן נושך ואולי מלתחה שלמה חדשה... כל אלה קרובים מאוד אם יש לך חשבון "ח"ן לאשה" בדיסקונט.

ב"ח"ן לאשה" את חוסכת ביזו תשלומים חודשיים שווים (100 ל"י ועד 2000 ל"י בחודש). לאחר 12 חודשים הבנק ימוסר לידיך את כל הכסף שחסכת ועוד הלוואה בתנאים שאין כדוגמתם.

והנה סכום גדול (עד 44,000 ל"י) עומד לרשותך. במיוחד למוטרה שכל כך רצית בה... הכנסי לאחד נוסניפי בנק דיסקונט ופתחי חשבון חסכון "ח"ן לאשה" (הדיסקונטאים יתנו לך גם שי קטן ונאה).

נצלי את שנת האשה בבנק דיסקונט, זוהי השנה שלך.

שאלי בסניפי בנק דיסקונט גם על תוכנית החסכון "יתרון לכל אשה", על *מדריק דיסקונט אלצה*, על לשכות הקשר לנשים, ועל חוברת המידע "זואת על אשתך לדעת".

שנת
האשה
בבנק
דיסקונט

הדיסקונטאים
לשירות מצויין

עסקים שחורים ב"מרצדס" השחורה

מכונית ה"מרצדס" 220 ד'. שהומסה ב"הרקולס" במיבצע אנטבה, בסרט (למעלה) ובמציאות (למטה)

שוק אנטבה

במושך חצי שנה, מאז פשיטת צה"ל לאנטבה, נותרה תעלומה אחת הקשורה במיבצע בלתי מסופענחת. היתה זו הגדת מכונית המרצדס השחורה.

כבר למחרת הפשיטה לא היה זה עוד סוד, שמלבד כליהרכב הקרביים שנלטו חלק בפשיטה, אחרי שהוטסו לשדההתעורפה של אנטבה בהרקולסים של חיל האוויר, השתתפה במיבצע גם מכונית אוריחית אחת.

אולם בין שאר "הסודות" של המיבצע, שצה"ל מנע את פירסומם ברבים, הוטל מסך של מיסתורין ואיפול גם על פרשת המרצדס. וכך נותרו פתוחות השאלות: לשם מה נועדה המכונית? למי היא היתה שייכת? מה התפקיד שמילאה בפשיטה?

העיתונות הזרה, שהלחישות אודות המרצדס הגיעו לאוזני כתביה, מיהרה לפרסם את הסוד הכמוס. תחילה היה זה העיתון הגרמני, בילד צייטונג, שפירסם ראשון על השימוש במרצדס בידי היילי צה"ל. עיתון הערב הגרמני טען כי המכונית נועדה להטעות את החיילים האוגנדיים בשדההתעופה של אנטבה, וליצור בקירבם את הרושם שששיאם, אידי אמין, הוא שבא לבקר בשדההתעופה. לשם כך, סיפר העיתון הגרמני, חופש חייל צה"ל במדיו של אידי אמין והושב ליד נהג המכונית.

במרוצת הזמן פשט הסיפור ברחבי העולם ופורסם כמעט בכל גירסה שהתפרסמה אודות מיבצע יונתן. גם כל מפיקי הסרטים הזרים, קיבלו את סיפור המרצדס כעובדה שאין לערער עליה, הכלילו בין אביזרי ההסרטה שלהם גם מכונית מרצדס שחורה מדגם 220 ד', שתוטס באחד ממטוסי ההרקולס ותיטול חלק בפשיטה המצולמת. (כמו בתמונה למעלה הלקוחה מתוך הסרט הפשיטה על אנטבה של חברת 90קס).

וכך יכלו אזרחי ישראל לקרוא ציטוטים מכל מקור בעולם וללעוג לדימוי הפורע של הגויים. שכן, בישראל לא פורסם דבר ממקורות מקומיים על פרשת המרצדס לעיתונות הישראלית לא ניתן אפילו להתייחס לפירסומים מעיתונות חוץ או לרמוז אם יש בהם אמת או לא.

(המשך בעמוד 38)

המונה שמונה אלפים עובדים, צוות המשרת אותך ב-315 סניפיו ברחבי הארץ וב-35 משרדיו שמעבר לים. הכסף היה ונשאר חומר הגלם של הבנק. אך המוצר הוא השרות. מאז 1902 ועד היום. בזמנים קשים ובימי רווחה. אנו עומדים לימין לקוחותינו ומשתדלים לשרת אותם ברוח המסורת של בנק לאומי. מסורת השרות.

בנק זה לא רק כסף. בנק זה קודם כל - אנשים. אנשים הנותנים שרות ולקוחות עם חשבונות, חסכונות, משאלות ולפעמים גם תלויות. המצפים לקבל שרות. רעיון השרות ליווה אותנו מיום שפתחנו. בתחילת המאה, את משרדנו הראשון ביפו. שם קבלו את פני הלקוחות בניחותא על ספל קפה תורקי. מאז גבר הקצב. גדלו העסקים. חמשת הפקידים של הסניף הראשון גדלו לצוות

בנק זה לא רק כסף

שך הנאמנות
בנק ליאוני
 לישראל בע"מ

פרטים א. שך

האם יש אריק חדש?

לא היה זה מיסמך מצוחצח ותללקק, פרי עבודתם של אנשי יחסי-ציבור, אשפי ניסוח. הדברים היו מטורבלים, כאילו נכתבו בכבוד, תוך התלבטות וחיפוש-מילים, עליידי אדם המבקש לבטא מחר שבות שהן חדשות לגביו. ואכן, המיסמך „גישה חדשה בהסדר השלום, מאת: אריאל שרון“, שנקרא בפי האלוף (מיל.) במסיבת-עיתונאים השבוע, היה סימן-דרך בהתפתחותו של אריק שרון. לא עוד האיש שעמד ליד מנחם בגין מול עצרת-המונים דמונית, לא עוד האיש ש' הופיע כגואל וכמושיע במיצעי-ההתנחלות ההיסטוריים של גוש-אמנים. מי הוא אריק שרון ה„חדש“? מה הוא רוצה?

משא-ומתן

עם אש"ף

לדברים הנאמרים במיסמך אינם כה חדשים, כפי שנדמה לשרון — אבל הם חדשים מאד לגבי שרון עצמו. כי כמה מן הרעיונות המבוטאים במיסמך הם נכסי-צאן-ברזל של תנועת-השלום ה' ישראלית. והם חלק מביקורתה הבסיסית על מדיניות ממשלות אשכול, גולדה ורבין. בצורה שאינה משתמעת לשת"פנים איי מץ לעצמו שרון את העקרונות הבאים:

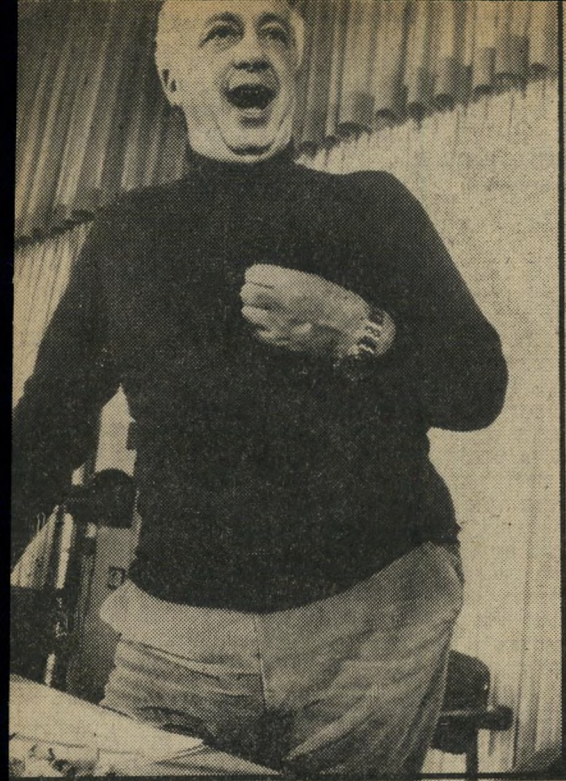
- ניהול משא-ומתן ישיר עם כל הגורמי מים הערבים, „כולל הפלסטינים“, בתשובה לשאלה הוסיף בעליפה כי הוא כולל בכך את אש"ף, בנקודה זו תואמת גישתו של אריק את מינוש המועצה הישראלית לחטן שלום ישראל-פלסטיני. כמות, הוא רואה בפיתרון הבעייה הפלסטינית את לב הסיכסוך.

- קבלת ההצעה של הופעת מישלחת ערבית מאוחדת, שתכלול את אש"ף, בורגה, הצעה זו הועלתה עליידי אנוואר אל-סאדאת כדי לסלק את המחסום בדרך לזינה עליידי מציאת פיתרון לבעיית השתתפות של אש"ף. מבירות הודיעו כתבים זרים כי אש"ף נוטה לקבל הצעה זו. דובר ישראלי בא"ם דחה את ההצעה, ואילו שימעון פרס, באחד מנאומיו ב' ארצות-הברית, קיבל אותה. יצחק רבין, לעומת זאת, חזר השבוע על הדרישה שה' פלסטינים יהיו חלק מהמישלחת של ירדן — דרישה שהיא בלתי-אפשרית לחלוטין. שרון הוסיף נימוק מקורי משלו לחיוב הר' מישלחת הערבית הכללית: מישלחת כזוה תשקף את הקונסנזוס הכל-ערבי, ועל כן יהיה ערך כל-ערבי להתחייבותיה.
- יעד המשא-ומתן הוא הסדר כולל, שיתבטא בחוזה-שלום.

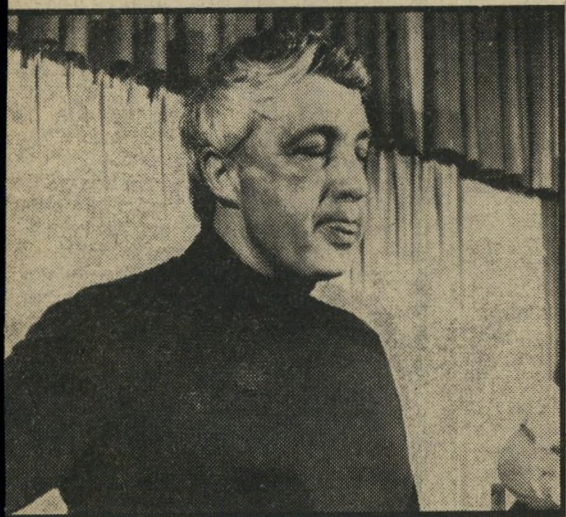
- ביצוע חוזה-השלום ייעשה בשלבים, עד להשגת מצב סופי של מציאות-שלום, שאותו מגדיר אריק כ„לא עוד סכנת מלחמה“. גובע מדבריו כי בין נקודה א' (חתימת חוזה-השלום) ובין שלב ב' (יצירת מציאות-השלום בפועל) יהיו שלבי-ביניים, שבהם תחויק ישראל בשטחים שונים הח' זקה ביטחונות, גם אחרי שהריבונות המ' דינית עליהם תוחזר לערבים.
- כדוגמה לכך נותן אריק את שארם-אל-שייך, שאת הריבונות עליה מוכן אריק להחזיר למצרים במסגרת חוזה-השלום, בתנאי שהמצרים יחזירו אותה לישראל עד ליצירת המצב של „לא עוד סכנת-מילי-חמה“.

בשביל אריק, הנקודה העדינה בור' תר היא בעיית ההתנחלות היהודית בש' טחים המוחזקים — בעייה שלגביה הוא התבלט בעבר באגף הקיצוני ביותר. ניסוחו של סעיף זה, בניגוד לשאר הר' ניסוחים, מעורפל ביותר: „יהודים וערבים

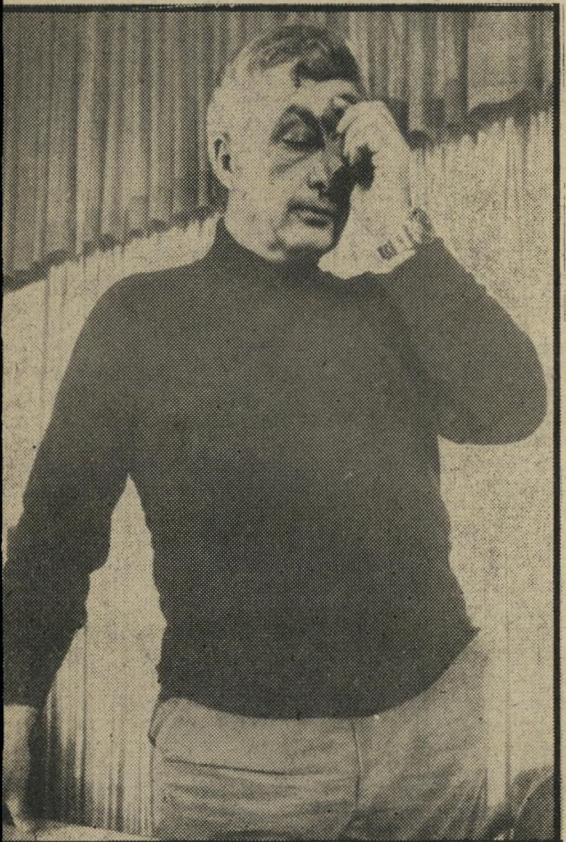
(המשך בעמוד 24)

כשהוא צוהל, מתלבט ומוחה זיעה מפניו, פורש אריק שרון

את תוכנית השלום שלו, כשאשתו לילי משתתפת בהבעותיו

במדינה

העם

אין אפס

אין "גנב" רבין
את ההצגה של
"האפס 15" מפרס

הטכס כולו תוכנן תחילה בסודיות מוחלטת.

שלושת מטוסי הקרב מדגם F-15, הן ראשונים. שעמדה לקבל ישראל מארצות הברית, היו אמורים להגיע בחשאי לישראל ביום השישי האחרון, לנחות בשדה העופה צבאי איי-שם, מול קבוצת מוזמנים קטנה, שהושבעה מראש לשמור את כל שיראו עיניה בסוד.

למרות שהעיתונות הבינלאומית היתה גדושה בדיעות על תחילת משלוח מטוסי האפס 15 לישראל, החליט שר הביטחון, שר לא כהרגלו, לא לעשות רעש מהענין, להניח למטוסים לנחות בשקט ללא כותרות או מצלמות.

היתה לפרס סיבה טובה להורות על כך, באיזה שהוא מקום חל שיבוש בלוח הזמנים, והגעת המטוסים נפלה בדיוק בעת שהותו בארצות-הברית. אם שימעון פרס לא יכול להיות נוכח בטכס ולזכות בפרס הכרוך בו, זוהי סיבה טובה בהחלט להטיל איפול על הטכס כולו.

רבין קיבל החלטה. אלא שברגע האחרון נודע הדבר ליועציו של ראש הממשלה, יצחק רבין. אלה, ובראשם יועצי העיתונות של ראש הממשלה, דן פתיר, פעלו במרץ כדי לבטל את גירות הפרסום שהותיר אחריו שר הביטחון לרמטכ"ל. כך אירע, שברגע האחרון הוזמנו לאירוע המרגש גם עיתונאים שאינם כתבים צבאיים, עיתונאים זרים, ואפילו, רחמנא ליצלן, צלמים וצוותי-טלוויזיה.

רבין מצידו היו סיבות טובות לבטל את ההוראות שהשאיר פרס אחריו: הוא אמר היה להשתתף בטכס הראוותני. מבלי הן צורך להתחלק בהילת הכבוד והפירסום עם שימעון פרס.

אולם אפילו ראש-משלה אינו יכול לייבטל במחיידי אחת את פקודתו של שר הביטחון. גם אחרי שהסתיים הטכס, לי עיתונאים הותר לרשום רשימות ולצלמים לצלם צילומים — בעיקר כאלה שיצחק רבין מופיע במרכזם — עדיין סירבה הן צנזורה להתיר את הדיווח על הטכס.

וכך בערב שבת, עדיין יכלו אזרחי ישראל לקבל דיווחים על בוא המטוסים, "שישינו את פני המדינה וצה"ל" כדברי הרמטכ"ל, רק ממקורות-חוץ. רק למחרת היום, בהשפעת עצותיו של דן פתיר, הפעיל רבין את מלוא סמכויותיו כראש ממשלה וקיבל סוף סוף החלטה חשובה: פירסום הטכס ונוכחותו בו.

כנסת

אותם זה מצחק

תרגיל פיננסי של

שוקמית אזוני הפך

את הכנסת לקירקם

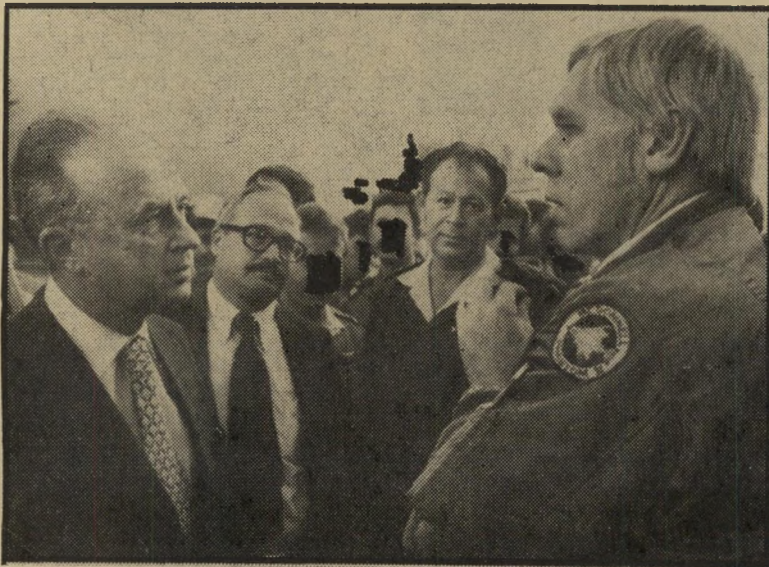
מה שהתרחש בחלם, על פי אגדות הדיקרים, הוא כאן וכאפס לעומת מה שמתחולל בכנסת ישראל. אפילו פליטונאי התכוננת הטלוויזיונית נקיור-ראש, לא יכלו להצמיא סאטירה כה נוקבת על בית-המחוקקים הישראלי וחבריו, כפי שנבחרו הציגו אותה בעצמם.

אם ציפה רבין לתגובה נרגשת משימעון פרס על שגנב ממנו את ההצגה של נחיתת הכוכרה של מטוסי האפס 15, באה התגובה המוחצת מכיוון בלתי צפוי, משם לא ציפה תה לכאורה כל כנסה — מצירה של ח"כ שולמית אזוני, האתאיסטית המושבעת, הן לחמת גנדי לן כפי-הדיחתי.

היתה זו דווקא אזוני שנתנה את ליבה לכך, שטכס קבלת פני מטוסי-הקרב התי ערב בטכס קבלת פנייה-השבת המלכה וגרם, איז לאותו אסון נורא, לחילול שבת. רק כישרון פילפולי מהסוג הזה בו ניחנה שור למת אזוני יכול היה להסביר מדוע פנעה עובדה זו בציפור נפש. המדינה שבויה בידיו אנשי הכפייה הדתית, טענה אזוני. לא ייתכן שכל העם יהיו חייבים להיגזר כרצונם כשהו נוח להם, אך לחוות בחילול שבת רשמי, בו נוטל חלק גם ראש-הממשלה, כשהו נוח לשותפי

רבין מציין אל תא-הטייס של האפס 15 שר הביטחון אטר

רבין והרמטכ"ל עם טייפו האמריקאי של האפס 15 וראש-הממשלה התיר

רץ, מסור" ועוד שפע של תוארים ה" עשויים להגביר את חינו בעיני הבוחר הישראלי. אלא שכל קבלות-הפנים והשפ" חים באו מצידן של גוויות פוליטיות — אנשי מימשלו היוצא של הנשיא פורד.

עכשיו, כשהם ארוזים את מיוודותיהם, הם יכלו לומר גם, אילו התבקשו לעשות זאת, ששמעון פרס הוא המשיח, או שמאז דויד מלך ישראל לא קם מנהיג כמותו לעם ישראל, רק בישראל עדיין מייחסים חשיבות לדבריו מסוג זה היוצאים מפי אנשים דוגמת שר-ההגנה רונאלד רמפס פלד, שסיים את הקאריירה הפוליטית שלו למשך ארבע השנים הקרובות. בארצות-הברית יש עתה לדבריו הד ומישקל בערך כמו למנהיגת סניף הדסה בסנטה-פה. לעומת זאת נכשלו כל מאמציו של פרס להתקבל על ידי אנשים העומדים למלא תפקידים בכירים בממשלו של פורד, וזאת למרות כל השתדלות עברו. שר-החוץ המיועד של ארצות-הברית, סירוס ואנס, דחה פעמיים פגישות ש נקבעו לו עם פרס ורק אחרי לחצים כבדים הסכים להיפגש עמו.

מלכתחילה קיוו פרס ושתדלניו שיוכל גם להיפגש עם ג'ימי קארטר עצמו, ובכך להקדים את הפגישה המתוכננת בין קארטר לרבין, בעת ביקורו הקרוב של רבין בארצות-הברית. קארטר לא דחה את פרס אישית, הוא רק הדיע שאין לו כוונות לפגוש כל מנהיג זר לפני השבעתו — מה שלא הפריע לו להיפגש, למשל, עם ראש-משלה איטליה, ג'וליו אנדריוטי. בשלב זה היה פרס מוכן להסתפק אפילו בפגישה עם סגן-הנשיא המיועד, וולטר מונדייל. אלא שגם זה סירב לראות אותו. דיווחו השבוע משקיפים מושינגטון: אין ספק כי ההתחמקות של אנשי קארטר מפגישה עם פרס היא מכוונת ונעשתה בהשראתו ובעצתו של הנרי קטינגר, מזכיר-המדינה הנוכחי. למימשל האמריקאי, לא זה של פורד ולא זה של קארטר, אין כל עניין לסייע לפרס במירוץ שלו נגד רבין על ראשות-הממשלה.

הדתיים בקואליציה. בתור התחלמות של רגע היה זה רעיון לא רע. אלא שאלוני עצמה לא התייחסה לדבריה כאל בדיחה. גם לא הדתיים.

הצגה עזובה. וכך, מכל הנושאים והמשרבים שהמדינה שקועה בהם עד זוואר, נולדה בן-לילה חזית רחבה ש מטרתה להטיל את ממשלת רבין על רקע חילול-השבת הממלכתי בבסיס חילי-האוויר, היו ודאי הרבה חברייכנסת שאותם זה הצחק. אבל מול הצגה עלובה זו, שעל בימתה קפצו כל רודפי הפירסומת למיני הם, יכלו אזרחי המדינה רק לבכות. כי בישראל אסור לספר בדיחות. בדיחות יכולות להפוך למציאות, ואפילו להפיל ממשלות.

הממשלה

הלווייה במקום התונה

אנשיו של קארטר

התחמקו משמעון פרס

כמו מפני מגיפה

לבוש בגדי תחן יצא שר-הביטחון שמ" עון פרס לארצות-הברית, נכון לפגישה עם הכלה ומישפחתה — המימשל החדש, הולך ומקום עכשיו על-ידי הנשיא הן ניבחר של ארצות-הברית, ג'ימי קארטר. יועציו של פרס תכננו עבור את הן מסע הנוכחי לארצות-הברית כפתיחה רשית מית של המירוץ בינו לבין יצחק רבין לתואר המועמד לראשות-הממשלה של מילפגת העבודה. פרס קיווה שהוא יהיה הנציג הישראלי הרשמי הראשון שיתקבל על ידי קארטר, עוד לפני שזה ייכנס רשמית לתפקידו בבית-הלבן.

לא רוצים לעזור. פרס התקבל אמ" גם בכבוד מלכים, לפחות כאילו היה כבר ראש-משלה הבא של ישראל. הוא זכה בשבחים בלתי רגילים שהורעפו עליו בפומבי. הגדירו אותו כאיש "בישרוני, נמי

היו בכל חלקי ארץ-ישראל. לשיקולים דמוגרפיים של נוכחות או התיישבות יהודית או ערבית לא יהיה מישקל משמעותי במו"מ על הסדריה-שלום והתווית גבולות השלום.

משתתפי מסיבת-העיתונות התרשמו כי כוונתו של אריק היא לצילום המצב ה" קיים, כך שהתנחלויות היהודיות ימישכו להתקיים תחת ריבונות ערבית, כשם ש ערביי ישראל חיים במדינת-ישראל.

החלשה העיקרית בתוכניתו של אריק שרון טמונה בדברים שאינם נאמרים בה.

אין בה שום התייחסות לגבולות המדינה, ונראה כי בעניין מרכזי זה מוסיף גם אריק ללכת בעקבות תביעתה של גולדה מאיר ש"לא לשרטט מפות" אולם יהיה קשה לכל אדם רציני — ערבי ויש-ראלי — לקבוע את יחסו לתוכנית, בהי-עדר מפה כזאת.

בנקודה אחת חלה, כנראה, תווה מכ-רעת בעמדתו של אריק שרון — אם כי הדבר לא נאמר בכתב, אלא בעליפה של בד. הוא דיבר על מדינה פלסטינית שתכיל שטחים בגדה המערבית — בניגוד ללור לדבריו בעבר, כאשר דיבר על מדינה פלסטינית ממזרח לירדן בלבד. בקווים כלליים שירטט אריק בעליפה תמור נה של מדינה פלסטינית משני עברי הן ירדן, בתנאי שהגדה המערבית של הירדן תהיה בשליטה ביטחונית ישראלית. את הירדן הגדיר כגבול-הביטחון של ישראל.

הוא שלל לחלוטין את קיומה של מדינה פלסטינית נפרדת, בין ישראל לבין ירדן. הצרה היא שתוכנית כזאת אינה נבדלת עקרונות מדבריו הסתומים של ייגאל ידן ("מדינה יהודית דמוקרטית"). מתוכנית אלון ומן התוכנית המשוערת של יצחק רבין, מי שאינו מסכים למדינה פלסטינית עצמאית בגדה וברצועה, נבפרד מירדן, אין לו מה לדבר עם אש"ף — גם אם הוא מוכן לדבר עימו, אם ירדן תצורף כסופו של דבר למדינה הפלסטינית או לאו — זהו נושא הנוגע לפלסטינים ולירדנים בלבד, ואינו מעניינו של שום פוליטיקאי ישראלי.

הדיבור על "גבול הביטחון" שעל הירדן הוא סתמי מדי, כי הוא בא לחפות על מגמות שונות מדי. יש הרואים בכך הס" וואה לסיפוח הגדה הדיפאקטו.

להגיד "כן"

לסאודת

ריגלה נקודות סתומות אלה, ניתן לפסול את גישתו החדשה של אריק רק כשינוי האדרת, שבה מתחבאת אותה הגברת. בעיני הסבורים כן, אכן אריק אלא סיפוחיטס יותר מודרני, המסוגל לעטוף את המגמות הישנות של הליכוד בהגדרות התואמות יותר את הקצה-הרוחות בארץ ובעולם.

אך ייתכן מאד שהגדרה כזאת אינה צור דת, וכי אריק שרון נמצא, באמת ובר-תמים בדרך לגיבוש גישה חדשה, המ אפשרת קונסנזוס לאומי בדרך אל השלום. תיקונו זו מתחזקת לאור תגובתו על דבריה-שלום של הנשיא אנוואר אל-סאדאת — תגובה הורה לגישת תנועת-השלום ה" ישראלית.

טוען אריק: אם סאדאת באמת מתכוון למה שהוא אומר, הרי "יש לקבל בחיוב את גישתו, ולא לדקדק בפרטים, בשלב אם סאדאת אינו מתכוון למה שהוא אומר, אלא מדבר בשתי שפות — גם אז יש ללכת באותה דרך, ביגלל שלוש סיבות:

- להגיע להידברות ישירה עימו, כדי להכריח אותו להגיד דברים מפורשים ולחשוף את הכפילות שבדבריו.
- להכריח את סאדאת ללכת בדרך ה" חיובית של דבריו, אפילו אם לא התכוון לכך ברצינות.
- לנצל את החלק החיובי של דברי סאדאת, אף בניגוד לרצונו ולכוונתו שלו, כדי להשפיע על המוני העמים הערביים ול-הביאם להשלמה עם קיומה של ישראל.
- גישה נבונה זו מעידה על האינטואיציה הפראגמטית של אריק שרון גם בשטח המדיני, והיא מחזקת את הדעה שהוא עבר מרחק לא בדורך לגישה של שלום. חשוב כי בניגוד לידן ושות', מבין אריק שרון כי במרום מדיניות-הבחירות יעמדו ענייני השלום — ועל כן הקדיש את הופ" עתו הפרוגרמטית הראשונה לנושא זה. "גישתו החדשה" של אריק שרון עדיין סתומה מדי, מכדי לאפשר הענקת תווית חדשה לבעליה. אך היא מהווה צעד גדול קדימה בהתבגרותו המדינית של אריק שרון, וייתכן שהיא פותחת לפניו אופקים חדשים.

הידעת שמעיל "בגד עור" עולה לך כמו מעיל רגיל?

2.000.- ל"י

1.200.- ל"י

1.300.- ל"י

800.- ל"י

**ובבוטיק של בגד עור ביפו העתיקה
תוכלי לערוך קניות כל יום עד 12 בלילה.**

זה הזמן לבקר באחד הבוטיקים האחרים של בגד עור:

תל אביב: ככר אתרים, מ-10.00 עד 20.00, ביום ששי מ-09.00 עד 13.00, בשבת מ-20.00 עד 23.00.
רח' מול דגים: יפו העתיקה, מ-10.00 עד 13.00, מ-20.00 עד 24.00, ביום ששי מ-10.00 עד 13.00, בשבת מ-20.00 עד 24.00.
"אסט עור": רח' דיזנגוף 190, מ-09.00 עד 13.00, מ-16.00 עד 19.00, ביום ששי מ-09.00 עד 13.00.
רח' בן יהודה 104: מ-08.00 עד 13.00, מ-16.00 עד 19.00, ביום ששי מ-09.00 עד 13.00.
ירושלים: מצפה אבו טור, רח' עין רוגל 5, מ-08.30 עד 17.30, ביום ששי מ-08.30 עד 14.30.
חיפה: רח' גורדאו 5, מ-09.00 עד 13.00, מ-16.00 עד 19.00, ביום ששי מ-09.00 עד 15.00.
מגדל העמק: רח' בגד עור, מ-08.00 עד 18.00, ביום ששי מ-08.00 עד 14.00.

ראשיהשיבה
הוציא במירמה
מיליוני לירות
מקרו ספיר
באמצעות ח"כ
עדי יפה
וראש עידיית
גיבעתיים
(בחמונה משמאל)

הונאה נכדת

הכספים היהודי משווייץ שהוא ממוצא ספ"רדי, אשר החליט להיכנס לרשימת העז"ש שים למען ישראל ובני עדה הספרדים. חמוי היה באותה עת גבאי ביתהכנסת ביתאל בגיבעתיים, והפגיש את הרב שרם גם עם ראש עיריית גיבעתיים, קובה קרייזמן.

שרם שיכנע את גאון לתרום להקמת מרכז לימודי תורני על שמו, ובפברואר 1973 נחתם הסכם בין שרם ואוצר דאז פינחס ספיר, ראש עיריית תל-אביב דאז הושע רבינוביץ, מנכ"ל משרד החינוך

בישראל. הרב אליהו שרם חי מאז ומתמיד בצ"ל לן של אחיו אברהם, ראש ישיבת פורת יוסף, שנודע בכל רחבי העולם הספרדי, פיתח רשת ענפה של תרומות לישיבות שהוא מנהל, ונהנה גם מסיוע נדיב של המפד"ל ומישרדהדת.

לרב אליהו שרם היה חבר טוב, אמיל חמוי שמו, מפעילי שירותי הביטחון ב"ארץ ושלוח המוסד בעיראק שנים רבות. חמוי נפטר לפני שנה. בשנת 1972 הפ"גיש חמוי את שרם עם ניסים גאון, איל-

קנוניה לדוגמה, שכמוה רבות במערכת ה"ישיבות בישראל, החולבות את אוצר ה"מדינה באמצעות מה שקרוי קרן החינוך על שם פינחס ספיר ז"ל.

הרב אליהו שרם הוא חבר הרבנות ה"ראשית לתל-אביב-יפו, ומשמש כראש ישיבת תורה והוראה, אחיו, יוסף שרון, הוא יושב-ראש מועצת המנהלים של חב"רת שיכון ופיתוח, וקודם-לכן היה מנכ"ל מישרדהשיכון. אחיו השני, אברהם, הוא ראש ישיבת פורת יוסף בירושלים ובתל-אביב הגדולה מבין הישיבות הספרדיות

מ"ה משותף לחבריהכנסת עדי יפה, לרב אליהו שרם ולראש עיריית גיב"עתיים, קובה קרייזמן? שלושתם מעורבים בחקירה מישטרית ענפה, שהעלתה כבר הוכחות לגבי הוצאת כספים במירמה מ"אוצר המדינה על-ידי הרב שרם, בעזרתם של קרייזמן ועדי יפה, אס"כי טרם הוכח שהשניים ידעו כי הם עוזרים להונאה, וייתכן שעשו מה שעשו מתוך תמימות. על כל פנים, מחלקת החקירות של מיש"טרת ישראל, בראשות ניצב מישנה בני-ימן זיגל, סבורה כי לפניה חשיפה של

שרם. בחמונה למעלה נראים (מימין לשמאל) הרב אליהו שרם, ראש עיריית גיבעתיים קובה קרייזמן, וח"כ עדי יפה, האחראי לקרן החינוך של ספיר. השלושה מבקרים במרכז הישיבתי הנבנה, ומעיינים בתוכנית הבנייה. חקירת המישטרה בפרשה נמצאת בראשיתה.

מראה כללי של ישיבת תורה והוראה בתל-אביב, מול בניין הסינאגוגה. כאשר בחזית בולטים השלטים עם שמות התורמים השונים להקמת המרכז הישיבתי של הרב אליהו

הישיבה והנאמנים

הישיבה שילמה

לקובה קרייזמן

4200 לירות

לקניית דול'ארים

אולם קובה

השתמש בכסף

לצרכים אחרים -

המישטרה רואה

בכך שוחד

אליעזר שמואלי וניסים גאון. לפי הסכם כס נתנה עיריית תל-אביב שטח קרקע מול הטינרמה, להקמת המרכז התורני. ניסים גאון התחייב לתרום בעצמו 500 אלף דולר, מאה אלף דולר בכל שנה, ולהביא לכך שאחרים יתרמו עוד 250 אלף דולר. הממשלה, מצידה, התחייבה לתת דולר כנגד דולר, במיסגרת קרן חינוך של סטיר, שנתנה למוסדות דולר מענק על כל דולר תרומה שהשיגו.

הסכם זה חשוב מאד, שכן רק לתורני מים המאשרים על-ידי הקרן הזכות לקבל דולר כנגד דולר, בימים אלה, למשל, הת' לונגה יושבת-ראש הנהלת ויצ"ו בישראל, איה דינשטיין, על שהקרן מסרבת להכניס למיסגרתה תרומה של 250 אלף דולר ש' הביאה לצורך הקמת גניילדים.

מוסד המצליח להיכנס לקרן, הנהנה מ' הטבה נדיבה ביותר: על כל דולר תרומה שהוא מוכיח לאוצר כי קיבל, הוא מקבל מתנה של דולר מקופת המדינה.

הרב שרם ניגש במהירות לבניית ה' ישיבה, והכספים החלו זורמים כמים. אך מה שקרה בפועל הוא שקצב הבנייה וה' צאת הכספים היה מהיר מקצב כניסת ה' תרומות. ונראה כי הרב שרם החליט ל' צור כמה תרומות בעצמו. אם, למשל, היה מגיע סך של 50 אלף דולר מניסים גאון, היה הרב מוסיף עוד כמה אלפי דולרים ממקורות אחרים. מכניס לקופת האוצר - באמצעות בנק - אישור על המרת סכום של, נאמר, 57 אלף דולר, מקבל 57 אלף דולר כנגד הסכום שהכניס.

אישורים

מן הח"כ

בנין באו הדולרים שהוסיף? הרב שרם טוען כי באו מתורמים אחרים. אולם לכוש דולרים על לקנות דולרים שח' רים בשוק השחור, להפקידם בבנק כת' רומות, ולקבל עליהם מענק בהתאם? ה' רב עצמו מספר לנו הציעו לו לעשות דב' רים כאלה, אך הוא סירב בכל תוקף.

אין כל ערבות שמוסדות אחרים לא ניצלו פירצהיקראתילגנב זו. כל מה ש' היו צריכים לעשות זה להמציא תורסי קש. לכוש דולרים בשוק השחור, להע' ביר באמצעות תורסי-הקש את הדולרים כ,תרומה" ואז היתה קרן ספיר מזכה אותם באותו סכום דולרים במתנה.

באותה שיטה ניתן כמובן להחזיר לחו' רם פיקטיבי את "תרומתו". תרגיל אחר נעשה על ידי הרב שרם בי' מיקרה אחר, שהוכחות עליו מצויות בידי המישטרה. כאשר הגיעה תרומה מניסים גאון בסך 50 אלף דולר, הצליח שרם לקבל מעדי יפה, האחראי כלפי האוצר על

הרב אליהו שרם

קרן-החינוך, אישורים כפולים - כאילו מדובר ב-50 אלף דולר כפול שניים. הוא קיבל כנגד תרומה אחת זו פעם אחת ממישרד-החינוך 210 אלף לירות (בשנת 1972), שהופקדו בהשבון-הבנק של ה' ישיבה בסניף שיינקין של בנק דיסקונט, ופעם שנייה קיבל ממישרד-החינוך, על אותה תרומה, עוד 210 אלף לירות, ש' הופקדו בבנק קופת-עלייה ברחוב נחלת בנימין, בחשבון מיספר 1960.

הוצאת-כספים כפולה זו לא היתה מת' אפשרת ללא אישורים של עדי יפה, שרק אישוריו לאוצר משחררים כספים לישי' בות. מדוע נתן עדי יפה אישורים למע' שים כאלה? לכך עדיין אין תשובה, ועדי יפה עצמו טען, כי הוא מכיר את הישיבה רק באופן כללי ביותר. הרב שרם מכחיש כאילו קיבל תרומה כפולה, וטוען כי מעולם לא קיבל כספים ממישרד-הדתות. אולם בידי המישטרה הוכחות לכך ש' הוא משקר.

תרגיל נוסף של הרב נעשה עת קיבל, לפני כשנתיים-שלוש, מן האוצר סכום של כ-700 אלף לירות, מבלי שהוכנסה תמורתו תרומה בדולרים. גם הקצאה זו ניתנה על סמך הוראות של עדי יפה, ואנשי האוצר, שנתבקשו לפני שבוע להס' ביר את ההוצאה הזו, וכן את ההוצאה הכפולה הקודמת, טרם גילו כיצד קרה מה שקרה.

מדוע גילה עדי יפה רותבילב שכזה כלפי הישיבה של הרב שרם? ככלות הכול, בישראל ישיבות רבות, ולגבי האחרות טרם נמצא חומר המוכיח כי קיבלו כס' פים במירמה בשטות כאלה, ובכן, האיש שקישר בין הרב שרם לבין עדי יפה, והיה נציגו הנאמן בקרן ספיר ובאוצר, הוא ראש עיריית גיבעתיים, קובה קרייז'מן.

שכן בשנת 1974 קנתה לו הישיבה (העולם הזה 2048) כרטיס-טיסה לארה"ב,

כולל מימון הקצבת המטבע הזר בסך 450 דולר. העלות לישיבה היתה 10 אלפים לירות בקרוב. הרב שרם טוען כי קרייזמן סייע לו בהתרמות, אפ"כ לא הצליח להראות אף דולר אחד שהגיע כתוצאה מכך. לאותה נסיעה קיבל קרייזמן הקצבה נוספת, של 5000 לירות בקירוב, מעיריית גיבעתיים, כיוון שטען כי בנסיעתו בחן פרויקטים שונים עבור עירו. ואכן, עם שובו סיפר כי ראה את מיתקני התברואה של ניו-יורק, ומצא כי הם גדולים יותר מאלה של גיבעתיים...

נסיעה זו, שממונה על-ידי הישיבה, יכולה להיות מוסברת כמסע לאיסוף תר' מות שלא עלה יפה, וכלא-קשורה בעזרתו של קרייזמן לשרם להוציא כספים במיר' מה מעדי יפה ומאוצר המדינה.

אולם בימים אלה התברר, כי הישיבה שילמה לקובה עוד סכום של 4200 לירות. הרב שרם טוען כי הסכום נועד לרכישת דולרים נוספים לאותה נסיעה שהיתה, כאמור, בשליחות הישיבה לשם התרמה. כיוון שההקצבה החוקית מומנה על-ידי הישיבה, נתבקש מזכיר עיריית גיבעתיים, משה שטרן, לברר אם העירייה המליצה באוצר להקצות לקרייזמן הקצבה נוספת. התשובה היתה שלילית, שאלה נוספת ש' הופנתה באמצעותו לקרייזמן העלתה, כי בהמחאה האמורה לא נרכשו כל דולרים, אלא השתמשו בה להוצאות אחרות.

מכאן שקרייזמן קיבל 4200 לירות מן הישיבה למטרה כללית, לא-מוגדרת, שלא היתה קשורה בנסיעתו בשליחות הישיבה. מדוע נתנה העירייה תשלום זה לקרייזמן? האם הוא היווה תמורה לעזרתו של קרייז'מן לישיבה באוצר?

לחצים להפסקת החקירה

כאשר גוף משלם לראש-עירייה כמה אלפי לירות ללא הצדקה מוחשית ר' חוקית, הרי זה חשד לשוחד. וכאשר ראש-עירייה מסדיר עבור גוף זה את ענייניו באוצר, יש כאן עבירת שוחד ברורה ושל' מה.

מהיגם שבאותה עת, סמוך לנסיעתו ולקבלת התשלום בסך 4200 לירות, עזר קרייזמן לישיבה בדבר נוסף, הוא כתב מיכתבים והמליץ בעל-פה אצל עדי יפה ורבינובויץ, כי יתנו לישיבה 2 מיליון ל' רות מיקדמה על חשבון תרומות שיובאו, וזהו הסדר הנוגד את ההסכם שנחתם ב' שעתו, ואת תקנות קרן-החינוך. אולם כך נות לחוד וקנוניות לחוד, והאוצר השיג אישור מוועדת-הכספים של הכנסת, כי לישיבה נחוץ הכסף בגלל שהישיבה את קצב הבנייה. הסכום ניתן לה.

הסבר זה של האוצר היגו שקר גס, הכסף הוכנס מייד, לחשבון לזמן ארוך בסניף המרכזי של בנק המזרחי, ולא שימש לתשלומים דחופים לקבלנים. פשוט הוציאו מן האוצר 2 מיליון לירות במירמה. אולם הכספים ששילם הרב שרם ל' קרייזמן לא היו הטובה היחידה שעשה לו. יום אחד בא אליו קרייזמן וביקש טובה עבור ידידו הטוב, עדי יפה. לדבריו, יש עיתונאי בשם דודי לדרמן, עורך י' ירוחו בשפה האנגלית הקרוי ישראל מ' ו', הממומן על-ידי מישרד-החוץ והסוכ' גות. לדרמן זה ביקש לנסוע עם אשתו לשיקגו, וכדאי שהישיבה תעזור לו, שכן הוא ידיד טוב של עדי יפה וספיר. הרב שרם לא היסס, קנה שני כרטיסי-טיסה לשיקגו עבור לדרמן ואשתו.

חקירת המישטרה בפרשה זו נמצאת עתה בראשיתה. גיבוריה הם הרב שרם, שהוא כבר בצרות, קובה קרייזמן - שיצטרך לתת הסבר טוב להמחאה של 4200 ל' רות שקיבל, וח"כ עדי יפה, שיצטרך להסביר כיצד הוצאו באמצעותו מיליוני לירות במירמה מאוצר המדינה. ואולי, בעיקבות הפרשה, יבדוק האוצר את כל מקבלי הדולר-נגיד-דולר, וידרוש הוכחות לכך שהתורמים אכן קיימים, והתרומות אומנם ניתנות - לפני שמפורים את כספי משלם המיסים.

מפני חקירה כזו כבר החלו ראשי הישיבות חוששים. הראשון-לציון, הרב עובדיה יוסף, פתח בלחצים להפסקת ה' חקירה בישיבה של תורה והוראה, אולי משום שבנו למד בה, אולי מסיבות אחר' רות. האוצר, החייב להשיב על שאלות המישטרה, אף הוא רוצה מאד בסגירת התיק, וברור כי קובה קרייזמן יעשה הכל להפסקת החקירה, העלולה להביא להוכ' חות כזו העמדתו לדיון.

נגאל לביב

במדינה

אורחים

ההזרמות האחרונה

"אם לא יתחיל משאיזמתן לשלום, יבכו על כך הבנים והנכדים..."

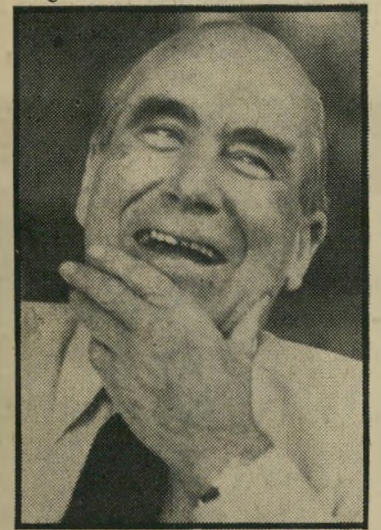
העיניים הכחולות של המדינאי הקשיש התכווצו בהבעה של כאב: "האם הישר' אלים אינם מבינים שזוהי ההזרמות ה' אחרונה? שאם לא יתחיל ב-1977 משא' ומתן רציני לשלום, יבכו על כך הבנים והנכדים?"

האם לא ברור לישראלים כי כל קיומם תלוי בהשגת השלום? שלא יוכלו לחיות לאורך ימים על החרב?"

לא כדאי הזכור? ההתפרצות היתה מרשימה דווקא משום שבאה מפי אדם, הרגיל לעטוף גם את הערצותיו הרציניות ביותר במעטה של הומור קליל, כיאה ללורד בריטי.

לורד קארואדן, לשעבר ראש המישלחת הבריטית באו"ם ומוסח ההחלטה 242 של מועצת-הביטחון, בא לביקור קצר בארץ, אחרי שנפגש עם נשיא מצריים, אנוואר אל-סאדאת, ועם ראשי השלטון החדש בעמאן, עבר את הגשר כדי להיפגש עם כמה אישים ישראליים ועם ראשי-הערים החדשים בגדה.

גם הפעם הירבה הלורד הקשיש, שכהן לפני כמעט 50 שנה כקצין-מחוז בשכס",

לורד קארואדן, יבכו על כך הבנים והנכדים...

בהלצות קלילות (לאדם בגילי לא מעניין העבר, אלא רק העתיד. נשאר לי כלי-כך מעט עתיד - אז כדאי שיהיה טוב...) ביושבו בביתו - לא אליהו אלישר, נשיא המועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני, אותו הכיר כששירתו שניהם ב' משלחת המנדטאט, סיפר לכמה אורחים: מעל מסקנותיו בסידור הנוכחי. בין השאר: נשיא מצריים פועל למען השלום במלוא הרצינות. הוא זקוק לכך, כי לא יוכל להחזיק מעמד לאורך זמן, אם לא יתרחש משהו ב-1977. אם לא יושג השלום בשנה זו, תקרה התפוצצות נוראה."

ירדן לא תפריע להקמת מדינה פלס' טינית, בידיעה שאינה מדינה תצטרך מ' מילא למצוא קשר כלשהו עם ירדן. המלך אמר: לא, ישראל ולא ירדן רשאיות ל' הגיד לתושבי הגדה המערבית מה יהיה עתידם. הם צריכים להתליט על כך לבדם. המלך דבק בעמדה זו."

על אירופה, ובראשי-הבראשונה ברי' טניה, ליטול יוזמה לפתיחת מהלכי-שלום חדשים. אין להשאיר זאת לאמריקה בלבד, כי יוזמה אמריקאית בלבדית עלולה לעורר התנגדות סובייטית. בריטניה להגיש בחודש מארס הצעת-החלטה חדשה למות' עצת-הביטחון, שתאפשר את חידוש ועידת' ז'נבה, בהשתתפות הפלסטינים.

אצור להשאיר את ברית-המועצות בחוץ, כי בחוץ היא תגרום לצרות. (המשך בעמוד 28)

אז נקרא בשם יו פוט, ועל שמו קרוייה, "כיצד פוט" בנתניה, העיר שהוא עזר לייסדה.

מי יחליט על הקדחה?

לאז שנת 1965 מייבא האמרגן הר ישראלי, יעקב אורי, לארץ משבירוח קריר בימי הקיץ הלוהטים. זוהי להקת מחליקי הקרח, הולידיו און אייס, שהפכה במרוצת השנים לחלק מגוף הבידור הישראלי. ללהקה, המופיעה בקביעות בהיכל הספורט ביד-אליהו בתל-אביב — המקום היחיד בארץ בו ניתן להתקין את משטחי הקרח שלה — יש קהל מעריצים קבוע. מדי שנה נהגים קרוב מיליון איש, מכל חלקי הארץ, לחזות בהופעותיה.

בתום הופעתה האחרונה של להקה, בי קייג הספורט, לשריין לו תאריכים להופעת הלהקה בקייג 1977. להפתעתו זכה בתשרי 1976, כי חברת היכל הספורט, השייכת לעיריית תל-אביב, אינה יכולה להתחייב עתה והמכונה בשם אייס גארד. הם לא ראו את הופעת הלהקה. הם גם לא בדקו מי האנשים העומדים מאחריה, אבל כדברי גריפל, "נתתי את המילה שלי" וכך הפך סגן ראש-העיר את עצמו גם לאמרגן.

דיווחים שהגיעו מאירופה סיפרו כי הופעות הלהקה, שזה עתה הוקמה, נוחלות כישלון חרוץ.

אבל עוד יותר מזה: הסתבר כי מנהל הלהקה, עימו ניהלו גריפל ופורמן את המשאומתן ואשר לו נתן גריפל את מיר לתו, אינו אלא נוכל לשעבר. זהו תום סקאלן, אורח קנדי, שהיה בשעתו נשיא הליגה הלאומית של ספורט הוקי הקרח בונקובר.

ב־1973 נשפט סקאלן זה והורשע על גניבה בסך 3 מיליון דולר, מכספי הקבור

צות אותן ניהל. הוא נדון לארבע שנות מאסר. ככל הנראה ריצה רק שמונה חודשי מאסר. שכן, מאחר שהחזיר חלק מהכספים שבגניבתם הורשע והתנהגותו בכלא היתה משובעת-רצון, הוא זכה בשיחרור מוקדם.

לאחרונה החליט סקאלן לארגן לעצמו להקה דוגמת הולידיו און אייס. הוא רכש מכונות ישנות ליצירת משטחי קרח להחלקה, והחל את הופעות להקתו בליניץ שבאוסטרליה. כבר בהופעות הראשונות התקלקלו המכונות והיה צורך ל־כטל מופעים.

כאשר הובאו כל הפרטים האלה לידיעתם של גריפל, פורמן ושאר חברי הנהלת היכל-הספורט, שהם חברי מועצת-העיר, הם התכנסו לישיבה מיוחדת. בתום אותה ישיבה הם החליטו לקיים את ההסכם עם להקת הנוכל ולדחות את בקשתו של יעקב אורי לאפשר לו להשתמש בהיכל-הספורט להופעותיה של הולידיו און אייס.

כאשר ניסה אורי להסביר למנהל היכל-הספורט כי עיריית תל-אביב נוטלת על עצמה סיכון עצום, אם תפסיד כספים ב־הופעות הלהקה שתיבא, השיבה לו עורכת־הדף ניצה קונשטאט, ממחלקת היועץ-המישפטי של העירייה: "היכל-הספורט היא חברה פרטית — מותר לנו הכל!"

כנראה גם להמר על כספי משלמי העיר מיסים לעיריית תל-אביב. הביקורת החמורה של מבקר-העירייה על צורת הניהול של היכל-הספורט, לא הרר תיעה את מנהל החברה. עתה הם עומדים להסתבך בפרשייה נוספת. כל עוד היה מדובר במנכ"ליו של ההיכל, גרשון פורמן, לא היתה בכך פליאה.

אמרגן אורי
במקום קרח — אצבע משולשת

סגן-ראש-עיר גריפל
במקום זבל — חתיכות

אולם התפקיד שמלא בפרשה יגאל גריפל, שהוא ניציג ניבחר במועצת העירייה, הוא תמוה ביותר. שכן תושבי העיר בחרו בגריפל לנהל את בעיות האשפה והבינוי בעיר ולא להפוך לאמרגן שיהמר על כספי המיסים שלהם.

אורי לא קיבל את הגזירה שגזרו עליו גריפל ופורמן. באמצעות עורך-הדף יהודה מוריץ הוא הגיש עתירה למתן צו-על־תנאי נגד עיריית תל-אביב ונגד חברת היכל-הספורט. הוא ביקש מבית-הדין להחליט על העלון לחייב את העירייה להשיב מדוע לא תשכיר לו את היכל-הספורט לצורך הצגת הולידיו און אייס בחודש מאי 1977, ומדוע לא תימנע לערוך בעצמה מופע החלקה. טען האמרגן יעקב אורי בבקשתו לצר־על־תנאי: "העירייה אינה רשאית להת־רות עם הגורמים השוכרים אצלה את היכל-הספורט לצורך ניהול עסקים. ניסי יונה לעסוק בעצמה בהבאת מופעים ה־מתחרים עם לקוחותיה הוא דבר פסול ו־נוגד את כללי ההגיונות והיושר החלים על מוסדות ציבור."

לא מן הנמנע כי במקום רקדניות יפה־פיות המחליקות על הקרח יצטרפו השנה תושבי תל-אביב להסתפק בתחליף ה־מפוקפק של פרנסי ערים המחליקים ומ־עדים.

נוכח-ישעבר סקאלן
ארבע שנות מאסר

לגבי קיום המופע המבוקש, כיוון "שטרם גובשו התוכניות לקייץ הקרוב". הדבר נראה מוזר. שכן, רק לאחרונה פירסם מבקר עיריית תל-אביב את מימצא הביקורת שלו על חברת היכל הספורט, ו־בנוסף לשאר הליקויים והמיגרעות שחשף, טען גם כי ההיכל אינו מנוצל כראוי.

המגע יצא מהשק תוך זמן קצר. הולידיו און אייס הוא המופע המסחרי המצליח ביותר הנערך בהיכל-הספורט. חוץ ממשחקי הכדורסל במיסגרת אליפות אירופה של מכבי תל-אביב. נראה שהנהלת היכל התקנאה בהצלחתו המסחרית של אורי, החליטה להפוך בעצמה לאמרגנית, לייבא להקת מחליקי-קרח בכוחות עצמה.

הרעיון התגבש במוחם של שניים: סגן ראש עיריית תל-אביב יגאל גריפל, המשמש כיושב-ראש חברת היכל-הספורט, וגרשון פורמן, מנכ"ל היכל-הספורט. כיוון שהי־חברה המנהלת את ההיכל, השייך לעירייה, מאורגנת כחברה פרטית, היתה פעילות שלהם גם כאמרגנים, מזכה אותם בטובות הנאה לא מעטות. למשל, נסיעות לחו"ל על חשבון ההיכל, כדי לסקור מופעים ו־לחתום חוזים.

ואומנם, אחרי שדחו את אורי, יצאו גריפל ופורמן לוווינה, שם ערכו עיסקה עם מנהל הלהקה החלקה חדשה, שהוקמה רק

מישחקים אסורים

איך בודדה ישראל את עצמה ואת ארצות-הברית — בצורה שתענה לה ביוקר

לדברי הדוברים הרישמיים הצהוליים, היה זה מעשה מהפכני ונועז: בפעם הראשונה בתולדות ישראל היא הגישה הצעת-החלטת לעצרת האו"ם. טענה זו עצמה היתה אופיינית לחור סרה-רציניות ולחובבנות של תהרגיל כולו. כי אין היא נכונה מבחינה עובדתית. ישראל הגישה במרוצת השנים שבע הצעות-החלטת לעצרת. אחת מהן אף היתה בעלת משמעות היסטורית. ישראל, היא שהגישה בשעתה את הצעת-ההחלטה ששמה קץ למלחמת קוריאנה.

הדבר לא היה או בגדר הרפתקה חור־בבנית, אלא נבע מהידברות ממושכת (המשך בעמוד 32)

המישטרה שוב חוקרת את עצמה - ותוך שי'א חדש של מהירות ט'הרה את ראש מחלקת החקירות במישטרת ת"א שהוחשד בחשדות כבדים

בדיחה של

חקירה

מפכ"ל רוזוליו

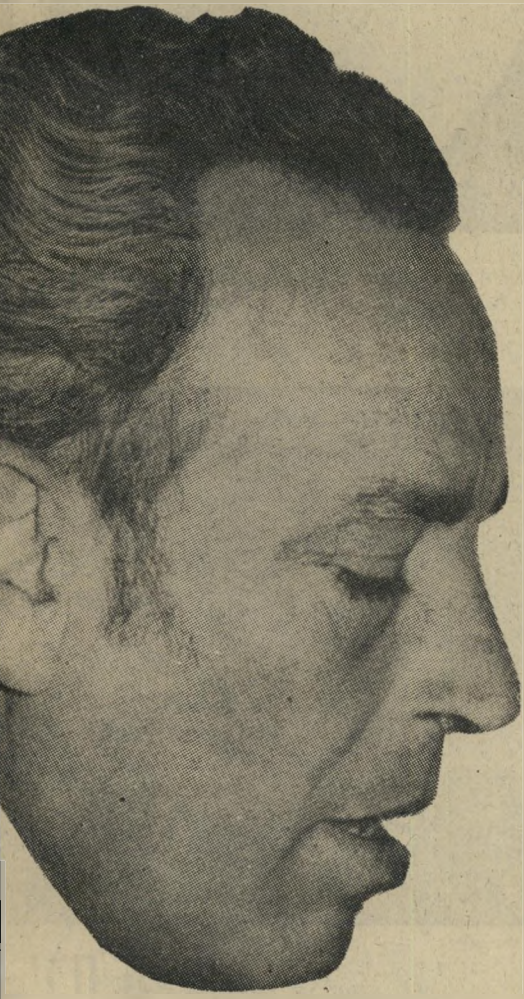
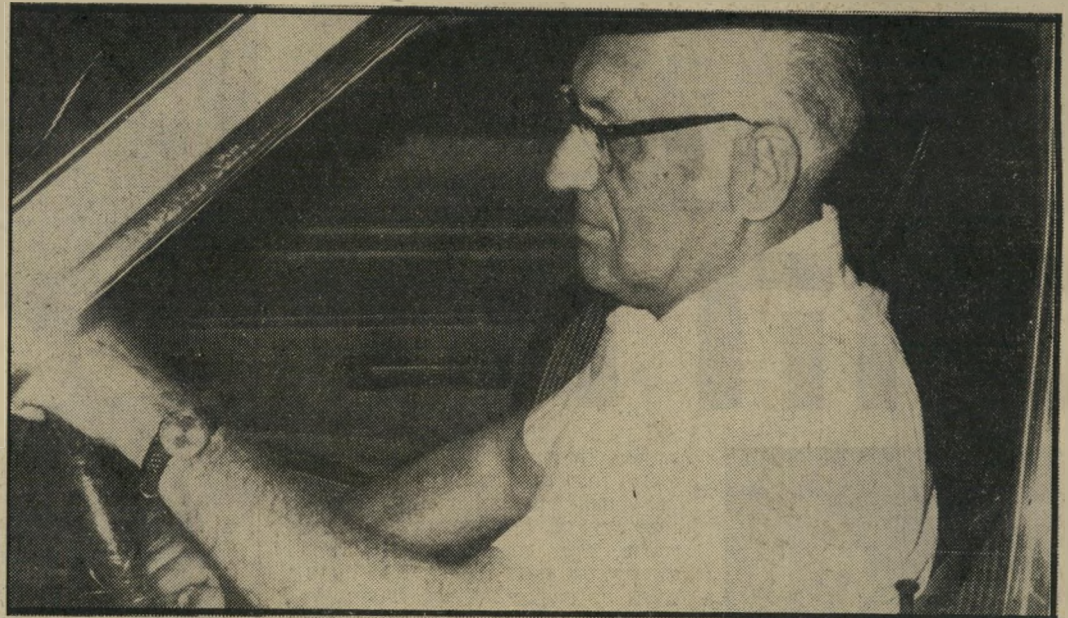
מחלקת הסיור במטה הארצי, כבודק יחידי בפרשת המישטרה נגד ניצב-מישנה ארמנד לוי, המכהן כיום כראש ענף-החקירות של מישטרת מחוז תל-אביב. וראה זה פלא — מה שלא הצליחה המישטרה לעשות במשך שנה תמימה, הצליח תתיניצב יעקובי לעשות ימים ספורים. הוא חקר את הפרשה, ברצינות, ביסודיות, לאורך ולרוחב, לעומק ולגובה, על כל צדדיה ועל כל היבטיה. ותוך פרק-זמן זה הוא גם הצליח להגיע למסקנה השקולה והמבוססת: שניצב-מישנה ארמנד לוי חף מכל פשע, ואין כל יסוד לחשדות שהועלו נגדו על-ידי פיקודו לשעבר, הללויה!

אין צורך להסביר מה פשר החריצות והוריוות שאחזו לפתע במישטרת ישראל.

לגבי המפכ"ל היוצא של המישטרה, רביניצב שאול רוזוליו, היה זה עניין של יוקרה. ערב פרישתו, שואף רוזוליו להשאיר מאחוריו ליוורשו מה שצריך להיראות כאירגון מישטרי יעיל וטהור. כל גילוי העלול לפגוע בדימויה של המישטרה ולהציג את אחד מקציניה הבכירים כמעורב במעשה שחיתות, מהווה פגיעה אישית בו. וכך החלה מכונת הטיטוש פועלת במלוא הקיטור.

חקירה
במהירות הבזק

עוד ביום הרביעי בשבוע שעבר, בשעות ה' צהריים, פחות מ-24 שעות אחרי הופעת גיליון העולם הזה, צילצל דובר מישטרת ישראל, ניצב-מישנה שמואל צחי, לעיתונאים במערכות העיתונים וברשות השידור, ביקש להשמיע באוזניהם קומניקאט רישמי של המטה הארצי. תוכן ההודעה: לכל ההאשמות והחשדות נגד ניצב-מישנה ארמנד לוי, כפי שפורסמו בעולם הזה, אין שחר. לא נמצאה כל הוכחה כי ארמנד לוי קיבל אי-פעם שוחד מאנשי העולם-התחתון, או שמסר מידע מישטרי מוקדם (המשך בעמוד 36)

מטוהר לוי

על צורת החקירה המוזרזת, אמר דובר המטה-הארצי של המישטרה: „החקירה החלה ביום שישי (ה'3 בחודש) ו' הסתיימה, חלקית, ביום רביעי (8.12), וסופית למחרת. ב' מהלך החקירה שוחח הקצין הבודק עם מיספר אנשים.“

בתחילת השבוע שעבר נודע במישטרה, כי העולם הזה חוקר בפרשת תלונותיו של הקצין פירסט נגד ניצב-מישנה לוי, שבגללם הודח פירסט מתפקידו והועבר לתפקיד מישני, חסר-חשיבות. היה אחרי שכתב העולם הזה ביקש תגובות רישמיות מן הגורמים המוסמכים במישטרה, על הפרשה.

ראש ענף החקירות במטה-הארצי, ניצב יעקוב קדמי, שאליו פנה העולם הזה, ידע כבר במה המדובר שכן במקביל, הועבר גם אליו המידע בדבר חשדותיו של המפקח פירסט שטושטשו בידי עופר. קדמי ביקש מכתב העולם הזה לעכב את הפירסום בדבר החקירה נגד ארמנד לוי. „העניין מאד רציני, ואני מתייחס אליו במלוא ה' רצינות“, אמר קדמי. „הבירור הראשוני שערכתי בעניין הראה שהעניין אינו פשוט, ויש לחקור את הפרשה ביסודיות. לא נוכל לסיים את החקירה לפני יום השישי השבוע (יום השישי האחרון).“

אלא שאת אשר לא היה מסוגל ראש מחלקת החקירות לחקור במשך שבוע ימים, הצליח ראש ענף סיור לפתור תוך שעות ספרות, ללא מאמץ. כי בינתיים התפרסם גיליון העולם הזה, ובו הגילויים על החקירה המתנהלת נגד ארמנד לוי.

הפירסום היכה את צמרת המישטרה בתדהמה. רבים מן הקצינים הבכירים לא ידעו כלל על הפרשה. לאוזני אחרים הגיעו רק שמועות, והם סירבו להאמין כי אכן מוטלים חשדות כה חמורים על קצין-מישטרה כה בכיר. מרגע ואילך זה שוב לא היה חשוב בעיני צמרת ה' מישטרה להגיע לחקר האמת, ולבודק מה מידת הביסוס בהאשמות שהוטחו נגד ניצב-מישנה לוי. המטרה היתה אחת: למנוע כל פירסום נוסף, ולהמשיך במלאכת ה' טיטוש.

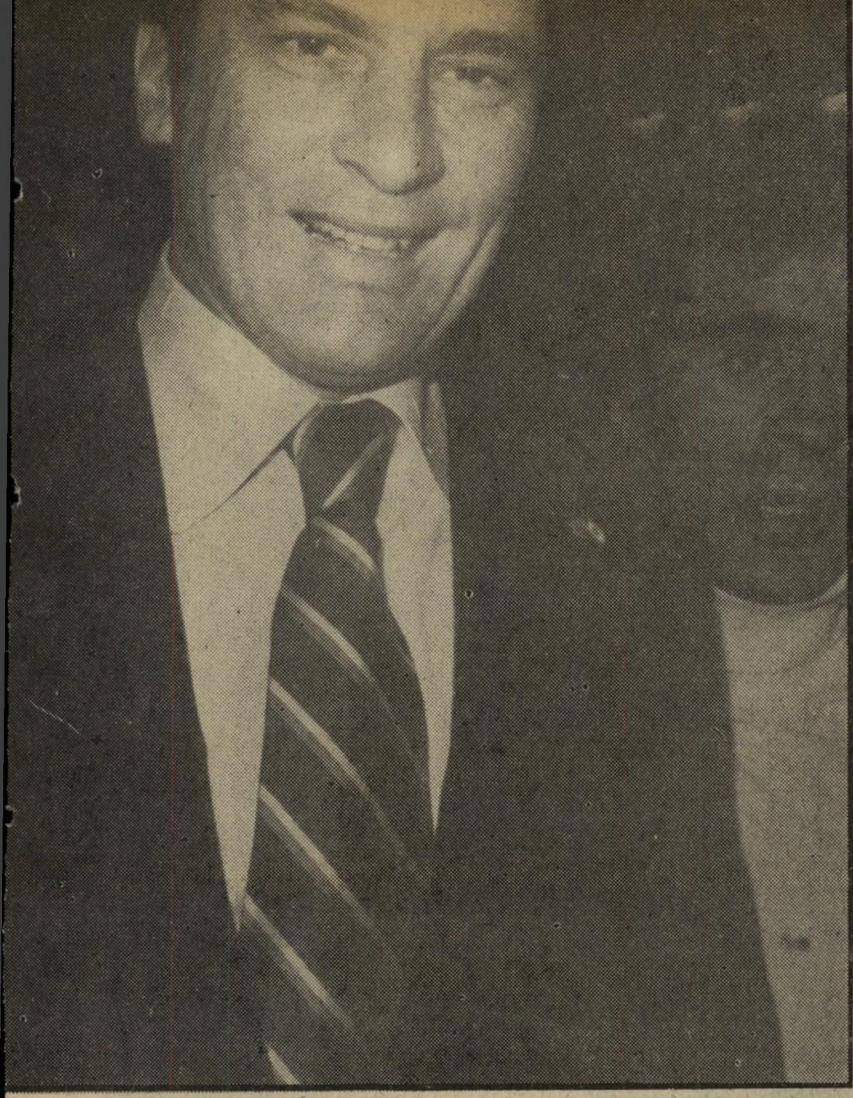
החוקר הזריו

תתיניצב רפאל יעקובי, שמונה כקצין-בודק יחידי לבדוק את החשדות שהועלו נגד ניצב-מישנה ארמנד לוי, ראש מחלקת החקירות של מישטרת מחוז תל-אביב.

כמעט שנה חלפה מאז התייצב המפקח בני פירסט לפני מפקד מישטרת מחוז תל-אביב, ניצב דויד עופר, כשבפיו חשדות כבדים ביותר. פירסט, ראש מחלקת-המסור במדור המרכזי של מישטרת המחוז, שבין שאר תפקידיו כלול גם תפקיד ניהול המצוד על מועדוני ההימורים והקלפים שבעיר, טען באוזני מפקדו כי דברים מוזרים מאד מתרחשים בתחומו. בכל פשיטותיו על מועדוני-ההימורים הוא מגלה כי המשתתפים במישחקים בהם נמלטו בעוד-מועד, כאילו מישוהו הזוהרים מראש מפני הפשיטה הצפויה.

פירסט, קצין מסור ונאמן, טען באוזני עופר כי הוא חושד שקיימת דליפה מתוך המישטרה למועדוני הקלפים וההימורים. פירסט גם לא הסתיר במי הוא חושד כמקור ההדלפה. הוא חשד כמפקדו, ראש המדור המרכזי אז (כיום היחידה המרכזית) סגן-ניצב ארמנד לוי (העולם הזה 2049 — „קשר הקלפנים“).

המפקח פירסט ביקש מניצב עופר לחקור את הפרשה. הוא לא היה היחידי. קצינים אחרים ביחידה המרכזית, וכל שוטרי ובלשי מחלקת-המסור, חיו באותה הרגשה שמישהו מסדר אותם מאחרי גבם. חשדות מסוג זה היה צורך דחוף לבדוק. אולם במשך שנה תמימה כימעט שלא מצא ניצב דויד עופר לנכון להתייחס לחשדות והאשמות אלה. הוא לא הקים ועדת חקירה. הוא לא מינה קצין-בודק. הוא אפילו לא העביר את הטענות שפורטו בפניו לידעת הממונים עליו במטה הארצי. משך שנה שלמה לא נעשה דבר בתחום זה. והנה, לפתע, בשבוע האחרון, גילתה מישטרת ישראל זריוות בלתי-רגילה וחריצות מופלאה בחקירת הפרשה. ביום הרביעי בשבוע שעבר מינה מפכ"ל המישטרה, רב ניצב שאול רוזוליו, את תתיניצב רפאל יעקובי, כיום ראש

הילדים
 ליו טיילור וג'ון וורנר בחברת ילדיהם המשותפים. משמאל לימין: מייקל וויילדינג וליזה טוד, ילדיה של ליו; אחריהם מארי וורנר, בתו של ג'ון המחזיק בידו את נכדתה של ליו, נעמי, המחזקת בידה השנייה בידי אמה ג'ון, אשתו של מייקל. לליו עוד שני ילדים, בן, בשם כריסטופר ובת מאומצת, מריה.

תמונת האירוסין
 של ג'ון וורנר וליו טיילור, אחת התמונות הרישיות שנישאו בכנסייה, אין תמונות מחתונתם. ליו התעקשה שאת החתונה תצלם קרובת מישפחתה, שהיא חלמידה לצילום, אך זו נתגלתה כתלמידה גרועה, וכל הסרטים נשרפו.

יורה הדבש

באותו חודש
 ליו מימין: יפהפיה שהעניק לה ברטון, זעירה, משמאל: ליו בשבוע שעבר, עייפה, שמנה ביטריהמאתיים של הקרן הקיימת לישראל. אחרי

ב עיקבות בדיקה יסודית ומעמיקה, שכללה צפייה בת המש דקות רצופות בעיניה של כוכבת הקולנוע האחת ואין שנייה לה אליזבת (ליו) טיילור-הילטון וויילדינג-טוד-פישר-ברטון שוב ברטון וורנר, אפשר להישבע עם יד אחת על הלב והשנייה על ספר התנ"ך: אין לה עיניים סגולות! ציבען נע בין ירוק לכחול, והן אולי השריד האחרון ליופי שהיה לאגדה אך מה לעשות, נעלם עם השנים. אולי כהה צבען? אולי השתנה? אולי הוא סגול בימים ראשון, חמישי, שישי ושבת? מכל מקום, בימים שני, שלישי ורביעי הוא אינו סגול כלל!

בואה של אליזבת טיילור לארץ הכנים למצב של מלחמה את כל כתבי וצלמי העיתונות בישראל, שהתנסו בשנה שעברה בחווייה הקשה של סיקור ביקורו של הווג אקס-ברטון-טיילור.

אלא שהשנה, בניגוד לאשתקד, אין רוח שים מיסדרונות הקומה השלישית במלון המלך דויד בירושלים המוני עיתונאים. גם העובדה שהגברת וורנר השנייה והאדון טיילור השישי בחרו לצורך ירח-הדבש שלהם את מערכת החדרים 328-329, אותה מערכת שימשה בשנה שעברה לירח-הדבש של ליו וברטון טרום נישואיהם השניים, אינה מרגשת איש.

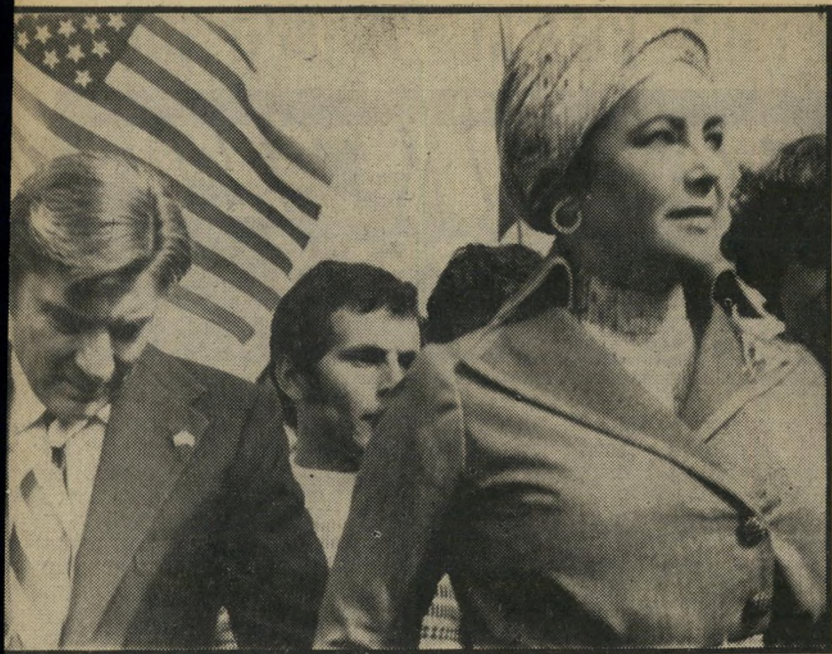
שניים-שלושה צלמי-עיתונות יגעים מס' תובבים בלובי המהודר של המלון אנה ואנה. רק שישה אנשי-הביטחון הקשוחים שהופקדו, ללא צורך, על שמירת חדריה של הכוכבת, מתרגשים בכל פעם שהם מבחינים בצל של אדם מתקרב אל הדירה, מתנפלים עליו כמוצאי שלל רב והודפים אותו לתוך המעלית.

טיילור וורנר אינם מבזוים את זמנם, מנמלה-התעופה נסעו במהירות של 60 קילור-מטר לשעה (שבה מפקידה טיילור לנסוע), ישר למיטה.

רק כחלוף שעות ארוכות מואיל הווג המלכותי לרדת מחדריו. מעט תיירים סקרניים ניצבים בשורה ונועצים בהם עיניהם, מעט הצלמים מצלמים. ליו, שמנה מאד,

ירח דבש
 ללילה אחד חגגו ליו וג'ון וורנר במיסעדת-הפאר מישכנת שאננים, בתחילת הערב הצליחו להיות זוג היחיד במיסעדה, רק מאוחר יותר נתמלא המקום בתיירים אמריקאיים, שנדהמו לגלות את הכוכבת המפורסמת יושבת סמוך אליהם. משך כל הערב ליטף הבעל את גב אשתו, ונשק לה ללא-הרהר.

נושאי הדגל

ליז וורנר על רקע דגל ארצות-הברית שהתנוסס על גבעות נסי'היים בעת טכס נטיעת העצים שבו נטלו חלק. וורנר הוא איש-מימשל אמריקאי נודע, ששימש בתקופתו של הנשיא ניקסון כשר-הימיה, ואילו הנשיא ג'ראלד פורד מינה אותו לתפקיד של יו"ר הוועדה לחגיגות המאתיים.

ראש-המשלה

יצחק רבין כורע כדי להזיז את כיסאו בתנוחה הדומה להשתחוות, בעוד הכובת עוקבת אחריו בדריכות. רבין קיבל את ליז ובעלה בלישכתו והיה נבוך מאד. עד שוורנר שבר את הקרח כשהזכיר לו שנפגשו קודם-לכן בווינגטון, בעת שרבין שירת שם כשגריר.

ש השביעי

ליז מראה לוורנר את חומות העיר העתיקה, לעדותו של הנהג, השניים אינם חדלים לפלוט אנחות-התפעלות. אולם כל אלה עדיין כאין-וכאפס לעומת מה שמחכה להם במישכות שאננים: שטיח אדום וטור של מלצרים נרגשים. הם מובי לים אחר כבוד של שולחן מואר באור גרות מהבהבים. הצלמים והעיתונאים נשי ארים בחוץ. כתבת וצלם של עיתון עשיר נכסים למיסעדה, על חשבון העיתון. זה לא עוזר להם. ליז וג'ון יושבים עם הגב אליהם, הוא מלטף ללא-הרהף את גבה ו' נושק לה מדייפסם. ירחיבש אמיתי.

בחורה עם

תודעת-מוסר

גברת לא נוח. בעלי-המיסעדה מזדרז לספק לה כריות, כואב לה הגב, למיסי כנה. היא נפלה מגבו של סוס בחותו בת 12 אלף הדונמים של בעלה, שרה-הימיה לשעבר בממשלה ארצות-הברית. בעלי-המיסעדה מזכיר לליז שסעדה פה כבר בעבר, והיא אומרת: "א, נכון, היה פה גם איזה שר בממשלה". הבעלים מזדרזים להוריד תמונה מעל הקיר, ולהראות לה את השר שעמו סעדה בפעם הקודמת. אך אוי לאותה פאשלה! מרוב התרגשות שכה המארח כי בתמונה מצולם לא רק שרה-הימיה-והתצטייה חיים ברילב, אלא גם האדון השחקן ריצ'ארד ברטון. ליז מהנהנת בראשה ומזדרזת להחזיר את הז' התמונה לבעליה. הגברת המעודנת כימעט שאינה מתפקדת בעצמה. היא זקוקה ל- עזרה מכל עבר. גם כשהיא יורדת לשירותים תים תומכים בה הבעל ומלצר. נערייה-ביטחון ממשיכים לשחק בקסוי חים. הזוג מסיים את ארוחתו, הצלמים מצלמים. ליז ובעלה מסכימים לעמוד על מקומם למיספר צילומים, לתהמת אנשי הביטחון הלוכשים פרצופים נפגעים, כאילו רימו אותם.

הממת ומפתה. עונדת יהלום בן 33 ווצי קאראט זמונה מתוך טרטה הלפני-אחרון מוסיקת-לילה עם שקיות מתחת לעיניים, בעת נטיעת העצים טכס הנטיעה נפגש הזוג עם ראש-הממשלה.

צ'תף לסוד חשוב כליכך. אולם בירושלים, אפשרויות מעטות. מחברים אחד ועוד אחד, לתשובה: מיסעדת מישכות שאננים. צלם ממולח מתנה את מכונתו מאחרי מכונתים יל הברטונים — סליחה, וורגרים — המכונת ינה נדלקת. האם חיבלו בה אנשיה-ביטחון?

כך הולכים השוחלים

וורנר עוזר לטיילור לנטוע עץ היסטורי על גבעות נסי'היים, בפארק המאתיים, אחד הפרוייקטים שהוא היה אחראי להם במיסגרת עבודתו כיו"ר הוועדה לחגיגות המאתיים. ליד שני העצים שנטעו הוורנרים יוצב שלט שיכריז על-ידי מי הם ניטעו.

(המשך בעמוד 34)

ישראל אקספרס

ISRAEL EXPRESS

טלפון (212) 490-2090

גיליון מספר 1

יום שני 10.12.76 - י"ז כסלו תשל"ז

במדינה

(המשך מעמוד 28)

מאחרי הקלעים. אחרי שכל הצדדים הסכימו לסיים את המלחמה, הם חיפשו מדינה מתאימה שתגיש את הצעת ההחלטה. לטעם הסוגים לא רצו שתהיה זו מדינה קומוניסטית. אחרי בירורים, הסכימו הכל כי ישראל היא המועמדת הטובה ביותר. ברגע האחרון התעוררה הבעייה שיש המדינות הערביות, שהיו או מיוצגות ב"א"ם, לא רצו להצביע בעד החלטה יש-ראלית. גם לכך נמצא פיתרון: האטל על נורווגיה להציע הצעת-תיקון חסרת-ערך. אחרי שזו נתקבלה, הודיעו הערבים שהם מצביעים בעד "ההצעה הנורווגית".

ההצעה הישראלית האחרונה הוגשה לפני 16 שנים. אילו שאלו את עצמם אנשי משרד-החוץ מודע לא הגישה יש-ראלית. גם לכך נמצא פיתרון: האטל על נורווגיה להציע הצעת-תיקון חסרת-ערך. אחרי שזו נתקבלה, הודיעו הערבים שהם מצביעים בעד "ההצעה הנורווגית".

להצביע נגד עצמה. לפי הנהל ה"מקובל באו"ם, יכולה כל מדינה להגיש הצעת-תיקון להצעה המוגשת לעצרת. הצעת-התיקון מובאת להצבעה לפני ה"מכיוון שיש בעצרת רוב גדול למדינות-ערב, מובטח מראש שכל הצעה ישראלית תתקן בהתאם לרוח הערבים לפני ההצבעה הסופית - וב"מיקרה זו עומדת ישראל לפני הברירה להצביע בעד הצעה שתוקנה ברוח הערבים, או להצביע נגד הצעה הנושאת את שמה שלה עצמה.

אותם הכללים חלו גם על ההצעה ש"הוגשה החודש. אולם משרד-החוץ, ה"נמצא עתה בידי חובכנים מסוגו של ה"פרופסור שלמה אבינרי, לא העריך כראוי את התהליך. הוא התפתה ללכת בדרך של התחכמות. התוצאה היתה כצפוי: ההצעה הישראלית תוקנה לפי בקשת הערבים, וישראל נחפזה להורידה מסדר-היום ב"ר"ג האחרון.

המצרים הגישו הצעת-החלטה מתונה ביותר, ששיקפה את הרצון העולמי הכללי להגיע במהרה ל"זבחה. בהתאם לנסיבות העכשוויות, ההשתתפות של אש"ף בוו"עידה הורחבה בהצעה המצרית רק ברמ"אס"כי היה ברור שזוהי הכוונה המצרית. לפני משרד-החוץ עמדו שלוש אפשרויות:

- להצביע בעד ההצעה המצרית.
- להימנע מהצבעה עליה.
- להצביע נגדה.

האפשרות הראשונה היתה הסכירה בי יותר. הצבעת ישראל למען הצעת-החלטה מצרית היתה פותחת דף חדש ביחסים בין העמים במרחב. משפרת את האווירה לקראת המשא-ומתן, מפגינה באופן דר"מאתי את רצון ישראל בשלום. אולם איש לא הציע רעיון כה מהפכני. לעומת זאת הציע ראש-הממשלה, חיים הרצוג, להימנע מהצבעה. גם הצעה זו נפסלה בירושלים. המיש"לחת קיבלה את ההוראה להצביע נגד ה"הצעה המצרית. ב"רומנית הוגשה לארצות-הברית התביעה שתצביע נגדה אף היא. **ניצחון פירחים.** היתה זו החלטה בלתי-נבונה ביותר. כי ההצבעה הישראלית הייתה כמה תוצאות שליליות:

- ישראל הופיעה לעיני העולם כולו כמי שמתנגדת לכינוס ועידת-ז'נבה, וכמי שמתחלת בסיכויי השלום, הנראים עתה ורודים יותר מכפי שניראו אי-פעם.

● ישראל נשארה מבודדת לגמרי. מול העולם כולו, כאשר רק ארצות-הברית מצביעה עימה, באירצון בולט. שום מעצמה אינה יכולה להרשות לעצ"מה לבודד את עצמה בעולם. ולהפגין ל"עיני כל שאין אף מדינה אחת התומכת בה. זוהי הפגנת-חולשה, ששום מדינאי אמריקאי לא ירצה להסתכן בה בפעם נוס"פת.

יתר על כן, מצריים היא כיום בעלת הברית העיקרית של ארצות-הברית בעיר לם הערבי. ההצבעה האמריקאית, לצד ישראל, היתה סטירת-לחי לנשיא אנוואר אל-סאדאת וטעו לאוייביו, חסידי ברית-המעצמות. מבחינה אמריקאית, נגדה ההצ"בעה לחלוטין את האינטרס של ארצות-הברית.

גם הידידים הטובים ביותר של ישראל באו"ם, שהצביעו בעד ההצעה המצרית, אמרו השבוע בגלוי לנציגיה: זה לא יכול להימשך כך.

● בהתאם לנוהל דומה, מובאות בכנסת להצבעה ההסתייגות להצעת-חוק, לפני שהצעת-החוק עצמה עומדת להצבעה.

ההתרשמות של הקורא, שטרם ירד, מגיליונו הראשון של ישראל אקספרס היא שהוא מכיל ידיעות למכביר, יש בהן כדי להצדיק אצל היורדים את עובדת ירידתם מהארץ. אבל בכך אשמים האירועים עליהם מדווח העתון ולא כתבי העתון או עורכיו. לשם איוון יכולים הישראלים שנתורו בבית למצוא נחמה בידיעה המתפרסמת בישראל אקספרס על "ישראלי שנרצח בניו-יורק".

הגיליונות הראשונים של ישראל אקספרס נחטפו, על-פי הדיווחים שהגיעו מארצות-הברית, כבר ביום השני הוגדלה הדפסת העתון והוא הודפס ב-75 אלף עותקים.

ואולי זה מפני שהוא מגיש לקוראיו שירות אחד, ששום עתון ישראלי אינו מספק להם: את זמני הדלקת הנרות בניו-יורק, ל"ס"אג"לס, שיקאגו ומנטריאל.

בתי בניו-יורק

בתי הספרית המפורסמת ממספרת בתי ועליזה בתי"א נמצאת בניו-יורק

הזמנות בסלון Pierre Michel
טל: 753-3995
6 West 57th St. New York
בית: 722-8125

נוסעת נוכבים

147 WEST 47th ST., MANHATTAN

אווירה ישראלית טהורה
מבחר עשיר ומגוון של מאכלים ישראלים,
מזרחיים ואמריקאים
שטרם טעמת בכל העיר
נחירים עממיים
לסטודנטים 10% הנחה

פתוח בימים:

ראשון עד חמישי 9 בבקר עד 11 בלילה
שישי 9 בבקר עד 2 בלילה
מצאת השבת עד 2 בלילה

בחג החנוכה יקבלו הסטודים אצלנו סופנויות, לביבות וסביבונים - חנים!

להזמנת מקומות מראש טל. 575-0226

יורם האינסטלטור

זמני הדלקת הנרות

מבעע תיקוני אינסטלציה עבודות חדשות ושיפוצים בתי פרטיים, בתי חרושת ועוד.

שעות 24 שעות ניממה הצעות מחיר חנים אחריות מלאה

טל 661-3872 - טורונטו

ידיעה הראשונה שפורסמה בעתון הישראלי על בואם לישראל של מטוסי הא"פ 159 הראשונים, הופיעה כבר בגיליון יום שני שלו - לכאורה עוד בטרם נחתו שלושת המטוסים בשדה-התעופה. אי-שם בישראל.

אלא שהיתה זו טעות אופטית בלבד. שכן הידיעה התפרסמה בגיליון יום השישי של היומון ישראל אקספרס, שהחל את הופעתו בניו-יורק. בשל הפרשי השעות בין ישראל לאמריקה, הופיע העיתון למעשה אחרי נחיתת מטוסי-הקרב האמריקאיים בישראל. מי שרצה יכול היה לראות סמליות דווקא בעובדות אלה - בעוד שמטוסי-הקרב, הנחשבים כנובים ליום בסוגם בעולם, נחתו בישראל, נחת בארצות-הברית העתון הישראלי הראשון בעברית מאז גילה אותה קולומבוס. הדגש הוא כמובן על הישראלי ולא על העברי.

כפי שכתב הישראל אקספרס בגיליונו הראשון, הוא "היומון העברי השלישי הרואה אור באמריקה במאות שנות ההיסטוריה של העיתונות העברית בצפון אמריקה, והיחיד מזה יותר מה"מישים שנה".

היומון העברי הראשון בארה"ב, היום, הופיע לראשונה בניו-יורק כבר ב"1909 ונסגר זמן קצר אחרי הופעתו. ניסיונות להדשו כבור ארבע שנים, נכשלו גם הם. לעומתו מחזיק הדואר, שהחל את הופעתו כעתון יומי בעברית ב"1921, מעמד עד היום. אלא שמה כמה עשרות שנים הוא הפך שבועון שתפוצתו אינה עולה על 5000 עותקים.

ישראל אקספרס, שהחל את הופעתו הסדירה השבוע, שונה מקודמיו גם באופי הקהל אליו הוא מכוון. יותר מאשר אל הקהילה היהודית בארצות-הברית הוא מיועד לקהילת היורדים הישראלית שם, שהיא גדולה כיום דיה כדי לקיים טוב יותר מיומון עברי אחד.

הגיליון הראשון של ישראל אקספרס הכיל 20 עמודים והודפס (באופסט) ב"50 אלף עותקים, שהופצו בניו-יורק עצמה במחיר של 50 סנט הגיליון (כארבע וחצי ל"י), הוטסו גם לטורונטו, מונטריאל ושיקאגו (שם נמכרו במחיר 55 סנט הגיליון) וללוס אנג'לס, בוסטון ומיאמי ביץ' (60 סנט הגיליון). בהשוואה לעיתונים יומיים הישראליים המקוריים, המוטסים מישראל, שמחירים מגיע ל-2.5 דולר הגיליון, יכול היה הישראל אקספרס להוות מכשיר לחיסכון ליורד הישראלי הכמה לשמור על קשר חדשות כתוב עם מה שהיה פעם ביתו.

וב ידיעות המתייחסות למתרחש בישראל (בין שאר הכותרות: "ריב צופה מלחמה נוספת עם הערבים", "דאגה בישראל: המ"כלים שבים לדרום לבנון", "המישטרה חוקרת חשדות נגד שלושה מראשי הפועל" או "חיפה רוצה, לשים רגל לתל-אביב" - בכדורגל, כמובן). אילו היה היומון מופיע בישראל ספק אם הקוראים היו מבדילים בינו לבין עתונים אחרים, מבחינת הרכב הידיעות שבו.

בצורתו החיצונית הוא ערוך בצורה מקצועית (בידי אברהם פו, לשעבר מעורכי עמודי החדשות של הארץ) ועולה לאין ערוך, למשל, על היום הזה הכושל של משה דיין. אולם מה שמייחד יומון זה אלו הן דווקא המודעות ולא הידיעות.

כך, למשל, ניתן למצוא בו מודעה, גדולה של הספרית בתי, ממספרת בתי ועליזה המפורסמת בתל-אביב. המודעה ללקוחותיה, שירדו יחד עמה, כי היא נמצאת בניו-יורק ומקבלת לקוחות גם בסלון שפתחה וגם בביתה. מודעה קטנה יותר היא של "יורם האינסטלטור" מטרונטו המוכן לספק ללקוחותיו "שירות של 24 שעות ביממה" עם אחריות מלאה והצעות מחיר בחינם - מה שמראה כי אינסטלטורים לפחות, אינם צריכים למהר לרדת מישראל, שבה אינם נאלצים לעבוד 24 שעות ביממה וגם לא להתחייב באחריות מלאה לעבודתם או להגשת הצעות-מחיר חנים. מודעה אחרת לישראלים היושבים בטרונטו מבשרת כי כל יום ראשון מעשר עד 11.30 בבוקר, מוגשת להם בתחנת-הרדיו "דרישת שלום רדיפונות מישראל" עם "חדשות טריות מירר-שלים, מצעד פזמונים, רעיונות ופיליטונים".

מודעות מסוג אחר ממועדון למועדון הלילה טירוקן של אריס סאן בניו-יורק או למיסעדת המכבים ברחוב ה"47 במנהאטן, שם מבטיחים, "אווירה ישראלית טהורה, מבחר מאכלים ישראליים, מזרחיים ואמריקאים, סופנויות, לביבות וסביבונים בחנוכה - ח"גם".

חוק מהמודעות והידיעות מכיל העתון גם ראיון ענק של יעקב אגמון עם אריק שרון, כתבה של הפרשן הישראלי אריה חשביה על "החורף החם בגבול לבנון", ומדור רכילות של איש גלי צה"ל אורי אלוני.

עתונאים ישראלים אחרים, שהיו אמורים לעבוד חלקית בעתון, לשגר לו ידיעות ולפרסם בו מאמרים, לא הצטרפו. הללו, שאמרו הם היו לבוא בעיקר מקרב עובדי עתוני הערב, נרתעו בשל האיסור שהטילו עליהם מערכתיהם לכתוב לעיתון, כנראה מתוך חשש שהוא עלול לפגוע בתפוצת מהדורותיהם המוטסות לאמריקה. במקרה אחד לפחות, מתכוונת עתונאית של צהרון ישראלי להתמודד משפטית עם עיתונה, תוך טענה שחזות-העבודה שלה אוסר עליה לעבוד בעיתונים אחרים בישראל, אבל לא בארצות-הברית.

למיבצע החילוץ הבא

ניתן יהיה לשגר

ניצבים הוליוודיים

כמקום את חיילי צה"ל

בשבת הקרובה כבר יוכלו אזרחי ישראל לחנות ב-18 בתי-קולנוע בארץ בגירסה הקולנועית הראשונה של מיבצע אנטבה: ניצחון באנטבה. הם יוכלו לראות מה אמר בדיוק יצחק רבין לשימרון פרס בי ישיבות הממשלה, ואילו הוראות נתן מוטה גור לזן שומרון ויונתן נתניהו לפני ש יצאו למיבצע. הם יכבו כאשר המחבלים שבסרט פרידו בין יהודים ללא יהודים וימחאו כף לחילי צה"ל שיפטטו מתוך ההרקולטים.

אבל עצם המיבצע, של הבאת הסרט הראשון על אנטבה אל הבר, המישה שבר עות בלבד אחרי שהחלו בהסרתו, הוא מיבצע מרשים לא פחות ממבצע אנטבה עצמו. ספק אם יש לו אח בהיסטוריה של הקולנוע.

הסרט הופק בידי המפיק היהודי דיוויד וולפר, וחברת האחים וורנר, שפרשה מ תוכניתה להפיק סרט דומה בישראל, פרשה עליו את חסותה ומפיצה אותו. כך הצליחה וורנר להגיע ראשונה אל המסכים. דבר שלא היה עושה לעולם אילו דבקה בתוכניתה המקורית להסריט בישראל.

בהוליווד הופק הסרט בידי ארבע צוותים מקבילים במהירות שיא. כשלוש צוותים כל צוות עומד חדר עריכה נפרד. כאשר נפטר השחקן הכישי שגילם את דמותו של אידי אבין בסרט, לא הספיק גופתו להתקרר וכבר שודרה הודעה בטלוויזיה של לוס-אנג'לס שביקשה מועמדים אחי רים לתפקיד. פחות מ-24 שעות אחרי מותו כבר נמצא לו מחליף, וזה סיים את כל הופעתו בסרט תוך 24 שעות נוספות.

שתי הארות. וורנר החליטה לקיים, בכל מחיר, את בכורת הסרט בישראל. לצורך זה אורגן מיבצע מרשים בפני עצמו. כדי להכין תרגומים לסרט ולהדפיסם, סם על 16 עותקים המופצים בארץ היו נדרשים כרגיל ארבעה שבועות.

גלילי הסרט, מוקלטים על סרטי וידיאו, הוטפו לישראל מייד אחרי עריכתם, כך שניתן היה להכין את התרגום מראש. עוד

יצחק רבין

מחליף תוך שעתים

לפני שהסתיימו צילומי הסרט. ביום ראשון שזן השבוע הגיעה שליחה מיוחדת מהר ליווד שהביאה עמה את כל העתקי הסרט, שמחרים מסתכם בכחצי מיליון ל"י. סוכן וורנר בארץ, אפרים גלעד, פיקח על הדפסת התרגומים בשתי מעבדות מקבילות וכך ניתן יהיה לקיים השבוע, עוד ביום חמישי את שתי הצגות הבכורה העולמיות: האחת לטובת ויצי, והשנייה, זו שתיערך בחיפה לטובת כדורגלן מכבי חיפה, ממך, ששכל תוך שבועיים את אביו ואמו. כל הכרטיסים, במחיר של 150 ל"י הכרטיס, אולו למחרת הוצאתם למכירה.

נוכה יעילות כזאת ניתן עתה להציע שאת ניהול מיבצע החילוץ הבא אפשר יהיה להפקיד כבר בידי המפקדים ההוליים ודיים.

* כפי שמגלים אותו אנתוני הופקינס בסרט ניצחון באנטבה.

היועץ המדישפטי צריך להחליט

עופר הורה למחלקת התיכנון של חברת "שיכון עובדים" לתכנן ללא תמורה קוטג' של בן-מישפחתו

היועץ המדישפטי צריך להחליט

כה מהר? לאביו של דן עופר, אברהם עופר, וילה באפקה. לפני ארבע שנים נעשו שיפוצים בוילה זו בסכום של 60 אלף לירות. עופר שילם, רק 7000 לירות. הקבלן המבצע היה חברת משה שקד מנתניה, שקיבלה בילעדיית את בניית שכונת רמת אפעל עבור שיכון עובדים.

רמת אפעל היא איזור וילות, ששווי כל אחת מהן כיום כמיליון לירות. בשנת 1972 הפך המקום מבוקש מאד, והיתה לו רשימת-ממתנים גדולה. מתוך רשימה זו בחר אברהם עופר, אי שית, 60 איש, שקנו קוטג'ים ב-120 אלף לירות האחד.

האחראי למכירות במקום, מטעם שיכון עובדים, הוא כלב בורגושטיין. לרעצמו ולקרוב-מישפחתו יש ארבעה קוטג'ים ברמת אפעל. למנהל-המכירות של שיכון עובדים, אז נחום שפון, קוטג' במקום. גם לגיבור החברה, יהודה בן-חורין, גם לארצי ויין, קרובו של עופר.

פרשת טובות-ההנאה האישיות של עופר ושות' משיכון עובדים יכלה אולי להיסלח, אילו לפחות ניהל את החברה כמו שצריך. אולם עופר השאיר אחריו חורבה, לא חברה, שש שנותיו בשיכון עובדים הרסו את החברה ללא-תקנה, ומחליפיו כיום נאלציים לאכול את מה שהשאיר מאחוריו.

המאזנים שפירסם היו מזוייפים ושיקרניים. רק עתה חוקנו כל המאזנים מחדש, כיאות ומתברר, למשל, כי בשנת 1974, שנת השיא והגאות בבנייה בישראל, הרוויחה שיכון עובדים 1500 לירות בלבד.

גם רווח זה הוא פיקטיבי, שכן לא נלקחו בחשבון הפרשי-הצמדה להלוואות של 30 מיליון לירות, המשולמים עתה. מאזן החברה לסוף שנת 1975 מראה הפסד של 25 מיליון לירות, על מכירות של 750 מיליון לירות (המכירות בשנת 1974 היו 550 מיליון לירות).

החברה החזיקה מלאי של 4000 דירות, שעמדו ללא-נוע במשך שנה וחצי. בשנת 1974 החל ההחברה, בניהולו של עופר, לבנות 7000 דירות חדשות! מייד עם פרישתו והחלפתו בירם רווין, מי שהיה החשב הכללי באוצר, עברה שיכון עובדים לניהול הגיוני. בשנת 1975 החלה בונה 1000 דירות חדשות, ובשנת 1976 כמה עשרות דירות בלבד. הפחתת הבנייה עורקה ריב קשה בין רווין לעופר, שתבע בנייה מכסימלית, כדי שמשרדו יראה פעילות. שיכון עובדים סירבה להיעתר לו ומצבה, ככל שהוא קשה עתה, טוב יותר מזה של שיכון-ופיתוח הממשלתית, הכפופה לעופר באופן מוחלט.

שפע של

עדויות מפלילות

עופר הצטיין בהוצאות עצומות על פירסומה, הוצאות אישיות, הגדלת המנגנון של החברה, קניות ומכירות של קרקעות, כדי שיהיה ממה לחלק קומיסיונים. היום חייבת חברת העובדים לשלם את פרי ניהולו הכושל, והמחיר יהיה מאות מילי-יוני לירות, ואולי אף סגירתה של שיכון עובדים כליל. בסידרת הכתובות על אברהם עופר פורסמו העובדות, שנמסרו גם לצוות החוקרים המישטרתי, בראשות ניצבי-מישנה ראובן מינקובסקי. מבדיקה ראשונה של העובדות ברור, כי אברהם עופר מעורב בעבירות פליליות, מכוח הוראותיו לתת דירות, שנעודו לזוגות צעירים, למי שאינם רשאים לקבלן. עובדות אחרות, לגבי חלוקת טובות-ההנאה לבני-מישפחתו, כוללות, אף הן עבירות פליליות. הצוות המישטרתי צריך לאסוף את ההוכחות, שמקומן ומציאותן נמסרו לו על-ידי. אין ספק כי הצוות יעביר את מימצאיו לידי היועץ-המישפטי-לממשלה, אהרון ברק. ברק יצטרך בקרוב להחליט אם להורות לפתוח בחקירה פלילית נגד שריהשיכון. כבר עתה יש, בעין, עדויות מפלילות נגד עופר יותר מכפי שהיו נגד אשר ירדן, כאשר הורה היועץ המישפטי על חקירה.

ב הודש מארס 1974, חודשים אחדים לפני שאברהם עופר התמנה כשרה-שיכון, הוא רכש דירה נוספת. למנכ"ל חברת שיכון עובדים, השייכת להסתדרות והנחשבת כחברת-הבנייה הגדולה בארץ, ודאי הי לו סיבות טובות לרכישה. היתה זו דירה בת שטח של 48 מטרים מרובעים ברחוב הבנאי 24 בבית-הכרם בירושלים. בקומה הראשונה ונחשבה כדירת-שניי חדרים צנועה.

עופר שילם תמורתה סך של 66.8 אלף לירות. אולם נראה כי כספו לא היה רב עימו, שכן קיבל הלוואה לרכישת הדירה מבנק אפולטיקאי כללי, השייך לבנק לאומי, בגובה של 40 אלף לירות — כשני-שלישים ממחיר הדירה. המשכנתה היא לשמונה שנים, בריבית לא-צמודה, כמובן, של 15%.

הבית ברחוב הבנאי 24 הוא אחד משלושה בתים דומים, שבנתה שיכון עובדים בבית-הכרם. בכל אחד מהם מצוייה דירה כמו זו שרכש שר, אפיקי הדירות הדומות בשני הבתים האחרים קטר נות יותר. אחת הדירות המקבילות הללו נרכשה על-ידי אורח רגיל, בשנת 1972. שטח הדירה הזו הוא 43 מטר מרובע בלבד, המישה מטרים פחות מזו של עופר. בשנת 1972, שנתיים לפני שעופר רכש את הדירה, שילם הקונה האחר 66.800 לירות בדיוק. גם הוא קיבל משכנתה. אבל בשיעור של 20 אלף לירות בלבד. המסקנה: אברהם עופר קנה דירה בשנת 1974, ושיים עבורה את מחירי שנת 1972. זוהי הונאת החברה שהוא עמד בראשה, הדומה למעשה שעשתה מחותנתו, חנה פון, בדירה שרכשה באמצעות התנה דן עופר, בן השר, כפי שתואר בכתבות הקודמות.

הדירות של

בן השר

מי שכבור כי בכך הסתיימה פרשת העזרה שעופר מעניק לחבריו וקרוביו על חשבון שיכון עובדים, טועה טעות מרה. בשנת 1972 קיבלה מחלקת התיכנון של שיכון עובדים הוראה לתכנן קוטג' בפתח-תיקוה, רח' דגל ראובן 76, בשיכון המורים אשר בשכונת נווה-יעוז שנבנתה על-ידי שיכון עובדים. המחלקה הכינה את התוכנית, שנמסרו לבוני הקוטג' ללא תשלום כלשהו. שווי העבודות של שיכון עובדים נתנה במתנה — 6000 לירות לפי חות. מקבל התוכנית היה אריה פליגור, בן-מישפחתו של אברהם עופר. אולם בכך לא נסתיימו העיוותים. המיגרש שעליו נבנה הבית ניתן לו ללא מיכרו, בניגוד לתקנון של נווה-יעוז, שהייב מכירה על-ידי מיכרו בלבד.

גיליון הרישום-בטאבו של הבית מראה, כי הוא ניבנה על חלקה בת 585 מ"ר, שהותכרה לפליגור מחברת העובדים, והי רשומה על שם הקרן הקיימת לישראל. לפי חוזה-המכירה משלם פליגור דמי-מכירה שנתיים בגובה 22 לירות לשנה (אין זו טעות-דפוס: עשרים-ושתיים לירות לשנה!).

אסור היה להחכיר את הקרקע לפליגור, אלא במיכרו. אבל שיכון עובדים, שבנתה את השכונה, קיבלה הוראות מעופר, כדי לממן את בניית הבית הורה עופר לבנק משכנתאות לשיכון לתת לפליגור הלוואה בסך 15 אלף לירות. אחרי הכל, שיכון עובדים גם בעלת מחצית הבנק. הלוואה נוספת, של 29.5 אלף לירות, נתנה לפליגור חברת-הביטוח מיגדל בניין.

אגב, בנו של עופר, דן, שתואר בהרחבה בכתבות הקודמות כמי שרכש בשנה האחרונה משיכון עובדים פנסהאון ברחוב לאה 12, ושקנה לו עוד דירה בגיבעתי-שמואל מחברת יבנה, ביצע עוד כמה רכישות. הוא רכש משיכון עובדים גם חנות במרכז המיסחרי בנאות-אפקה, ליד דירת-הגג שלו. בסכום של 350 אלף לירות, באסכי בתנאי-תשלום נוחים. כן ביצע שינויים בדירת-הגג שלו באמצעות הקבלן חביב סמחיאן, שהיה מנהל-העבודה מטעם שיכון עובדים. ב-120 אלף לירות נוספות.

בן השר הוציא תוך שנה מיליון וחצי לירות על דירת-הגג שלו, הדירה נבנית-שמואל והחנות. כיצד הצליח עורך-דין צעיר ומתחיל לצבור כסף כה רב,

צניעת עליכן, בנות הח"ן

החילות אולי תיראינה מקושמות פחות — אך תמשכנה לפחוב קיטבנים

אכזבה נכונה לנהגים בעתיד, לכל אלה הנוהגים להסיע חיילות במכוניות, כדי להתענג על נוכחותן החיננית של בנות הח"ן, נוסף על המיצווה.

אך למעשה, אין כל חידוש בהוראות אלה. כולן כלולות בפקודות-מטכ"ל מזה זמן רב. הפקודות אסרו, למשל, מאדומי-חמיר להפגין בגינות מתנדבים, וקבעו ש-אלה היבנים להיות צמודים לאוון, תמיד מותר היה לענוד טבעת אחת בלבד על כל יד, ולהשתמש רק בלכה שקופה, ו-איפור-הפנים חייב להיות עדין. גם את אוויר-החצאית מגדרות הפקודות באופן מפורש — 12 ס"מ מעל הברכיים.

בשנים האחרונות החלו נוהגים ליבר-ליות רבה בתחום זה, כצווי האופנה, וההג-זמות בלטו מכל עבר. עד שקמה אל"מ רז ואמרה: "סטופ!"

אך מה אומרות על כך בנות הח"ן עצמן? יותר מדוי זהירות. דינה השישי האחר היא שוטרת צבאית. ביום השישי האחר רון שמרה על הסדר בטרמפיאדה שבי צומת התחנה המטאורולוגית וכך, בין מכור-נית המכונות, הספיקה לומר שלדעתה, ה-חוק הוא טוב. "צבא זה לא דיסקוטק", הדגישה דינה הבתימית, ומה בדבר שתי הטבעות שעל אצבעות אחת מידיה? "את זה אני אוריד", היא אומרת, "כשהחוק ייכנס לתוקפו".

חיילת כורעת תחת משא הקיטבונ איפור קל ועדין —

"לפי מינהגי הלבוש של כל אחת." לגבי חצאיות היא אומרת, "או שהולכים לפי צווי האופנה, או שלא. כעת, לדוגמה, כשי מכניסים למדים חצאיות מיד, יש לייצר נעליים מתאימות. כי עם נעל שטוחה זה יראה מגוחך".

הפגנה של עושר. אך אחד הנימוקים החשובים ביותר, מבין אלה, שהביאו להחלטה לנקוט מדיניות מחמירה בנושא, הוא עניין הפער החברתי, שדרך האיפור והתכשיטים בא לידי ביטוי בצורה בולטת ביותר.

עגילי-זהב, טבעות יקרות, אבני-חן, ענקי צוואר, לכה ותכשיטי-איפור, כל אלה עור-לים בכסף רב, ובצד הטעם האישי מפגיי-נים גם עושר. לנקודה רגישה זו לא הת-ייחסה אף אחת מן החיילות שנתבקשו לה-גיב בנושא.

לא הובא לידי ביטוי גם היבט נוסף,

צווייג משרתת בתפקיד-הדרכה בחיל-הא-וויר, מזה כשנה בצבא. תוך המתנה לרכי-בת הסבירה, שהיא רואה בחיוב את ה-חמרה ביחס להופעתן של הבנות, "החיי-לת שייכת למסגרת מסוימת", נימקה. "עליה להקפיד להיות נקיה ומטופחת, אך לא להרשות לעצמה מה שהיא מרשה לעצמה במסגרת אזרחית".

עם תכשיטים זולים. סג"מ הניה, חיפאית בהירת-שיער, היא קצינת ח"ן ב-אחד מבסיסי-ההדרכה של חיל-האוויר. דעי-תה בנושא תקיפה יותר: "החיילות נראו-עד עכשיו כמו ליצניות, עם תכשיטים זוי-לים ומזויזפים".

על השאלה כיצד תנהג אם תראה אחת החיילות שלה בציפורניים צבועות בלכה אדומה, השיבה ללא היסוס שתורה לה להוריד את זה. ואשר לאיפור? "אני מר-ליטה מהו איפור עדין בהתאם לטעם שלי".

חיילות עמוסות תיקים ותרמיזים בדרכי הארץ — ונשיות בלתי-יצעקנית

שהוכח במחקרים: שיעור הגניבות של רכוש פרטי אצל חיילות גבוה מזה שאצל החיילים. אין ספק שלהפגנת העושר ב-תכשיטים, אביזרים ותכשירים, היה חלק בכך.

וקיימת נקודה נוספת, שקצינת חן ראי-שית כנראה לא נתנה עליה את הדעת. אומנם, תבורך יזמתה להחזיר מעט צני-עות בבנות הח"ן ולהפוך את הופעתן נשית באורח נעים ובלתי-יצעקנית. אולם, מה על המראה השכיח ביותר בדרכים, זה של חיילות מסורבלות, בלבוש-חורף מגושם (כולל מיכנסת-חורף, וירכית, ו"דובון" גבי-רי למראה), הגוררות אחריהן חבילות, ו-קיטבנים, ושקיות-ניילון ממולאות למיניהן? אומנם, עם החלת החוק החדש יהיו מר-אות אלה נלעגים פחות — אבל אם נשיות — או בבקשה, עד הסוף!

אמרה הניה. לדעת ציפי רוטנשטיין, אף היא חיילת החיילות מלולות מאד בלבוש, ומגי-זימות באיפור. לכן צודק החוק, אך בפרט שאינו לרווחה, זה הנוגע ללכה (ציפורנית של ציפי צבועות בלכה אדומה) לא תהיה לה, לדבריה, ברייה.

ציפי רובל מחדרה, מחייבת את ההקפדה על אכיפת הפקודות. היא תצדק את הק-צינה שתעיר לה אם וכאשר תעבור על הפקודות הגם שאינה מסכימה עם פרטים מסוימים, כגון האיסור על ענידת שתי שרשרות על הצוואר. פקודה זו אינה מוג-זמת, לדעתה, אך מאחר שזו פקודה — תמלא אותה. ציפי אינה צובעת את ציפורניה, כך שפרט זה לא יפריע לה. בכלל, לדעתה, לכל חיילת מפריע פרט אחר בפקודה, וזה

(המשך מעמוד 31)

למחרת, טכס נטיעת עצים בחורשת המאתיים של הקק"ל, אראו מסתבר כי נוסף על היותו מר טיילור, הבעל האלגטי-השרמנטי הוא גם יו"ר הוועדה לחגיגות המאתיים מטעם ממשלת ארצות-הברית. הפעם נמצאת ליו במקום בזכות בעלה, ולא להיפך. אך אלמלא היתה זו אליזבת טיילור, האם היו מגיעים לכאן כל אותם צלמי-טלוויזיה, צלמי-עיתונות ועיתונאים לסקר את האירוע? ספק רב.

הווג המלכותי-למחצה מגיע. ליו בחליפה אפורה, טורבן וצעיף סגולים, שמנה עוד יותר מאתמול, נראית מבוגרת מכפי גילה. נאומים של קק"ל, נאומים של הבעל, ובין לבין אפשר לחטוף ראיין קצר. טריק מצ-חיק של הטלוויזיה, וליו מראה את טבעת-נישואיה לעם ישראל, הבעל אומר: "קיראו לי איך שתצרו רק אל תקראו לי מר טיילור." מצחק מאד. כולם צוחקים.

צלם סקרן שואל את ידידו: "מה יש בה שנמצאו ששה גברים שהשתוקקו לשאת אותה לאשה?" צלם אחר, תוהה: "מדוע נישאה שבע פעמים, האם פעם אחת אינה מספקת? לצלם העולם הזה, שלמה סתר, גירסה משלו: "ליו היא בחורה בעלת תודעת-מוסר-גבוהה. בכל פעם שמישהו רוצה לעשות איתה את זה היא אומרת לו: רק אחרי החתונה." וכך כולם מת-חגנים איתה."

כמו ילדה

וכמו אמה

א רוחת-צהריים מצוינת אצל רפי עדין, נכה-צה"ל שפתח מיסעדה ו-תחנת-דלק בעמק-האלה. ליו מתרגשת מהעובדה שהבחור איבד את שתי ידיו במלחמה. מושיבים אותה בין יו"ר ה-דירקטוריון של הקק"ל, יעקוב צור, לבין בעלה. מסביבה נשים קשיות ובעליהן, מפעילי הקק"ל העיתונאים זוכים בכיבוד ואוכלים ליד שולחן סמוך, אך הצלמים אינם די חשובים, כמסתבר, והם אוכלים בשיטת חטוף-ואכול, בקומה השנייה.

בינתיים אפשר לחטוף מילה עם מזכיר-רתה היפהפיה של ליו, שיין סאם, ששמה האמיתי הוא שהאנה סאמיר, ערביה ילידת ביירות הנמצאת בארצות-הברית מאז יל-דונה, והמשמשת כמזכירתה של ליו מזה 18 חודשים. בפעם הקודמת לא הצטרפה אל ליו במסעה לישראל, כי אז עבר עליה משבר אישי, אחרי שאיבדה את ילדה היחידה בת השנה, שנפטרה ממחלה. כיום נמצאת שיין, שאינה נשואה, בחודשי הר-יון ראשונים, והיא מעידה שהבוסית שלה שומרת עליה לבל תתעייף, ושחאכל כי-הלכה.

"ליו היא בן-אדם בלתי-רגיל. אנושית, חמה, לפעמים היא כמו ילדה קטנה, ולפי-עמים כמו אמה דאגנית." אומרת שיין, ו-ממהרת אל ליו הקוראת לה מן המכוננית. השיירה דוהרת ירושלימה, הפגישה עם ראשה-המשלה נקבעה, בלישכתו, לשעה ארבע. הצלמים והעיתונאים מגיעים בזמן ועוברים בדיקה ביטחונית, נהגו של ראשה-המשלה, תימני גיזעי בשם דמתי, מתרגש. הוא כבר ראה הרבה מאד אנשים חשובים במסגרת עבודתו, אבל ליו טיי-לור היא בכל-זאת משהו אחר. גם הגוריי-לות נראים נרגשים מתמיד. למרות שה-צלמים יצאו יחד עם ליו מעמק-האלה, הכוכבת מתאחרת. היא מרשה לעצמה אי-חור בן 10 דקות. לא נורא. לפגישה עם ראשה-משלה דרום-אפריקה, ג'ון פורסטר, איתרה בשעתיים.

הכוכבת ובעלה מוכנסים לחדר-המשלה. ראשה-המשלה בחליפה כחולה חגיגית נבוך. לא יודע בדיוק איך להתנהג. הוא מורגל במדינאים, לא בשקנני-קולנוע. בינ-תיים מסביר יועצו לענייני עתונות, דן פתיר, כי רבין הטרוד הסכים לקבל את הארחים אל בזכות הוד טיילוריותה, כי אם בגלל בקשת הקרן-הקיימת-לישראל. השיחה בין רבין לורגרים מתנהלת ב-עצלותיים. שאלות שיגרתיות בנוסח: "איך עברה עליכם הטיסה?" מצידו, ו"ירושלים היא יפהפיה" מצידם. וורגל מוכיר לרבין שפגש בו ליו מסביב קטנה בדירה קטנה. כיר לו איזו מסיבה קטנה בדירה קטנה. ראשה-המשלה נזכר. השניים מרגישים כמו בבית. בשלב זה מוציאים את הצלמים והעיתונאים, ורבין נשאר עם אורחיו ב-הצלמים והעיתונאים ממחרים אל המכו-ניות ומבקשים מאנשי-הביטחון: "אל תגיידו לנו מה הם עושים היום בערב. תחננו לא רוצים לדעת!"

משחקי ההימורים

בקלפים של כדורגלני

הניבחרת - מחוללים

סערה, למרות שהם

חלק בלתי נפרד

מהווי חייהם

שקרה הוא שהמאמן לא היה אז בחדר. אילו היה, אני בטוח שהדברים לא היו מגיעים לידי כך."

כמה מוותיקי הניבחרת מאשימים ב"מיתרמה את הצעירים שהיו, לדעתם, מקור ההדלפה. חיוק לכך ניתן למצוא בדבריו של קפטן הניבחרת המשרת אותה מזה 10 שנים. "כל שחקן צעיר בניבחרת" מגלה יצחק שום, "מעוניין להראות שהוא מעורר רה היטב בחיי הניבחרת. מתוך ניסיוני האישי אני יכול להעיד, שזה אירע גם לי. כשהייתי צעיר, למשל, הייתי מעוניין לדעת מה מדברים ועושים שפיגלר ושפיגל. כשי חוזר שחקן טרי וצעיר מהניבחרת לקבוצתו, הוא מספר סיפורי-רכילות."

"חלילה", אומר שום, "אני לא מנסה להאשים את הצעירים. הרכילות היא דבר טיבעי שלפעמים — כמו בפרשת מישחקי הפוקר — פוגעת בשחקן זה או אחר. "היו זמנים", מגלה שום, "שבניבחרת

ניבחרת התקלפנים

"תן לו פאס! תעשה פארול! קח את הקופה!"

קריאות מסוג זה, השייכות יותר ל"תחום מועדוני-הקלפים. נשמעו בשבת הר אחרונה במיגרשי-הכדורגל בארץ. כמה משחקני הניבחרת הלאומית, שאיכזבו את קהל אוהדי קבוצותיהם, אף זכו בקריאות עידוד מסוג: "קדימה, יא קלפן! או, פרי צוף פוקר!"

לא היה פלא בכך. כי בשבוע האחרון נדמה היה שכדורגלני הניבחרת הלאומית מטיבים לשחק פוקר מאשר כדורגל. וייתכן גם שכמה מהם מרוויחים במישחקי הימורים בקלפים יותר מכפי שהם מרוויחים ממיקצועם ככדורגלנים. ובמקצוע זה מרוויחים לא מעט.

מאז ומתמיד ליוו הקלפים את שחקני הכדורגל. זוהי דרך מקובלת, בארץ כמו בעולם, להעביר את הזמן הפנוי במחנות גופש ואימונים שבהם שהים כדורגלנים. במסעות בחו"ל, או בשעות המנוחה שלהם במחנות האימונים, מקובל שכדורגלנים מבליים יחד סביב שולחן הקלפים.

לא אחת בעבר אירעו שערוריות, כאשר הסתבר שמישחקי-הקלפים נמשכו מעבר לשעות המנוחה ונכנסו גם לשעות הקטנות של הלילה. לא פעם הואשמו כדורגלנים שנכשלו במיגרשים, כי איבדו את מירצם וכושרום ליד שולחנות-הקלפים ב"לילה הקודם.

ויחד עם זאת, חוללו הגילויים על מישי-חקייה-קלפים של כדורגלני ניבחרת ישראל במחנה-האימונים שלהם לפני שבועיים, בי סערה רבת. לא היה זה מפני שמישהו התרגש מהעובדה שכדורגלני הניבחרת משחקים פוקר, או שהם מהמרים במישי-חקייה-קלפים. איש אינו מצפה מכדורגלנים שיעבירו את זמנם בתפילה או בהאזנה ל"מוסיקה קלאסית. אבל הסכומים שעברו

מיד ליד במחנה-האימונים של הניבחרת. הם שהגדישו את הסאה.

הגילויים כי כדורגלני ניבחרת כמו מדרכי שפיגלר הפסידו במישחקים סכום של 12 אלף ל"י, וזו כדורגלנים אחרים, כמו בנו של מאמן הניבחרת, משה שווייצר, או

מוסלה שפיגלר מפגין להטוטי-קלפים לפני סורינוב

שחקן בסכומים גדולים עוד יותר. אני מתכוון, לפני שדויד שווייצר אימן אותנו. השחקנים היו משחקים על אלפי לירות. ובאותם ימים היתה הניבחרת בשיאה, אף אחד לא ידע על זה, כי אף אחד לא ראה צורך לספר לעיתונאים. ואם כבר ידעו עיתונאים סודות כאלה, הם לא העלו על דעתם שדברים אלה צריכים להתפרסם. נראה שהיום יש כמה אנשים שאינם רוצים בטובת הניבחרת, ומנסים להשחיר את פניה בכל הודמנות."

אלה המבקשים

לפגוע

"ב" יגיד פרשת הקלפים", אומר יצחק שום, "נגרם לניבחרת נזק חמור. רואים אותנו ברחוב ואומרים לנו: ניבחרת קלפנים, אפשר לחשוב שבניבחרת כל הזמן משחקים קלפים. משהו טרח לדווח פעם על האימונים המפרכים שלנו? בכל קבוצה בעולם משחקים קלפים. כשקבוצת ברוסיה מינסונגנדבאן הי גיעה לישראל, ראיתי במועיני שהשחקנים שלה משחקים קלפים. אף אחד לא אומר להם למה הם משחקים ובאיזה מישי-חק הם משחקים.

לפני כמה שבועות, כשגורא שפיגלר הגיע עם קבוצתו לישראל, ראיתי את כל השחקנים הצרפתיים משחקים קלפים. לא בדקתי על איזה סכומים הם משחקים, אבל אני משוכנע שגם אם הם משחקים על סכומים גדולים יחסית, לא יעשו מזה רעש גדול. כל אחד משחק על כספיו-שלו. אבל שוב, בסוג מסויים של מישחקי-קלפים (החשך בעמוד 36)

שוער הניבחרת יוסף סורינוב, "הרימו" אלפי לירות במשחקים אלה, הם שעוררו תגובות חריפות. הן מצד העיתונות והן קהל והן מצד עסקניה-הספורט.

הצעירים נחשדים

בהדלפה

ה די השערורייה נשמעו בשבוע שי- עבר, הן בתוככי הקבוצות והן בקרב כדורגלני הניבחרת, שהתכנסה שוב לפני מישחק נגד הפועל חולון, שבו גברה עליה בתוצאה 0:4.

יצחק שום, קפטן הניבחרת, הגיב השי- בוע על הפרשה: "אין ספק שזה היה בבחינת חריג. אף אחד מהשחקנים לא מצדיק את מישחקייה-פוקר. עד כמה שאני חושב, הרי הסיבה העיקרית להשתלשלות העניינים הזאת היא שהניבחרת היתה ב" מיסגרת מחנה-ריפוי, ולא מחנה-אימונים שהמישמעת בו חזקה יותר.

"תישעים אחוז מהשחקנים בניבחרת", אומר הקפטן הכפרי-סבאי, "משחקים קלפים. הוראה המפורשת היא שלשחקנים אסור לשחק פוקר, כי מישחקייה-פוקר עלולים ליצור מתחים מיותרים שאין להם מקום בניבחרת.

"מכל הפרשה עשו סקאנדל. בניבחרת לא משחקים כל יום פוקר. במיוחד לא לפני מישחקים. שנית, אני חושב שהסכום מים שהוזכרו לא מדוייקים. אין ספק שזה היה מחדל של השחקנים ואני, כקפטן, לא מוריד מעל עצמי את האחריות. מה גם שלשחקן פוקר, זה בניגוד להוראותיו המי- פורשות של המאמן, דויד שווייצר. מה

שפיגלר עם כדורגלני הניבחרת במחנה בסדום

(המשך מעמוד 29)

(המשך מעמוד 35)

לבעלי מועדוני-קלפים. החקירה בעניין זה נסתיימה ואלה הן המסקנות. הדוחלק עוד באותו בוקר, בעיקבות פירסומי העולם הזה, ביקשו כמה מכתבי העיתונות תגובות על הפרשה הן מדובר מישטרת תל-אביב והן מדובר המטה-הארצי. איש לא יכול היה לתת להם תשובה מוסמכת, שכן אז עדיין לא היו כל מימצאים סופיים בקשר לחקירה. אך זו הסתיימה במהירות הבזק, תוך שעות ספורות, ודובר המישטרה כבר יכול היה להרגיע ולנחם את כל היד מתעניינים: החקירה הוכיחה כי אין יסוד להאשמות.

למעשה ידע הדובר את תוצאות החקירה עוד לפני שהסתיימה, שכן כפי שמסר השבוע לכתב העולם הזה, הסתיימה הי בדיקה סופית רק ביום המישי בשבוע שעבר.

שום עיתון לא נתן אמון בדיברי הדובר. ההודעה המישטרית נראתה כבדיחה לא-מוצלחת. רק בתחילת השבוע הזה פירסם אחד העיתונים ידיעה שתמית בדבר תוצאת החקירה שנערכה נגד ארמנד לוי.

סיפר איש שידורי-ישראל מדוע לא נתן אמון בהודעה: "לפני חודשים אחדים ערכתי סיור עם יחידת-מישטרה שיצאה למצוד על מועדוני-קלפים. הקצין האחראי על אותה יחידה סיפר לי, שלכל מקום שאילו מגיעה יחידתו, מסתבר כי הקלפים והמהמרים הספיקו להימלט משם קודם-לכן — כאילו על-פי אזהרה מוקדמת. אין לי ספק, אמר אותו קצין (זה לא היה בני פירסט), שיש הדלפה ממקור מישטרתי גבוה, המזהיר את הקלפנים."

אבל די לבדוק את צורת החקירה שניערכה בפרשה, כדי להיווכח עד כמה הייתה שיטחית, ובלתי-מעררת-אמון. האשמות כה חמורות, נגד נושא מישרה כה בכירה במישטרה, מן הדין שייחקרו בידי חוקרים אובייקטיביים ובלתי-תלויים, מחוץ למישטרה. לא מכבר, כאשר נחשד סמל-מישטרה בקיום יחסים עם פרוצה, הובא עניינו לדיון בפני שלושה קציני מישטרה. אבל בהאשמות של נטילת שוחד מאנשי העולם-התחתון, הסתפקה המישטרה בבדיקה של קצין-בדוק יחידי.

התפקיד הוטל על תדניצב רפאל יעקובי, מי שניהן בעצמו כראש מחלקת הי חקירות במישטרת מחוז תל-אביב עד לפני כשלושה חודשים, והוריש את תפקידו ל-ארמנד לוי. יעקובי היה סגנו של עופר בעת שהמפקח פירסט האשים את ארמנד לוי. הוא היה שותף להחלטתו של עופר שלא להתייחס כלל לתלונותיו של פירסט, ולהעבירו מתפקידו. עתה, הוטל עליו הי תפקיד לשפוט — בין השאר — גם את עצמו ואת מפקדו-לשעבר, דויד עופר.

אסור לשחק, כי הדבר עלול ליצור מתחים מייתרים."

גם המאמן דויד שווייצר התבקש להסביר את פשר מישחקי הפוקר. דומה שהמאמן נפגע יותר מהפירסום שבו זכתה השערורייה, מאשר מעצם הפרשה. "הסכומים שבהם מדובר, אומר השבוע המאמן הלי-אומי, אינם נכונים, ומנופחים." את עיקר טענותיו משלה המאמן כנגד מיספר אני שים המנסים לפגוע בניבחרת, העומדת לפני כניסתה למאבק על כרטיסי ההשתתפות בטורניר-הגמר של הגביע העולמי.

הוא מתכוון בדבריו לאחד הצהרונים. "אם הייתה פרשת הקלפים מהווה פירסום ראשון שפגע בשמה הטוב של הניבחרת — נחא! כנראה" הוא אומר, "זוהי מגמה. אבל מה שאני לא מבין, זה מדוע לא פורר סמו שערוריות שהתרחשו לפני שאני אי-מנתי את הניבחרת? אם מישהו ישמע על אלה, השערות יסמרו לו!"

"החומר האנושי הנוכחי של הניבחרת, מדגיש שווייצר, הוא אולי הטוב ביותר שהיה לה בשנים האחרונות. שיחקו פוקר — אז מה?! אני לא בא להגן עליהם, כי לפניכן הזהרתי את הבחורים שאני לא רוצה לראות אותם משחקים פוקר. הדגשתי באוזניהם, שיש כאלה הששים לשמוע רכילות מהסוג הזה. אבל בניבחרת לא משחקים רק קלפים. משחקים גם שחמט, ששיבש ועוד כמה מישחקים עמ'יים."

כאשר נתבקש דויד שווייצר להגיב על מעורבותו של בנו, משה שווייצר, בפרשת מישחקי-הפוקר, השיב: "בני יקבל את המגיע לו. הן כשחקן והן כבני. מה שאני יכול להבטיח, זה שהשחקן הראשון שיימצא משחק פוקר, יורחק אוטומטית מהניבחרת!"

הפוקר

מיותר בהחלט!

שערוריית מישחקי הפוקר מעוררת שאלה עקרונית: האם בכלל בריא הי דבר לניבחרת, ששחקניה ישחקו קלפים? ואם כן, באילו סוגים של מישחקים? אמר אמציה לבקוביץ, שהיה בלם הניבי חרת עד אמצע שנות השישים, והמשמש כיום כמאמן הפועל ירושלים: "אישית, אני לא שחקתי קלפים. אחרים שיחקו בזמני. מה שאני יכול להצהיר, זה שכשר הייתי מאמן ניבחרת הנוער, הכדורגלנים לא שיחקו קלפים. עקרונית אין לי התנגדות למישחקי-חברה, כולל מישחקי קלפים. השאלה היא רק עד איזה סכומים — וכאן

טוטו

השבוע מינימום הכנס הראשון *מיליון ל"י*

מינימום כלל הכרטיס * 2,500.000 ל"י*

ובלבד שלא ישולם לזוכה סכום הפרסים העולה על סך מיליון ל"י.

יום ה' - המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר הימורים בספורט

משרד החקלאות

להלן לוח המחירים המוסכם

ל"י 12.12.76 - 17.12.76

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו למבצע.

ירקות	לצרכן לק"ג
עגבניות כדוריות	3.60 ל"י
עגבניות מזנים פחוסים	4.90 "
גזר	2.50 "
פלפל קליפורניה	2.90 "
תפו"אד מיבול החדש - מיבצע חנוכה	3.60 "
תפו"אד ארוזים באריזה של 2 ק"ג	3.90 "
פירות	
תפוחים זהוב גודל 6	4.80 "
תפוחים זהוב גודל 6.5	5.60 "
תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6	4.30 "
תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6.5	5.20 "
תפוחים אורליאנס גודל 6.5	5.40 "
תפוחים אורליאנס גודל 7	5.70 "
אגסים מוזן ספרונה גודל 5	4.80 "
אגסים מוזן ספרונה גודל 5.5	6.25 "
בננות	6.80 "
הדרים	
אשכוליות	2.10 "
תפוזים טבוריים (ושינגטון)	2.55 "
לימונים	4.05 "
עופות פטמים קפואים בשקיות	
מיני תנועה (עד 1.1 ק"ג העוף)	13.90 + 1.10 ל"י
גודל 1 (עד 1.450 ק"ג העוף)	12.13 + 97 אצ'
גודל 2 (עד 1.7 ק"ג העוף)	11.39 + 91 "
גודל 3 (מעל 1.7 ק"ג העוף)	10.32 + 83 "
בשר הודו ללא עור וגידים	22.22 + 1.78 ל"י
דגים	
כמף	9.50 + 76 אצ'
כמף בפרופות קפוא במגש של 1/2 ק"ג	18.20 + 1.46 ל"י
קרפיון חי	15.15 + 1.21 "

בלשי מיחזק המוסר בפשיטה על מועדון-קלפים מי הדליף לעולם התחתון?

בעבר, בעת שיעקובי היה עדיין ניצב מישנה במישטרת תל-אביב, סירב המפקח פירסט למסור בפניו עדות על החומר הי מצוי בידו כנגד ארמנד לוי. וזה משום שחשש לתגובותיהם של מפקדי מישטרת מחוז תל-אביב. עתה חוייב פירסט למסור עדות בפני יעקובי, בתפקידו כחוקר. אולם אפילו היה יעקובי אובייקטיבי ולא בעל נגיעה ישירה או עקיפה לפרשה שאתה הוטל עליו לחקור, כל צורת החקירה הזו — בה חוקרת המישטרה את עצמה ומחליטה אם היא טהורה או מושחתת, פסולה מעיקרה.

לא משנה סוג המישחק. הנוסחה שלי היא: כמה שיותר שעות פנאי — אך כמה שפחות כסף. נחום סטלמן, כדורגלן לשעבר, של הי פועל פתח-תיקוה והניבחרת, המאמן כיום את קבוצת הפועל חיפה, אמר באותו הקשר: "אני לא שחקתי קלפים כשהייתי בניבחרת. החבר'ה שלי — אם שיחקו, שיחקו רמי, אבל בסכומים קטנים. אני מתנגד למישחקי-פוקר, כי הם מיותרים במסגרת של קבוצה. בקבוצתי הפועל חיפה, משחקים קלפים, אבל בשום פנים ואופן לא פוקר!"

יתכנו שינויים במשך השבוע

הציון-לגנאי השבועי מגיע הפעם לעורר כי התוכנית באה שבת, המיועדת להכניס אווירה של קדושה וחג לבתי המאזינים בלילות השבת. הפעם שמו עורכי התוכנית בפי השחקן **מיקי ורשביאק** אגדה חסידי דית עם מוסר-השכל.

האגדה מספרת על יהודי שאדם חכם לימד אותו את שפת-החיות, אך לא לפני שהשיעור כי גילוי סודו לאחרים יעלה לו בחייו.

באחר-צהריים אחד ישב היהודי בחברת אשתו, על מירפסת ביתו, והאזין לשיחה שהתנהלה בין החמור לפרה. כיוון שנהנה מחוכמתם של בעלי החיים, צחק לעצמו בקול רם. תמנה אשתו לסיבת צחוקו. כיוון שלא הסכים לגלות לה את סודו, נעלבה והתעלמה ממנו. אולם כשחזר הר סיפור על עצמו גם ביום המחרת, דחקה האשה בבעלה שיגלה לה את סיבה הצחוק. לבסוף החליט היהודי כי טוב לו מות מלחצה של זוגתו, הבטיח לגלות לה את סודו למחרת היום. בעודו שוכב על צוועו האזין לשיחה שהתנהלה בחצר ביתו בין כלב לתרנגולותיו. אמר הכלב: במי קום למות, היה על אדוננו להכות את אשתו ולהסתום את פיה. ראה היהודי כי טובה העצה, וכך אומנם עשה.

מוסר-השכל לכל צופי ומאזיני הטלוויזיה זיה הישראלית לכבוד שבת-קודש: גבר המבקש להיפטר מצרותיו, להינצל ממות בטוח ולחיות חופשי ומאושר בגן-העדן של חוכמת-החיים עד קץ הימים, כל שעליו לעשות הוא להבוס באשתו. וכל המרבה הרי זה משובח.

זהו זה סיום הולם לשבוע שבו הוגש לראש-הממשלה הדו"ח על מעמדה של האשה בישראל.

שרונים

המבין - יבין

מה שקרה לשרון **חיים יבין**, ראוי בעצמו לשמש נושא לסרט-טלוויזיה. הרי בעייה היא רק שא יקרינו סרט זה, הוא יראה כסיפור מדע-בידיוני ולא כדבר ש-אירע במציאות.

ומעשה שקרה - כך קרה. בדרכו חזרה מיסדת הבכורה של אל-על למכסיקו, ערך

שרון **חיים יבין**
איש ואבדתו

חיים יבין ביקור בניוירוק. ואין אפשר להיות בניוירוק מבלי לסייר במושבה הישראלית הגדולה שם? גם יבין עשה זאת.

בעת שטוטט באחד הבוטיקים הישראליים ב'ק' בניוירוק, הבחין כי ארנקו נעלם. לדבריו הניח את הארנק, והשכיל מטבע זר וכרטיס-סיסה חזרה לארץ, בתוך שקית-ניילון שגנא בידו. אך כייס זריו הצליח לשלוח את הארנק גם משם.

יבין אמר קדיש על הכסף והארנק, ומצא דרך לשוב חזרה לארץ. והנה בשבוע ש-עבר הוא קיבל במפתיע מיברק שלקס המור דיע לו, לא פחות ולא יותר, כי ארנקו אשר אבד לו, רבו כל סכום הכסף שהיה בתוכו, נמצא - ועתה מבקשים להשיב

התוכנית האחרונה של „עלי כותרת“

המחיתה את כל ליקוייה וחטרונותיה

רקוויאם לביזיון

השליכת הנצחית של התוכנית עלי כותרת, השתקפה היטב בנשירת העלצל האחרון שלה, בשבוע שעבר.

מי שרצה לדעת מדוע בא הקץ המהיר (אך הזמני, לטענת מפקי התוכנית) על תוכנית-יוקרה זו של הטלוויזיה, די היה לו לצפות בתוכנית האחרונה, שאיפיינה את כל השלושים-ומשהו התוכניות שקדמו לה.

כל אחד משלושת המראיינים המרכזיים בתוכנית איפיון היבט אחר של הכישלון הנוצץ הזה, וכולם גסייד שיקפו את אי-יכולתו של **ירון לונדון** להתמודד בצורה אינטליגנטית עם החומר שבידיו.

כך, למשל, גרר ירון לתוכנית נער יש-ראלי החי באוסטרליה, והטוען כי ניתן בתכונות של כיפוף-מתכות על-ידי שיפ-שופן בין אצבעותיו, בדומה לאורי גלר. הנער האומלל ישב במשך דקות ארוכות, שיפשוף ושיפשוף מזלגות ומפתחות, ולא הצליח לכוּפף דבר מלבד את דעתם של הצופים.

השאלה היא רק, מדוע היה צריך לשדר קטע זה? סוף-סוף, אין מדובר בתוכנית חיה, ואפשר תמיד לחתוך. אין זו חוכמה גדולה להציג על המסך אנשים שאינם

משוגלים לבצע דברים, די באחד כזה זהו מופיע בכל תוכנית שלי על-כותרת, וזהו ירון לונדון עצמו.

בעת שריאיון את נציג הוועדה-לביקורת-סרטים-ומחזות, בקשר לפסילת או אישור סרטו הישראלי של הבמאי **חיים בנימין**, הבנה השחורה, ניתנה לירון הזדמנות של פז להציג ככלי ריק נציג טיפוסי זה של הצנזורה. האיש, **מאיר שחם**, איש מישר-רדיהפנים, התגלה כשריד ממהא אחרת. הוא הביע את דעתו כי רצוי שהצנזורה תלווה את יצירת הסרטים הישראליים ב-מדינה מראשיתם, ולא רק תבקר אותם אחרי רי גמר ייצורם. הוא גם התוודה שהוא אוהב את מקצועו כצנזור, משום ש„אני נהנה לתרום את חלקי לטובתו של הצופה.“

לונדון כמעט שלא התייחס לדברים אלה, נתן לציופה להבין שצנזורה מסוג זו שמי ייצג שחם היא מוסד לגיטימי הראוי להעריכה ואולי גם להוקרה, משום שהוא מציל את הציבור מקייטע-יקולנוע „נוראים“, כמו זה שהודגם מתוך הבנה השחורה.

בחלקה השני של התוכנית נתן לונדון פיתחון-רפה לגדול רודפיה-פירסומת של הכנסת השמינית ח"כ **אהוד אולמרט**. בשעתו לחץ אולמרט לנצל גם במה-טל-וויזיונית זו לצורך צידרה-מכשפות הפרטי שהוא עורך. אז הציגו עורכי-התוכנית ש-מול אולמרט יתייצב אחד מעורכי-הטולם הזה. אולמרט ויתר על הרעיון, הפעם הוא קפץ על הרכבת משמש ברגע האחרון. בעזרת הצעת-החוק שלו לאיסור פירסום שמות חשודים.

עצם הזמנתו של אולמרט להציג את טיעוניו, מבלי להביא גם משהו שייצג את הדיעה הנגדית בנושא מעורר-מחלוקת זה, כמוהו נקטיט עמדה מצד עורך-התוכנית. לונדון סבר, כנראה, שהוא-עצמו יוכל להי-וותר יריב שקול לאולמרט.

ואומנם, לרגע אחד הוא הצליח להביכו, השניה את שאלותיהם בניסוח בהיר יותר וחרף פחות.

למרות זאת לא היה השר מרוצה. כאשר צפה בראיון המוקלט, שוב בערה בו המחו. „המראיינים ניסו להכשיל אותי“, טען.

„לא דובים ולא יער“, השיב רון בן-ישי לשמע טענתו זו של השר. לדבריו, היה זה צפוי שכך ייראה ראיון הנערך שעה שכל המשק הישראלי נראה כמדמנה, מסובך בסיכסוכי-עבודה וכרוע תחת התמו-טטות מערכת השכר. במצב כזה אי-אפשר לדון, בראיון מעין זה, בבעיות רגועות של תיאוריות כלכליות.

אשר לטענתו של רבינוביץ' כי המראיינים לא איפשרו לו להציג בפני הציבור את מדיניותו הכלכלית, מסביר בן-ישי: „מגמתו של ראיון עיתונאי היא להתמקד על מיספר נקודות מרכזיות של הנושא שבו הוא עוסק, ולנסות לדון בהן לעומק ולא להקיף מרחבים אינסופיים. את מדי-ניות הממשלה יכול שרה-האוצר להציג ב-נאום התקציב מעל במת הכנסת, ולא ב-מיסגרת התוכנית חוקר.“

אבל ספק אם טיעונים מסוג זה ישכנעו את רבינוביץ'. הוא סמוך-דבטוח שבכוונה

עזר **קפליוק**
איש ושיברו

מובן שאת רבינוביץ' אי-אפשר לשדר בשידור חי לאומה. משום כך נאלצו להקיט את הראיון עימו מראש. אבל מסתבר שהתוכנית צילמה בכל-זאת פעמיים.

לטענת דובר רשות השידור, **משה עמיר**, נאלצו להקליט את הראיון בשר-נית, כיוון שהקלטה הראשונה היתה גרועה ב„שיבושים טכניים“. אלא שהשיבושים שים לא היו של הטלוויזיה, כיאם של המראיינים עצמו. רבינוביץ' התפלת בכיס-א, השיב בהיסוס ובגימגום לשאלתו שי-נשאל, פול דרך מישקפיו לעבר המצלמה, והפסיק את הראיון כל כמה דקות כדי לחטט בניירותיו. עד שאפילו אלה שאינם נמנים עם מעריציו הגדולים של רבינוביץ', טענו שתהיה זו בושה לשדר ראיון מעין זה בטלוויזיה.

עשו עימו חסד, והקליטו את הראיון בשנית, מחודש, עם אותן השאלות. הפעם היה רבינוביץ' מוכן יותר. גם המראיינים, שהבחינו במבוכתו של השר, שאלו בפעם

מראיון **אולמרט**
שקרים גסים

כשהציג אותו כמי שעושה מעשים מהסוג שנגדם הוא יוצא חוצץ. אבל לונדון אינו שולט בחומר, וכך הגיה לאולמרט הנפוח להפריח בטלוויזיה שקרים גסים מסוג: „בכל המיקרים שעסקתי בהם הורשעו האי-נשים אחריכך בבתי-מישפט ונשלחו ל-בתי-סוהר“, או: „עוררתי את דעת-הקהל להתייחס בחומרה לפשע“, כאילו עד שקם אולמרט, היה הפשע אחד מהישגי המדינה. גם טענתו של אולמרט כי „גם מישרת ישראל שיבחה אותי“, לא היתה אלא סי-לף האמת, מבלי שמראיינו יהיה מסוגל לתקן את הדברים ולהעמידם על דיוקם בפני הצופים.

עלי כותרת זכתה בגורל שהגיע לה ביותר: היא מתה מוות טיבעי. ויש רק לקוות שבמיקרה זה לא יזכו הצופים להי-וותר בתחיית המתים.

תחילה מעוותים את דמותו בטלוויזיה. רק מעל מסך-הטלוויזיה, למשל, הוא נראה ממושקף וקרח.

ניסיון אישי

די מקובל שמפיק סרטי-טלוויזיה יש-בור את הראש בנושא שבו הוא עוסק. קצת יותר נדיר הוא שכתוצאה מכך ישבור גם את רגלו. אבל זה מה שקרה למפיק-במאי **עזר קפליוק**, בעת שעסק בהכ-נת סרטו, המוקדש לשיטות-הגמילה של אלכוהוליסטים בישראל. זהו הסרט שיוקרו במיסגרת התוכנית מדע ודעת בעוד שבו-עיים (29.12).

נכון שבעיית השיכרות בישראל אינה כה חריפה כמו במדינות אחרות. בסך-הכל, עלי-פי ההערכה, חיים בישראל כחמשת אל-פים שיכורים כרוניים. מיעוט יחסי זה, וההיתר למכור אלכוהול לכל דורש, הם שגרמו להיעדר המודעות לבעיית האלכו-הוליום בישראל.

השתייה הכימית בישראל אינה נח-לחם של בני השכבות האמידות. אלא דווקא (כמו כל הצרות) של בני השכבות הנמוכות. דווקא במקומות שבהם נדרשת כל אגורה כדי להאכיל פיות רעבים, הופך הכסף נוזל המטמטם את החושים ומכלה את הגוף.

קפליוק עקב, לצורך עשיית סרטו, אחר קבוצת נגמלים מאלכוהוליום במרכז ה-קהילתי לבריאות-הנפש ביעו. שיטת הגי-מילה המקובלת במרכז זה מבוססת על עיקרון של בית-חולים פתוח, כשהטיפול נגמל נערך בקרב קהילתו ולא בבית-חולים סגור.

התוכנית תביא את סיפוריהם של כמה שיכורים ושל אשת שיכור, תקוב אחר נסיגנות-הגמילה שלהם, שיחות הטיפול ודרך ההרפיה והשיכנוע העצמי.

כדי לעקוב אחר הסבל הכרוך בתהליך הגמילה משתיית אלכוהול, נפגש קפליוק עם גיבורי סרטו גם בבתי-הם. מובן שהם כיבדו אותו בפתיחת כמה בקבוקי-משקה, ובשתייה משותפת כדת.

היין עלה לראשו של קפליוק, הוא חש על בשרו מה פירוש היות שיכור. אחר-כך הוא חש זאת בעיקר על רגליו. תוך כדי סיחורו החושים מעד, ושבר את רגלו.

הם אמרים

איך השתנתה המדינה בגלל שלושה מטוסים

הרמטכ"ל רביאלוף מרדכי ("מוטה") גור, יצא מגידרו בטכס קבלת-הפנים שנערך ביום השישי האחרון, לשלושת מטוסי הר-159 הראשונים, שהגיעו לארץ. עם ה-159, ישראל היא מדינה אחרת וצה"ל הוא צבא אחר. אמר הרמטכ"ל. על כך הגיב בעליהטור יואל מרכוס, במדורו ב... "אם שלושה מטוסים שינו את צה"ל ואת המדינה ומהווים חג משולש לעמנו (כדברי רבין), אפשר לתאר מה 247 מטוסים חדשים יעשו לנו. לא מסיבה אחת, אלא שמונים מסיבות. לא שלושה, אלא ארבע מאות נאימים. במקום אסיפות-בחירות, שבהן יצטרפו רבין והכרזו לתת את בעיותיה של המדינה, את המצב הכלכלי ומצבנו המדיני, יופיעו ראשי המערך (ונקווה שהפעם לא יקפחו את אלון ולא יערכו את המסכים כשפרס נערך בהארץ), ויהללו את הישגי היצרנים האמריקאים.

חנה זמר: "בשבי' הקונצפציה, עם הראש טמון בחו"ל * הניתוח ששיחרר את יגאל אלון

וביכשה על צבא האויב, כיתרו בהצלחה את הארמיה השלישית וכפו על האויב הפסקת-אש. לאור זה, החליטו השבוע הרמטכ"לית רביאלוף עזית, וקצינת ח"ן ראשית אלי"מ דלה רז, להורר לתקנים שהציעונו לנצחון יובל-סיפור... (על המשמר)

הטלפון השבור של הרצוג

במאמרו, "איך מחליט משרד-החוק" מתאר מתי גולן את הנהלים שבעזרתם מתווה משרד-החוק את מדיניותו, ומפרט שורה שלמה של נהלי-תיקשורת הפוגמים בפעולת המערכת. לדוגמה מפרט גולן את נהלי-תיקשורת של השגריר באו"ם, חיים הרצוג, המתמיהים לגבי אדם ששימש בעבר כמפקד חיל-המודיעין של צה"ל: "השגריר באו"ם יודע כארבע האותיות למפלג גם כאשר הנושא או המידע אינו מצדיק זאת. התוצאה במיקרים רבים, בלבול ומכונה, כאשר אין איש יודע בוודאות מי אמר מה ומתי..."

על סיגנון הצעת-ההחלטה הישראלית באו"ם מן השבוע

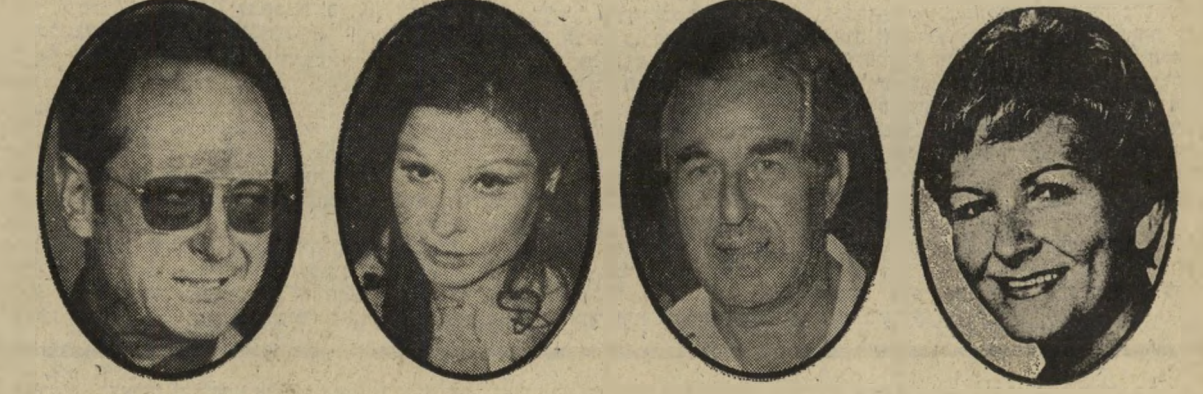
(המשך מעמוד 21)
היתה זו הצנזורה הביטחונית של צה"ל, שבעזרת המספריים והעיפרון האדום, מנעה כל פירסום בארץ על פרשת המרצדס. הצנזורה אינה חייבת הסבר מדוע היא פוסלת ידיעות מסוימות שאינן עוד בבי-הינת סוד. אולם למי שהתעניין מדוע מונעים מאזרחי ישראל סיפור כה פיקאנטי כמו סיפור השתתפות המרצדס במיבצע אנטבה, נמסר בסודי-סודות, שזהו סוד ביטחוני כמיוס. מי יודע, אולי בעתיד ירצה צה"ל להשתמש שוב בפשיטותיו במכונות מרצדס שחורות. כל פירסום עלול לגזול ממנו את יסוד ההפתעה. השבוע הסתבר כי כל זה לא היה אלא בולשיט אחד גדול. שוב השתמשה מערכת-הביטחון בצנזורה הביטחונית בצורה צינית, כדי לשרת את המטרות הפרטיות של רא"ש. פתאום חדל סיפור המרצדס השחורה להיות סוד ביטחוני. לא רק שניתן לספר עליו בישראל, אלא שהצנזורה אף התירה את פירסום תמונת המרצדס המקורי, שהשתתף בפשיטתה, כשהוא יוצא מתוך אחד ההרקולסים עם נחיתתם בישראל. כשבוכו להתמים, שהשתתפו בפשיטה וניצלו את המושבים המרופדים שלו כדי לישון בדרך חזרה (ראה תמונה בעמוד 21). מה קרה פיתאום, שהמרצדס שוב אינה סוד?

גם מידע הוא שוחד

מכתב, שאיש לא חשב לרגע לשלוח מור בסוד את פרשת המרצדס. כל האיסוף הביטחוני והפעלת הצנזורה במקרה זה, נועדו לשמור את הסיפור לפירסום, עבור אלה שהשליטון חפץ ביקרם. תחילה היה זה טד אשלי, נשיא חברת המרטים-ההוליוודית, האחים וורנר, שהי ממשלה נתנה לו אור ירוק להשתמש בסיפור המרצדס. היה זה בזמנים שבהם קיוו ירדיו האישיים של אשלי בממשלת-ישראל, שוורנר אומנם תפיק את סרטה בארץ, תזרים מיליוני דולרים לקופת ה"מדינה ותשפר את תדמיהם הקולנועית. הווען המיוחד שמונה ע"י צה"ל לסייע לוורנר, אישר לה להכליל בסרטה, שי אמור היה להיות הגרסה הרשמית של ממשלת ישראל, את פרשת המרצדס. זה נעשה בשעה שעל העיתונות הישראלית נאסר באיסור חמור לכתוב אפילו מילה אחת משלה, בעניין זה.

ממשלת-ישראל, מערכת-הביטחון וצה"ל, רשאים כמובן לבחור בעצמם, על פי שיקולייהם, לאיזה ספרים או עיתונאים למתור מידע, ובתוכנם עובדות שהן בבחינת סודות המדינה. הם יכולים בצורה שרירותית, מבלי להיות חייבים למסור דין-וחשבון לאיש, להתיר לעיתונאים מסוימים גישה למסמכים רשמיים — אפילו אם הדבר נועד למטרה פרטית ולעשיית רווי חים — ולמונע זאת מאחרים. זכותם היא גם לקבוע מי יכתוב את הגרסה הרשמית על מיבצע אנטבה. באותה מידה וזהו גם זכותו של ראש-הממשלה לכתוב או לא לכתוב הקדמה לספר מסחרי פרטי על מיבצע אנטבה. דוגמת זה שכתבו שלושת העיתונאים ישעיהו בן-ספורת, זאב שיף ואיתן חבר. יכולים, כמובן, להיות חילוקי-ידיעות סביב מידת האתיקה העיתונאית שבמעשה זה. שכן, קשה להניח שעיתונאי כביר דוגמת ישעיהו בן-ספורת, שתפקידו, בין השאר, לבקר את ראש-הממשלה, יהיה אובייקטיבי בי לגמרי כשיצטרך לכתוב ביקורת כזאת, בהתחשב בעובדה שאותו ראש-ממשלה כתב הקדמה לספרו, נתן לו בכך גושפנקא רישמית וטייע בהפצתו המסחרית. במקרים מסוימים, גם אספקת מידע בלי עדי היא צורה מסוימת של שוחד. כל זה נשאר עוד בתחום המקצועי של היחסים של המימשל והעיתונות. אולם כאשר מפעילים השליטנות את הצנזורה הצבאית על מנת למונע פירסום מאחדים, כדי לאפשר בלעדית את פירסום לאלה שהם רוצים ביקרם, זה הרבה יותר מאשר פגם אסתטי. זהו שימוש ציני מכוער בסמכות השלטון שקנה לנבחריו, למטרות אי-ריות ופרטיות.

אלון יריב הרצוג זמר

שעבר, וכישלונה, ולקויי-התיקשורת, מסביר גולן: "אם מדובר השגריר ישירות עם השר, הולך חלק ניכר של המידע לאיבוד. לעתים מתוקן הליקוי בהעלאת תוכן השיחה הטלפונית על הכתב. אולם ברוב המיקרים זה לא נעשה. בתוצאה היה אפשר להיווכח בשבוע שעבר, כאשר במשך ימים רבים היו דיווחים סותרים בדבר הדיווח או אי-הדיווח לארצות-הברית על חיווי-מה בעצרת האו"ם, ובעניין התיקשורת שהיתה או לא היתה עם ראש-הממשלה, והאם נתן ראש-הממשלה את הסכמתו למחלק הישראלי..." (הארץ)

הניתוח ששיחרר את יגאל אלון מהמועקות

אריה צימוקי כותב ב"השבוע המדיני" על עימות מילולי שנערך בין שר-החוק לבין ח"כ מנחם בגין בוועדת-הכנסת אודות מאמרו של אלון שפורסם ב"פוריין אופיס". צימוקי טוען, כי בעימות זה ניתן היה להבחין בדימוי חדש של השר: "אנשי האופוזיציה, יריביו של אלון כירדיו, סיפרו, כי היה זה אלון שונה מזה שהכירו זה זמן רב. הוא הזכיר להם את יגאל מימיו עברו — כהור מחשבה, תקיף בהגנה על דעותיו, כשב שגם נימרח בהשמעת ביקורת על דבריו וריבוי, ובראש ובראשונה אמר אותם בהחלטיות..."

הסבר לתפנית זו בדימויו של אלון מוסברת, לדעת צימוקי, בניחות שעבר באחרונה שר-החוק: "האנשים אשר נפגשו באחד רונה עם מר אלון, לאחר שעבר בהצלחה ניתוח קשה, התרשמו מהשנוני שחל בנישתי, בהתנהגותו ובמידת הביטחון העצמי שלו. ירדיו מספרים, כי הניתוח שיחרר את מר אלון ממעקה פיסית ופסיכולוגית..." (ידיעות אחרונות)

"ת יכול להקשות ולומר שאם שלושה מטוסים היה בהם כדי לשנות את פני המדינה ופני צה"ל, מצבנו היה צריך להיות עד יום שישי כצהריום כבי רע. מי שלא רוצה להיתפס למחשבה מקוררת לחלה זו, מוטב שיאמין כי גם כיום ו' לא נשתנו פני המדינה. זו היתה ונשארה אותה מדינה קרתנית, מוטה." (הארץ).

היונים, הניצים והיענים

במאמרה, "היען כסמל המדיניות הלאומית" קובעת חנה זמר כי התנועות-הפוליטיות החדשות, בדומה למיפלגות הוותיקות, נתונות בשביה של השקפה המנותקת ממצביות מדינית כלשהי, והיא ממחישה זאת בהמשלה מעולם-החי: "על משקל עצתו המפורסמת של אלכסנדר ינאי לשלומציון (לא של אריק שרון), ניתן לומר עכשיו, כי אין להתירא מן הניצים הטורפים ולא מן היונים החומות, אלא מפני היענים, הטומנים ראשיהם בחול. ודווקא הסוג המסוכן הזה של ציפורים פוליטיות הולך ומתאזרח אצלנו..."

חנה זמר רואה את שורשי-כילרע באיבון האידיאלוגי, תוך שהיא קוראת להכרעות הגדרתיות ומגמתיות טרם הבחירות: "...הומן חולף ללא רחם. ואנחנו נעמוד או (אחרי הבחירות), מבחינת ההכנה הנפשית של הציבור, בדיוק במקום שעמדנו בו בשבי הקונצפציה, עם הראש טמון בחול. והשילטון עלול למצוא את עצמו ככול כאויקים של דעת-הקהל שיצר הוא בעצמו כרבקות לניסחאות, שמעולם לא היו ריאליות. אפילו היו צורקות כצדק בהתגלמותו..." (דבר)

רביאלוף עזית. אריאלה שרון ושמואל גונן (גורודישה)

על פקודת-הרמטכ"ל החדשה האוסרת מעתה על חילול צה"ל לצבוע ציפורניים בלכה אדומה, אינה מתירה לענוד יותר מטבעת אחת, והמגבילה את גילי החיילות לגודל מיניאטורי וצמוד לאוזן, כתבה זיווה ריב: "לאחר שלוש שנות תהיה ובחירה וישיבה על המדוכה, ועדת-אגרנט, ותנועות-המאה ופני-לת ממשלה, נתגלה לנו השבוע, פוף-סיוף, מה גרם למחול יובל-סיפור..."

היו אלה הפסקות שעל אצבעות החיילות שלנו, הצבע האדום על ציפורני רגליהן, העגילים הארוכים על תוכני אוזניהן, ושיער-ראשן הנולש על כתפיהן..."

"גלל פריטים קטשניים, מוסכנים, יקרים וניצנים, אלו, לא הצליחו חיילות צה"ל האמציית בכלום כיום הראשון והשני את הצבא הסורי והמצרי, וגרמו כמעט לחרוכן בית שני. רק אחרי שבוע, לאחר שאולפות הבחירות — אריאלה שרון, שמואל גונן (גורודישה) ורפולה — השליכו מעליהן את הטבעות והעגילים הניצנים, ושרפו את חיות התהרה והממלה שלהן, יצאו חיילות צה"ל העשויות ללא חת בהתקפה נועזת כאוויר, ביום

כסוקי השבוע

- מנכ"ל מנהל מקרקעי ישראל **שעבר מאיר זורע**, על הסיבה שמנעה בעדו לשנות את מיסלגת-העבודה מבפנים: "לא ראיתי כל טעם, זהו גוף רקוב מבפנים, ואינך יכול לשנות ריקבון מבפנים. תולעת מוציאים מבחוץ..."
- ח"כ **אבא אבן** על רשימתו של ידיו: בועה שמוכרתה להפצץ.
- ח"כ **ישעיהו איסר הראל**: "גולדה אמרה פעם, שהסתאבותה של מפא"י באה בשל ישיבתה הממושכת בשילטון, וטוב שתדך קצת לאופוזיציה."
- חלוצי **תנועות-המאה** **מוטי אשכנזי**: "המושג ציוני" ממשש אך כעלה-תאנה להסרת תהליכי הניווט והניווט המעמיקים כסרטן בריקמתה החברתית..."
- מזכיר **מפ"ם מאיר תלמי**: "מפ"ם אינה מתכוונת להחליף את המערך במערכון!"

..מאז שהתחלתי לעסוק באמנות פלאסטית. אני לא נוגע במילים, אני

מסתכל בתופעה ואומר: אותו אדם שאומר מישפט מסויים. באיזו צורה

הוא מטה ראשו? מילים ומישפטים נרשמים בתנועות. טקסטורה וחומר"

השבוע נפתחת בגלריה דלסוויריבטר, כיפו העתיקה, תערוכת ציוריו השנייה של דן בן-אמוץ, תחת הכותרת "ארטותק 76". בן-אמוץ, שבעשור האחרון הדחיק את הסיפור העיברי בספריו "זכור ולש" בוח", "זופי של מילחמה", "מיזון עולמי לעברית", "לא שם זין"

"אני בן למי שמתייחס

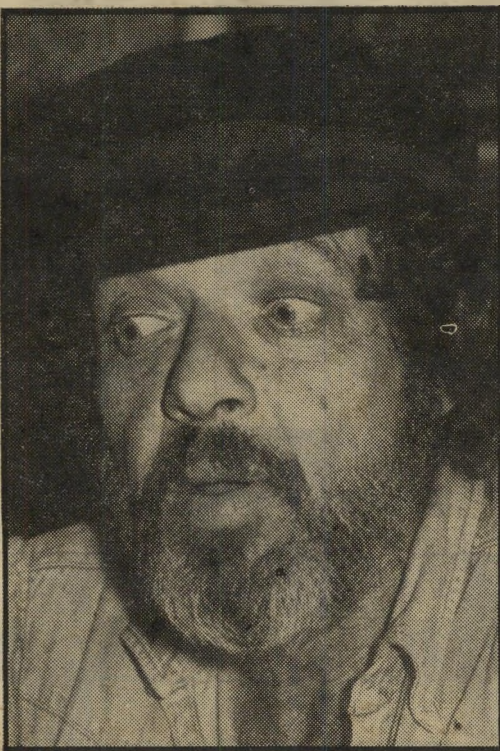
ברצינות לביקורת!"

מתי התחלתי לצייר?

יש לי תשובה על שתי רמות. אחראי לזה באופן אישי איציק אלבלק מהטלוויזיה. ישבנו יום אחד בגלריה הקטנה בירושלים, וראינו תערוכה שהיתה מוצגת שם. איציק ביקר הרבה בבית שלי. ראה את הרהיטים. את הדרך שבה אני תולה דברים על הקירות. ואז הוא אמר: "בעצם אתה מצייר ומפסל כבר מוזמן, אתה רק לא יודע את זה, מפני שאתה תולה את זה בבית. בוא ונעשה ביחד תערוכה." וככה סיכמנו. אבל עשינו כל אחד תערוכה

מדוע אתה גובה דמיכניסה לתערוכה שלך?

אצלי זה עניין עקרוני. אדם שמשלם משהו, ויהי זה מחיר סימלי ביותר, מסתכל אחרת על התערוכה. הוא מנצל את הכסף שאותו השקיע. התערוכה אינה ניתנת לו בחינם. ראיתי פה ביפו אנשים נכנסים מהסימטה לגלריה, באותו קצב הליכה כמו שהם הלכו בחוץ, והם הולכים ועוברים את כל התערוכה ויוצאים החוצה וממשיכים הלאה. אני חושב שמן הראוי היה שאני אחליף עם הקהל

זה עבודות שונות. דברים קליינרך לחלוטין, עם חיוך והתחכמות, ודברים יותר רציניים, דברים כבדים.

למשל?

יכול להיות שמה שאני קורא לו "רציני", הוא בעיניך קליינרך לחלוטין. יש לי עבודה ממיסגרת עם פיר תוחיכסוף שמצאתי בעיר העתיקה בירושלים. לגמרי שבו רה. קניתי אותה והכנסתי לתוכה בובה שבורה. הראש לחוד. הגוף לחוד. ואיזה פרץ ישן ואיזו ריקמה של "מרי כריסטמס". זו עבודה רצינית מאד. זה אומר לי הרבה מאד — ובעיקר, שאני לא רוצה למכור אותה.

בספרים שחיברת בשנים האחרונות דנת בבעיות עקרוניות של החברה הישראלית, לית, האם יש ייצוג לאותן בעיות בעבודותיך הפלאסטיות?

יש ייצוג, לא גדול. בתערוכה הראשונה היה ייצוג של כמה דברים. תגובות למציאות בה אנו חיים. אחת מהן, עבודה קטנה 10x20 של דיסקיות-זיהוי של חיילים, שבורות. באמצע היה צילום אחד. שנה העסק הזה לא נתן לי מנוח. מצאתי בשוק, אצל סוחר-מתכות, חצי-שק מלא בדיסקיות-זיהוי של חיילים. עם שמות, וזה מוזעזע. לתערוכה הזאת לקחתי ספסל של בית-הספר. חתך שלו עם חלק מן השולחן. בצד אחד ניצבות שתי מסגרות, ובצד האחר מין דפוס-שקולד גדול, של ילד שרואים אותו מאחוריו. במסגרות מילאתי דיסקיות-זיהוי. אבל ישנם חללים פתוחים שאין בהם דיסקיות-זיהוי. התחושה המתקבלת היא כמו חתך של כיתה בתי-ספר, או מה שנשאר ממנה. מסוג זה של דברים יש עוד עבודות. קשה לי להיזכר. יש לי 210 עבודות בתערוכה.

מיסחר טוב והוגן, הוא דבר 'צדתי' בפני עצמו!

חלק ממאמציו תמורת מאמצי. אני חושב שמגיע לי המינימום עבור מיטב מאמצי.

אדם יכול להיכנס לתערוכתך וזרכוש ציור?

לא. ניסיתי לעשות משהו אחר, שונה מהמקובל בגלריות בארץ ובחוץ-לארץ. אני חושב שהמחירים אשר ציירים, אמנים ופסלים קובעים עבור עבודותיהם, הם שרירותיים במיקרים רבים. אין אפשרות להסביר מדוע אמן רוצה עבור הפסל הזה 5000 לירות. ומדוע הוא מוכן להיפרד מפסל אחר, שהוא לא פחות טוב, עבור 3000 ליר. רות. אתה לא יכול להשוות כסף לשעות-העבודה שלו. למחיר החומרים ולרעיונות. לכן חשבתי שהשיטה הצרפתית יותר לקביעת מחירים היא: היצע וביקוש. שווה? כמה זה שווה? למי זה שווה? תגור-אפיה הוא בעל-ערך עצום לאופה, וחסר-ערך לסנדלר. אז כשמישהו מקהיל בא ורואה משהו שאומר לו משהו, ופתאום יש לו איזו רלוונטיות לקיום שלו, יכול להיות שזה בעל ערך עצום בשבילו. לכן, במשך התקופה שהתערוכה תהיה פתוחה, מחר כרטיסיה של כל הפריטים, ואם משהו מתעניין במחיר של פריט מסויים — אומרים לו שהמחיר ההתחלתי הוא X. המחיר ההתחלתי, בעיני, הוא בערך שליש מהסכום שהייתי רוצה לקבל בשביל הפריט. אותו משהו נרשם, והוא מייד מוזמן למכירה-הפומבית שתיערך עם תום התערוכה. במכירה — הסכום הגבוה ביותר זוכה בעבודה.

האם אינך מנצל מגימיק את העובדה שהתמחותיך בעריכת מכירות-פומביות?

אני לא מתבייש בזה. אני חושב שמיסחר טוב, הוגן, הגיוני ומבדר, הוא דבר יצירתי בפני עצמו. עשיתי הרבה פעמים מכירות-פומביות. זה יהיה נחמד, לעשות מכירה פומבית של הדברים שלי.

מה זה "ארטותק"?

על אותו משקל של "סיפרותק". כאשר ניסיתי להסיר ביר מדוע קראתי לספר "קריעה תמה" סיפרותק. שהכוונה לאמצעים שונים באותו תחום. בסיפרותק זה היה: כתיבה, מכוונת-כתיבה, מכוונת-דפוס. אבל הגישות היו שורשיות, החל מסאטירה, דרך הומור, טרגדיה, קישט, גראפס ולא חשוב מה. הכל במיסגרת של דפוס. ככה זה הכל — וסליחה על הביטוי — במיסגרת של "אמנות". אבל כאן אני נוהר יותר, וקורא לזה "עבודות בתחום הפלאסט".

אני רואש את מה שאני רואה, את המציאות שלי!

לחוד, מפני שהוא גמר בזמן — ואני רק התחלתי להיכנס לעסק.

והרמה השנייה?

טיעון שטענתי לעיתים קרובות מאד, בספרים שאותם כתבתי: כל אדם חושב יכול ליצור, אני באמת מאמין שכל אדם שבאמת משתמש בשכלו מסוגל ליצור. בתחור מים רבים מאד. ופה נכנסים בעצם להגדרה "מה זה יצירה?" — וההגדרה שלי יותר רחבה מן המקובלת. אני לא חושב שיש מנופול א-יורק לכתובה, הלחנה, ציור ופיסול. גם אדם שעובד בבנק יכול להיות יוצר. גם אדם שיש לו חנות לכלית-פירה. ההגדרה היא שכל אדם שמוזה בכוח-שיכלו בעייה מסויימת — ומוצא לה פיתרון בכוחות-עצמו — לא ייתכן שהוא ימצא את הפיתרון ללא תהליך יצירתי. וזה היה הטיעון שלי בספרים האחרוניים. פתאום חשבתי, אם ככה, אז למה לא בפועל? ניסיתי, וזה תפס אותי מאד. בסוף התערוכה הראשונה חשבתי שגמרתי עם ההוכחה או עם הניסיון של הטיעון-הפילור סופי הזה. עכשיו, לקראת התערוכה השנייה, יש לי הררי גשה שאני רק מתחיל.

אתה ממשיך לכתוב?

מאז שהתחלתי לעסוק באמנות פלאסטית, אני לא נר גע במילים. אני מסתכל בתופעה ואומר: אותו אדם שאמר מישפט מסויים, באיזו צורה הוא מטה את הראש שלו? מה החלל שנוצר אצלו בין היד לבין הראש? מילים ומישפטים נרשמים אצלי בתנועות, טקסטורה וחומר.

כיום המילים חודרות יותר ויותר לאמני ניו-יורק-הפלאסטיות. זה קורה גם בעבודותיך שלך?

אני לא מפריד ביניהם. אין אצלי תחום מוגדר, וגם לא חוקים. כאשר משהו דורש מילה, הוא מקבל אותה. למשל, בתערוכה הראשונה שיתקתי עם אותיות לחושק ודפוס, מבלי שזה יגיד דבר מסויים. רק מילים, כצורה.

קיים תיעוד רב בתערוכה שלך.

שוב פעם, בתערוכה הראשונה הצגתי תעודות שונות שאספתי במשך שנים ולא זרקתי. רשימות-כניסה למחנות, צבא. רשיון יציאה מהארץ — כי אדם בארץ דמוקרטית, איזה מין מיוודתה של מיסמכים יש לו? והתחלתי לשחק עם זה. הדריך אותי הרעיון שאדם חופשי במדינה דמוקרטית, איך ההוכחה לכמה שהוא חופשי תראה בכמות התעודות שיש לו. כאשר הנחתי את התעודות על השולחן

חברים לספסל הלימודים

וריאציה על נושא שהציג דן בתערוכתו, שהיתה מורכבת מדיסקיות זיהוי במסגרת שחורה. הפעם זהו כיסא שולחן של בית ספר, המקושט בבובה ודיסקיות זיהוי.

האמיתי. זה יכול להיות אלומיניום, נחושת או עץ. מה יחסך לחומרים פיננטיים?

אין לי גבול לחומרים. גם פלאסטיק, עדי-כריך שנתתי "אישור" אינטלקטואלי במרכאות לפירחיהפלאסטיק. יש לי שתי עבודות בנושא זה בתערוכה. האחת על "פירחי ארצנו" שהיו מייבשים פעם, או אמרתי אם זה מבטא את ארץ-ישראל של שנות ה-20 וה-30, עלי לעשות עבודה של פירחיהפלאסטיק מיובשים. לחצתי אותם מתחת למיסגרת. עבודה אחת נקראתי "פירחי ארץ-ישראל" והשנייה "פירחי מדינת ישראל". גם בגן שלי שתלתי פרחים וביניהם קשרתי פירחי פלאסטיק. חברים באים ונוגעים בפירחיהפלאסטיק ובפרח אמיתי. הם רוצים לדעת את ההבדל בין אשלייה לבין אמת.

אתה לא משחק קצת את המישחק האינטלקטואלי של הדבקות משמעות לכל דבר, כמו פירחיהפלאסטיק, אשלייה, אמת וכל השאר?

ראה, היו לי ויכוחים בתחום הזה לפני שעסקתי בתחום הפלאסטיק. עם עמוס איילון ועמוס קינן, ועם הרבה אנשים בני דורי. כשהיננו עוברים בכביש והייתי אומר: "תראה את המכונית הרקובה הזאת בצידי הדרך, איזה יופי, תראה את הטכסטורה, את הצבע..." אלא שכולנו גדלנו על ואן-גוך וסירה שנקבת על שפת נהר. בצבעים של ואן-גוך זה אסתטי יופי. אז למה מכונית שנקבת בצידי התחלתי להילחם גם בעד הערכים האסתטיים של אנטנה וודרי-שמס על הגגות — שמבטאים את הזמן. זה אנחנו להוריד אנטנות ולהסתיר חוטי-שמל בתוך האדמה, זה כאילו לערוך "מיכתב למערכת", שכתוב עם השפה שלו, עם השיאיות שלו, ואתה עושה לו שיפוץ וייפוי.

איך אתה מתדרר עם מבקריוהאמנות? כמו עם מבקריוהסיפורות. בתחום זה נעזרתי עלידי ניסוח-מוחלט של קרוי לתחושה הטיבעית שלי מאז שהתחלתי לכתוב בכלל: אתה השופט האחרון לגבי יכולי תיך, וכל אדם לגבי יכולותיהווא. ברגע שאני מוותר על הסמכות הזאת, שלי, לדון ולהעמיד למישפט על עבודותי, הרי שהעברתי אותם לידי מישהו שאין לי שליטה לא על שיכלו ולא על תרבותו. לא על תחום ערכיו וכן הלאה. אני לא יכול לוותר מבלי שהחיים שלי יתמוטטו. כפי שאני השופט האחרון לגבי מה טעים לי, ואיך אני רוצה לסדר את הבית שלי — ככה אני מוכרח להיות השופט האחרון לגבי הספר שלי. זה לא אומר שהוא יצירה גדר לה. אבל אני מעריך שזה מה שאני יכול לעשות. הדבר הטוב ביותר שלי.

ובתחום הפלאסטיק? אותו דבר לגבי החומרים. אסלת בית-השימוש זו דוגמה טובה ביותר. לגבי המבקר זה אותן אסלות בית-שימוש שהוא גדל סביבו, ותמיד היה חרא מיושב על הפור צלן וסירחון של שתן. לגבי, כאשר אני מנתק את האסי לה מהקשר המציאותי ושם צמחים בפנים, היא הופכת דבר אחר לגמרי. אבל המבקר רואה את זה דרך ההתנסויות שלו. אני מתייחס קצת בבוז לאותם אנשים שמת-ייחסים ברצינות לביקורת. הם מסרו את הסמכות של שיי פוט שיכלם למישהו אחר, ומישהו אחר אומר מה טוב בשבילך ומה רע בשבילך. זה כמו אדם שמזמין ארכיטקט פנים שיארגן בשבילו את הבית שלו. או כזה שמספיק את השפה שלו, כמו מספיק השפה העיברית בכנסת. שזה קראקו ממדרגה ראשונה.

אבן את הספרים שלך כתבת כנורמות לשוניות מוסכמות.

כן, ופחדו שברתי אותן מפני שחשבתי שזה לא נורא. הרי הייתי מוכרח לכתוב באותה שפה שתהיה מורכבת עליידי אותם אנשים שאליהם אני מדבר. בצורך טוענים שרישום הוא קנה-מידה בדריקת יכולת האמן. אתה רושם רישומים? לא עוסק ברישום ולא מצויר. אני לא מספיק מבוגר בשביל לצייר. אולי אני עוד אתעסק בזה פעם. יש זמן, יש זמן.

שמפחד אותי יותר מאשר השיגרה. בעיני השיגרה היא מהסמינים הבולטים ביותר של הזדקנות ומוות. ובמה תעסוק כאשר תיגמר לך האמנותיהפלאסטיק?

זה נורא לא מטריד אותי, מפני שאחד הטיעונים שלי הוא שאין גבול ליכולתו של אדם. ברגע שאתה גומר דבר אחד — אתה יכול לגלות דבר שני. למה שאני לא אעבור אחר-כך לסרטים?

לפני שנתיים היית אחוז ברעיונותיו של ד"ר משה קרוי. האם אתה נזהר גם מפני דבקות ברעיון אחד?

לא ראיתי את עצמי אף פעם כחסיד-שוטה של קרוי. אסכי זאת היתה התגלות גדולה, הפגישה עם האדם. הוא נתן ניסוח מוגדר מאד לתחושות ולרעיונות מעורפלים שהיו לי עד לאותו רגע. תמיד הייתי "אובייקטיביסט" ואינדיבידואליסט, ופתאום מצאתי לזה נוסחה כאילו שהכל נופל במקום. זו תגלית גדולה. אבל היו לי תמיד ויכוחים עם קרוי על נקודות מסוימות שלא הסכמתי איתו. היו לי הרבה ויכוחים על איין ראנד. היו בה דברים שלא קיבלתי — וכל מה שהיא אמרה היה עבורו קדוש. עכשיו, קיבלתי ממנו מיכתבים שהוא כתב ספר ובו הוא-מפריך חלק גדול מטיעוניה של איין ראנד.

ותהיה מו"ל של הספר הזה?

אני הצעתי לו, ואם נגיע להסכם כספי אדפיס את הספר הזה ברצון רב. בינתיים אני ממשיך לראות את

הבנינו של אמא

סיפקה לדן ב'אמוץ את ההשראה לעיצוב פיסולי זה. קרבי הובנה גדושים בקובי בושם ואילו הדי היוצאת מתוך חזה, אינה שייכת לפסל, צורפה לצורך הצילום.

ראיתי בהן חומריות, טכסטורה, אדום, קרטון, נייר, משהו, מגוון, מקופל, כתב כזה, כתב אחר — וזה הפך בשבילי מישחק בקוליא' כזה. הייתי בטוח שמישהו יקנה את זה לתלות בבית-שימוש בתור צחוק. קנה את זה אליעזר ז'ורבין, ואני מקווה שזה יציל אותו עכשיו מהבוץ שבו הוא נמצא. היה לי תמיד רספקט לדברים מודפסים, עם ריה של זמן, ספרים ישנים, הכריכה של ספר ישן. אותו הדבר לגבי תעודות, ניירות, תמיד ליקטתי ולא ידעתי לצורך מה. והנה זה מוצא את מקומו. מצאתי תווית של "יריד המירוח" מ-1932, עם הגמל המעופף הזה. אני מר-גיש שיש לזה ערך של תעודת-זמן. בולים נשמרים עלי ידי אספנים, ותוויות נשפרות. ואם אתה מוצא תווית מודפסת, יפה מאד, עם אותיות-זהב, מיניאטורית, קטנה, במצב טוב — אז נדמה לך שזה אתה של זמן, של תקופה. היום לא תעשה תווית כזאת, מפני שאותה תווית מייצגת ערכים אסתטיים של התקופה שבה היא נעשתה. זה תחיי לת המאה. זה נימוסים יפים: "בבקשה גבירתך, תיכנסי ראשונה..." זה לא מה שעשוי.

כיצד תגדיר את עיסוקך ככד השמחים שהיתה לך יד בהם?

הגדרתי פעם את העבודה שבה אני עוסק, כשהייתי צריך להגדיר לעצמי: מי אני? מה אני? ומה אני יושב דווקא פה, ולא במקום אחר, וכך הלאה. או הגדרתי את זה כ"משחק", אני משחק על התקופה שלי. על המצוי את שלי. במקום הזה, כאן, עכשיו. אני רושם את מה שאני רואה. מגיב על מה שאני רואה בתחום שאני מוצא כיעיל ביותר, באותה נקודה. זה יכול להיות, "מיכתב למע-רכת", זה יכול להיות ספר, רשימה בעיתון, וזה יכול להיות תווית קטנה. זה יכול להיות דיסקית-זיהוי שאתה מדביק. זה משחק שמסתכל על זירת-ההסתכלות שלו. ולכן זה כולל קודם לכל את העניין של הזמן.

כספרים ובמאמרים שלך הגעת ליותר אנשים. האם האמנות אינה מצמצמת את המגע שלך והתפוצה שלך לאנשים?

ללא ספק זה מצמצם. ללא ספק, אבל טווחיהיים של מאמר בעיתון הוא קצר מאד. אם יש לכתובה איזשהו צידוק, זה קיים בספרייה. קוראים ספרים מפעם לפעם. בתחום הפלאסטי התערוכה היא הצגה במשך חודש ימים. טלוויזיה מורחבת בתוכנית שנמשכת חודש ימים. במקרה הטוב ביותר מישהו רוכש עבודה שלך, כדי שידעידים וראו את זה אצלו בבית.

אז מה הפיתוי שלך?

הפיתוי של עבודה בתחום הפלאסטי הוא כלי-כך גדול לעומת הכתיבה, עד שקשה לי להשתרר מזה. בכתיבת ספר אין לך ההרגשה של הישג גמור. אתה מחלק את ההרגשה על-פני דפים וימים רבים, שעה שבתחום הפלאסטי, אני קם בבוקר ולוקח לידי חתיכת מתכת שנראית לי כמו משהו, וברור לי שאם אציג אותה כך וכך, אשיג את האפקט הזה והזה. כך, תוך שעתיים-שלוש, או חצי יום, זה גמור, והסיפוק של הישג הוא יותר גדול. החיים שלי בעבודה הם עכשיו הרבה יותר אינטנסיביים מאשר כתיבי. בה. אני קם בלך בבוקר ועובד עד 11 בלילה. אין לי מושג של זמן.

האם נדבדת בחומרים הפלאסטיים, וניתקת עצמך להזמין מעיפוקים קורמים?

יכול להיות. ניסיתי לכתוב תוך כדי העבודה. קשה לי לעבור משפה אחת לאחרת. תמיד הייתי עסוק בצורה אובססיבית על נושא מסויים בזמן שאני עובד על זה, ואז אני לא יכול לחשוב או להתרכז במשהו אחר. ובעתיד?

אני משוכנע שאצא מתי-שהוא גם מזה. תמיד כשהרר גשתי כמו בערביראיונות, עיתונות וכו', שאני יושב על בטחי, ומה שאני לא אעשה בתחום הזה, זה יילך, והכל בסדר, היתה תוקפת אותי בחילה כזאת, והייתי אומר לעצמי: רגע אחד, לעצור. לרדת ולהתחיל משהו אחר. אחרת אניע להסתידות-העורקים. אכנס לשיגרה, ואין דבר

איך דבר שמפחיד אותי יתח מאשר השיגרה!

עצמי מבחינה מסוימת כפסיכיסט-גאור. לא סוציאליסט ולא קרוב לחוגי-השמאל. וכאשר הייתי קרוב, הייתי קרוב בגלל החברים שלי. מבחינה פילוסופית אני "אובייקטיבי ביסט", אלא אם כן יבוא מישהו ויפתח לי את הראש, ויעלה טיעון הגיוני, ויוכיח לי איפה אני לא צודק. ואז אני מוכן באופן רצינאלי לתקן את עצמי.

מהם החומרים שבקצרתם אתה ממשש את האמנותיהפלאסטיק שלך?

כאשר התחלתי לעבוד היו לי איזה 30 רעיונות ופרוייקט-ים שרציתי לעשות, ושמייעים רעיון סיפורתי מסויים.

תשוקת כל אשה

הכוונה כמובן לאצטרות ול'חרוים המושחלים על גבי עמוד זה שהוא בעל צורה פאלי. כמו שאר יצירותיו, גם זו מפמיעה בפשטותה.

מכל אלה ביצעתי אולי שניים. הרוב הגדול של עבודותי מוכתב עליידי החומר שבו אני נתקל. חלק מהחומרים אספתי משך שנים. כשהייתי עוד בירושלים הייתי הולך לסחרייהברזל, וקונה פחי מפתחות על המישקל.

מה גילית בפסודת?

תוך כדי העבודה וההליכה לבתי-מלאכה בחיפוש אחר פסולת, אתה מגלה שהאוצר הבלום ביותר שיש במדינה שלנו זה — פסולת בשפע. מבלי שבעלי האוצר הנהדר הזה יהיו מודעים מה זה. הם לא יודעים שמה שהם מייצריים ומוכרים זה פסולת, ומה שהם זורקים זה הזהב

במדינה

עיתונות

השלום של אצבעוני

מתי להתחיל בשיטפת?

מוח? כי המקרים

הרי זה משובח

סבור עורך העיתון החינוכי

פעם סברו כי זוהי תכונה מיוחדת לגרמניה הנאצית: ל'שטוף את מוחם של ילדים קטנים בתעמולת-ארס פוליטית, זמן רב לפני שיוכלו לעמוד על דעתם. בינתיים הדרה שיטה זו גם למדינות אחרות.

עד כמה היא פועלת במדינת-ישראל הוכיח החודש אצבעוני, עיתון-ילדים המ' ייועד לגילאי שש עד תשע. בגיליון חדשות אצבעוני מיום ב' בכיסלו מופיעה, בראש העמוד הראשון, הידיעה הבאה:

השלום של סארת

נשיא מצרים סארת אמר לקבוצה של חברי "קונגרס" (פנסת) אמריקאים, שהיא מכון לעשות שלום עם ישראל בתנאי שישראל תחזיר את סיני למצרים, את רמת-נגולן לסוריה ותקים מדינה ערבית-פלשתינאית ביהודה ושומרון. הדבר דומה לזאב המוכן לכרת פריית שלום עם נמבי בתנאי שהנמבי יכרת את קרניו, יסיר את פרוסתו ויכניס את ראשו ללע הזאב תמורת הכטחה שהזאב לא יגע בו לרעה...

ישראלים בחו"ל

איך הצליח

הרצל להיכשל

הרצל רצה — אך

זאת היתה אנדרה

לתיאודור בנימין זאב הרצל לא היה קל להיכשל בעיר הציונית ביותר בעולם — ניו-יורק, מה גם שבעיר זו רוב היהודים לתיאטרון, וכמעט כל מבקרי-התיאטרון בעיתונים, הם יהודים.

אבל הרצל הצליח, ככל זאת, להיכשל. המחזה שנשא את שם חווה-המדינה, על-פי סיפורו של העיתונאי הישראלי עמוס אילון, ירד מן הבמה למחרת הצגת-הבכור. רה, אחרי שזכה בביקורות קטלניות, כימ עט חסרות-תקדים.

אדם די מוגעיר. כתב, למשל, המבקר בעל השם היהודי (מארטין גוטפריד) של ניו-יורק פוסט על המחזה:

"דבקות במשימה שאינה כבולה בשיקור לים תיאטרוניים... אופרה בלי מוסיקה ובלי מלודרמה... (ההפסקות) אינן מפסיקות את זרם הפעולה והרגש, מכיוון שאין כל זרם של פעולה ורגש... (הבמאי) היתה למרבה הצער, נאמן לתמליל... (ההפסקות בין הצגיות) קטלניות... המישחק חסרי חיים כימעט כמו הכתוב... השיח חסרי-השרי ראה, למען האמת, כשאינו נדוש, הוא מורכב ממליצות... אין ולא כלום בין כוונות טובות ובין תיאטרון אמיתי."

אם התכוונו המחברים — עמוס אילון והבמאי האמריקאי דורי שארי — להקריב את הצלחתם על מיובח התעמולה הציונית, הרי השיגו את ההיפך הגמור מכך. המחזה הרג קודס-יכל את הרצל עצמו. כתב אותו המבקר על חווה-המדינה, כפי שהשתקף במחזה:

"(היתה לו) קאריירה בלתי-מוצלחת, כי

עם הפקק האוטומטי של ציתור גם את חשמלית.

מתי מתפוצץ הפקק החשמלי ומשתרדת חשיכה גמורה בביתו בדרך כלל כשהבעל במילואים, כשהילדים באמבטיה, או נשאת באמצע האפיה. ואז? אז מתחילה ההתרוצצות - פנס, מנברג, חוטים, נרות, גפרורים ומעל לכל עצבים בלי סוף.

עם הפקק האוטומטי של ציתור זה אחרת. הפקק האוטומטי של ציתור - ציתומט 75 מנתק אוטומטית את זרם החשמל במקרה של קצר חשמלי ועומס יתר. בהרמת מתג בלבד מחברים חזרה את המתח החשמלי ללא צורך בהחלפת נתיכים.

בקשי את ציתומט 75 עם הנקודה האדומה המבטיחה לך איכות אמיתית ועמידה במבחני מכון התקנים הישראלי ומבצחים בינלאומיים.

ציתור תעשיות בע"מ

כדור הזהב של הפיס יכול להיות שלך

פרס ראשון 500,000 ל"י

פרס כדור הזהב 100,000 ל"י

פרס ראשון עשוי להצטבר ל: 600,000 ל"י

נופעל הפיס

הנחות גדולות ונותנות!

הנך מוזמנת לקנות שמלה אופנתית עם כוס קפה וסופגניה באווירה מיוחדת.

אצל

דינה * גלילה אופנת נשים מקורית

רח' פצ'לסון 150, גבעתיים.

פתוח, ימים:

א', ג', ד', ה': 8-1, 7-4

יום ו': 8-1

יום ב': 8-12 בלילה

גבר - יועץ יופי ומאפר - ב. רבלון

הסנונית הראשונה של התנועה לשינוי זכויות הגבר? - יתכן - מכל מקום, ברור דבר אחד - בנוף המוכר של נשים יועצות יופי השתלב גורם חדש ומעניין - גבר המשמש כיועץ ומאפר בחברת "רבלון".

חידוש מעניין זה, שהוכנס לראשונה ע"י חברת "רבלון", עורר עניין רב וזכה להצלחה גדולה. מר ויקטור ספיר - שהינו בעל מיקצוע מעולה, הכניס רוח חדשה בתדמית

טיפוח היופי. נשים רבות נותנות בו את אמונן ומבקשות להנות דווקא מהדרכתו ומעצותיו המקצועיות.

בתמונה המצורפת, הגבר המאפר של "רבלון" מעצב לאשה בכליבו שלום את האיפור החדש של "רבלון". סקרנים מכל עבר נוהרים לראות את הסנסציה הבלתי-רגילה.

אנחנו נחסל את הז'וקים!

כמה פעמים ניסית להפטר מהז'וקים ולא הצלחת? לאחר חיטוי שלנו, אנו מחסלים את הז'וקים והחרקים ואת מקבלת תעודת אחריות לשנה.

מודיעון 18 ר"ג, טל. 790114-6-5 • אילת, טל. 059-3012
היתר משרד הבריאות: 21. רש' עסק 181/75

איתן עמיחי הדברת מזיקים

"בזל"

בית המסג' מספר 1 בישראל

- מיבחר יפהפיות בכל שבוע
- באווירה אקסקלוסיבית.
- שרות מעולה, יחס אישי.
- מיוזג אוויר מלא, נקיון למופת.
- סאונה.

בזל 31 תליאביב, טלפון 233256

(ליד מכביהאש)

חנייה בשפע.

פתוח: מ' 09.00-21.00 רצוף

ובשבת: 19.00-10.00.

מסלולי-לימוד. חלקם עיוניים וחלקם מיקי צועים. אחוז גבוה מתלמידיו הם יוצאי עדות-המזרח. חלקם הגדול מתושבי הר שכונות המקיפות את רחובות. הקושי העיקרי בחינוך הדתי העל-יסודי, אומר יצחק אלישיב, המנהל הדינמי של מחלקת ההינוך בעיריית רחובות, "הוא בכך שעיקר הבנים הדתיים, ובדרך-כלל הטובים שבהם, הולכים אחרי בית-הספר היסודי לשיבות. אנו עושים, שמנינו? כדי למנוע מצב זה, אך אין הרבה אמצעים לכך". הוא פירט אמצעים שונים שנקטו בבית-הספר תד"ע שבו מדובר, כדי להעלות את רמתו, ולמשוך אליו תלמידים מאזורי-יוקרה.

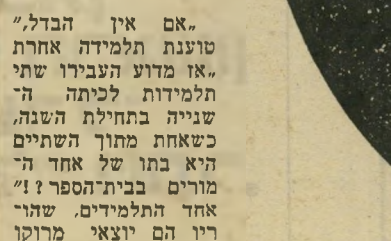
אלישיב שולל הפרדה מן הסוג הזה שבוצע בבית-ספר זה, באשר "היא מתיר גשת באינטרס הלאומי שלנו, שהוא מיוזג בני העדות השונות, ולא הפרדתם. יש כאן התנגשות בין האינטרס האישי של כל תלמיד והוריו השואפים לקדמו, לבין אותו אינטרס לאומי. אך העניין הכולל של מיוזג הגלויים, חשוב בעיני מכל". הוא אומר.

על לוח-המודעות בבית-הספר תלוי עלון של גושי-אמונים, המביא חדשות טריות מן המתרחש בתנועה זו. מעשה זה מנוגד לחלוטין לעמדת מייסדי-החינוך כפי שהיא מבוססת על-ידי דובר המישרד, ישראל כהן. "אנו אוסרים פעילות פוליטית בבתי-הספר באופן מוחלט", הוא מדגיש.

אשר לעניין ההפרדה בין שתי כיתות "באותו בית-ספר, סירב מנהלו למסור הב"רות גם לדובר מיש"רד החינוך. לטענתו, את כל הפרטים ימסור לממונים עליו במערכת החינוך הדתי.

האשכנזים בישי

רננים. משיחות עם תלמידי בית-הספר, התברר, שקיימת אצלם תחושת-קיפוח עמוקה. תלמידות מכיתה "2" - "הכיתה המיוזגת", ביקשו ששמן לא יזור, כר, מחשש נקמה מצד הנהלת ביה"ס. הסתבר שלא זו בלבד שתלי מידי הכיתה מודעים לחלוקה העדתית הברורה בין כיתתם ל-4 בין "4. אלא שהם אף חשים בקיפוח מצד הר מורים המלמדים אר תם, וביחס של איפה ואיפה. "פנינו למחנך וסיפרנו לו על כך". אומרת אחת התלמי-דות, "אך הוא אמר לנו לא לשים לב, כי אין הבדל בין שתי ה-כיתות".

פאול הכט בתפקיד הרצב תיחכום חלקלק, קנאות מנופחת

"אם אין הבדל, טוענת תלמידה אחרת "או מדוע העבירו שתי תלמידות לכיתה ה-2 שגוייה בתחילת השנה, כשאחת מתוך השתיים היא בתו של אחד ה-מורים בבית-הספר?" אחד התלמידים, שהוריו הם יוצאי מרוקו הוכיח, בדבריו, מה גדול כוחה של שטי-פתיחמות בחינוך. הוא הסביר, שאכן, יוצאי אירופה הם יותר כישורניים, ובעלי רמה תרבותית גבוהה יותר. "הורינו באו מארצות ללא תרבות", הסביר בנימה מצטדקת. אך כשנשאל כי מה, לדעתו, טובה יותר התרבות שהביאו יוצאי פולין לישראל - לא ידע להשיב. תלמיד אחר שניגש לשוחח עם אנשי העולס הזה אחרי שעות הלימודים, ברח לפתע. התברר שאחת המורות, שסיימה את עבודתה ויצאה כדי לנסוע הביתה, עשתה לעברו תנועה מאיימת באצבעה. התלמיד נבהל והסתלק.

הדובר התחמק, דובר מייסדי-החינוך הבהיר, בהקשר זה, כי אין קיים כל איסור לשוחח עם עיתונאים, ואין למנהל או למורים כל סמכות לאסור על התלמידים שיחות כאלה.

על השאלה כיצד מתיישבת התנהגות המנהל והמורים עם החינוך לדמוקרטיה שאותו אמור בית-הספר להחזיר בתלמי-דיו, לא היתה לדובר ישראל כהן תשובה, והוא התחמק מלהשיב עליה. אלא שקשה לדרוש ממנהל, שאינו מודע לצורך במיוזג, שיבין אורחות הדמוקרטיה.

סופר שהירבה לכתוב קומדיות בינוניות... הוא לא נראה אינטליגנטי... ייתכן שהאיש היה מעניין, אולם המחברים רק רומזים על הנורויות שיכלו להסביר את חוסר-היציבות שלו... (הרצל) מתפתח מתייחכום חלקלק לקנאות מנופחת. האיש חסרי-קסם, חסרי-הומור. למען האמת, הוא די מגעיל."

חינוך

חינוך לגזענות

כביה"ס התיכון הדתי ברחובות

שתי כיתות י' - באחת

יוצאי אירופה "בעלי רמה"

ובאחרת יוצאי המזרח

"להסתלק כולם מהשער, לא להתקרב אליהם!... הם ירעילו אתכם!" בצעקות מבוהלות כאלה ואחרות, ניסו מורים אחוזי היסטריה מבית-הספר התיכון הדתי (תד"ע) ברחובות, להרחיק את התלמידים שהתגודדו סביב אנשי צוות העולס הזה שבאו למקום.

הפרדה בין הכיתות. תהילתה של הפרשה לפני מיספר שבועות. אביו של אחד מתלמידי כיתה י' בתיכון הדתי, שהגיע לאסיפת-הורים בבית-הספר, הופתע

הולנוע

סרטים

אודיסיאה לעבר

אחת הבעיות הקשות של כל היוצרים, למיניהם, בקולנוע, היא הדימוי המודבק להם, בשלב כלשהו של הקאריירה של הם. היציקוק צריך להפחיד, פרד אסטר צריך לרקוד וג'ון ויין חייב לנצח. ובכל פעם שאין נשמעים לחוקי-הברזל הזה של האמנות השביעית ומנסים, בכל-זאת, לעשות משהו שאינו הולם את הדימוי הי מקובל, מיד מצביע הקהל ברגליו (ההול- כות לסרט אחר), והילד הסדרר חוזר בת- שובה בסירטו הבא.

פרט זה יכול, אולי, להסביר כמה מן הבעיות שהיו לסרט בארי לינדון של סטאנלי קובריק עם הביקורת ועם הקהל, בכל רחבי העולם. קובריק הוא כיום אדם ששמו הולך לפניו, בשל כמה תכר- נות. ראשית — העניין העצום שהוא מגר לה בקורות המאה העשרים, ובמה ש מאה זו מכינה לקראת המאות הבאות. מכאן סרטים כמו דוקטור סטריינג'לאב, אודיסיאה בחלל והתפוז המכני. שנית, מ שום שהוא הצליח בכל פעם, בעבר, להד- הים את הצופים בסרטים המצטיינים ב סרקאזם קיצוני, דימיון חזותי הסריתקדים, או אלימות מסמרת-שיער.

בעיקבות המאה ה-18. ובכן מה לו, ליוצר מסוג זה, ולאפוס שנכתב ב-

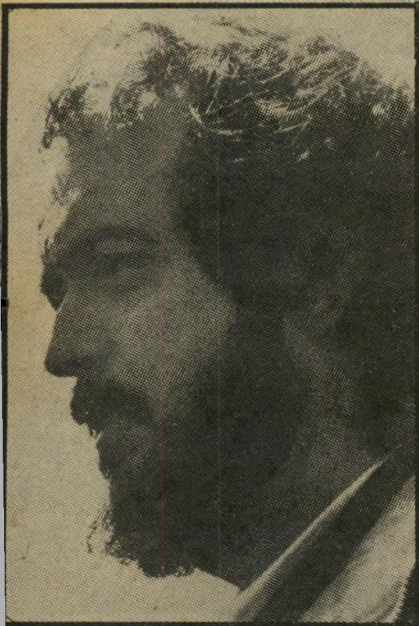
חופשת סקי באוסטריה

1. **11 יום ב-BADGASTEIN** — 3 ימים בווינה
 יציאה: 18.1.1977 * חזרה: 1.2.1977
 המחיר: 4,250.- ל"י + \$ 299.00
2. **17 יום ב-NIEDERAU** — יומיים בווינה
 יציאה: 11.1.1977 * חזרה: 30.1.1977
 המחיר: 4,100.- ל"י + \$ 289.00
3. **11 יום ב-OBERTAUERN** — 3 ימים בווינה
 יציאה: 11.1.1977 * חזרה: 25.1.1977
 המחיר: 4,100.- ל"י + 4,660 שיל. אוסטר.

בנוסף מבחר גדול של הצעות לחופשות סקי ב-
 BAD HOFGASTIEN, KITZBUEHL, SEEFELD, ZELL AM SEE
 לפרטים מלאים פנו לסוכן הנסיעות שלכם או למשרדי

AUSTRIAN AIRLINES

תל-אביב, רח' טרומפלדור 12, טל. 53535

כמאי סטנלי קובריק
 כולם שווים —

מאה ה-19, ומתרכז סביב דמות דימוינית שחיה במאה ה-18? מה לו ולשימלות- המלמלה, הטרקלינים האפלוליים וגיזוני החברה של הרוקוקו? וכיצד הוא מעז, בכלל, להוציא מתחת לידי סרט שהוא מאופק ומרוסן עדיכדייך שהוא מכריח הפעם את הצופה להתבונן בו מן הצד, ולפרש לעצמו את אשר מתרחש על הבד, במקום להניח לו אפשרות של הודהות עם הדמויות, שהיא הרבה יותר נוחה ונעימה לצופה הבטלן?

זיכרונותיו של בארי לינדון הוא סיפ- רו הגדול הראשון של ויליאם מייקפיס תאקרי, מגדולי הסופרים של אנגליה ב מאה הקודמת, המוכר בדרך-כלל כמחבר יריד ההבלים. כדוגמת יצירתו היותר מפורסמת, גם זיכרונותיו של בארי לינ- דון הוא סיפור עלייתה וירידתה של דמות בעלת ערכים מפקפקים, בחברה ה בריטית השמרגית. אלא שהזיכרונות... כתובים בגוף ראשון, מכילים הרבה חזו- יות של הסופר עצמו, שאהב הימורים ו נשים לא פחות מגיבורו, ולמרות זאת, השימוש בשפה והביטויים ששם תאקרי בפי בארי לינדון, אינם מותירים ספק באשר ליחסו הסרקאסטי של הסופר ל- יציר-דימויו.

בארי לינדון מתחיל דרכו בחיים כבן אצולה אריה מרוששת, כאשר שמו הוא עדיין רדמונד בארי. בעיקבות הסתבכות אהבים ראשונה ודו-קרב עם קצין בריטי, הוא נאלץ להימלט מן הבית, ועובר שו- רה ארוכה של הרפתקות, משרת בצבא הבריטי במלחמת-שבע-השנים, גמלט מן

מי אומר שבלתי אפשרי לרכוש דירה?

**עם הבנק
 הבינלאומי הראשון
 תגיעו עד ל-
 250,000 ל"י ויותר.**

**עוד
 דירה
 90.000**

הבנק הבינלאומי הראשון

50 סניפים לשרותך ברחבי הארץ

להשכרה

בצפון תל-אביב
 בשכר דירה חודשי

זרתך גדול

(70 מ"מ)

ברחוב שקט
 בסביבות קק"ל-דיזינגוף
 מתאים למשרד, גלריה
 או מחסן
 כניסה מהחזית

להתקשר בערב, טל. 03-231091

הבריטים ונופל לידי הפרוסים, שמכריחים אותו להמשיך את המלחמה תחת דיגלו של פרדריק השני. עם תום המלחמה הוא מתגלגל מתפקיד של מרגל פרוסי לתפקיד שותפו של מהמר מיקצועי בן-עמו, מכיר בתאוצה עשירה-מקורה שבעלה נוטה למות, נושא אותה לאשה ואף מקבל רשות לאמץ לעצמו את שם-מישפחה. תהי מכתב שמו החדש: בארי לינדון.

הקיצבה השנתית. מרגע זה ואילך מנסה ההרפתקן לפלס לעצמו דרך ב"ספירות העליונות של האצולה הבריטית, ומבזבז לשם כך את ממונה של אשתו על ימין ועל שמאל. הוא מפנק עד שיגרו עון את בנו, שולד מברית-הגישואין, ורוכש לעצמו את שינאתו התהומית של בנדיקטורג, שולד לאשתו מגישואיה הר

שחקנית מאריסה ברנזון
רק לידי לינדון

ראשונים. הוא משלה את עצמו שהוא ב"דרכו מעלה, ואילו כל מעשה שלו מוריד אותו שלב אחד נוסף, אל ההידרדרות הסופית, כאשר הוא עתיד לסיים את חייו בודד וערירי ועני, אחרי שהגדולה היתה כבר כימעט בכיסו.

כדי להבין מה ריתק את קובריק ל"סיפור זה, צריך אולי להתחיל מן הסוף. זה אומנם קשה, כאשר מדובר בקהל ישראלי, המגיש את הסוף חמש דקות לפני שהוא מגיע, וקם על רגליו, אבל הפעם כדאי להשתדל להישאר עד הסוף ולר"אותו, משום שיש בסוף זה מפתח להבנת

שיש, עשירים ועניים, מתו כבר מזמן, ולכן היום הם כולם שווים."

כולם שווים. כלומר, כל מה שנראה בסרט הוא תמונתו של עולם, שלפני כל ההגדרות הגיע לשיא של עידון, סיגנון וגיוונים. סאליראן, מי שהיה המדינאי הערמומי והפיקוח ביותר, אולי, מכל אלה שחיו בסוף המאה ה-18, אמר פעם ש"רק מי שחי לפני המהפכה, ידע פירוש נועם החיים מהו." (ברנרדו ברטלוצ'י השתמש בציטטה זו בשם סירטו הארוך הראשון, שיש בו קווים משותפים מסויימים ל"בארי לינדון). והמהפכה הצרפתית, פרצה כידוע ב"1789. קובריק מתאר את העולם שקדם לו, עולם שעתידי היה ליהרס מכל הבחינות, ומן המבט שלו נראה כי עולם זה, המתוכנן לכאורה להפליא, היה ראוי בהחלט למה שצפוי לו, ומוסר-ההשכל של הסיפור, האומר שאין כוח בעולם הזה, שבעזרתו אפשר להחליף באמת מעמדות, מקבל את תשובתו בכתובת האחרונה. האצילות, המעמד, הכוח לשלוט באחרים, אחיות-העניים, השיאפה הגדולה, כל אלה בסופו של דבר אינם שווים כקליפת השום: גדולים וקטנים, חזקים וחלשים, כולם שווים.

לידי לינדון (מאריסה ברנזון) כאמבת
מקורות טיבעיים וחריות ההבעה

קובריק והצופה. כל הדברים הללו אינם נאמרים בצורה מפורשת. "צריך להניח לצופים לגלות בכוחות-עצמם את אשר טמון במיבנה הדראמטי, ואז ההת"רשמות שלהם חזקה הרבה יותר", הסביר קובריק פעם. תיאוריה נאה, המעידה על אמונה גדולה בצופים שעלולה לעיתים להיות גדולה מדי. כמה, למשל, ב"בארי לינדון, השצליח לזכות בתגובות

הסרט כולו. באחת התמונות האחרונות בסרט, נראית לידי לינדון כשהיא חותמת על הקיצבה השנתית הצנועה שהעניקה לבעלה, כשאלוף לעזוב את אנגליה. על ההמאה רשום תאריך: השנה היא שנת 1789. ואת הסרט כולו חותמת כותרת ה"מופיעה על המסך והמכריזה: "כל הדמור"יות שראיתם כאן, חיו בימי המלך ג'ורג' ה-3, כולם, טובים ורעים, חכמים וטיפ

לידי לינדון ותינוקה, כ"בארי לינדון"
— שווה יותר כל זמן שהיא חותמת

כמו גיינסבורו, הוגארת ורייגולדס מצור טטים חזותית על כל צעד ושעל, והנטייה הישנה של קובריק לצלם את סרטיו תוך שימוש במקורות-אור טיבעיים בלבד (ש"הוא מגביר לעיתים את עוצמתם, אך לא את כיוונם) מגיעה כאן לשיא, בסצינות המפורסמות המוארות על-ידי נרות בלבד. **הכל איתנטי.** אולם לא רק איכות הצילום קובעת כאן. קובריק משחזר ב"דייקנות חולנית-כימעט את טכניקות ה"

המעורבות והמוזרות ביותר שבהן הוכתר סרט כלשהו של קובריק עד היום. החל ב"חוייה יפהפייה", דרך "בריתה אידיא" לית מן המציאות" וכלה ב"ארוך ומשע"מס", ובשורה שלמה של טענות על "חרי"גה מן הסיגנון המקובל, ופלישה לתוך עולם זר". רבות מן התגובות הללו העיר דו שהצופים, ולעיתים גם המבקרים, הס"תפקו במבט חטוף בקליפתו החיצונית של הסרט, ולא טרחו לחשוב עליו שנית.

רייאן אוניל, כבארי לינדון
עלייתו ונפילתו של רדמונד בארי

קרב של המאה ה-18 (שגם הן נעלמו כלי עם פרוץ המהפכה הצרפתית), והוא לא בנה אפילו תיאורה אחת יחידה בכל הסרט: זה צולם כולו בטירות ובארמור נות קיימים, כאשר ארבעה אתרים תור"מים יחדיו את המרכיבים למקום אחד ב"סרט (כך למשל, הורכבו יחד צילומים מארבע טירות לצורך תיאור מישכן מיש"פחת לינדון). ואשר לגיוני-הטכס של התקופה, נלחם קובריק עם רייאן אוניל בסצנה מסויימת כשהוא לבוש במדים פרוסיים, שלא יגע בכובעו תוך כדי הצד"ע: "אחרת ימצא מטורף כלשהו ש"התמחה בתקופה בתוך הקהל, אשר יכריז כי הסרט אינו אותנטי".

אורות טבעיים בלבד. ואכן, אם מדובר בקליפה החיצונית, אין ספק שה"מושג "חוייה יפהפייה" הולם את בארי לינדון להפליא. קובריק, איש שמעולם לא כתב את הסיפור המקורי לאחד מ"סרטיו, אבל היה תמיד זה שכתב את ה"תסריט הסופי, ידוע כמשחזר פנאטי של פרטים, מי שפנה למפקדת חיל-האוויר האמריקאי כדי לאמת את התיאורה ב"דוקטור סטריינג'לאב, שיתאי-פעולה עם הרשות לחקר החלל לפני אודיטיאה ב"חלל, ועבר על כל ירחוני העיצוב החד"שני לפני שהחליט על הצורה הסופית של התפוח המכני. כך צלל במשך שנה תמימה אל תוך המאה ה-18, על כל הפר"טים ההיסטוריים, הפוליטיים, האמנותיים אפילו הרכילותיים שלה (סצינה סרקאס"טית קצרה מראה את המלך ג'ורג' מקבל את פני אנשי החצר שלו בשחצנות אנו"כית אופיינית).

מה שהפיק מן המחקר שלו, בעזרת ה"מעצב הגדול ביותר של אנגליה כיום, קן אדם (שעבד עימו גם בדוקטור סטריינג'לאב), הוא תמונה של המאה ה-18 כפי שמאה זו ראתה את עצמה. ציירים

מה שנתון יותר לזיכרון, הוא הסיגנון הקולנועי שנקט קובריק בסרט. כל מי שהתרגל, מסרטיו הקודמים, לזוויות-צ"לום חריגות, תנועות-מצלמה מטורפות ו"דמויות קיצוניות הקרובות לקריקטורה, נדהם לראות קובריק שונה לחלוטין. ה"מצלמה משתדלת כאן לנוע מעט ככל ה"אפשר, תנועתיה מדודות ומתוכננות להפליא, ולכן, באותן הסצנות הבודדות (המשך בעמוד 46)

שהבן היא מוחזקת ביד (התגוששות של בארי בתחילת הסרט עם היל ברטי, ולקראת סופו עם בנו החורג) יוצרים תחושת מהומה והתרגשות גדולים הרבה יותר מאשר בסרטים שבהן החזקת המצ' למה ביד היא טכניקה שיגרתית. עוצמת התמונות היא במיבנה שלהן, בתאורה ש' בתוכן, ובחריפות ההבעה שלהן. במקום מבויל המילים של תאקרי, מקצץ קובריק את הדיאלוגים עד למינימום, וסצנת-החי' זור של בארי אחר רעיית-רלעתיך, ליד שולחן-קלפים, סצנה אילמת לחלוטין, מביעה יותר מאלפי מילים.

העריכה, שהיתה תמיד אמצעי בידי קובריק להכות בו את תודעת הצופה, כאשר כל חיתוך בא להוות מהלומה נוס'

פת לתקיעת מסמר השליחות של הסרט בעינו של המתבונן, הופכת כאן אמצעי חסכוני לקיצור דרכים, לתימצות של רעיונות. קובריק מדגל בקביעות על שלב או שניים, בכל פעולה בסרט, משתדל להצמיד את הנקודות העיקריות זו לזו, וכל מי שטוען כי הסרט ארוך מדי (למ' ען ההגינות יש לציין, שיש גם כאלה הסבורים כי שלוש השעות שהוא נמשך רק מעוררות את התיאבון), יש רק לע' שות סיכום של כל האירועים המתוארים כדי לראות שהיו מספיקים, בדרך-כלל, לקווי-עלילה של תריסר סרטים אחרים.

הניכור והמספר. במקום הגוף הראשון של תאקרי, משתמש קובריק במספר בגוף שלישי, שלא רק מקשר בין סצנה אחת למיבנה, בסיגנון סיפורת

קרב כמיוחמת 7 השנים מתוך "בארי לינדון" שיחזור למופת

של המאה הקודמת, אלא גם דואג להוציא כל עוקץ של התרגשות שלא-במקומה, בהערות צוננות (לאחר הרפתקת-אהבים של בארי עם בת-איכרים גרמניה, מבטיח קול המספר שכדוגמת העיירות בסביבה, גם ליבה של נערה זו נכבש כבר פעמים רבות לפניכן). על כך יש להוסיף את העובדה שקובריק נמנע מיצירת התרגשות גם בתמונות שעל הבר, כאשר האיפור, התאורה והתנהגות השחקנים, מצביעים על כך שברוב המקרים קיים ניתוק מוח' לט בין התנהגות לדגשות, כפי שדרשה האסתטיקה של המאה ה-18 (יוצאים מן הכלל הם מות בנו של בארי, והדוקרוב הסופי עם בנו החורג). התוצאה המתקבלת היא תחושת ניכור, המהייבת את הצופה להגיב בשיכלו ולא בקרביו.

צלבם-עיתונות. האותנטיות של הר' קע היתה לסימן-היכר של קובריק למן הרגע הראשון. קפדנות הבימוי אופיינית גם היא (עוד בסרט שעשה לפני 20 שנה, ההריגה, נאלץ סטרילינג היידן לחזור 50 פעם על סצנה אחת עד שהשביע את רצונו של קובריק, ולרייאן ארינל היו בסרט זה טענות דומות). מאזימותמיד שאף קובריק להראות מערכת מושלמת למראית-עין, המכילה את פגמיה בתוכה (הצבא בשביל תהילה, אמצעי-ההרתעה הגרעיניים בדוקטור סטריינג'לאב, המה' שב באודיטיאה בחלל, שיטת לודוביקו להרגעת עבריינים בתפוח המכני, עולם הנעום והעגה בבארי לינדון). ובהיותו במקור צלם-עיתונות המודע לכל הצדדים הטכניים של עבודתו, היוו סרטיו פריצות דרך, מבחינה טכנית, בשימוש במצלמה, בתאורה, ואפילו באירגון. ואשר לשי' מוש ביצירות מוסיקליות ידועות (שיטה שנוקט קובריק מאז דוקטור סטריינג'לאב), כהדגשות למשמעות התמונה (השיר עוד ניפגש מלווה פיצוץ גרעיני, התשי' עית' של בטהובן כרקע לחלומות-אלימות, "הדנובה הכחולה" מקיחה חלליות, או מחולל-סאראבנד של הנדל, בסרט האחרון, ההופך למאראש-בל), אין היום איש ש' ישווה אליו.

לקראת נפוליאון. ואם רוצים באמת לחטט בפירטי הסרטים, אפשר למשל לציין שבתחילת לולייטה מתקשט פיטר סלרס בגלימה רומאית ומוכיר את ספר' טקוס (סירטו הקודם של קובריק); ה' פטריה האטומית בסוף דוקטור סטריינג'לאב מבשרת את הגטיעה לחלל באודיטי' אה...; עינו של האדם החדש הנולד בסוף האודיטיאה, מובילה היישר לעין של אלכס, גיבור התפוח המכני, שעמיה נפתח הסרט; ואילו האורגיה החלומית שבה הוא מס' חיים, כאשר אלכס אונס בחורה לקול מחיאות-הכפיים של קהל לבוש באופנת המאה ה-18, היא הרמוז לבואו הקרוב של בארי לינדון (או אולי של אותו נפוליאון שמתכנן קובריק לעשות זה שנים, אך טרם יצא לפועל).

ולבסוף, בארי לינדון הוא ביטוי נוסף לפסמימות העמוקה של יוצרו. מזה שנים הוא מראה בסרטיו אנשים המנסים לב' גות סביבם, עולם מושלם, המנסים להבי' טיח לעצמם את המקום בצמרת בקונ' פורמיום או בנווקונפורמיום, וסוף כולם להיכשל (התיקוה היחידה אצל קובריק, היא באודיטיאה... כאשר נרמז שאולי האדם החדש שיוולד יהיה מוצלח מן ה' דגם הקודם).

עלייתו ונפילתו של בארי לינדון הם פרק נוסף בפרשה זו, עוד ביטוי למאבק חסר-תיקוה של אדם להצליח בעולם פגום, מאבק שהוא, בסופו של דבר, כפי שמכריזה הכתובת המסיימת, חסר-מש' מעות.

פייר רישאר — סרט בכל מחיר

הם שיגרה לנביהם. רישאר, כאמור, מאופק מן הרגיל, ומשום כך יותר סימפטי. מיאורימאו, המגלמת את יודתו, מוכיחה שוב כי אישיותה המשוחררת לחלוטין ורגישותה הטיבעית הם נכס יקר לקולנוע הצרפתי. ז'אן-פיאר מאריאל, כמפיק המושחת, מגלול את קולו העמוק בהנאה רבה סביב מיספטים בעלי משמעות כפולה.

אומנם, לקראת המחצית השנייה מתחיל מעיין-ההשר' ראה של התסריטאים להתייבש, הבימוי דורך קצת במקום, והקהל עשוי להתרגז על שמבטיחים לו כל הזמן משהו פורנוגרפי, אך בסופו של דבר הסרט צנוע ועצור יותר מהרבה הפקות מיסחריות מן השורה. ומוטב לדעת זאת לפני שנכנסים לקולנוע, כדי שלא יהיה צורך לזרוק בקבור קיס לאחר-מכן.

פורנוגרפיה

צנועה

איך לעשות סרט פורנו ול- הישאר בחיים (אסתר, תל- אביב, צרפת) — פייר רישאר הפך

כבר מטבע-עובר-לסוחר בקולנוע הצרפתי: קומיקאי שאימץ לעצמו את דמות הצעיר הרגיש והנבון, המסתבך תמיד בשל אייכולתו לעמוד בפני אנשים בעלי רצון ודיעה חזקים משלו.

הדמות הפכה קבועה כליכך, עד שהמדיל היום בין סרט אחד לשני שלו, הוא שם הבמאי החתום עליו. כשהו קלוד (המירוץ המטורף אחר הבצל) זידי, מובטח לצופה מבול של דהירות מטורפות והרבה בדיחות המיועדות לעין יותר מאשר למוח.

הפעם, הבמאי הוא ג'ורג' ("גליה") לאוטנה, במאי מעודן יותר, המצליח להפוך את רישאר דמות כימט' נורמלית, ולהגיש את ההומור בצורה קצת יותר מתחכמת, כך שהעריכה והדברים שאינם נאמרים בסרט, מצחיקים לא פחות מן הגלוי לעין.

הסיפור, אודות במאי של סירטי-פירוטמת השואף לעשות סרט עלילתי ראשון, ורואה כיצד תוכניתו הרגישה והעדינה הופכת בהדרגה סרט פורנוגרפי בידי של מפיק המתעניין אך ורק בהכנסות (מכל הסוגים). כדי לסבך קצת יותר את העניין, לבמאי יש ידידה שמתנגדת לרצונו לעשות סרט בכל מחיר, ויש לו גם שותף בכתיבת התסריט המסרב להתיר לו שיגויים כלשהם. אבל תשוקתו של הגיבור לעשות סרט גדולה מן האהבה לידידה ומן הנאמנות לידיד.

מה שקורה לאחר-מכן יכול לתת לצופה מושג כלשהו על הדרך שבה פועלת תעשיית הסרטים הצרפתית, ומושג כללי מאד על האווירה השוררת בחוגים שסירטי הפורנו

נושחקים

בנידנוה-לי

חמישה בלשים לקינוח (מוג' רבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — ניל סיימון, המחזאי שעשה הן

מן התיסכולים וההפרעות הנפשיות של בני הכרך הגדול באמריקה, כתב הפעם, לשם שינוי, פארודיה על הסיפורת הבלשית, המתרחשת כולה הרחק מן הכרך. הוא נטל שני גיבורים של אגאתה כריסטי (הרקול פוארו ומיסס מארפל), שני גיבורים של דאשיאל האמט (סם ספייד וניק צ'ארלס), הוסיף עליהם את צ'ארלי צ'אן, שהיה מפורסם לא פחות מהם, בשנות ה-30' וה-40', במיתרון תעלומות סתומות, והשליך את כולם לתוך טירה מיסתורית, שבה עליהם לפתור תעלומת רצח שעדיין לא בוצע.

עקרונית, זה יכול להישמע משעשע מאד, מהיגם לשכל אחת מן הדמויות הללו היה בזמן מן הזמנים גם עבר קולנוע, הנלקח בחשבון במסגרת הפארודיה. פיטר פאלק מחקה את האמפרי בוגארט כשזה שיחק את סם ספייד בן ממאלטה, דייוויד נבון ומואני סמית מעלים זיכרונות של ויליאם פואול ומינרה לוי מסידרת סירטי האיש הדק (לפי סיפרי האמט), אלאה לאנקסטר מעלה חיוך כהתגלמות מאוחרת יותר של מארגרט ראתפורד, שזכתה בערוב ימיה בתהילה כבלשית הישישה מיסיס מארפל, ואילו ג'יימס קוקו, כחרקול פוארו, ובמיוחד פיטר סלרס, מלוכסך-עניינים, כצ'ארלי צ'אן, ונתנים פורקן לדימונם מאחר שהד' גמים המוקדמים לחיקוי, במיקרומ שלהם, היו מוגדרים פחות. ואסור כמובן לשכוח את אלק גינס, המגלם את הדמות הקלאסית של כל מותחן הגון — סוכן-הביט שבמיקרה זה הוא גם עיוור.

כל זה יכול היה להיות מבריק ומחוכם ביותר אילו,

קוקו לאנקסטר וסמית — מצוץ מן האצבע

אחרי שהוצגה כל מערכת הדמויות, היה סיימון טורח להמציא גם סיפור נבון ומתקבל על הדעת די הצורך, כדי לאחות את כל המרכיבים יחדיו. תחת זאת, הוא מסתפק בסידרה של התחכמויות קטנות מסביב לדמויות, מכניס לתוך העלילה חדרים כפולים, המצאות אלקטרוניות וחדרי-תופת, שאין להם שום טעם והיגיון ונראים כולם גסי-יחד מצוצים מן האצבע, בדיוק כמו הפיתרון המפוקפק שהוא מציע בסוף הסיפור. האיש שמושך, כביכול, בכל חוטי המיס' תורין הוא הסופר-שהפך-שחקן טרומן (בדס קר) קאפוטה, הנראה שחצני, מואלץ ואנטיפאטי עד כדי כך שמוטב היה אילו שב, בדחיפות, למכונת-הכתיבה שלו.

הפתעות מדהימות גם למנוסים ביותר...

איזון מיני באזורים האורגניים

לגברים שאבר המין שלהם קטן, או שאינו מפותח די צרכו ואין לו השפעה על האיזורים האורגניים של בת-הזוג, מביא ארוס פתרון מעשי ויעיל עם מיספר זורי מין חדשים. לדוגמא: כובעון מס' 0113 שהוא למעשה קונדום עשוי גומי קשוח בחלקו החיצוני, וחומר אלסטי רך בחלקו הפנימי. הכובעון מאריך את הפין ב-5 ס"מ ומרחיבו ב-4.5 ס"מ. השימוש בכובעון כזה יקנה לך הרגשת בטחון מחודשת, רגישות נפלאה וסיפוק נהדר לבת זוגך.

קטלוג ארוס 76

קטלוג ארוס 76 במהדורתו הצבעונית מיוחדת עשוי להפתיע גם את המנוסים/ות ואפילו כאלה שנסיונם העשיר אינו מוטל בספק.

שפע אביזרים שיש בהם יותר מדמיון והעזה, מכלול תכשירים חדשים ושלל הצעות ואפשרויות מדהימות, כולן בכדי לגרות, להנות ולספק יותר.

כל אלו עם הסברים ותמונות המותירות גם קצת לדמיונכם/ן, "הפרוע".

מחיר הקטלוג 5 ל"י בלבד.

אמצעים נועזים

להגברת המגע

המיני

לגרוי חריף של הדגדגן והכניסה לפות, מוצעים לכם בקטלוג ארוס סידרה חדשה של אביזרים אפקטיביים,

לדוגמא: "טבעת אהבה סיני"

הטבעת מולבשת על קצה הפין שלך, מלטפת ומגרה בחריפות את שטחה ה- חיצוני והפנימי של הפות, כשתנועות המישגל שלך מרגשות את בת הזוג ו- מביאות לשיא מושלם.

בסידרה זו כמה זורי מין אפקטיביים להגברת המגע, מהחדשים ביותר המיו- באים מחו"ל במיוחד עבור ארוס.

אהבה

בשניים

עשרות תמונות, עשרות תנוחות, עש- רות צורות מישגל במדריך המצולם ממנו אפשר ללמוד הרבה יותר כיצד עושים זאת אחרים וכיצד באמת היית רוצה לעשות אהבה בשניים.

אהבה בשניים בכריכה קשה עם נייר משובח. שני כרכים של עשרות תמונות מלוות בהסברים.

אמצעי מינייה

מסידרת אירופה

למישגל מהנה, מספק ובטוח מציע קטלוג ארוס סידרה נפלאה של אמצעי מינייה מהמבוקשים ביותר באירופה לדוגמא: קונדום פספורם המאריך את זמן הזירמה. הקונדום עשוי חומר עדין ורך. הוא הדוק מאד לאבר המין ובתוכו חומר מיוחד המגביר את הרגישות ואתה גם את ההנאה.

לרשותכם מבחר מגוון ומעניין.

להלן נוספר דוגמאות על קצה המזלג...

אמצעי גרוי

לשימוש

רב-פעמי

אם אתם מבקשים ריגוש חריף וחיידוש נועז ביחסי המין, בקשו את סידרת ה- קונדומים המחוספסים של ארוס.

בסידרה מיוחדת זו, לפחות 12 סוגי קונדומים עם קשקשים המיועדים לגרוי חריף ומהנה של בת הזוג.

בקשו לכם סידרה מעורבת ומובטח שתהנו.

אם אתה

„גומר“ מהר

אם אתה „גומר“ מהר מסיבה זו או אחרת כדאי לך לנסות את ה„טיימר“ קונדום נפלא ומיוחד במינו, בעזרתו תוכל להאריך את זמן המישגל כאוות נפשך, לספק את בת זוגתך ולהגיע לשיאים חדשים שכמותם לי הכרת.

ה„טיימר“ הדוק לאבר המין ובתוכו מישחה המכהה את רגישותך ומאפשרת לך שליטה מלאה והרמוניה מושלמת ב- מישגל מהנה.

עזרי מין

וכרוטזות לחידוש

חיי המין

ללוקים בזיקפה חלשה, מביא ארוס בשורה מענינת בדמותם של אמצעי עזר בעזרתם תתאפשר חדירה יציבה לפות וקיום מישגל שיש בו כל הסממנים של הנאה וסיפוק.

ללוקים בחוסר זיקפה מוחלטת, מציע הקטלוג פרוטזות שלמות דמויות אבר מין גברי עם אשכים המאפשרות קיום אקט מיני שיש בו יותר מסיפוק מרגש לבת הזוג.

ממריצי

זיקפה

אחד החידושים המעניינים ביותר ב- קטלוג הוא מיתקן „וי“ של ארוס. המית- קן מיועד לעיסוי אבר המין והגברת ה- זיקפה.

מיתקן „וי“ מעוצב בדמות פות נשי לכל פרטיו עשוי ספוג רך וגומי מלטף. השימוש במיתקן „וי“ מרגש ומגביר את בטחונך.

ויברטורים לעיסוי ול...

ויברטור לאשה לעיסוי כל חלקי הגוף ובמיוחד לחלקים האינטימיים, לזרימת דם תקינה והרגשה של שיחרור ורענונת. פין-ברטור, המכשיר המיועד להרחבת אבר המין הנשי, לעיסוי פנימי מגרה ומהנה, להרחקת הצוננות וחששות לפני המישגל. ניתן בשלושה קוטרים: 3.5 ס"מ — 4 ס"מ ו-4.5 ס"מ.

פין-ברטור מיוחד דמוי אבר מין גברי לכל פרטיו, לעיסוי פנימי מהנה של הפות ניתן בשלושה קוטרים: 3.5 ס"מ — 4 ס"מ ו-4.5 ס"מ.

בואו לראות

בואו לראות מקרוב באולם התצוגה והמכירה של ש.צ.מ. בע"מ ברחוב אבן גבירול 30, פסג' לונדון מיניסטור, טלפון: 263498 (הכניסה לבוגרים מגיל 18) או שילחו את התלוש הלוטה הזה ותקבלו ישירות לביתכם את אשר בחרתם בארי- זה אטומה ודיסקרטית.

גזור ושלח

לכבוד ש.צ.מ. בע"מ

רחוב אבן גבירול 30, תל-אביב, טל. 263498

פתוח מ-8.30 עד 19.00 רצוף.

נא לשלוח לי באריזה אטומה:

1. קטלוג ארוס 76 בסך 5 ל"י
2. ויברטור קטן לעיסוי אינטימי בסך 50 ל"י
3. ויברטור גדול לעיסוי אינטימי בסך 80 ל"י
4. 6 קופסאות טיימר להארכת המישגל בסך 65 ל"י
5. אמצעי מינייה מחוספסים, סידרה בת 6 סוגים בסך 66 ל"י
6. אמצעי מינייה מיוחדים מסידרת אירופה מעורבת בת 7 סוגים שונים בסך 70 ל"י
7. 6 קופסאות אמצעי מינייה צבעוניים בסך 65 ל"י
8. אהבה בשניים, המדריך המצולם אודות הטכניקה ותנוחות המישגל, שני חלקים בסך 80 ל"י
9. טיפול עצמי בבעיות המין, ספר חדש בסך 45 ל"י

סמן ב-X את המוצר בו את/ה מעונין/ת. שלח צ'ק או המחאת דאר ותקבל את מבוקשך בדאר חוזר ובאריזה דיסקרטית.

שם _____ גיל _____

כתובת _____ המכירה למבוגרים מגיל 18

מתכונת

נתן ביסטריצקי, מחבר „ימים ולילות“ שהסעיר את רוחות הנוער היהודי בשנות העשרים והשלושים, חוגג בימים אלה את יום הולדתו ה־80. מבלי שמעריציו בעבר, בתנועת העבודה, יברכוהו מעל בימת הכנסת, כפי שעשו לאורי צבי גרינברג, משורר הימין הקיצוני

אגדת ה„קומונה“ על ההר

בעבודת הדוקטוראט שלו על תנועת הנוער היהודית בגרמניה, כותב ד"ר חיים שצקר מהאוניברסיטה העיברית, בין השאר: „לא לגאיל את העולם יצאו צעירי רים וצעירות אלה, אלא למצוא תקנה לעצמם, לנפשם. ביקורתם החברתית לא נבעה כמסקנה של ניתוח החברתי, אלא כמסקנת הניתוח של מועקתם הנפשית... כבסיס להבנה, מגדיר ד"ר שצקר את תנועת הנוער הגרמנית במילים המזכירות את שהרחש בביטניה: „גודש של חוויה קולקטיבית, מנהיגות נערצת מחד, ומחנה מוציי תיב מאידך גיסא, עם מפגשי מנהיגים בהם ניצת הרצון הכללי, לרוב בדרך הסתתפת אמוציונאלית קולקטיבית בית הזקה...“

אין ספק, שהפרט המתנשא מעל לכל שיבירי החוויות של „ביטניה“ הוא העימות בין שתי דמויות כמאיר יערי ודוד הורוביץ. עימות בעל עוצמה של קרבני ענקים. עימות שסובל, מסיבות השמורות עימו, מגמדו כליל העשירי ומסיטו לנתיבים אישיים לא־ענייניים, שעה שביסטי ריצקי, במהדורה הראשונה של סיפרו, מציגו — אם כי בכינויים סיפורתיים — כמאבק על דרדי־חיים וכל הי כרוך בה.

ג. „ליל ברתולומיאוס“ בקילומטר החמישי

הסברו של דוד הורוביץ לצמיחת המיתוס של „ביטניה“, באוטוביוגרפיה שלו האתמוז שלי: „...תנועת ה„שומר הצעיר“ רואה בביתניה את עריסתה בארץ ולא כן היא. ההווה הפעון דתי שנוצר בהשראת אוניית הרויב של הנוף המשכר — נוף של צבעים מתחלפים וחצאי צללים — היה רחוק מההוויה של תנועת ציבורית מדינית כלשהי... ביתניה דמתה יותר למנזר מכודר של כת דתית, למסדר אשר לו מנהיג כריזמטי ומערכת במלים משל עצמו ואשר פולחנו הוא פולחן הוויהו כציבור, אותו וידוי המעלה לפעמים בוכרון נסיונות של מיסטיקאים דתיים להתמודד עם אלוהים ושמן ככת אחת... היה זה גם שיא התלישות עם החיים הממשיים, על תל־אותיות החמוריות, מעין אסקפזים אל עבר תל־הרויב... באווירה דחושה של מסדר נזירים ללא אלוהים השקוע בחיפוש ויכוספים ללא מצפון... האווירה היתה דחושה ותיכענית. במסדר נזירי ביתניה שרר מחנק רוי חני שהוא נחלת כל כת מסתורית ומתכדלת. ניכרה בו גם המתחות הניצרת בין אנשים המסוגרים במחיצתם הפלי מי משתנה. ללא הפריה רוחנית וחברתית מכחוק, ועופ־קים בחטטנות נפשית הדדית שאינה פוסקת...“

מאיר יערי היה הכותן הגדול, ואילו דוד הורוביץ מרד בו: „...ההתנגשות ביני לבין יערי הגיעה לשיאה בהגדרתי את תורת האוטוריטה כנאורטיקה ולהובחת עמדותי הצבעתי על גילויי הדיסטריות החולקים מתרבים... עלי לא פעלה הכריזמה. כפי ששיעתי מראש גרמה מרידתו הגלויה להפיכתי מנון־קונפורמיסט גרידא למנודה כחיי הקבוצה...“

הורוביץ פרש, נסע לבקר את הוריו בווינה, בינתיים פורקה, ביתניה, ואנשיה השתלבו במיסגרות „גודו העבור“ דה“, וגרעין אחר של „השומר הצעיר“ — „שומרית“, אימץ לעצמו את „תורת ביתניה“. הורוביץ מתאר את פגישתו המחודשת עם רוח־ביתניה: „...יערי נהג לפתוח את השיחות במבוא ארוך של אלם, שאיש לא העז להפ־ועמתי ויודי אישי. אחרי הדבר הפתיחה של יערי היו קמים אחרים וממשיכים בוודיו כשהם חושפים את נכחי נשמתם... התמונה היתה כרוכה: בשומריה מתרחשת חז־רה מפורכנת וממורה יותר של פולחן ביתניה, כל הסממנים היו שוב כנצמא וברלנות, תולעת היסטריות, תלישות

נתן ביסטריצקי (1954)

יכול, מערב אותם בחווייה שהתחוללה לנגד עיניהם. משתיל להם עבר־הווה קולקטיבי. מחזהו של סובול, בכוחו להיות מחזה־מופת בתיאטרון הלאומי של סנגאל, או להיות מוצג בעשרות הקות של מרכזים־קהילתיים־יהודיים בארצות־הברית, שם יוכל לשמש פוסטר מזיל־דמעות מהול באבק־תמין, כאשר בסוף כל הצגה ישלשלו הצופים כמה שטרות ירוקים לטובת החלוצים הישראלים המתייסרים על ראשי גבעות בגליל. כוונתו של סובול היתה לנתן מיתוס. אך במהלך מחז זהו החל מומר את זמירות המיתוס שהיה ככוונתו להכרית את המיתוס של „ביטניה“ השמידו אלה שהיה להם חלק בהקמתו. בהריסת המיתוס הזה החלו בקובץ „קהילתי תנו“ שבו השתתפו בני העדה, ושם של ביסטיצקי עשוי ללא כחל ושרק. למטרת עריכת הקובץ הזמינו בני העדה את נתן ביסטריצקי, שבמהלך התקופה שבה ערך את הקובץ חיבר את ארבעת חלקי סיפרו „ימים ולילות“, הממשיך ומנפץ מיתוס זה. סיפרו של ביסטריצקי עשוי בכתיבה אקספרסיוניסטית, תוך תיאור מעברים ולבטים מרומנטיקה לאפרוריות, והוא למעשה תיעוד סיפורי של ליבטי בני אותה קבוצה, כוחם, לבטיהם וחולשותיהם. על־ידי פיתוח ריקעם של בני העדה, מציג ביסטריצקי חתך של פלג יהודי מתוך תנועת־הנוער היהודית, שנוצרה על־פי מתכונת של „ימים ולילות“ ראתה אור ב־1926, ואילו מהדורה ערוכה ומשוכנכת ראתה־אור ב־1940, תוך ייפוי קוסמטי לדמותו של מאיר יערי ורעיונותיו.

א. „ארסנל של אידיאות ולא רחם...“

למרות היותה חברה מתחדשת, הצליחה החברה־הישיב־ראלית לטפח מיתולוגיה במהלך התקופה שחלפה מאז העלייה הראשונה. אחד המיתוסים, המרים ראשו מדי כמה שנים, הוא זה של „ביתניה“, המוצג בימים אלה על קרשי תיאטרון חיפה, בגירסתו של יהושע סובול. ליל העשרים הוא סיפורם של כמה צעירים וצעירות, המתייסרים על פיסגת הר בגליל־התתון, חולמים, אהבים וטובלים כ־פרטים וכעדה, ומנסים למצוא פדות לנפשם.

האגדה הלוטא במיסטורין, היא אגדת הלילה שבו התי נצחו על נשמות בני העדה שתי דמויות, מן הבולטות בארץ בחמישים השנה שחלפו: מאיר יערי ודוד (ה„דולק“) הורוביץ. האחד מנהיג מפ־ם והאחר, הנגיד הראשון של בנק־ישראל.

ליל העשרים הוא הלילה האחרון של העדה, קודם יציאתם להתיישבות במגסורין. על הבמה נעות שמונה דמויות, המנסות לשחזר לעיני הצופה את אירועי „מיתוס ביתניה“, מבעד לעיניו של יהושע סובול. מוצאם של בני העדה מווינה ומגליציה, חלקם בעלי השכלה גבוהה. הם חולמים על התיישבות.

בהדרגה מתפתח לו מחול־השדים הרוחני של בני העדה, כאשר שני מקדיה־השמשל הינם אפרים (הורוביץ) ומשה (מאיר יערי). אטיאט גדלקת לה האש הווסטאלית, והגור כחיים כולאים עצמם בארטיקה חנוקה.

רוחם של זיגמונד פרויד, קארל מארכס, ריכרד ואגנר ואוטו וייניגר מרחפת בין בני העדה. משה (מאיר יערי) מבשר על גישוואי, ומנמק את עמדתו: „...אתה יודע מה כוחו של הווג? כוחו בחשיפה. עני בני־אדם חוש־פנים איש לעיני רעהו את כל המומים. כתפיים צרות, חזה נפול, כפון רפה, עקבו שטוח, ירכיים גרמיות, רג־ליום מחוסטות, זכרות עלובה, ערווה שקועה ומרודלת... קרירות סכסואלית, שפיכה כהולה... זאת המיכה שכל ההיסטוריה, כל הרתות ואלוהים ככבודו־יובעצמו — מת־נפצים אליהם כמו מירגליות אל סלעי מגור...“

ב. „ביד אחת פניש ובשניה ספר של ניטשה...“

ליל העשרים מסתיים כאשר משה, הנראה דומה למאיר יערי, כעבור 50 שנה, מציג סימני־שאלה לצופים. כ־כינוי של אותה תקופה לפמיניסטיות, שלחמו ל־שיחרור־האשה.

מן המציאות, שקיעה חטטנית ב"הולשטמארין" (צער העולם) ללא תכלית...
 כעבור זמן החל יערי מאבד את משכנתו, ובין חברי "שומריה" בשלה אווירה של מרד, שהוא ליל-העשרים הרגישו בתסיסה ההולכת ונוברת. ואמנם באחד הערבים התכנס הקיבוץ לשיחה מבריקת... אחרי כמה מילים של יערי, בהן ציין את סגנת הפירודי ואחרי הרומחה הרגילה בשיחות הווידוי דיברתי אני. היה זה מאמץ, אחד הגדול לים כחיי, לניים את כל כוחות המחשבה והדיבור על מנת לחולל זעזוע, שיפור את ערפלי הרוח הנכאה של נרוזה קולקטיבית. דברי ארכו כעוד ונשמעו תוך דממת תמיהו ותדהמה. כתב אישום כזה לא העז להעלות עד היום ההוא אף אחד מהחברי הקיבוץ. האווירה היתה דחוסה. דמעות זלגו מעיני ריב, ואחרים עיבו את האולם כזעקה תוך זעזוע עצבים נירוטי, אחרים רותקו למקומותיהם ללא תנועה... האשמתני את יערי ככד שהוא משתף את הנערים והנערות האלה במחוד תענועים טרני ותולש אותם ממצויאת החיים, מכניסם בסדר פולחן הכל יול שסדר תמהוני... תיארתיו כיצד עומד הוא במרכז המסדר כמנהיג וכחן גדול שהכל נכנעים לו ומשתעבדים לרצונו. האשמתני אותו בפולחן מיסטריוזי, בהדרה לחיי הפרט האינטימיים ביותר...

דויד (דולק) הרוביץ

מיטל או כפול-עין, כול-עין הפולט זיעה לא-טהורה... על ימים וילות גמר ביאליק בעצמו את ההלל. הספר הוא אחד הניסיונות הכנים, וגם המרתקים, של הסיפור העיבית, שכוחות-נעלמים סילקוהו מאופקי סיפרות זו.

ה. הזנת של אחר, ליל העשרים
 בישראל של מחצית שנות ה-70, שבה משכתבים חוויות למיתולוגיות, ומביאים את הכנסת לקידה בפני אורי צבי גרינברג, המבקש להכרית את תרבותנו, מן הראוי להשיב לימים וילות את הכבוד הראוי לו. סיפור ביתניה הוא סיפור של פרטים, קרועים בנפשם ורוחם, וכל ניסיון להציג פרטים אלה כ"עבר-קולקטיבי" של החברה הישראלית, הוא ייפוי-של-מצבים. ריכוך דמותו של משה בליד העשרים, לעומת המציאות המרה של "ביתניה" ו"שומריה", מעמיד את סובול כמחזאי-שירות של מאיר יערי, 50 וכמה שנים מאוחר יותר, וכפשרן יותר. ליל העשרים הוא הצגת אשלייה ואי-אמת, שני קטבים: הי קולקטיביום של או לעומת האינדיווידואליזם של היום. הצגת עולם המיטלטל בין "הבעייה הציונית" ל"בעייה המינית" של השומר-הצעיר.

ערכו הגדול של סיפור ביתניה, הוא הצגת רקע ופירוט תחושות של חומרי-אנושי שהגיע ארצה עם תום מילחמת-העולם הראשונה, ממרכז-אירופה ("עלייה שלישית"), חור מראנושי שאיכותו גבוהה מזו של "העלייה השנייה", וי באמתחת בני העלייה השלישית אידיאלים-חברתיים שי נרמסו עלידי קודמיהם. בין דפי ימים וילות ניתן לחוש באידיאלים אלה, וברקע התרבותי של גיבורי הסיפור. רקע שיתכן כי הוא זה שתרבותנו בהווה סובלת מחסורו. מחזה, או כל יצירת-סיפור עכשווים, הדנים באותה תקופה, ולא קיים בהם תיאור המאבק של "עלייה שנייה"

....ביתניה דמתה יותר למינור מבורד של כת דתית. למיסדר אשר לו

מנהיג כאריזמטי. ואשר פולחנו הוא פולחן הווידוי הציבורי, המעלה

בזיכרון ניסיונות של מיסטיקאים דתיים להתמודד עם אלוהים והשטן..."

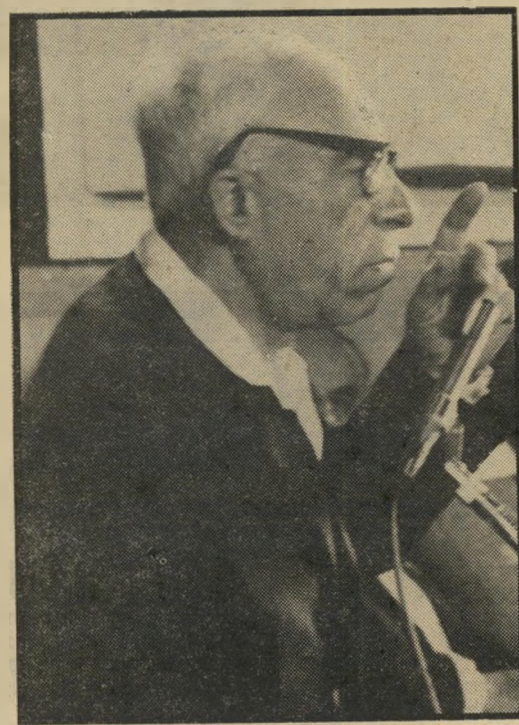
ב"עלייה שלישית", שהגיע לביטויו התריף ביותר בשבירת "גדוד-העבודה". הוא בבחינת כוב, או מיתולוגיה משוכתבת. את השילוב בין הדמויות התהוות של ביתניה להווה, השכיל לעשות פרופסור שמאל הוגו ברגמן, שעמד בזמנו להצטרף אל אנשי ביתניה. ב-1972 כתב פרופסור ברגמן איגרת למייסדי קבוצת "הפציבה", שבה התרכזו מרבית אנשי ביתניה, לרגל יובל ה-50 לעלותם על הקרקע. ואת חדלון הדור ופיתוח-הערכים, מציג ברגמן בשאלה לי בנייהם: כראשי-השנה, שעבר זה עתה, פירסם נחום גולדמן ראיון וכו אמר: כיום מחלקים מחדש את העונה של העולם. וזו הפעם הראשונה שבחלוקה זו משתפים כל חלקי העולם: הסינים, הכושים, הערבים - כל ה עמים, שהיו עד כאן משועבדים ומדי - שואל אני אתכם - עמדתנו בכל התהליך הזה?

עליה בקולומטר החמישי *...
 סיפור העדה, חיפושיה, ויכוחיה ומאבקה הועלה ללא כחל-ורשק בימים וילות של ביסטרצקי. מאיר יערי שלו הוא כנראה אלכסנדר צורי, הבולט בסיפור.
 ימים וילות (נוסח 1925) נפתח בירידת המספר והשי-תקעותו בעיירה ערבית, תוך לבטים והזיות בבית-חולים בסגנון מעט ברנר. כאמור, הספר הוא אקספרסיוניסטי. בחלקו השני של הספר מתחיל תיאור המתרחש ב"גבעת אריה", היא ביתניה. מן הראוי להדגיש שבולט ההבדל המבוקר בין שני הנוסחים, כמו הקטע שלהלן, שאינו מצוי בנוסח 1940: ...פעם יצא אהרונצ'יק הפילנטרוף לטיול ביהודה והביא אתו גור-כלב צעקלני; כלב-חצר רגיל, המוני, אך עינו קטיפה שחורה-להח. מסר הפילנטרוף את הכלב לרשות "הקומונה", בדין, ויאנה בשברון מתניים על "הקומונה", ימח שמה, הזוללת את מיטב פרסיותו של האדם...

...יערי ענה בשקט, אם כי כמרידות. הוא טען שאנו משתשען כדמית אדם ומצינו כתופעה סיפרותית בצל התמונה שיצרת לי עצמי, האשים אתי בעיוות הדין, בהרס של ערה שהוא יצר וליכר באש קדושה של רוח ומעשה כאחד. הוא השתלל לזכר כשקט, בהגיון, ללא התפרצויות... כאמצע דבריו פרצה מפני טולק פלגנר יערי של שטן" - והיא זעזעה את ה מסובים...
 דויד הרוביץ מוסיף, שכעבור 45 שנים הגדיר באוזניו אחד מדוברי "השומר הצעיר" את הלילה הזה כ"ליל ברתולומיאוס הקדוש".

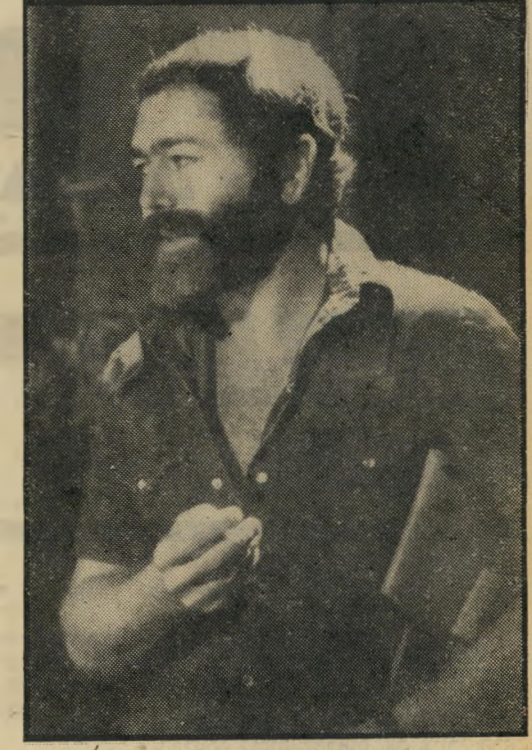
ד. "בולעץ הפולט זיעה לא-טהורה..."

...השיחה נמשכה עד שעות הבוקר המוקדמות. כסיומה נכנס יערי לאוהל, קרע את דפי מאמרו ל"קהליתני" וצער עם רעיותי לתחת הרכבת בחיפה. הוא לא חזר עוד לקיבוץ זה, שהיה לאחר מכן בית-אלפא... בתל-אביב יסד יערי קבוצת-עבודה קטנה והוא... יצא משתיקתו רק כעבור יותר משנה, כשפירסם את מאמרו: "במלים תלויים", כמה קטעים ממאמר זה משקפים את המיפנה החד והתריף שחל בעמדתו לזכי פרשת ביתניה והחזרה

מאיר יערי

דומה שעוצמת תיאורו של ביסטרצקי לחוויית "בית-ניה" כמו גשקת בליד העשרים. תיאורי הבדידות-בצותא שלו, עוצמתם מעבר לתיאורים כלשהם כסיפורת העברית. והם בנוסח זה: ...בשעות "הפנישות" בצריף-הכפריה, עת ארבעים עלמים ונערות, המחזכים על דרכי-הכיסוי האחרונים של כל מיני סיפרות, דוממים כאבן על דרכים מאובקות, והנה יקום אחד ויכה באגרופ על הכותל, עד זוב רם מן האגרופ אי מן הכותל. או יפרוץ ככחי...בהפסקה הארוכה מאד, שהושלטה בתוקף הדובר, נדמה שאילו יצורים זעירים, כעכברים, מתפשטים במהירות מפנתו הצללית של אלכסנדר צורי לכל עבר, אצל הי מסובים, והם מכרסמים חרש כשרשי נשמות... לא קם הכוח כשלישים ותשעה אנשים לזעוק זעקה אחת מתוך קיפאון-הזוועה! חדל אלכסנדר צורי! - עתה, שנתקבל הקרבן, קרבן הווידוי בלתי-הצפוי, הנורא, רעדה כאור נימה דקה נימת-דם המקרבת את האחים אשר ראו יחד בערוות אביהם...

יהושוע סובול

גם הקונפליקט המושתת על החלטת נישואיו של מאיר יערי ערכי בימים וילות. לעומת הזולות שבה הוא מוצג בליד העשרים; ואמר אלכסנדר צורי: ...איכה נלך לחפור בארמתנו אחרי השמים החדשים, איכה נלך להטמין את נרעין-בריתנו לתוך חיק האדמה כדי שתצמח ממנו חברתנו אשר נשבענו לה... איך נעלה לחרוש ולזרוע ולהקים צריף וכית על ארמתנו ולני עוד לא נולד אף ילד אחד ועדתנו הולכת עררית... אלישע פרס מטיח באלכסנדר צורי כל שעל ליבו: ...ואיתך אין אוהבים, איך יאהבך, אלכסנדר צורי? אתה מענה את האנשים, אתה רק מענה את האנשים...
 לאחר הטחת העלבונות עליו מגיע צורי למסקנתו: ...לפני עשרה רגעים הוטל הגורל... אלהים דיבר אלי כחלומי... אלהים מרבר אליך ואתה כולך שטוף זיעה... כך היררתני... ענו לי כחלומי: קום וקדש את אדל... אדל, אדל, אדל, צלצלו אלפי פעמונים בקרבני, ואנוכי

הקולומטר ה-5 בכביש צמח-טבריה שנסלל על-ידי גדוד העבודה, שט חנו אנשי "שומריה".

Advertisement for "סעריכת לין" (Sericat Lin) featuring a large graphic of the word and various text elements including "בגניבת רובה ותחמושת" and "איש משטרה הנפול, שהחל בניגוד רובה ותחמושת".

אהרון חידה נפצע ממוקש בגיל 14, איבד שתי ידיים ועין, והחליט להילחם בעולם באמצעות הציור

לו לאן ללכת. הוריו התגרשו בהיותו בן שבע, ושישה ילדיהם פוזרו במוסדות ור בקיבוצים שונים. אהרון עצמו הספיק לשהות שנים אחדות במוסד הוד-השרון שברמת-השרון, לפני שצורף לבני-גילו ב-

בר-מיצווה בכותל

בתמונה זו, שצולמה אחרי טקס הבר-מיצווה של אהרון ליד הכותל המערבי, הונצחה הפגישה האחרונה שלו עם אביו (משמאל) ואמן (מימין). כבר אז היו הוריו של אהרון גרושים, והוא נדד במוסדות שונים.

במוצב נטוש אהרון חידה (מימין) וחבר מקיבוץ להבות-הבשן, אוחזים בזבילי פצצות-מרגמה, בעת טיול שערכו אחרי מלחמת ששת-הימים במוצבים הנטושים ברמת-הגולן. באחד מטיוליו אלה נפצע.

אבני. "החלטתי להיות צייר ויהי-מה", הצהיר באוני חבריו ומוריו, שהשתאו ולא חדלו לשאול: "השתגעת? צייר בלי ידיים?" אבל אהרון חידה הוכיח לכל כי אפשר גם אפשר להיות גם צייר, וגם בלי ידיים.

בגיל 17 החליט שדי לו מחיי הנדודים בין המישפחות האומנות. הוא עבר לתל-אביב, התגורר לבדו בדירה שכורה קטנה ולמד ציור אצל הצייר דן קידר. לקיים עצמו הצליח אך בדוחק, מקיבצת הנכים שקיבל ממישרד-הביטחון, אחרי מישפט ממושך בעיקבות פציעתו הטראגית. "עצוב להיפצע בגיל 14. אם כבר להיפצע אז לפחות בצבא", הוא אמר בחיוך אירוני. "אנשים שואלים, איפה נפצעת? ומצפים שאגיד שנפצעתי באחת המלחמות. אז

לצייר

בכרי ידיים

לפעמים אני באמת אומר שנפצעתי באחת המלחמות."

בדידותו הכפויה של אהרון הולידה אצלו שינאה לאנשים, לעולם, ובעיקר לפטרוני האמנות הקובעים מה יוצג כאמנות ומה לא. "בגיל 19", הוא מספר, "החלטתי לנסות להראות את ציורי הראי שונים. עד אז ציירתי מאות ציורים, רובם רישומים. אז התחלתי להסתובב בין גלריות, ואנשי-אמנות בקושי הצליחו להתייחס אלי. הם עצמם מלהעלות על פרצופיהם זיק את עמדתם בגלל החצי השרוף של פני. הם אמרו לי שהם אוהבים את הציורים שלי, אבל הציורים לא מספיק מיסחריים בשבילם.

"אני לא רוצה לצייר בשביל קבלני-בניין שעירים. כל ציור עולה לי ביותר מדי

אהרון באורח אנוש ממוקש נטוש. קיבוץ להבות-הבשן.

"הסתובבתי בין המון מישפחות אומנות", מספר אהרון. "שהיתי אצל כל מישפחה חודשיים, לכל היותר שלושה חודשים. לא יכולתי לסבול את ריגשי הרחמים של כולם כלפי. העובדה שציירתי ושהתחלתי ללמוד במכון אבני, עזרה לי להתגבר על כל הקשיים האינדיבידואליים של היום. ללא הורים, במעבר תכופ מביית לביית."

לא לקבלני עפר

שני נתיים עברו עליו בגילגולים בבתי שונים. אך מכל מקום, גם אם היה רחוק מתל-אביב, דאג להגיע בוקר-בוקר למכון

כווית חמורות בפניו, ומעיוורון חלקי בי אחת מעיניו. שיבעה חודשים שכב אהרון חידה בביית-החולים עלישם שיבא בתל-השומר. במהרה ידע כי לא ישוב להיות ילד רגיל, כפי שהיה עד אז. "ואז החלטתי להיות ילד לא-נורמלי, ולהתחיל לצייר", הוא מספר. "אולם לצייר בעזרת פיו, כי ידיים לא היו לו, לא יכול. וכך, שעות ספורות אחרי שהורכבו שתי תותבות תחת ידיו, כבר ניסה אהרון לצייר את ציורו הראשון. "עצם השימוש בפרוטוזות במקום ידיים היה מסובך וקשה ביותר", הוא נזכר היום. "לאט-לאט למדתי להשתמש בפרוטוזות, ואחרי-כך לשלוט בתנועות באופן מוחלט. אז התחילו לצאת לי הדברים הראשונים שאפשר היה לקרוא להם ציורים."

חבורת הילדים, תלמידי כיתה ח' בקיבוץ להבות-הבשן אשר למרגלות הרי-הגולן, העבירו מיד ליד את החפץ הר מזור, דמוי צלחת, שמצאו שעות אחדות קודם-לכן, בעת הסיור שערכו במוצבים הסוריים הנטושים ברמת-הגולן. לפתע נשמע פיצוץ אדיר. הילדים התפזרו ובהלה, תוך צעקות. במרכז החדר, ששימש ככיתת-לימודים בקיבוץ, נשאר שוכב על הריצפה אהרון חידה בן ה-14, ליד-חוק מן הנערים המתחנכים בקיבוץ ללא הוריהם ובהשגחת מישפחה אומנת. הוא הובהל לביית-החולים, ושם התברר כי החפץ שבו השתעשעו הנערים היה מוקש, שהושאר באחד המוצבים הסוריים אחרי מלחמת ששת-הימים. "כדי להציל את חייו של אהרון, יש לקטוע את שתי ידיו", החליטו הרופאים. בנוסף סבל מ-

דמעות וצעקות, מכדי שאחשוב אם הוא מתאים לסלון או לחדר-השינה של איוה קבלן-עפר או יהלומן עשיר.

בעזרת התותבות מצייר אהרון חידה בעיקר ציורי-זוועה, שלדבריו מבטאים אך מעט ממה שיש לו נגד העולם. הוא מצייר גולגולות ובני-אדם מעוותים, פרצופים מבוהלים והרבה דם, אך גם תמונות-עירום ודיוקנות דימיוניים. כיום הוא גר ברחוב הירקון בדירה קטנה, המשקיפה אל הים ואל מועדוני-הלילה לתיירים. את חדרו ממלאים עשרות רישומים וציורים, חלקם ממוסגרים וחלקם פזורים באיסדר בחדר הקטן.

"אני מצייר, כי הציור זה כל מה שיש לי בחיים", אומר אהרון. "אני אמשיך לצייר גם אם אנשים לא ירצו לראות את התמונות שלי, וגם אם לא יסכימו להציג אותן בגלריות. אני לא חושב שאני מבין גדול באמנות, אבל אם הייתי מצייר מה שמצייירים כל מיני ציירים כאן בארץ, הייתי יכול לעשות עשרה ציורים ליום. זאת לא בעייה למרוח צבעים.

"אני מצייר מבוקר עד ערב, ולא חושב אפילו על לגמור ציור אחד ביום. זוהי לא בגלל שאני נכה ומוגבל. התותבות שלי משמשות אותי יותר טוב מידיים אצל מישהו אחר."

לפעמים חולפים כמה שבועות עד שהוא משלים אחד מציוריו, כשהוא מתמסר לכל פרט ופרט ומשלב כתובות מיניאטוריות בתוך הציור.

למרות כל זאת, כשהוא רכון על שולחן הציור שלו, מעוותים פניו באורה מזור. המאמץ להפעלת התותבות בא מכתפיו, ו"הדבר גורם לו כאבים נוראים אחרי שעות אחדות של עבודה רצופה.

בגרות

לא-נורמלית

"החיים שלי לא היו נעימים", מס' "הפר אהרון. "החל מהילדות, דרך הפציעה וכיום, כנכה-צייר, אנשים מפתי' דים ממני, וכשהם רואים את ציורי הם

המלכה האחות

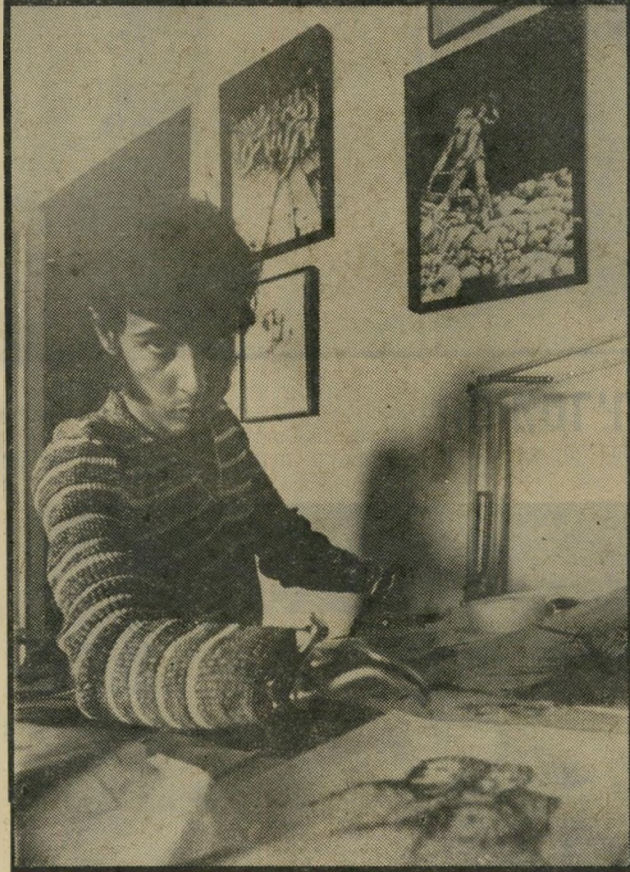
אחותו של אהרון, אורלי חידה, הנרי' אית בתמונה בטכס הכתרתה כמלכת-המים השנה, בהיכלי-התרבות. אורלי ואהרון הופרדו זו מזה עוד לפני שנים, בנעוריהם, נפגשו רק אחרי בחירתה של אורלי כמלכה.

אנשים מעוותים

בציוריו של אהרון חידה מופיעות דמויות מעוותות. הדבר מבטא, לדבריו, את הקונפליקט שלו עם החברה הסובבת אותו. "זאת גם הסיבה שבעלי-גלריות משבחים את רמתם של ציורי, אבל מסרבים להציג אותם", הוא אומר, "הם מפחדים, להם התמונות ניראות מעוותות."

לית, ואשר יתאר את חייו ה"לא-נורמליים", כדבריו. באחרונה הוזמן להציג יחד עם ציירים אחרים, בתערוכות שונות, ו"כבר הצליח למכור אחדות מתמונותיו.

"החלום שלי", הוא אומר, "הוא לערוך בגלריה מכובדת תערוכה גדולה, שתיפתח ביום שבו ייצא לאור הספר שלי על חיי. אולי אז ייפסקו סוף-סוף המילחמות שלי עם העולם, ואוכל בוקר אחד לקום עם חיוך של אושר על הפנים."

ציור ואהבה

אהרון חידה מצייר בלי ידיים, תוך שי' מוש בתותבות. למרות זאת, האנשים שבציוריו, אף על פי שהם מופיעים כיצורים מעוותים ומכוערים, זכו בזוג ידיים. בציור שאהרון קרא לו "חופש", הוא צייר זוג ידיים של איסיר הלופת מתוך תאו את סורגי בית-הכלא.

אם בציורים שלי... לפני חודשים אחדים פגש אהרון לרא-שונה בשתיים מאחיותיו, לאחר שנים ארו-כות שלא התראו. אחותו הבכירה, אורלי, נבחרה בקיץ האחרון כמלכת-המים 1976 מטעם העולם הזה, ובעיקבות פירסומה הת-קשר אליה. הפגישה היתה נרגשת. דמעות,

עם החברה

אהרון חידה עם נערתו, לה עמד להינשא. למרות נכותו והיותה נכונה להקים עמו משפחה ולהיות לו ידיים, הם נפרדו על רקע אחר. בתמונה הם נראים ביחד על רקע מיסגד אל-אקצה.

חיבוקים וכל השאר. בניתיים גילינו עוד אחות, רעיה, בת 16, שגרה עכשיו אתי, ולא נותר לנו אלא למצוא את שאר שלוש אחינו כדי שנעשה איחוד מישפחות, אר מר אהרון. מלבד הציורים החל בחודשים האחרונים לכתוב ספר, שלו יקרא בגרות לא-נורמ-

אם בציורים שלי... לפני חודשים אחדים פגש אהרון לרא-שונה בשתיים מאחיותיו, לאחר שנים ארו-כות שלא התראו. אחותו הבכירה, אורלי, נבחרה בקיץ האחרון כמלכת-המים 1976 מטעם העולם הזה, ובעיקבות פירסומה הת-קשר אליה. הפגישה היתה נרגשת. דמעות,

נביא התסרוקות וידאל ששון לא הגיע,

אבל חסידי ערכו לכבודו הפינינג'ענק

אליה חסידי ששון באלפים ואז ברור שאין לומדים ממש אלא מתבשמים באווירת הקודש בלבד.

חברת נציגי חברת וידאל ששון, ברא-שותו של פיליפ רוג'ר האלגנטי, מנכ"ל החברה באירופה, השקיעו כל מאמץ אפי-שרי הסבירו כל אחת מפעולותיהם על ראשי הדוגמניות, שינו ללא הפסק את זוויות הישיבה שלהן, ענו על שאלות הקהל ובעיקר, הדגימו איך עושים ראשים יפים.

פט לואיס, בלונדינית מקסימה כבת עשרים וחמש, היתה האשה היחידה בצוות הספרים שהגיע מחו"ל. בלונדון משמשת פט כמנהלת האמנותית של הסלון הוידאלי בבונד-סטריט, אחד היפים והיקרים ברחובות לונדון, כשמדובר באופנת פט, אירית במוצאה, החלה לעבוד כספרית בגיל חמש-עשרה, ואילו אצל וידאל היא נמצאת מזה שש שנים ולא תעזוב בעד שום הון בעולם.

אינו נצמד עוד לקו הגיאומטרי בעיצוב התספורת. תחזיתו לשנת 1977 כוללת מגוון רחב הרבה יותר של תספורות. הכוונות אף הרבה תספורות קצרות ומסול-סלות.

לישראליות מקורזלות השיער הודיע ששון כי "מתחילת הוא יפה", והכריז שביתת-נשק במלחמה הפרטית שלו נגד התלתלים. שיער טבעי ורך, המעוצב בי-התאם לנטיית השיער ולא נגדו, הוא אם כן הקו המנחה בסגנון שנות השבעים של וידאל.

יוסי אלבנו ומוריס פרץ, הנשיא וסגן הנשיא של מועדון הספר המעולה, מארגני התצוגה, הביאו את בשורת וידאל ששון לרחוב הישראלי, באמצעות ספריו. אלא שקשה להעביר בשורה כה מגוונת בזמן של שלוש שעות וממרחק של כ-30 מטרים או יותר. מריוס ניסה להסביר כי אין זה לימוד ממש אלא מעין הפנינג וכי כאשר נערכת תצוגה מעין זו באנגליה, נוהרים

משוגעות על כל הראש

הקו החדש של עיצוב התיסרוקות של וידאל ששון, הנקרא "התיספורת הסימטרית", מודגם בתיסרוקות שהמאפיין אותה ושיער קצוץ מעל לקו האוזן. התיסרוקות עוצבה בידי ליסטר.

הסימטרית

ג'יין, דוגמנית אנגליה, שהתאהבה בישראלי ובאה אחריו לירושלים, מדגימה את יצירתו של הספר האנגלי רוי, נציגו של וידאל ששון, שהתרשם ממראה בחורי-הישיבות בירושלים.

נערת הישיבה

ידאל ששון הוא רבי-אמן בינלאומי. הוא לא משחק אמנם על פני לוח השחמט, אלא רק בשערותיהן של הנשים. אבל גם זה כבר הספיק להפוך אותו לאילן. כל מי שמחשיב את מה שיש על הראש, ולא רק בתוכו, יודע כי וידאל ששון, יהודי שהיה גם בישראל, ושעלה לגדולה בממלכת המספרות של לונדון, הוא מה שהחיפושיות הם בעולם המוסרי-קה, או אינגמר ברגמן בשביל הקולנוע. רק בתחום השיער.

היום וידאל הוא פירמה. די להצביע על תיסרוקות, דימוינית ומשוגעת של וידאל ששון, כדי שכל אשה אופנתית תהיה מוכנה להפקיר את שיער ראשה בידי ספרה, שיעשה לה אחת כזאת.

זאת הסיבה, שכאשר נערך בשבוע שעבר הפנינג לכבודו של וידאל ששון במלון הילטון בת"א, נהרו לשם לא רק כל ספריות ישראל וספריה, אלא גם המוני מעריצים ומעריצות שהשם וידאל מעביר בהם רטט.

נציגיו של וידאל ששון (חמישה במספר) נתנו קורס של שלוש שעות, בו הדגישו והסבירו קווי תספורת מגוונים המתאמים לסוגי שיער שונים.

וידאל ששון התפרסם בשנות החמישים המאוחרות, כשחולל מהפכה באופנת ה-תספורות, בד בבד עם דריכת כוכבם של הביטלס והצאיות המיני. הוא הצליח להכתוב לנשות העולם באותה תקופה, את קווי התספורות הגיאומטריים. היום

כחוליווה, ומרביתו קוצצה ללא-רחם. אחרי שעברה החלקה במיכ"רשת, ניצבה בתיסרוקות נעדרת מול קהל מושגעי-התיסרוקות שגדש את אולם מלון הילטון, בהפנינג שהוקדש לכבודו של וידאל ששון. וידאל עצמו לא הגיע לארץ, אבל תלמידיו יצגוהו בכבוד.

אחת הקונחות של מריוס פרץ, ש' למד ספרות בפאריס והשתלם בארץ, הוא נוסע להשתלמות מדי שנה, הסכימה להתענות בתהליך ארוך, שבו נצבע שיערה בצבע

שיער כחול

מחוז לתצוגה

במולך הדגמת התיסרוקות של חסידי וידאל ששון, נערכה גם תצוגת-אופנה של בגדי רקמה. המעצבים בקווים וכסיגנון בדאי, הדוגמניות שהופיעו בתצוגה, זכו בתיסרוקות מיוחדות מתלמידי וידאל ששון, אשר הותאמו לאופי הבגדים שהדגמו הדוגמניות.

דייוויד ליסטר הנאה והנמרץ (25), עובד עם וידאל רק שנתיים וחצי וכבר מונה כסגן המנהל של האקדמיה הלונדונית של וידאל ששון, שהיא ביי"ס גבוה לספרות בקנה-מידה בינלאומי. תוך זמן קצר מיועד דייוויד לנסוע לשיקאגו על מנת להקים ולנהל את האקדמיה שפותח וידאל שם.

בתוקף תפקידו באקדמיה, אין דייוויד מספר לקוחות, אלא דוגמניות בתצוגות בלבד. הוא מלא התפעלות מן הדוגמניות הישראליות, ואומר שיש להן שיער נהדר ואף פנים נאים. מה שהוא לא ידע שרובן לא היו דוגמניות מקצועיות, אלא סתם לקוחות שהספרים אספו ממספרותיהם. רוי הוא הצעיר בחבורה וחבריו מעדיים עליו: "הוא מדהים!" הוא רק בן עשרים ושתיים וזוהי שנתיים משמש כמנהלם האמנותי של סלוגי וידאל ששון ברחבי גרמניה. רוי, שעבד קודם אצל וידאל בלונדון, ביקש לעבור לגרמניה מתוך הרפתקנות, רצון לשנות אווירה וללמוד את השפה הגרמנית. יש לו עיניים כחולות ממוזרות וחיוך נהדר. הוא מבטיח לכוא לישראל מיד כשיפתח בה סניף של וידאל. ומי שחושב שזה לא יקרה בקרוב, אינו אלא טועה. התוכניות כבר בדרך.

סינייה

צמות קלועות דקיקות משתלשלות מעל מיצחה של הדוגמנית ליאורה לפידות, בתיסרוקת המכונה סינייה, שעוצבה בידי ריבקה דהימול מסלון לה פונטיין. ריבקה בת ה-33, צברית, קיבלה גם היא השראתה על ברכי וידאל ששון.

בשורת ששון האחרונה, שרה לוי, סטודנטית למוסיקה ולשון עברית באוניברסיטת ת"א, בעלת עיניים בהירות ופנים נאים, נענתה לבקשתו של הספר האישי שלה (ממארגני התצוגה) לשמש דוגמנית בתצוגה. היא מבלבלת מעט, עדיין אינה מרגישה בנוח בנעלי הדוגמנית. "אני לא רגילה לזה," אמרה. שעה המתולתל שהסך אדמוני לצורך האירוע עוצב יפה בידי רוי.

קיטי ממן, בקצב השיק ובגינס צמודים, הדגימה תיספורת מקסימה של שיער שקצותיו סולסלו; ואילו גיין, יפהפיה אנגליה בעלת פני מדונה אמיתית, הדגימה תיסרוקת כמעט קרחת בשיער חום עם נקודה בהירה בקדקד, כשרק מסביב לקו המצח מסתלסלות פאות כשל בחור ישיבה. מקורי, ללא ספק, אבל נראה אחת ש' תהיה מוכנה לצאת עם זה לרחוב.

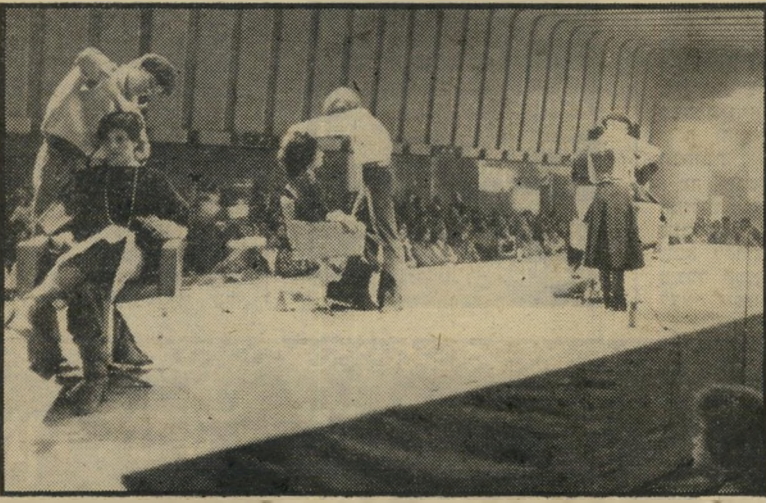
הדוכיפת

תיסרוקת מקורית של הספר חיים פרק, שהשתלט אישית אצל וידאל ששון בלונדון, מי שהסכימה להדגים את התיסרוקת לא היתה אלא אשתו של הספר.

השליח

פיליפ רוז'ה, מנכ"ל חברת וידאל ששון בי אירופה, מסביר לטפרי ישראל את עיקרי תורת השיער החדשה אילה וידאל.

לכל הגילים

הספר דויד אלבו, בן ה-21, שזה'עטה השתחרר מצה"ל, עוסק בספרות מגיל 13. הוא נראה בתמונה בעת עיצוב תיסרוקות בסרטינע על הבמה במלון הילטון. משמאל, מראה כללי של ההפנינג: רוי, דייוויד ופט לואיס, מציגים על המסלול את הקווים החדשים של וידאל.

איכתביק לציפי

נתניה. ואני מאחלת להן שתזי
כינה להגיע לשמינית.

עברית קשה שפה

"גברת ציפי, שלום!
"דוד שלי קורא העולם הזה.
הוא אמר שאם אני רוצה אני
כותב גברת ציפי ערשה שידור
כיום וגם סתם חברים וחברות.
אני בחור יפה, אני בן 23.
179 ס"מ, אני שנה ותישעה
חודשים בארץ (עליתי מריגה
— רוסיה). לא רוצה עוד להת
התן. רוצה להכיר גברת לידי
דוד טובה. רוצה גברת להכיר
לבד או גרושה. גברת צריך
להיות טובה וחושקת בגיל
ארבעים פלוס וצריך להיות
לגברת בית".

לכתוב בשביל בחור יפה
לגברת ציפי, מיספר (5/50).

ביום באוויר וביבשה

"אקדמאי, שיש לו גישה לכל
הכלים התעבורתיים, בים, באי
וויר וביבשה, מעוניין בחתיכה
פיקחית, אינטליגנטית ויפה,
בכל מקום שהוא — כיוון ש
בעייה למיפנש".
(1/50), מעוניין במיוחד ב
תיכונסטית או חיילת, שטרם
התקלקלה, המסכימה ליצור
קשר בלתי-מתייב לחלוטין, וש
אינה משתפת בציד-גברים או
בניסיון להשיג בכל האמצעים
את הפרס המיוחל — הטבעת.
מה יש לו להציע חוץ מים,
אוויר ויבשה, הוא לא פירט.

הבתול

קחו נשימה עמוקה לפני ש
אתן קוראות את מכתבו של
(2/50).

"מחר אני בן תשע-עשרה
שנה וטרם שכבתי עם אשה.
נכון, פתיחה דרמטית, אבל
אמיתית. השאלה שבוודאי תי
זרק לחלל: למה לא שכבתי
עם אשה? והתשובה: חוסר
ביטחון לגשת אל אשה, לשוחח
ולא כל שכן לשכב איתה.
"שמים לב שאני מדבר על
אשה ולא נערה. לזה בדיוק
כוונתי — לאשה בשלה ומנוסה,
בוגרת ועדינה, שתוכל להדריך
אותי לאט-לאט בשבילי החיים,
לסלק ממני את חוסר-הביטחון
המטריד אותי, לגרום לי אושר".
אחרי הפרק של ה"גועל
נפש", יש לי בקשה נוספת.
הפעם היא מופנית לכל נערה
בגילים 18—16, נמוכת-קומה,
שוב בלי הכרה שתהיה חתי
כה, הרוצה להכיר אותי, להת
רשם ממני, אולי לצאת איתי.
אני מצפה שיאה תהיה נועזת,
עם רעיונות מטרופים, כמו
לטוס לירח ושתנסה אפילו לפי
תות אותי".

אילולא תששתי להחמיר עוד
יותר את חוסר-הביטחון המגי
של הבחור הזה, הייתי אימרת
לו כמה דברים. בינתיים יש לי
הרושם שהוא ראה לאחורנה את
הבוגר עם דסטין הופמן, ימנ
סה נורא להזדהות איתו.

תחלופת מרעננת

מומן כבר לא היו לי צמדים
במדור הזה. אז הנה אחד, לי
רפואה. (3/50) הן "שתי שבי"
עיטיתית והשרופות בבית-ספר
תיכון עיוני (ל"עיוני", הן
מציעות להטב את שמו) והוקר
קות למעט פורקן מהמתח הנפ
שי הפוקד אותנו לעיתים קר
מנות. מעוניינות ליצור קשר
עם בני 18 ומעלה המעוניינים,
כמונה לנתק מוסרות שנים עם
חבר'ה קבועים ולהתדרדר בזח
לופת מיכתבים מרעננת.
תיכף רואים שהן מ"עיוני".
לפי העשפה. אז כדי להקל על
ה"מעשי", ולסייע להן לקבל
"מעט פורקן" כבקשתן, אני
צריכה עוד להוסיף שהן טיי
כות לתחום המוניציפאלי של

מי מכיר? מי יודע?

את המכתב הבא קיבל (2/46). תראי אם את
מוזהה אותו.

"כותבת מעט, מאחר שקשה לי לכתוב לבחור
אותו איני מכירה. לכן, לא אכביד ואכתוב עלי —
כמובן קל יותר כך. בת 22, אחר אהבה בוגרת
ונפלאה עם בחור מבוגר וחכם, שנתיים של המון
כיף, טיולים והמון חדווה, שהסתיימו. לומדת כרגע
את תורתו של הובס בפילוסופיה + שעורי-סיפורת
משעממים, אוהבת מאד לרקוד ורוקדת ריקוד
קלאסי ומודרני. מוסיקת תיאודורקיס + יין מר-
סלה וסיפרי קריאה ושירה משל קיפלינג, פרוור,
נתן זך ועוד — עושים לי טוב".

היא חתמה, "אני" והשאירה מיספר-טלפון. וה-
בחור האומלל נפשו יוצאת אליה. "צילצלתי לשם
המון פעמים, וכל הזמן עונה לי התקליט של ה-
דואר: "מיספר שחיגת איננו מחובר", "לפי מיס-
פר-הטלפון הסתבר לו שהיא בבאר-שבע, אבל כש-
ניסח לאתרה הסתבר שאין מיספר כזה. הוא לא
מוצא כל דרך לאתר את הכותבת, מלבד פירסום
מיכתבה במדור.

וזה קצת התעללות, הייתי אומרת, לכתוב מי-
תב כזה לבנאדם ולא להשאיר שם וכתובת. אבל
אולי זה מגיע לו, אני יודעת!!

כבר לא טוראי אלא סגן (מיל),
וזה לא בחוק. זה פוגע בלי-
מודים, ועכשיו את יודעת שאני
סטודנט שנה ב'.

"בן 24, אין לי דירה, טלפון
וכו', כמה חבל! אם תמצא
מישהי שתיראה טוב על-ידי 186

מיכתב פרס

משחקי שכל

מה שאני אוהבת אצל (7/50) זה גילוייהלב שלה. אני
לא יודעת אם זה יקדם אותה הרבה בלימודים, אבל בחיים
אולי כן.

"אני סטודנטית שנה ראשונה למימפטים באוניברסיטה
בירושלים", היא כותבת לי, "לא יודעת בדיוק למה הלכתי
דווקא למיקצוע הזה. אין לי אף מיספטן אחד לרפואה במיש-
פחה. אבל עשיתי את זה אולי מפני שאני אוהבת מימפטי
שכל, ולראות איך אנשים מסתבכים בחיים ומימפטי אחד
פשוט יכולים לבנות תילי-תילים של ספרים עבי-כרס. או
אולי מפני שהחלום שלי להיות שופטת, אחת כזאת עם גלימה
שחורה ארוכה (מקווה שזה יהיה עוד באופנה), שלא עושה
עבודה שמאחריה-הקלעים, ויכולה לחרוץ גורלות.

"מה שכן — הסתבכתי. התואר זה בסדר, אבל להגיע
אליו, זה קצת יותר קשה משחשבתי. והאמת היא שאני לא
הבחורה הכי חרוצה בעולם. בלימודים, אני מתכוונת. בכל
השאר דווקא כן. ככה, שאם אוכל למצוא דרכך איזה סטוי-
דנט למימפטים שנה רביעית, שעבר כבר את כל הדרך שאני
עברתי, ויוכל לסייע לי קצת לעבור על החומר בליחות-החורף
הקרים של ירושלים, זה דווקא יכול להיות נחמד. חוץ מזה
אני עושה קפה על-אכייפאק. בת 21 אם זה משנה למישהו,
ומתה על ירושלים, פולחן-אוכל ובטלנות".
מי יודע — אולי פעם היא עוד תצטרך לשפוט אותנו,
וזה יסייע להקל בדנינו.

מילים בלי תמונה

תראו מה זה — אחד כבר
שולח לי תמונה, אבל בתנאי
שהיא לא לפירסום. רק בשבילי,
שאני אראה ואחרשם ואוכל
להעיד שכל מה שהוא כותב
על עצמו זה נכון. או יש לי
ברירה? — אני מוכרחה ל-
עשות זאת. מה שנכון. נכון.
(6/50) נראה בתמונה חתיך
למדי, כזה מין ג'יימס דין יש-
ראלי. ואחת החברות שלי,
שראתה את התמונה אצלי, ללי-
כך התפעלה ממנו, שחטפה את
התמונה. אם הוא ירצה אותה
בחזרה, שיבוא אליה לקחת
בעצמו. היא תלויה מעל המיטה
שלה. והיא כבר תשלח לו את
הכתובת.

מה שנשאר בשבילכן אלה
המילים. "אחד מאיכזב. היתה
שנה קשה, ולמרות שהשדלתי
שלא לקחת ללב, היה גם לי
משבר קטן. אני מתאמץ. נורא
לצאת ממנו עכשיו. אגב, אני

לחם לדגים

אם קראתם את בלזאק,
או לפחות ראייתם את הסיד-
רה עליו בטלוויזיה, תבינו
אולי לליבה של (4/50).
"לא חתיכה ולא יפה.
נשואה היטב + שני בנים,
הרבה שרמנטיות ורומנטיות,
שאוהבת לכתוב ולקבל
מיכתבים.

"גבר-אשה-חי-צומח-דו-
מם וכו' וכו'... הכל בא ב-
חשבון להתכתבות.
"אינני משועממת (יש לי
מאהב) דווקא מאוהבת
בבעל. סתם שולחת לחמי
על-פני המים — אולי יית-
פס איזה דג מעניין — אך
לא מעוניין".

וכמו שאני מבינה בדגים,
הם מתים על הלחם הזה.
תראי איך יטהם יילכדו ב-
פיתיון.

הס"מ שלי וגם תהא קצת רומנ-
טית — לא כזאת שצריכה
אותך רק כשלת בשביל החברה.
זה יהיה נחמד נורא."

אריה לאקוני

"נותרו לי עוד 96 חיים
לחיות", כותב לי (8/50). "תי-
אורי נמצא בכל ספר אסטרו-
לוגיה תחת הכותרת, מול אריה.
ואני די נכנס לקטיגוריה. מת
על סקרניות פלוס ועוד ועוד.
לאקוני?"

ועוד איך! שתהיה לי בריא.

חופשה שלוש שנים

אם יש לך שנתיים-שלוש
כנויות בשביל (9/50), את יכיר
לה אולי ליהנות מהן. הוא מציע
לך לקחת קצת חופשה מהחיים
והשיגרה ולעשות איתו טריפ
לא-נורמלי. והוא לא מתכוון
למובן המקובל של המילה, אלא
לטיול, טיול אמיתי כזה מסביב
לעולם, תוך "ניצול החיים עד-
תום מכל הבחינות".

מה שהוא רוצה להוכיח, מלבד
זה שהעולם הוא עגול וגדול,
זה גם שאחרי שטראי הכל-
הכל, תגיעי אולי למסקנה שבכל
העולם אין דבר יותר טוב ממנו.
והוא בסך-הכל בן 21.

כדי להיכנס לרשימת-המיון
שלו, עלייך להימנות עם השנ-
תונים של 18—21, נאה ולא
שמנה במיוחד. מה שמוכיח
שהוא לא מתכוון לנסוע לאר-
צות הקרות, למרות כל הסי-
פורים שלו.

מיכתבים לפירסום במדור
יש להפנות לכתובת "מיכ-
תבים לציפי", ת.ד. 136 תל-
אביב. מיכתבים למכותבים
במדור יש לשלוח במעטפה
כפולה, על המעטפה החיצונית
נית יש לרשום את הכתובת
הנ"ל. על גבי המעטפה הי-
פנימית, מביילת בבויל של
55 אגורות, יש לרשום את
מיספרו הסידורי של המכר,
תב. רצוי בסיפורת קטנות,
בפינת המעטפה.

שלא תשאלו אותי מי זאת, כי
אני בעצמי לא יודעת. ראיתי
אותה השבוע בתצוגת-אופנה
שנערכה בהילטון בתל-אביב.
הייתי ניגשת אליה לשאול
פרטים, לולא חששתי שתחשוך
בי שיש לי כוונות. יש לי, אבל
אני מתה לדעת מי זה הדבר
האלגנטי והאצילי הזה. מי ש-
יודע פרטים אישיים — שידווח.

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חוץ מאתנו - adas

תכשירי יופי לזוכים במדור

DACRON Lee

NON GLITTER (ללא ברק)

אתה יכול לשים רגל על רגל
ואפילו לשבת ישיבה מזרחית -
הם מסרבים להתקמטו
מכנסי DACRON LEE עשויים
מפוליאסטר השומר על צורתו
המהוקצעת של המכנס
כל העת. ומסרב לתת לו
להתקמט. לכן חוכל לשמור
על הופעה רעונה בכל מצב
ובכל תנוחה.

כשייצרו אותם לא לקחו
בחשבון את המגהץ.
הם נשארים מגוהצים בלעדיו.
הודות לחומר המיוחד ממנו
עשויים מכנסי DACRON LEE
תשכח מהמגהץ כשחכבס
אותם. הם ישארו מגוהצים
ורעונים כפי שהיו.

אתה יכול לקחת אותם איתך
לכל הישיבות - הם לא יתעייפו.
ולא ישתפשו.

מכנסי DACRON LEE החדשים
עשויים מפוליאסטר
Non-Glitter מיוחד. לכן הם
לא יבריקו גם אחרי ישיבות
דבות. הם פשוט יראו חמיד
כאילו אתה לובש אותם
בפעם הראשונה.

אתה יכול ללבוש אותם
כשאתה בסנדלים. בנעליים
או במגפיים.

ואתה יכול ללבוש את מכנסי
DACRON LEE החדשים
עם חולצה קצרת שרוול.
אפורה או מעיל. כי מכנסי
הדקרון הם מכנסיים לכל עונה:
בקיץ - בשלל צבעים בהירים
וחוססים - הם נעימים למגע
ואיך סזיע בהם. ובחורף -
במבחר גוונים אופנתיים -
הם חמים ונאים.

הם אמר קמפיינים. גם המחיר.
במכנסי DACRON LEE
חמשוך השומת לב.
אין זה פלא. אין בישראל
עוד מכנס כזה. אידיאלי לכל
מצב. לכל עונה. לכל גזרה.
מדוד ווג אחד באחת החנויות
המובחרות בעיר
ושפוט בעצמך.

המכנסיים החדשים של Lee ושולך.

Lee עושה אנשים יפים.

רחל מרחלת על כל העולם

שידור על

גל אחד

רק אחרי שדרן-הטלוויזיה יורם ארכב חזר ארצה, אפשר היה להבין ממנו מה בעצם קורה אצלו. בחודשים האחרונים שבהם שהה בי אמריקה, הגיעו כל הזמן שמועות שדאגו לחתן אותו ולגרש אותו ומה שאתם רק רוצים, מילבד מה שקרה באמת. בהתחלה ידעו לספר שיוורם נסע לי אמריקה לפתוח שם תחנת-שידור בעיבי רית, לצורך שידורי-הפירסומת שלו. באי-תו זמן הוא גיהל רומן יפה ועדין עם יפנית קטנה ועדינה. שעבדה בשגרירות יפן בישראל. אלא שיוורם השתדל לשר מור על הרומן הזה די בסודיות, כדי שהיפנית הקטנה שלו לא תיטבע מפיר-סומי העיתונות, כי לפי דבריו, הוטל עליה איכור להסתובב עם ישראלים.

מכל מקום, זמן קצר אחרי שעזב את הארץ, הגישה חברתו היפנית התפטרות. נטעה בעיקבותיו לגיוויורק מתוך הנחה שהם מתחתנים. כאן החל כבר סיפור חדש, מפני ששם הסתבר לה שיוורם הס-

יורם ארכב רעיית המיסטורין

פיק להתאהב בבחורה אחרת, והנישוי אים, שניראו כליכך קרובים, בוטלו. בניוירוק הוא הכיר, באמצעות יורם יוגב, צעירה ישראלית נחמדה, ולפי מה שהבנתי זאת היתה התאהבות-בזק, מהסוג הזה שתופס רק בחו"ל, כששני ישראלים נפגשים בעולם עויין ומתנכר ומגלים שהם היחידים שמשדרים על גל אחד. או זהו. יורם התחתן עם הישראלית. הפעם אני מבינה שזה סופי, ואין לנו ברירה אלא לחכות לה שתגיע ארצה בעוד שלושה שבועות. או נוכל לדעת הרבה יותר פרטים, ואפילו להרים איתם כוסית. עד אז, שיהיה להם רק טוב.

שיבחי מסי-הכנסה

פיתאום כל מה שראו עיניו, וגם את כל התוכניות שלו בכיוון ללכת-לרבנות. הוא התחיל לפתע להטיל ספק בכושר-הראייה שלו, ואפילו רמז שאולי הוא סובל מחזר יוגנות-תעתיים. אם אומר לכם שמאז חי הווג הזה בי נווה-אביבים באושר עד עצם היום הזה, זאת תהיה הגזמה ושקר גס. אבל חיייה-מיש פחה שלהם, לפחות כלפי חוץ, שמורים יפה. ואם לא באושר, הם חיים עד עצם היום הזה בעושר. אשתו של אישה-עסי קים ממשיכה להצמיח לו קרניים, אבל לפחות לא במיטת-שלו. ואילו הוא יודע שמי שרוצה להרוויח אצל שילטונות מסי-הכנסה, צריך לשלם מסי-הכנסה מסוג אחר.

אבל אם שילוני ואנשיו חושבים שהם תפסו פראיירית ושדאגו אגלה להם את האשמות של גיבורי דראמה זו, הם חיים בטעות. לדעתי, הם צריכים להתנהג בעוב"ד שלפחות הצילו את חיייה-מישפחה של מישפחה אחת בישראל.

זיווג הבוטיקאים

מאז שחני פרי, מי שהיתה מלכת-המים שלנו, נישאה ליגאל רוזנברג, או האקס-בעלה ממשיך להיות אצלי על הכונת, כחלק מן השירותים שאני מספקת

מירי בן-דודי עיטקי שיתוף

חני פרי ויגאל רוזנברג הראשונה לא הצליחה

היום אני הולכת לחלק כאלה קומפלי-מנטים למסי-הכנסה, שוציב מסי-הכנסה, אריעזר שילוני, יסמיק בוודאי מרוב צניעות וענווה. ובכן, למי שלא יודע, מסי-הכנסה הוא אחד המיפעלים החיוביים והחינויים ביותר בארץ. ואיני מתכוונת לזה רק בגלל הכספים שהם מכניסים ליהושע רבינוביץ. גם בתחום חיי-המישפחה, הייתי אומרת, מסי-הכנסה הוא גורם מייצב ביותר. ואם אתם לא מאמינים, הסכיחו לסי-פור הבא.

זה התרחש בשכונת-היוקרה התל-אביבית, נווה-אביבים, שם גרים כל המיריסים של תל-אביב, החל בראשה-ממ-שלה יצחק רבין וכלה בשרה-ביטחון שמעון פרס.

אישי-עסקים אחד, שבלי עין הרע ראה בחייו ברכה רבה בעמלו, חזר יום אחד הביטה שלא בשעה הצפויה, הוא פתח את הדלת במפתחו, נכנס כהרגלו הישיר אל חדרי-המיטות שלו, ומה שהוא ראה שם היתה סצינה שנראתה כלקוחה מאחד מסיפורי דאקטורן של בוקאצ'ינו. אשתו החוקית היקרה היתה שרועה שם במלוא הדרה, אבל לא לבד, ובמצב ש-אפילו אני הסמקתי כשתיארו אותו בי-אונני.

טוב, זה קורה במישפחות ההגונות ביר-תר. אבל לא כל אחד מוכן להשלים עם זה, ולהמשיך לנהל חיי-מישפחה שלווים עם אשתו, כשזכרון אותו מחזה מרחף מול עיניו. זה גם מה שחשב אותו איש-עסקים.

כאדם תרבותי ומנומס, הוא לא הקים שערורייה. הוא רק דאג לכך שהאורח-הבלתי-יורק באיטיות יסתלק מה שיותר מהר מהבית, ואז הודיע חגיגית לאשת-חיקו, שלה הוא נשוי זה יותר מ-15 שנים ושילדה לו גם כמה צאצאים, שתיקה את החפצים ותעזוב את הבית, ושהפגישה הבאה שלהם תהיה רק ברבנות.

האשה היתה המומה מאד, אבל לא כל-כך המומה עד כדי שתאבד את עשתונות-תיה. אחרי כמה רגעים, כשהתלבשה ונר-געה, היא הסכימה שבעלה הנובד יילך לרבנות. אבל היא, מצידה, הודיעה לו, הולכת קודם לשילטונות מסי-הכנסה. יש לה כמה דברים, אמרה, לספר להם, בציר-רוף כמה תעודות ומימכים. חוץ מזה, היתממה, הם אולי ירצו לדעת גם על חשבון-הבנק הסודי שמחזיק בעלה בי-שווייץ.

מה אגיד לכם, זה היה תרגיל שווה זהב, הביטוי, "מסי-הכנסה" התגלה פית-אום כמו מילת-קסם אמיתית. הבעל שחך

מסיבת הפצצות

בשביל להתציל בעסקים, לא תמיד צריכים להתאמץ. אבל לעומת זאת, בשר-ביל להתציל באהבה, תודו בעצמכם ש-הבן-אדם זקוק לקצת כושר.

ומה אגיד לכם, החודש האחרון היה מלא כושר ואושר לאישי-עסקים צעיר ונשוי, שבמיקרה שלו נסתפק ברמו דק שהוא בעל מכונית-ספורט ידועה מאד בעיר.

הנעלם הנ"ל שלח את רעייתו הצנר-עה לאירופה. לבקר אצל הוריה ולהשי-לים כמה עניינים מישפחתיים, אך לא לפני שהבטיח לה חגיגת-הצטרף אליה.

אבל כמו שהמטוס המריא ונשא את אשתו לאירופה, מיהר איש-העסקים שלנו לשאת את רגליו ולצאת למיספר עסקים לדווקא בכיוון אחר.

הבחור נראה משוחרר לחלוטין, והח-ליט ששטח משוחרר לא יחזור כליכך בקלות. כל לילה הוא נראה כשטרמפיט-בית אחרת תופסת מקום במכונית-הספורט שלו, שעבדה הרבה שעות נוספות בהס-עות פרטיות.

הוא חזר בהילטון ובמיסעדות, ורע-במיסבות וקצר באחד כל יפהפייה פנויה. אך לשאר ההתחוללות הוא גיע-בערב האחרון לפני הצטרפותו לאשתו

שהי-שלא-באשמתה. לפני זמן לא רב קיבי-לה גט מבעלה, שלום פנסטר, עזבה את עבודתה כמוכירתו של חביב שימ"ר עיני ברחונו את, ובמקום להמשיך לע-בוד לצידו בבטיק שפתחה אשתו, תלמי, ברמת-השרון, החליטה לפתוח בבטיק משלה.

היא פתחה כזה לליבני-נשים בכיכר-המדינה בתל-אביב, שזוכה בהצלחה לא מעטת. ואחרי שאירגנה לה את החיים והיא מרגישה כבר כמי שעומדת בזכות עצמה, או החל הרומן הנוכחי. השניים היו מיוודים מזה זמן רב, במיסגרת עבודתם כבוטיקאים, אלא שיגי-אל יצא תקופה ארוכה עם אוסכנת הורדי, תימניה יפה, בת למישפחת יהודי-מנים, עד שזו עזבה את הכל, נסעה ללוני-דון והשאירה את יגאל גלמוד.

כמו תמיד, גם הפעם התאווש הוא די מהר. אלא שהפעם, החליט הבחור בן-28 ששבר לו מכל הפירפורים וההת-פרפרויות. מירי גם היא החליטה שיהיה לה הרבה יותר טוב בחיים אם יגאל יהיה לצידה. חוץ מזה שניווג בין שני בעלי-בוטיקים, יכול להוליד עוד בוטיקציק קטן. או מה שצריך לעשות עכשיו זה רק לחכות לדור שיביא את ההזמנות לחתונה.

למלכות-המים שלנו. הנישואין בין השניים החזיקו, כזכור, מעמד רק שנה. חני נשארה בלונדון, שם דווקא הצליחה בכלל לא רע בתור דוגי-מנית, ואילו חזר ארצה והתחיל לחיות על תקן של מי-שהיה בעלה של חני פרי, ובהצלחה לא-קטנה.

נו, והתואר הזה עשה כנראה משהו לבנות תל-אביב, כי הבחור המשיך לצאת עם חתיכות שהיו בסטאנדארט של חני, לפחות מבחינת הופעה חיצונית, והשוויצו שהן יוצאות עם בעלה-לשעבר-ישל חני פרי וכי, הוא פתח לו בוטיק, נכנס לעיט-קי אופנה ועשה חיל בענף-ההלבשה ובי-ענף-הדוגמניות.

והנה, השבוע בישרו לי שהבחור עומד להינשא בפעם השנייה, וגם הפעם לדוגי-מנית. אומנם לא מלכת מים, אבל בעלת תואר אחר. אם אני לא טועה, זה כמו סגנית מלכת-היופי, או מלכת תל-אביב, או נשים-ביחד, אבל מה זה כבר משנה? העיקר שקוראים לה מירי בן-דודי, שהיא מהיפות האמיתיות, שהספיקה אפרי-לה להשתתף בסרט ישראלי, בתפקיד שלא הביא לה בעיקבותיו שום התפתחות דרמטית. מירי, מצידה, גם היא מה שנקרא גרוי-

באירופה. כאותו ערב זכור-לשטוב החליט להיות מקורי, ולערוך מסיבת-פידיה לכל החתי-כות שעזרו לו לשמור על כושר בחודש שבו הוא היה אלמן-קש. במשך יום שלם ישבו ליד הטלפון, והזמין אותן אחת-אחת לבוא ולהיות איתו בלילה האחרון.

כל חתיכה שהגיעה למסיבה היתה בטור-חה שזו תהיה מסיבת-ספיישל אינטימית, להיולו בלבד, ואתם רק יכולים לנסות לדמיין לעצמכם מה הלך שם, כשכל ה-פצצות הגיעו לדירה בבת אחת לפרידה הנרגשת, וכמה הן הופתעו לגלות שאפשר להרכיב מהן לפחות שתי קבוצות-כדור-סל, כולל שחקניות-ספסל. אלא שאז ציפתה להן הפתעת הערב.

המארח הסמפטי נזכר שהוא השאיר להן מתנה קטנה במכונית, ובקיצור, כמו שהוא ירד למכונית, ככה הוא גם לא חזר, ובעוד הן מחכות למתנה שתפצה אותן, הוא כבר היה בדרכו לחו"ל. לפי מה ששמעתי מפי כמה מנפגעות-המסיבה הנ"ל, אני יכולה להיות טובה ולייעץ לאישי-העסקים הדינמי, שינהג בת-בונה אם ישוב ארצה בעוד חמישה שבוי-עות, קצת לפני אשתו, פשוט כדי לרכך את השטח ולפרק כמה פצצות-זמן.

דמי חנוכה

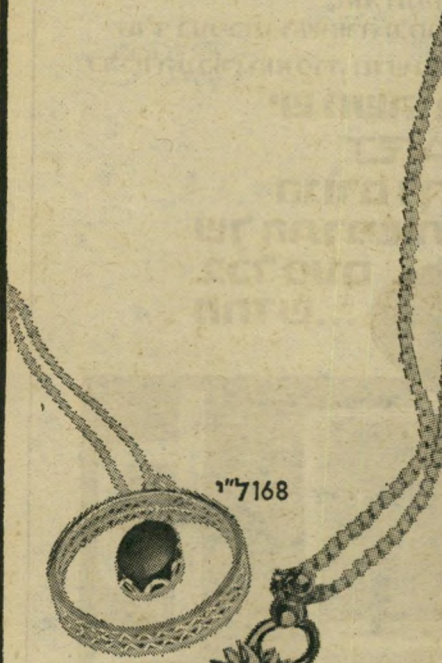
**הצעה מיוחדת
לגברים שמחפשים
מתנה מיוחדת
ולנשים
שרוצות להתפנק...**

זוהר תכשיטי פלאמין הוא התוספת המשלימה את שמחת חג האורים, וכדי להוסיף ברכ נוסף לשמחת החג, אנו מביאים בפניך הצעה מיוחדת:

בחרי לעצמך תכשיט מתוך המבחר העצום של תכשיטי פלאמין. ענדי אותו 8 ימים. אם תרצי לשנות את דעתך בתוך תקופה זו - תוכלי להחליפו לכל דגם אחר שתבחרי.

תכשיטי פלאמין - תכשיטי זהב מעורגל (GOLD FILLED) וכסף סטרלינג. בעיצוב אופנתי מקסים. משובצים ביהלומים סולריים. פנינים מתורבתות ואבני חן אמיתיות.

ברק הזהב והכסף של תכשיטי פלאמין - חוספת אור נפלאה בחג האורים.

7168 ל"י

7147 ל"י

126 ל"י

189 ל"י

7147 ל"י

7147 ל"י

7168 ל"י

7147 ל"י

7168 ל"י

7168 ל"י

7147 ל"י

7189 ל"י

תכשיטי פלאמין

הכל יקר בהם-מלבד המחיר

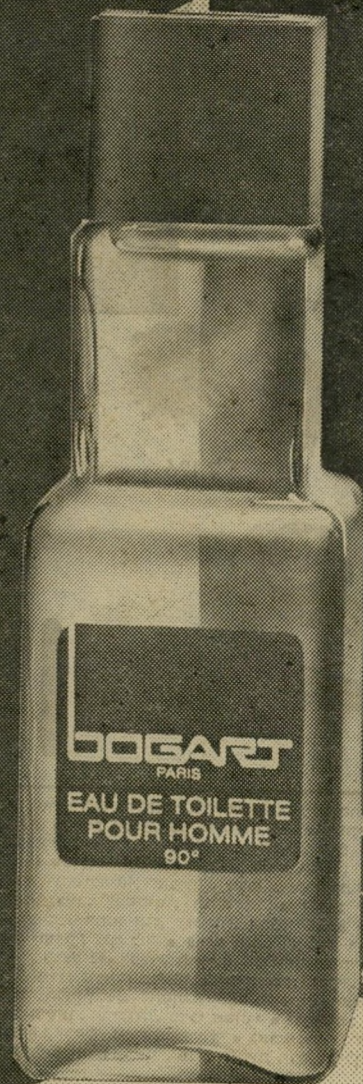
להשיג: תל אביב: "פלאמין", בן יהודה 64, "פאר", אבן גבירול 94, "סימין", אבן גבירול 22, "הולדר", אלנבי 99, "קרן ליי", מקוה ישראל 10, "יוילאס", ככר אתרים, "פינת החן", שנקין 17, "גלית", יהודה המכבי 62, "יופילי", בן יהודה 219, "אל", יהודה המכבי 60, "נול", דונגוף 109, "ציפי", אפרת 9, תכנית ליי, "טילי", אלנבי 19, יפו: "שיון", שד' ירושלים 56, "רמת-גן", "אקסטריק", הר"א 3, "טופי", ביאליק 77, "מרום", עזיאל 129, "גולה", קרינצ'ו 5, "מלכה", שד' ירושלים 37, "נח", שד' ירושלים 42, "גבעתיים": "נילי", סירקין 7, "דרלינג", הרצוג 25, תל גנים, "מרי", וייצמן 21, בני ברק: "פינת", ר' עקיבא 91, "הרצליה": "אניה", סוקולוב 57, "אהבה", סוקולוב 29, "כפר שמריהו": "נקודת חן", הזרע 3, "רמת השרון": "אסתי", סוקולוב 65, "חולון": "מור", אילת 32, נאות רחל, "יהודית", סוקולוב 106, "דיסקו יופי", סוקולוב 47, "בתי-ים": "מירי אורן", רוטשילד 18, "מגן", פסאגל מגדל נחום, "דורית", רוטשילד 40, "אביבה", מרכז מסחרי רמת יוסף, "ציפי", בלפור 86, "פתח תקוה": "משכית חן", חובבי ציון 17, "רעננה": "פיפר און", אחוזה 109, "כפר סבא": "טופי", וייצמן 84, "ראשון-לציון": "מסקוט", תחנת-אגד, "יהוד": "שני", מרכז יהוד • סביון • חדש • רמלה: "טובה", הרצל 74, "נתניה": "מורן", מפגש אמיתי, סנוול, "עירית", שער העמק, "עדיה", וייצמן 18, "רחובות": "שולמית", תחנת אגד, "עטרה", הרצל 187, "לוד": "בת-חן", מרכז מסחרי הנשיא 66, מרכז לאוניקס, הרברט סמואל 66, "חיפה": "יהודית", תחנת אגד החדשה, "נעורים", החלוץ 48, הרצל 42, "ברדי", הרצל 42, "מליל", הרצל 8, "ברניצ'ט", מוריה 110, "קלרה", הרצל 87, "טירת הכרמל": "אביבה", מרכז מסחרי קרית מוצקין: "ורד", קרן קיימת 55, "שרה", שד' וייצמן 42, "קרית ביאליק": "טופאניס", מרכז מסחרי סבניה • קרית-ים: "לילך", פרץ 9, "משה", ככר ניצן • עכו: "לילך", תחנת אגד, "קרית אתא": "דבורה", מרכז מסחרי • כרמיאל: "חן", מרכז מסחרי • נהריה: סניטס, שד' הנעתון 34, "אסתי", ככר העירייה • עפולה: "רקפת", ירושלים 11 • נצרת: בית מרקחת "נצרת" • טבריה: "יפית", הירון, מרכז לאוניקס, יוחנן בן זכאי • צפת: "בית-חן", ירושלים 59, "בית-שאן": "הילדה", מרכז מסחרי • שדרות: "רחל", מרכז מסחרי • באר-שבע: "כרמן", קרן קיימת 197, "שרה", תחנת אגד, "יפעת", מרכז רסקו, "מרכז לאוניקס ושיש" הפלמ"ח 52, "דימונה": "רוסלי", מרכז שיא 44, "עוד": "סביון", מרכז מסחרי • אילת: "שני", מרכז תירות חדש, "לילך" סגן צאלים, בבתי הכרמל הגדולים של ה"שקס" ו"הלשביר לצרכן" וב"פלאמין" בן יהודה 64.

יש משהו בשם בוגרט שבנשים אינן יכולות לעמוד בפניו...!

אנו מציגים בוגרט חדש

יש בוקרטוב של עדינות,
מעורבת בשמץ של קשיחות וחיספוס גברי.
הוא רגיש מעט, אך אינו פגיע ובוטח בעצמו.
הוא תמיד נראה כאילו
נולד בעניבתו השחורה ובמגבעתו הרכה.
כל לילה עבורו הוא פרק חדש בחיים סוערים

יש משהו בשם
BOGART
הגורם לך לרטט
של התרגשות
בכל פעם
מחדש...!

בוגרט-מושג בינלאומי חדש,
לניחוח גברי מעורר -
אפטר-שייב, מי קולון,
קצף לאחר הגילוח,
דיאודורנט וסבון.

קצף לאחר גילוח
חידוש עולמי בלעדי של "בוגרט"
אפטר-שייב ההופך לקצף
עם יציאתו מן הבקבוק
ונמוג בחגע עם עור הפנים.

רחל מרחלת על כל העולם

המזכירה הלבנונית של ליו

מצפים לברונצ'יק

זה שהידיעה על לידתה של יורשת חדש לבית רוטשילד היתה מוקדמת מדי, את זה אתם יודעים כבר. מסתבר כי טעות בתיקורת היא שיצרה את הרושם המוטעה כאילו הברונית נילי רוטשילד, לבית לימן, לא עמדה בהבטחתה החגיגית ללדת את יורשתה של ישראל, נילי, בתו של האלוף (מיל) מרדכי לימן. היא עדיין בהריון טעיל, ועדיין יש תיקוה שמה שהיא תרומה לשרשלת הרוטשילדים יהיה בן זכר. מארמונה הר פאריסאי הגיעה נילי לאחרונה לבית הר

היא נשואה, מיהרה סאם החביבה להר סיף שהיא לא נשואה, ושהיא אינה מאמינה בנשואין.

ואם לזכור מי המעסיקה שלה, תבינו מדוע די הופתעתי לשמוע מפייה הצהרה כזאת. וכששאלתי את ליו בנושא הוואראיי טי מה דעתה על כך שמזכירתה הרה מחזיק

שהאנה שיין
הריון בכיף

לנישואין ואיננה מאמינה במוסד הנישואין. השיבה לי: "הזמנים פשוט השתנו. אם אני הייתי הרה מחוץ לנישואין כשהייתי צעירה, כל העולם היה מתרגש מזה. היום איש אינו שם לב לכך. אני אוהבת את סאם, ודואגת שההריון שלה יסתים יפה."

מעריצים, דוחפת צלמים, קובעת סדר יום, ודואגת לפיזיקליים 24 שעות ביממה.

סאם, שהיא בחורה מאד אחראית, היא גם חתיכה בכלל לא רעה, וכשפגשתי אותה לא היססה לגלות לי, ששמה האמיתי הוא בעצם **שהאנה סאמי**, ושהיא ערביה לבנונית שהיגרה לאמריקה מביי רות, עוד כשהיתה ילדה קטנה. ומאז, כמו שאתם רואים, היא הגיעה רחוק. כששאלתי אותה מדוע היא לא הגיעה עם ליו ארצה בביקורה כאן בשנה שעברה, גילתה לי שהיתה אז באבל על התניקות בת השנה שלה, שנפטרה מחלה, ומייד הוסיפה שכעת היא נמצאת בחודשי הריון ראשונים, למרות שבכלל לא נראה עליה, עוד לפני שהספקתי לברר אצלה אם

אני מסכימה אתכם שמכובת מסנורת ומפורסמת כמו ליו טיילור, לא רק שיש קשה לגנוב את ההצגה, אלא זו פשוט משימה כימעט בלתיאפשרית, אבל למרות זה, מי שהצליחה למשוך את תשומת הלב ממנה בביקורה האחרון היתה דווקא מזכירתה הלבנונית, **סאם שיין**.

סאם היא מזכירתה האישית של ליו כבר יותר משנה וחצי, והייתה צריכים לראות איך היא שמרה על הבטית שלה בנושא השנתי של הוואראיי, כדי שתדעו מה זה מזכירה אישית. חוץ מזה שליו לא עושה היום צעד בלי סאם שלה, או סאם שומרת עליה גם באופן פיסי ממש, הודפת

שהאנה וליו בירושלים
השגחה לוחצת

הברונית נילי רוטשילד
לידה עתידה

ריה בת-לאביב, כדי להעביר את השבועיים שעוד נותרו לה עד לסיום ההריונה. וכל הסיפורים כאילו היא עשתה זאת משום שבפאריס עולה לידה בכסף ואילו בארץ היא עוד חבבת קופת-חולים, ויכור לה גם לזכות במענק-לידה מהביטוח הלאומי, הם רק אגדות. למרות כל מה שיש עבר עליהם, מצבם של הרוטשילדים די טוב. עוד לא צריך לערוך למעגם יוס' סרט.

ומי שלא מאמין, יראה את ההילולה שתיערך כאשר תלד נילי, במולדתו, בן או בת לא חשוב, העיקר שתהיה ברית בבית הרוטשילדים.

טרי, שהוא גרוש בן 33, פתח עבודה בינתיים חנות יפה, והעסק התחיל לפי רוח כל-כך עד שנודע לי שהזוג המאושר יגיע בעוד שבוע ארצה, כדי לחתום את

אתי אורגר
מיליונר נחמד

האושר המשותף בגושפנקא מטעם הרב-נות. אני מצדי, יכולה רק לאחל לשניים הרבה מזל טוב, בתיקוה שהם יעבירו את העסקים המשפחתיים שלהם לישראל, והעיקר שיש כבר מי שדואג לאתי וכי בניין ציון גנוחם.

מיליונר

למלכת-היופי

מלכות-יופי גורמת לנו, משום-מה תמיד ציפיות שיצא מהן משהו, או שמינימום יתחננו עם איזה מיליונר. אז היום יש בפני בשורה משמחת, על עוד אקס-מלכת-יופי שזומן לא שמענו עליה, **אתי אורגר** ג'ד.

אתי הלבנונית, האיליתית-לשעבר, הסי פיקה לאחר שהורידה מראשה הנאה את הכתר, לעבוד תקופה ארוכה כדוגמנית, דיילת ואפילו כזבנית בבוטיק. אותה אתי, שכולנו דאגנו לה כאשר כל הרומנים שהיו לה הסתיימו בלא-כלום ובאצבע עיר רומה, ברצוני לבשר לכם היום שסוף-סוף מצא הסיר את המיכסה, ואתי ה' יפהפייה עימדת להינשא בקרוב. הכל החל לפני כשנה, כאשר בחור יש-ראלי-לשעבר בשם **יצחק** ("טרי") קרייסטר הגיע ארצה לחופשת-מולדת, ופגש כאן את אתי. וכמו שקורה בפגישות כאלה, או שיוצא מהן משהו או שלא, אז כאן דווקא יצא. מה-גם שטרי הגיע ארצה ישראל מצוייד בנתונים התחלתיים של נחמדות ועושר, מה שרק הקל על אתי את ההחלטה. הוא מצידו, כמוכן נפל מייד שבי ברישתה, ואחרי שלושה שבועות צמודים חטף אותה לדרום-אפריקה, כדי שהיא תוכל לעמוד מקרוב על העובדה ששם הוא עוד יותר נחמד מכפי שניראה לה בארץ, וחוק מזה גם לא יוקל לה שתראה קצת מה יש לו להציע לה חוץ מחיוכים.

עכשיו לא נותר לנו אלא לחכות ולר-אות איך השניים האלה יעשו הסבה מ'הדולצ'ה-ויטה האיטלקיים לחיי-הלילה ה'ישראלים, המסתיימים בפסוקו של יום, וכמו שאני מכירה את השודת הישראלית ליות שלגו, יש לי הרגשה שלמרות הש'מירה הצמודה של הקטנה, עוד ייפלו פה הפתעות.

החוטף מחוטף פטור!

הן בעיניה, עדי-כדיכך, שבמשך כל שהייה בארץ היא תהיה צמודה חזק מאד לחוטף הפרטי שלה, ובתפקיד רחוק מאד מזה של הבת הקלאסית. החטוף הטרי ה'ג'ל בן ה-33, הוא אוס'טרי לפי מוצאו ואת רוב זמנו מבלה ב'רומה, לפי כל כללי הדולצ'ה-ויטה המקור בלים, כפי שהוא מעיד על עצמו מספיק קת לו שלוש שעות שינה ביממה, ובמקום ללכת לישון או לקרוא ספר, הוא מעדיף

מכל אבק-הכוכבים הזורד עלינו בשפע בזמן האחרון, הגזנוץ הכוכבי החדש יהיה לפי כל התחזיות, זה של השחקן יפה-ההואר **הלמוט ברגר**, שעומד להגיע לארץ לרגל הקרנת-הבכורה העולמית של הסרט ניצחון באנטבה. אבל כל היפות שמקוות כבר לחטוף ולו משהו מהלמוט, יכולות להירגע ולשכוח מהעניין. כי הלמוט, המגלם בסרט את תפקיד החוטף הגרמני, כבר נחטף על-ידי אחת מבנות

לינדה בליור והלמוט ברגר
חטיפה צמודה

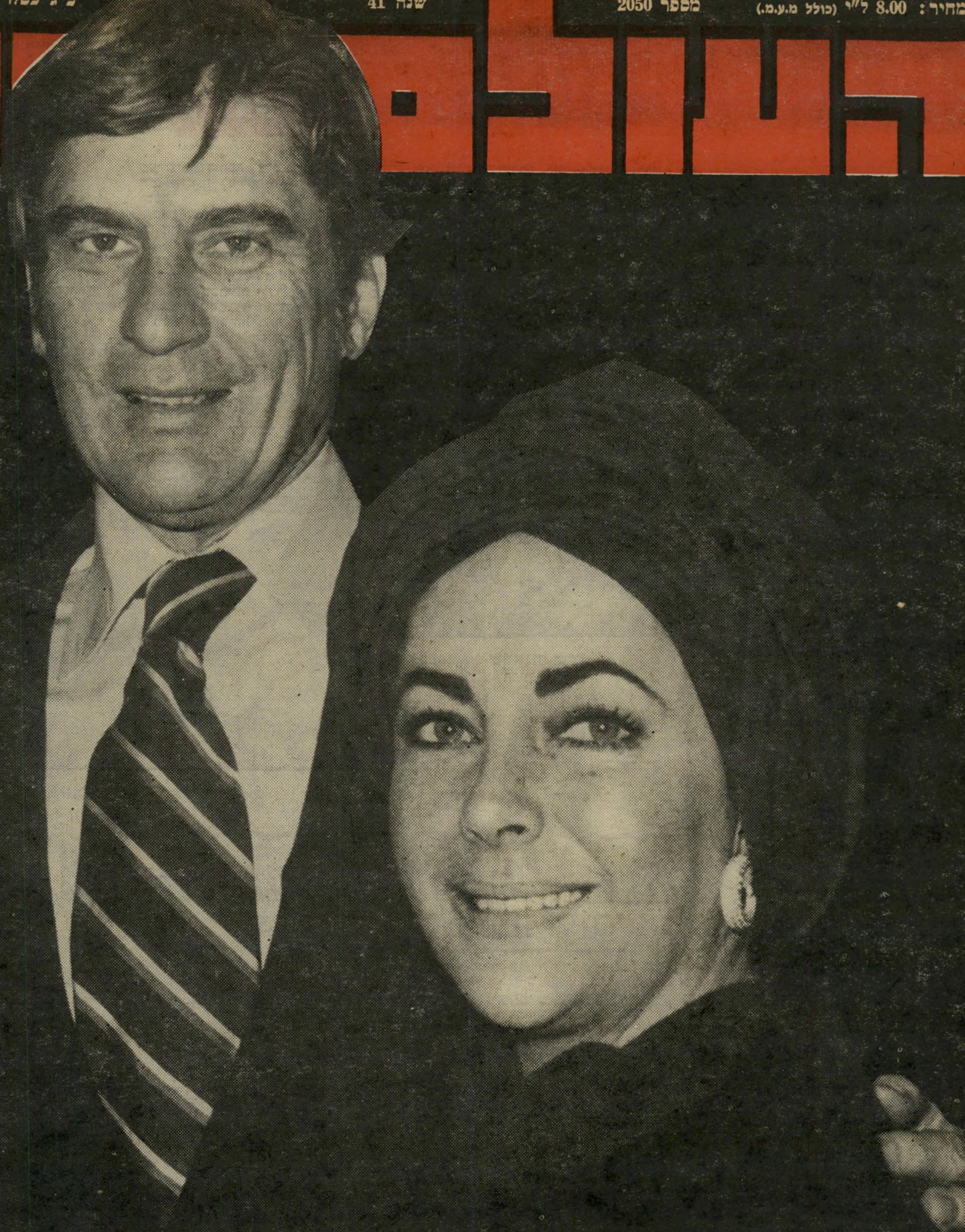
לבלות בצורה אינטנסיבית ככל היותר, יש רק לקוות שלינדה, למרות גילה ה'צעיר, תצליח להשתלב בחייו הסוערים, ולפי התגובות שמגיעות מעיתוני המערב, יש לי הרגש שהסטייל הזה דווקא מוצא חן בעיניה. עובדה שאת עצם בואה לארץ, היא התנתה בכך שהלמוט יצטרף אליה, וכך, למרות שהיו לו כבר תוכניות אחרות, הוא נכנע ללא תנאי לדרישותיה של ידידתו הצעירה, ביטל את התוכניות שהיו לו ובילבד שיהיה לינדה בביקורה בישראל.

הערוכה בסרט, השחקנית הצעירה **לינדה בליור**.

לינדה בת ה-17, הזוכה מתפקיד ה'לידה בסרט גורש השד'ס, תגיע גם היא איתו לישראל, ותגדש את כל השדות ה'מקומיות שינסו להתעסק עם הלמוט שלה.

הרימן בין לינדה והלמוט החל על בימת-הצילומים של הסרט. לינדה מופיעה בסרט בתפקיד בתה של **אליזבת טיין** לור, הלמוט חטף אותה, וזה פשוט מצא

העולם הזה

ירח הדבש

ה'שראלי של ליל